(ต้นฉบับ)

ครั้งที่ ๔

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันอังคารที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่..... (.....)

วัน.....เดือน.....พ.ศ. .....

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันอังคารที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

เรื่องหารือ

ผู้อภิปราย

- นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ๑
- นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ ๓
- นายประสาร มฤคพิทักษ์ ๔
- นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ ๕
- นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ ๖
- พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา ๗
- นายศุภชัย ศรีหล้า ๘
- นายเอี่ยม ทองใจสด ๙
- นายประสงค์ นุรักษ์ ๑๐

๑. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน (The International Convention on the Simplification and Harmonization of Customs Procedures) หรืออนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) (The Revised Kyoto Convention) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑๑

ผู้อภิปราย

- นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ๑๒, ๒๑
- นายสถาพร มณีรัตน์ ๑๓
- นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ๑๕

	หน้า
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย	๑๗
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	๑๘
- นายเรวัต สิรินุกุล	๑๙
- นายสุนัย จุลพงศธร	๒๔, ๓๒
- พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา	๓๑, ๓๒, ๓๓
- นายสุชาติ ลายน้ำเงิน	๓๒
- ร่างกรอบเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๔๖
ผู้อภิปราย	
- นายโสภณ ซารัมย์	๔๗, ๖๑, ๖๒, ๖๗
- นายเจริญ ภักดีวานิช	๔๙
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๕๓, ๕๔, ๕๕, ๖๔, ๖๘, ๘๒, ๘๓, ๘๔
- นายวิทยา บุรณศิริ	๕๓, ๕๔
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๕๗
- นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	๖๓, ๖๔
- นายธวัชชัย อนามพงษ์	๖๘
- นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์	๗๐
- นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล	๗๔
- นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ	๘๐, ๘๔
- นายทศพล เพ็งส้ม	๘๔
- นายสุนัย จุลพงศธร	๘๘, ๘๙, ๑๗๖, ๑๗๘, ๑๘๐, ๑๘๑

	หน้า
- นายเจตน์ ศิรธนานนท์	๘๙
- ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธุ์ สุนทรชัย	๙๕
- นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	๑๐๐
- นายตวง อันทะไชย	๑๐๕
- นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	๑๑๐
- นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	๑๑๓
- นายจารึก อนุพงษ์	๑๑๖
- นายสถาพร มณีรัตน์	๑๒๒
- นายนคร มาฉิม	๑๓๒
- นางนฤมล ศิริวัฒน์	๑๓๕
- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ	๑๓๙
- นายพนิช วิกิตเศรษฐ์	๑๔๔
- นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	๑๔๗
- นายวิฑูรย์ นามบุตร	๑๕๓
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์	๑๕๖
- นายไชยา พรหมา	๑๖๐, ๑๖๖
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์	๑๖๖
- พันเอก วินัย สมพงษ์	๑๗๑
- นายประมวล เอมเปีย	๑๘๑, ๑๘๒, ๑๘๓
- นายบัญญัติ เจตนจันทร์	๑๘๓
- นายชวลิต วิชยสุทธิ์	๑๘๖
- นายอสิ มะหะมัดยังกี	๑๘๙
- นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์	๑๙๓
- นายเรวัต สิรินุกุล	๑๙๗
- นายศุภชัย ศรีหล้า	๑๙๙

	หน้า
- นายวิทยา บุรณศิริ	๒๐๔
- นายประพนธ์ นิลวัชรมณี	๒๐๘
- นายนิยม เวชกามา	๒๑๒
- นายนริศ ขำนุรักษ์	๒๑๖
- นายอนุชา บูรพชัยศรี	๒๒๐
- นายสุรชัย เบ้าจรรยา	๒๒๕
- นายทศพล เพ็งส้ม	๒๒๗
- นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	๒๒๙
- นายอรรถพร พลบุตร	๒๓๓
- นายวัชระ เพชรทอง	๒๓๙

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันอังคารที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๑ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๖๓ คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขณะนี้มีสมาชิกเซ็นชื่อเข้าประชุม ๒๑๙ ท่าน ยังไม่ครบองค์ประชุม แต่เพื่อไม่ให้เสียเวลาผมถือโอกาสนี้ขออนุญาตสภาให้ปรึกษาหารือเรื่องจำเป็นเล็กน้อย เพราะว่าน้ำกำลังท่วมก็ถือโอกาสนี้อนุญาตให้ปรึกษาหารือตามผู้ที่ส่งรายชื่อมานะครับ เยอะเหลือเกิน แต่เมื่อครบองค์ประชุมแล้วจะดำเนินการประชุมต่อไป ท่านแรกที่มาตั้งแต่ ๐๖.๓๐ นาฬิกา ท่านสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล เชิญ ๒ นาทีพอ ไม่ต้องถึง ๓ นาที เพราะมีผู้หารือเยอะ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม สัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกรัฐสภา ขอหารือต่อท่านประธานสภาเกี่ยวกับเรื่องปัญหาความเดือดร้อนครับ ถึงแม้ว่าจังหวัดสุโขทัยน้ำจะลดลงไปบ้างแต่ตอนนี้ก็ต้องเตรียมการครับ เพราะว่าภาคเหนือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยาช่วงบนก็รับน้ำเยอะแล้วก็จะต้องลงมาถึงจังหวัดสุโขทัย อาจจะต้องท่วมในรอบที่ ๒ ในเร็ว ๆ นี้ แต่ปัญหาความเดือดร้อนที่ยังเกิดขึ้นเสมอแล้วก็เกี่ยวกับงบประมาณการขุดลอกแม่น้ำยมที่มีปัญหาอยู่ เพราะว่าปีนี้ผมดูจากงบประมาณของกรมชลประทานแล้วธรรมดาจะได้รับงบการขุดลอกแม่น้ำยมปีสองปีที่ผ่านมา แต่ปีนี้ไม่มีเลยนะครับ ซึ่งผมเองก็ได้หารือต่อท่านประธานแล้วก็ทำหนังสือถึงกรมชลประทานไปครั้งหนึ่งแล้ว ขอให้จัดสรรงบประมาณในการขุดลอกแม่น้ำยมในช่วงอำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก เพราะมีความจำเป็นมาก เพราะแม่น้ำยมนั้นเล็กแล้วการระบายน้ำก็ค่อนข้างได้น้อย แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ได้รับงบประมาณทำ

เขื่อนวังสะตือ แต่ถ้าไม่ขุดลอกแม่น้ำยมให้มันใหญ่ไว้การกักเก็บน้ำก็จะมีน้อย ก็ฝากถึงท่านประธานถึงชลประทานในเรื่องของการขุดลอกแม่น้ำยมด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ เรื่องของโครงการประตูระบายน้ำของคลองตาข่าย ซึ่งเป็นประตูปิด-เปิด ได้งบไปขุดลอกคลองแต่ไม่มีการสร้างประตูระบายน้ำ ก็ขอให้ชลประทานสร้างประตูระบายน้ำในคลองตาข่ายด้วยนะครับ และอีกคลองหนึ่งก็คลองน้ำปากหวาน หมู่ ๘ ตำบลไกรนอก อันนี้ก็ต้องมีประตูระบายน้ำ และประตูระบายน้ำคลองหนองเทโพด้วย อันนี้ก็ฝากต่อท่านประธานถึงชลประทานในเรื่องหลัก ๆ เกี่ยวกับเรื่องแหล่งน้ำที่มีความจำเป็นในเขตลุ่มน้ำยมของพื้นที่จังหวัดสุโขทัย ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุนทรี ชัยวิรัตนะ

นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

เรื่องแรกที่อยากจะขอหารือกับท่านประธานก็เนื่องมาจากว่า ในปัจจุบันนี้ประมาณ ๔-๕ วันที่ผ่านมาที่บ้านของดิฉันคือจังหวัดชัยภูมิประสบกับปัญหาน้ำท่วมหลายแห่ง โดยเฉพาะในอำเภอจัตุรัส บางบ้านในเขตอำเภอจัตุรัสน้ำท่วมสูงถึง ๒ เมตร และอีกที่ที่อำเภอบ้านเขว้า ตอนนี้น้ำมาเมื่อวานนี้น้ำท่วมไปแล้ว ๑.๕๐ เมตร อันนี้แค่ยกตัวอย่างนะคะท่านประธาน ก็อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ช่วยดูแลแก้ไขปัญหาน้ำท่วมด้วย เนื่องจากว่าตอนนี้จังหวัดชัยภูมิของดิฉันประสบปัญหาน้ำในแม่น้ำชีเพิ่มระดับค่อนข้างสูง แล้วก็น้ำจากลำคันฉูก็มารวมกัน แล้วก็น้ำที่อำเภอด่านขุนทดลงมาประสบกัน ๓ สาเหตุที่มาของน้ำนี้ทำให้บ้านดิฉันเกิดปัญหาน้ำท่วมค่อนข้างมาก ก็ต้องฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ช่วยดูแลแก้ไขปัญหาด้วย แล้วก็ต้องฝากไปถึงกรมชลประทานด้วย เพราะว่าประตูบางแห่งระบายน้ำค่อนข้างน้อยทำให้น้ำไม่สามารถระบายออกมาได้ทันก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม

เรื่องต่อไป ก็เนื่องจากภาวะที่น้ำท่วมไหลหลากทำให้ถนนโดยเฉพาะคอสะพานบริเวณบ้านท่ากูบ ตำบลท่ากูบ อำเภอซับใหญ่ ประสบกับปัญหาคอสะพานขาด ก็ต้องฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานของกระทรวงคมนาคมให้ช่วยดูแล แก้ไขเรื่องสะพานขาดด้วย

เรื่องต่อไปเป็นเรื่องของพี่น้องชาวตำบลตลาดแร้งเขาบอกว่าตอนนี้น้ำท่วมแล้วแต่เป็นห่วงถึงขนาดว่าตอนนี้น้ำมาก็ยังท่วมอยู่ แต่ว่าเขาอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ช่วยดูแลในเรื่องการจัดทำสถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้าที่บ้านหัวสะพานเพื่อจะได้บรรเทาอาการของน้ำท่วมที่เป็นในขณะนี้ แล้วก็ช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับน้ำแล้งในหน้าที่ไม่มีน้ำจะทำนา กราบขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประสาร มฤคพิทักษ์

นายประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตใช้แผ่นซีดี (CD) ประกอบสั้น ๆ ตามที่ได้ขออนุญาตไว้แล้ว เรื่องของรัฐสภาแห่งใหม่ ซึ่งขณะนี้มีโครงการที่จะมีแนวสะพานข้ามตรงเกียกกาย ขออนุญาตเปิดซีดีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เวลาจำกัดน้อยมากนะครับ เปิดให้ท่านเลย (เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดซีดี)

นายประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : เปิดแล้วครับ นี่คือมูลค่า ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท ต่อไปเป็นความงดงามแล้วก็มีลักษณะเป็นเส้นขอบฟ้าของกรุงรัตนโกสินทร์ในยุคปัจจุบัน นี่ก็เช่นเดียวกันทุกคนได้เห็นภาพนี้มาแล้ว แต่นี่คือสะพานของกรุงเทพมหานครที่กำลังจะสร้างขึ้นก็จะคร่อมถนนทหารตลอดแนวตรงนั้นอยู่ใกล้ชิดติดกับรัฐสภาแห่งนี้ เราจะเห็นเสาตอม่อมองไปเราก็เห็นแทนที่จะเป็นความสง่างามของรัฐสภาก็จะเป็นเสาตอม่อ นี่คือทัศนะอุจาดเป็นศัพท์ของสถาปนิกที่อาจารย์แสงอรุณ รัตกสิกร เคยใช้ เห็นไหมครับมองไปใต้สะพานผ่านเสาตอม่อก็จะเห็นแบบนี้ นี่เป็นภาพมุมไกลจากจังหวัดนนทบุรีไป นี่ก็เช่นเดียวกันอยู่ชิดติดตรงนี้เลย นึกถึงความปลอดภัยอะไรจะเกิดขึ้น นี่ก็เช่นเดียวกัน นี่ละครับแนวก็จะอยู่ด้านขวาถ้าหันหน้าออกแม่น้ำเจ้าพระยาเพราะฉะนั้นคร่อมถนนทหารเลย ท่านประธานครับ สะพานแห่งนี้มุดลงใต้ดินได้ แล้วขยับได้อีกสักประมาณ ๕๐๐ เมตรก็ยังได้ถ้าเผื่อต้องการรักษาความสง่างามของศิลปกรรมล้ำค่ายุครัตนโกสินทร์ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เป็นความกรุณาของท่านประสารอย่างดียิ่งนะครับ คือที่ท่านเสนอแนะเป็นเรื่องที่ดี วันนี้ทางคณะกรรมการการพิจารณาก่อสร้างอาคารรัฐสภาเขาจะประชุมกันภาคบ่ายนะครับ ก็จะนำเรื่องของท่านไปปรึกษาหารือความคิดของท่านผมเข้าใจว่าไม่ให้มีการก่อสร้างสะพาน เป็นความคิดแนวเดียวกันกับผม ผมให้การสนับสนุนท่านเต็มที่ แต่ท่านในฐานะที่อยู่ใน กทม. ท่านต้องเป็นปากเป็นเสียงช่วยด้วยครับว่าถ้าลอดใต้ดินก็ดีหรือจะไปสร้างที่อื่นห่างไกลจากบริเวณนี้ได้ดีที่สุดเพราะว่าสะพานที่ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ๒๐ กว่าแห่งที่ กทม. ได้วางแผนไว้ระยะทางจากตรงนี้ไปซีกซ้ายซีกขวาที่มีอยู่ก็ใช้ได้อยู่แล้ว กราบขอบพระคุณครับที่ให้แนวความคิดที่ดีเชิญต่อไป คุณภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์

นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคภูมิใจไทยจากจังหวัดนครพนม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยพี่น้องราษฎรจำนวนมากร้องเรียนมาขอให้รัฐบาลได้เน้นหนักการพัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ อบต. และของเทศบาล ซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลทุรกันดารยากจนมีดังนี้

ศูนย์ที่ ๑ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ บ้านดอนเตย หมู่ที่ ๓ บ้านดอนแฮด ตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ต้องใช้ร่วมกัน ๓ หมู่บ้าน

ศูนย์ที่ ๒ ที่หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๙ บ้านหมูม่น ทั้ง ๓ หมู่บ้านของตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ใช้ร่วมกัน ๓ หมู่บ้าน

ศูนย์ที่ ๓ ที่หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๑๓ บ้านคำนกกก หมู่ที่ ๑๗ บ้านคำเจริญ ตำบลหนองแวง อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ใช้ร่วมกัน ๓ หมู่บ้าน

ศูนย์ที่ ๔ อยู่ที่หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑๖ บ้านหนองแวง ตำบลหนองแวง อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ใช้ร่วมกัน ๓ หมู่บ้าน

ศูนย์ที่ ๕ ในเขตเทศบาลตำบลบ้านแพง อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ต้องใช้ร่วมกัน ๙ หมู่บ้าน

ศูนย์ที่ ๖ หมู่ที่ ๙ บ้านท่าลาด หมู่ ๑๔ บ้านท่าลาดทุ่ง ตำบลบ้านแพง อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ใช้ร่วมกัน ๒ หมู่บ้าน

ศูนย์ที่ ๗ ที่หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๑๐ บ้านนางัว ตำบลนางัว อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ต้องใช้ร่วมกัน ๔ หมู่บ้าน

ศูนย์ที่ ๘ ที่หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๕ บ้านพืชผล และหมู่ที่ ๑๑ บ้านร่มโพธิ์ทอง ตำบลนางัว อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ต้องใช้ร่วมกัน ๓ หมู่บ้าน

ศูนย์ที่ ๙ ที่หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๑๑ บ้านนาคำ ตำบลนาคำ อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม

ศูนย์ที่ ๑๐ ที่หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๑๒ หมู่ที่ ๑๓ บ้านภูกระแต ตำบลนาคำ อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ขอให้รัฐบาลได้เน้นหนักการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กราบขอบพระคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ขอหารือท่านประธานในเรื่องที่ผมได้หารือค้างไว้เรื่องประทัดยักษ์ ซึ่งขณะนี้เป็นฤดูจะออกพรรษา จะมีบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ได้ใช้โอกาสนี้ผลิตประทัดขึ้นมาขนาดใหญ่มาก ดังที่ผมได้เรียนท่านว่าที่โรงพยาบาลจังหวัดอุดรธานีขณะนี้มีผู้ได้รับบาดเจ็บถึงนิ้วขาดถึงตาบอดจำนวนหลายราย ตามที่ผมได้เอาหนังสือให้ท่านอยากจะให้ท่านประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ไปดำเนินการกับบริษัท ห้างร้านที่ผลิตประทัดยักษ์ขึ้นมา มันจะเสียหายแก่ชีวิตพี่น้องประชาชน และให้เจ้าหน้าที่ได้ออกไปควบคุมดูแลตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่ห้างร้านได้ขายประทัดยักษ์นะครับท่านประธาน

ประเด็นที่ ๒ เรื่องถนน ซึ่งขณะนี้ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ถนนมันขาด สัญจรไปมาไม่ได้ จะยกตัวอย่างที่ผมเคยหารือท่านประธานหลายครั้งทางถนนดงเมือง จะยกตัวอย่างที่ผมเคยหารือท่านประธานหลายครั้ง ถนนดงเมือง-ท่าลี่ อำเภอกุมภวาปี ช่วงระหว่างเข้าหมู่บ้านท่าสังข์ บ้านโนนมะข่า ตำบลหนองหว้า บ้านหนองแดง บ้านนาเพ็ญ ตำบลสีออ และตำบลท่าลี่ อำเภอกุมภวาปีนั้น ขณะนี้มีรถสัญจรไปมามากก็อยากจะฝากท่านประธานไปถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ช่วยแก้ไขด้วยนะครับ ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา เชิญครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตปรึกษาหารือผ่านท่านประธานไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและท่าน ผบ.ตร. ดังต่อไปนี้

ประการแรก สืบเนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วเอฟ ๑๖ เอ (F16A) ของกองทัพอากาศได้ตก ก่อนหน้านั้นที่จังหวัดอุบลราชธานีครับท่านประธาน แต่ที่จังหวัดอุบลราชธานีเครื่องใช้มา ๓๐ กว่าปี มูลค่าในขณะนั้นประมาณ ๗๐๐ ล้านบาท แต่เครื่องใหม่ใช้ประมาณ ๑๐ กว่าปีไม่เกิน ๑๕ ปี ในวงเงินประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท กราบเรียนผ่านท่านประธานไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่า ผมได้พูดในเวทีแห่งนี้ทั้งการประชุมสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกวุฒิสภาว่าในส่วนของอากาศยานนั้นโดยเฉพาะเฮลิคอปเตอร์และเครื่องบินปีกหมุนไอพ่นต่าง ๆ ขอให้ตรวจสอบหน่อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของนักบินหลังจากจบโรงเรียนนายเรืออากาศมาแล้ว จะต้องผ่านโรงเรียนการบินอีก ๑ ปี เข้าเรียนประถม ๖ เดือน มัธยม ๖ เดือน รวมแล้วมูลค่านักบินคนหนึ่งประมาณ ๑๕-๒๐ ล้านบาท แต่ถึงอย่างไรก็ตามยังไม่มีการสูญเสียที่มากกว่าครอบครัวของเขาครับ ดังนั้น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีหลังจากที่ท่านได้ให้ถ้อยคำเมื่อวานนี้ไปเรียบร้อย ขอให้ความสนใจกับบุคลากรของชาติ นักบินต่าง ๆ ทุกเหล่าทัพ รวมทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วยในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจซึ่งจะมีการแต่งตั้งเร็ว ๆ นี้ครับ ขอความกรุณาให้โปร่งใส ชอบธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นตำรวจและสมาชิกรัฐสภาที่เป็นตำรวจทั้งเลือกตั้ง สรรหา ขอความกรุณาได้ดูแลด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณศุภชัย ศรีหล้า

นายศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ในขณะที่มีปัญหาอุทกภัยครอบคลุมพื้นที่หลายจังหวัดทั่วทั้งประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดชัยภูมิ ท่านประธานที่เคารพครับ ทั้ง ๒ จังหวัดเป็นต้นน้ำสำคัญ ๒ สาย จังหวัดนครราชสีมาเป็นต้นน้ำของแม่น้ำมูล จังหวัดชัยภูมิเป็นต้นน้ำของแม่น้ำชี แม่น้ำทั้ง ๒ สายในท้ายที่สุดจะไหลไปรวมกันที่จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นพื้นที่ในเขตเลือกตั้งของกระผม ผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่านับจากนี้ไปน้ำกำลังเคลื่อนตัวไปสู่ปลายทางที่จังหวัดอุบลราชธานีครับ ขอความกรุณาว่าในส่วนของกระทรวงมหาดไทยก็ดี ในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ดี ขอให้ได้เตรียมการเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในครั้งนี้ด้วยครับ

เรื่องที่สอง ที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือ เรื่องของการใช้ภาวะวิกฤติจากภัยน้ำท่วมในครั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาในระยะยาว ท่านประธานที่เคารพครับ การขุดลอกห้วยหนองคลองบึงต่าง ๆ วันนี้เราใช้ระดับน้ำในปีนี้เป็นบรรทัดฐานเพื่อการแก้ไขปัญหาในระยะยาว งบกลางปีในปีนี้ถ้าเผื่อว่ารัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์จะมุ่งแก้ปัญหาก็จะเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขุดลอกแก้มลิงบริเวณด้านข้างลำน้ำต่าง ๆ ทั้งลำน้ำมูลและลำน้ำชี รวมถึงพื้นที่ลำเซบก ลำเซบาย และพื้นที่รับน้ำอื่น ๆ ยกตัวอย่างกรณีอ่างเก็บน้ำหนองช้างใหญ่ จังหวัดอุบลราชธานี ----------

ซึ่งมีพื้นที่มากกว่า ๑๐,๐๐๐ ไร่ ถ้าเผื่อว่าเราจะเตรียมการในการรับน้ำเพื่อการแก้ไขปัญหาในระยะยาวก็จะเป็นประโยชน์ รวมถึงการจัดตั้งสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าในพื้นที่ต่าง ๆ ยกตัวอย่างบริเวณพื้นที่ลำเซบก ตำบลหนองเหล่า ตำบลดุมใหญ่ ตำบลหนองช้างใหญ่ พื้นที่ลำเซบาย ตำบลหนองเหล่า ตำบลนาเลิง ตำบลหนองฮาง อำเภอม่วงสามสิบ หรือพื้นที่ของอำเภอดอนมดแดงบริเวณตำบลท่าเมืองของพื้นที่ลำเซบก พื้นที่เหล่านี้ถ้าเผื่อว่ามีการเตรียมการอย่างดีน้ำก็จะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณเอี่ยม ทองใจสด

นายเอี่ยม ทองใจสด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ วันนี้กระผม นายเอี่ยม ทองใจสด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับผมมีเรื่องปรึกษาหารือท่านประธาน ๒ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ นั้น วันนี้ถ้าไม่พูดก็คงจะเป็นเรื่องที่ประหลาดหน่อยเพราะว่าหลาย ๆ จังหวัดมีน้ำท่วม ผมก็จะพูดเรื่องน้ำท่วมจังหวัดเพชรบูรณ์ เนื่องจากในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ นี้ ฝนได้ตกหนักมากแล้วทำให้น้ำไหลหลากลงสู่แม่น้ำไม่ทันก็ทำให้น้ำเอ่อล้นท่วมถนนแล้วถนนก็เสียหาย โดยเฉพาะผมเองอยากฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งเป็นผู้ที่ดูแลโดยตรงหมายถึงว่าผมเองอยากให้รัฐมนตรีได้สั่งการผู้ที่เกี่ยวข้องให้ระบายน้ำจากเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ให้ได้เร็วที่สุด เพราะว่าขณะนี้น้ำได้เอ่อท่วม ๒ อำเภอด้วยกันของจังหวัดเพชรบูรณ์ ก็คืออำเภอศรีเทพแล้วก็อำเภอวิเชียรบุรี ซึ่งทำความเสียหายให้กับนาข้าว ซึ่งก็ถือว่าเป็นหัวใจของพี่น้องเกษตรกร ถ้าไม่ระบายน้ำออกจากเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์แล้วจะทำให้น้ำนั้นขังท่วมเป็นเวลานานทำให้ข้าวเสียหายอย่างแรง เพราะฉะนั้นฝากเรื่องนี้กับท่านประธานไปถึงท่านที่ดูแลและเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ด้วยนะครับ

เรื่องที่ ๒ ผมเองทำเรื่องตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เรื่องฝายพุเตย ก็ขอฝากท่านติดตามเรื่องนี้ให้ด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านประสงค์ นุรักษ์ เชิญครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา แบบสรรหา ผู้แทนปวงชนชาวไทยในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ เมื่อวานนี้ผมได้มีโอกาสร่วมรายการวิทยุของรัฐสภาคลื่น ๘๗.๕๐ เอฟเอ็ม (FM) ในรายการตีระฆัง ฟังปัญหา ดำเนินรายการโดยหนุ่มสาวไฟแรงครับ คุณพัลลภา เขียวแก้ว และคุณอานันท์ จันทร์ศรี ทำให้กระผมได้ระลึกถึงยุคสมัยพ่อขุนรามคำแหงที่ไพร่ฟ้าประชาชนมาแจ้งปัญหาด้วยการมาตีระฆังเพื่อให้สัญญาณท่านประธานครับ เพียงแค่เวลา ๑ ชั่วโมงจากบ่ายโมงครึ่งถึงบ่ายสามโมงมีผู้โทรศัพท์เข้ามาแสดงความเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลมากถึง ๑๘ ท่าน ปัญหาที่ประชาชนมีความห่วงใยมากที่สุดคือปัญหาเรื่องยาเสพติดครับท่านประธาน กระผมในฐานะตัวแทนของประชาชน ผมขอกราบเรียนหารือไปยังท่านประธานเพื่อประสานไปทางรัฐบาล ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารให้ทราบด้วยว่าปัญหายาเสพติดนอกจากจะเป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายแล้วยังจะก่อให้เกิดปัญหาด้านสังคมที่เลวร้ายตามมาอีกมากมายหลายประการ หากรัฐบาลไม่ได้มองเห็นความเลวร้ายในสิ่งเหล่านี้ ไม่หาทางแก้ไขให้เรียบร้อย สถานะของการเป็นผู้มีอำนาจรัฐไม่ควรที่จะมีต่อไปอีกแล้วประชาชนมีความเข้าใจตรงกันว่ารัฐบาลเป็นผู้คอยดูแลสังคมและสารทุกข์สุขดิบของพี่น้องประชาชน หากไม่อาจจะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ก็ไม่รู้ว่าจะเป็นรัฐบาลไปทำไมครับ กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขจะรับฟังปัญหาเกี่ยวกับประเทศชาติจากประชาชนและนำปัญหาต่าง ๆ ไปหาทางแก้ไขปฏิบัติครับ ผมเองจะนำข้อเรียกร้องต่าง ๆ ที่ประชาชนแจ้งมาแล้วก็มอบให้ท่านประธานเพื่อท่านประธานจะได้นำสื่อไปทางรัฐบาลด้วยครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณครับ คือขณะนี้มีสมาชิกเซ็นชื่อเข้าประชุม ๓๒๓ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว กระผมขอความกรุณาผู้ที่ได้เซ็นชื่อที่จะปรึกษาหารือนั้นยังค้างอีกหลายท่านนะครับ แต่เพราะว่าเราจะต้องพิจารณากรอบการเจรจาถึง ๗ เรื่องซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จ แล้วก็พอภาคบ่ายสมาชิกส่วนใหญ่ท่านก็มีภารกิจ ผมจึงจำเป็นต้องของดการปรึกษาหารือดำเนินการเปิดประชุมตามระเบียบวาระต่อไป ขณะนี้ครบองค์ประชุมแล้วกระผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจดูแล้วก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง มีท่านผู้ใดจะแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการประชุมฉบับดังกล่าวหรือไม่ครับ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่มี ผมถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มีนะครับ

ต่อไปเรื่องที่ที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน

๑. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน (The International Convention on the Simplification and Harmonization of Customs Procedures) หรืออนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) (The Revised Kyoto Convention) ครับ

เชิญรัฐมนตรีเสนอครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ กระผม นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้นำเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาเพื่ออนุมัติให้กระทรวงการคลังจัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกับอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) ครับ

ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนชี้แจงในเบื้องต้นว่าองค์การศุลกากรโลกซึ่งประเทศไทยได้เป็นสมาชิกเป็นผู้ยกร่างอนุสัญญาฉบับแก้ไขนี้ขึ้นเพื่อใช้เป็นเบื้องต้นหรือแบบหลักเกณฑ์ในการกำหนดแบบพิธีการศุลกากรของประเทศสมาชิกให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วโลกและเรียบง่ายและสอดคล้องกันทั้งหมดโดยแบ่งได้เป็น ๓ ส่วน คือ ตัวบทอนุสัญญา ภาคผนวกทั่วไป และภาคผนวกเฉพาะ โดยมีสาระสำคัญได้แก่ การระงับการปฏิบัติการความตกลงชั่วคราว การระงับข้อพิพาทและการแก้ไขอนุสัญญา รวมถึงพิธีการศุลกากรทั่ว ๆ ไปต่าง ๆ เช่น การควบคุมทางศุลกากรและอุทธรณ์ ตลอดจนเรื่องพิธีการศุลกากรเฉพาะ เช่น คลังสินค้าศุลกากร เขตปลอดอากรและการผ่านแดนและการนำเข้าชั่วคราว เป็นต้น

โดยเหตุที่กระทรวงการคลังโดยกรมศุลกากรได้พิจารณาว่าอนุสัญญาฉบับนี้ได้กำหนดให้มีการปฏิบัติพิธีการศุลกากรที่เอื้ออำนวยความสะดวกทางการค้า เช่น การออกคำวินิจฉัยล่วงหน้าเพื่อพิกัดอัตราศุลกากร ราคาศุลกากร และกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า รวมทั้งการยื่นเอกสารพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศภาคีสมาชิก จึงเห็นว่าหากไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีและรับเอาอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) นี้จะช่วยให้ปฏิบัติการพิธีการศุลกากรของไทยได้รับการยอมรับและไม่ถูกกีดกันทางการค้า ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิรูปกรมศุลกากรที่ผมได้นำมาเป็นหัวข้อสำคัญในการทำให้กรมศุลกากรนั้นปรับปรุงแก้ไขให้เป็นหน่วยงานที่ดีขึ้นนะครับ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เห็นชอบการเข้าภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศฉบับนี้ เนื่องจากการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฉบับนี้คือสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) ที่กระผมได้กราบเรียนมาเบื้องต้นนี้ ---------- - ๗/๑

จะส่งผลให้ต้องมีการแก้ไขกฎหมายกรมศุลกากรเพื่อปรับปรุงให้เป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญา คณะรัฐมนตรีจึงดำเนินการตามนัยมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก่อนเป็นเบื้องต้น จึงนำเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบและสอดคล้องกับปฏิรูปกรมศุลกากรที่ปรับปรุงจากนโยบายเป็นผู้จัดเก็บภาษีให้เป็นผู้อำนวยความสะดวกทางการค้า ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมขอให้ความเชื่อมั่นต่อรัฐสภาว่าการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโตนี้กระทรวงการคลังจะมุ่งปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีใต้อนุสัญญา ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกทางการค้าก่อนอันที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศเป็นสำคัญ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านสมาชิกที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็น ขอเชิญมีไหมครับ มีนะครับ เชิญคุณสถาพร

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ จากการที่ท่านรัฐมนตรีได้มาขอรัฐสภาแห่งนี้ในการที่จะไปรับผิดชอบในกรอบการทำสัญญาเรื่องของพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน สิ่งที่ผมอยากตั้งข้อสังเกตไปยังตัวแทนของรัฐบาลที่จะไปทำกรอบสัญญาในเรื่องนี้นั้น ประเด็นก็คือวันนี้เราต้องยอมรับว่าการค้าเสรีในการที่ลดหย่อนอัตราศุลกากร เช่น อาฟตา (AFTA) นาฟตา (NAFTA) ซึ่งประเด็นนี้มันทำให้ภาษีของประเทศเป็น ๐ ผมก็อยากนำเรียนว่าการที่เราไปทำพันธะสัญญาเหล่านี้ในอนาคตมันจะมีความเป็นไปได้อย่างไรที่รายได้ของประเทศจะต้องลดลง มีผลกระทบกับงบประมาณแผ่นดินหรือไม่ อย่างไร เพราะวันนี้เราต้องยอมรับว่าการเก็บภาษีหรือการมีค่าศุลกากรต่าง ๆ นั้นก็คือรายได้ส่วนหนึ่งของแผ่นดินในการที่จะนำเข้าสู่การจัดเก็บรายได้ แต่วันนี้ของเราเองนั้นต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องในการที่จะทำให้ประเทศไปผูกพันธะสัญญา ผมเองอยากจะตั้งข้อสังเกต ตั้งคำถามว่าเรื่องนี้นั้นเป็นเรื่องที่เราจะมีผลกระทบกับรายได้ของแผ่นดินหรือไม่ อย่างไร

ประการที่ ๒ เรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีครับ วันนี้ด่านศุลกากรก็คือการกีดกันสินค้าอย่างหนึ่งเหมือนกัน วันนี้อัตราการเก็บภาษีเป็น ๐ ก็จริงครับ แต่เขาได้เอาเรื่องของการที่วัตถุปลอมปน เช่น สารตกค้าในสินค้าต่าง ๆ วันนี้ยุโรปเองก็ตั้งกำแพงกีดกันสินค้า กะหล่ำปลีของเราที่จะส่งไปที่ยุโรปวันนี้มีปัญหามาก เขาส่งกลับ ไม่ว่าหอมหัวใหญ่ ไม่ว่าหอมแดง แม้แต่ลำไยครับ หรือผลไม้ของประเทศปรากฏว่าประเทศไทยเรานี้ตรวจสอบแล้วตรวจสอบอีก พอไปถึงยุโรปครับท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่าถูกตีกลับ เขาอ้างว่าสินค้าที่ไปจากเมืองไทยมีวัตถุปลอมปนสูง เช่น ในกะหล่ำปลีมีสารยาฆ่าแมลงปลอมปน มีการใช้สารต้องห้ามบางชนิดที่ยุโรปเขาไม่ต้องการ แต่เมื่อตรวจสอบจริง ๆ แล้ว เราต้องยอมรับว่าการใช้ปุ๋ย ใช้ยาฆ่าแมลงนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องการให้พืชผักผลไม้มีอัตราการเติบโตที่ดีและเน้นเรื่องของความปลอดภัย แต่ปรากฏว่าพอไปถึงยุโรปเขาบอกว่ามาตรฐานเขาเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะต้องส่งกลับ ในทางกลับกันครับผลไม้ของยุโรป ผลไม้ของจีน พืชผัก ----------

พืชพันธุ์ธัญญาหารของจีนของยุโรปที่ส่งมาจำหน่ายในประเทศไทยนั้นครับปรากฏว่าไม่มีการตรวจสอบเลย ไม่มีหน่วยงานไหนเข้าไปตรวจสอบเพื่อที่จะป้องกันผู้บริโภค แต่พอของเราจะส่งไปต่างประเทศนั้น ปรากฏว่าเขาใช้หน่วยงานของเขาคือศุลกากรนี่ละครับเป็นตัวตรวจสอบสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นผมนำเรียนผ่านไปยังรัฐบาลว่าเงื่อนไขที่เราไปเจรจานี้ได้โปรดรับข้อท้วงติงของกระผมในฐานะสมาชิกรัฐสภา เพื่อที่จะปกป้องพี่น้องเกษตรกรของเรา พี่น้องที่ส่งออกของเรานะครับว่าการที่ท่านตั้งค่าของการตรวจสอบ โดยอ้างว่ามีวัตถุปลอมปนที่เป็นอันตรายต่อประชาชนของเขาสูงนั้นเราจะทำกันอย่างไร ขอฝากทางรัฐบาลช่วยเอาเรื่องนี้เข้าไปเจรจาในส่วนนั้นด้วยครับ ผมเองขอตั้งข้อสังเกตอยู่ ๒ ประการกราบเรียนด้วยความเคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ ต่อไปคุณสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ การที่วันนี้รัฐบาลโดย ฯพณฯ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการได้มาขออนุมัติเพื่อที่จะไปทำอนุสัญญาเกียวโตเพื่อแก้ไขตามที่เสนอมานี้นะครับ มันมีปัญหาเรื่องการยื่นเอกสารประกอบทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งประเทศไทยเข้าใจในลักษณะอี-คัสตอม (e-Custom) ที่กรมศุลกากรได้พัฒนามา ผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีก่อนที่เราจะผ่านอนุสัญญานี้ให้ท่านไปแก้ไขกฎหมาย อยากจะถามว่าประเทศไทยโดยกรมศุลกากรมีความพร้อมเพียงใดในการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ท่านเคยลงไปตรวจสอบลงไปดูงานด้วยตัวท่านเองแล้วหรือไม่ว่ากรมศุลกากรนั้นใช้ระบบคอมพิวเตอร์ใช้ระบบสารสนเทศได้ถูกต้องโปร่งใสแล้วหรือไม่ ท่านให้ความสนใจเรื่องนี้มากน้อยเพียงใดคณะรัฐมนตรีเองเวลาพิจารณาให้ท่านไปทำสัญญาอนุสัญญาเกียวโต ในภาพรวมมันดูดีแต่ผมเกรงว่าถ้าเราไม่มีความพร้อม ความไม่โปร่งใสยังมีอยู่ในกระบวนการจัดทำของรัฐบาลเรา พอเราไปเป็นภาคีกับเขา ขายขี้หน้าครับท่านประธาน ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีได้ตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ เพราะว่าในเอกสารที่ท่านนำเสนอต่อสภาท่านเขียนไว้ชัดเจนว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าเป็นภาคี

ประเด็นแรก ได้รับการยอมรับในเวทีการค้าโลกและไม่ถูกกีดกันทางการค้าโลก โดยข้ออ้างว่ามีพิธีการศุลกากรที่ล้าสมัย ถามว่าวันนี้ประเทศไทยเราทันสมัยแล้วหรือยัง ที่ผมถามด้วยเหตุผลนี้คือผมได้เฝ้าติดตามการใช้ระบบสารสนเทศ การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ อี-คัสตอมของกรมศุลกากร พูดง่าย ๆ ว่ายังไม่ได้สมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ยังมีข้อบกพร่องอีกมากมาย เราจะเอาประเทศชาติไปขายขี้หน้ากับเขา ผมคงจะรับไม่ได้ครับท่านประธาน

ประเด็นที่สอง ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าเป็นภาคีครับ เขาบอกว่าพิธีการศุลกากรจะมีความเรียบง่าย โปร่งใส คาดหมายได้ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคนิคในการควบคุมทางศุลกากรต่าง ๆ เช่นการบริหารความเสี่ยงมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ท่านรัฐมนตรีประดิษฐ์ ท่านนั่งอยู่ข้างบน ท่านเคยลงไปสอบถามเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรแล้วหรือยังครับ ผมอยากจะฝากสิ่งเหล่านี้ไว้ ผมไม่อยากให้ผ่านอนุสัญญานี้แล้วท่านไปทำร่วมกับเขา แต่นำพาประเทศชาติไปสู่ความขายขี้หน้าให้เขาดูถูกเอาว่าเรายังล้าสมัยอยู่ ----------

จริงอยู่วันนี้การนำสินค้าเข้าผ่านด่านศุลกากรอาจจะทำได้เร็วขึ้น แต่ปัญหาความไม่โปร่งใสยังมีอยู่ตลอดเวลา ปัญหาการจ่ายเงินใต้โต๊ะก็ยังมีอยู่ตลอดเวลา การนำเข้ารถ ยกตัวอย่างรถยี่ห้อดัง ๆ นำเข้ามาในลักษณะเป็นชิ้นส่วนอะไหล่แล้วมาประกอบกัน บางคันก็นำมาล้อแมกซ์ก็ไม่สวยเป็นรถจากไหนก็ไม่รู้ยี่ห้อดัง ๆ แล้วก็มาประกอบให้มันสมบูรณ์ขึ้นผ่านด่านศุลกากรมา การเสียภาษีนั้นถูกต้องหรือไม่ อย่างไร อยากจะฝากสิ่งเหล่านี้ไว้ครับ การส่งออกสินค้าของเรามักจะเจอสินค้าเถื่อน ไม้เถื่อน ยกตัวอย่างอย่างไม้พะยูงจับได้อยู่ตลอดเวลา เรามีกระบวนการที่จะดำเนินการให้เกิดความโปร่งใส ความถูกต้องได้มากน้อยเพียงใด อยากให้รัฐมนตรีชี้แจงก่อนนะครับ ประเด็นเหล่านี้เป็นคำถามที่ผมสงสัยเพราะไม่อยากให้ประเทศชาติเสียหายในสายตาของประเทศในโลกนี้ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชรินทร์ หาญสืบสาย ครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตาก) : ขอบคุณท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตากนะครับ เรื่องเกี่ยวกับอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน ถ้าอ่านเป็นภาษาไทยก็ยังงง ๆ แต่พออ่านภาษาอังกฤษ ดิ อินเตอร์เนชันแนล คอนเวนชัน ออน เดอะ ซิมพลิฟิเคชัน แอนด์ ฮาร์โมไนเซชัน ออฟ คัสตอมส์ โพรซีเจอร์ส (The International Convention on the Simplification and Harmonization of Customs Procedures) มันเข้าใจง่าย ก็คือความตกลงที่จะไปทำให้มันเรียบง่าย มันเข้าใจง่ายขึ้น เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วสาระสำคัญก็คงจะไม่ใช่เรื่องที่สภาจะต้องมาถกกันให้มากมาย คือเพียงแต่ว่าไปทำที่มันยาก ๆ ให้มันง่ายขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าทำให้ไทยมีความผูกพันมากขึ้น หรือไม่ได้ทำให้สมาชิกที่จะลงนามนี้มีความผูกพันอะไรมากขึ้น แล้วกระผมเองก็สังเกตมานานแล้วว่าสภาของเราแห่งนี้ใช้เวลาพิจารณาในเรื่องที่มันไม่ได้สำคัญอะไรมากมาย บางทีตั้งครึ่งวัน หรือตั้งเต็มวันอะไรนะครับ กระผมก็เลยเรียนตรง ๆ ว่าเสียดายเวลาเหล่านี้มาก แล้วในฐานะข้าราชการเก่าของกระทรวงพาณิชย์ผมเองก็ได้เข้าร่วมประชุมกับทางกระทรวงการคลัง รวมทั้งกรมศุลกากร

หลายครั้งผมว่าทางนักวิชาการของกระทรวงการคลังโดยกรมศุลกากรค่อนข้างจะรอบคอบและมีการหารือไม่ใช่เฉพาะกับภาคราชการด้วยกัน แต่หารือกับทางหน่วยงานเอกชนสมาคมที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ หรือว่าสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีช่วยสรุปสั้น ๆ ให้ฟังว่าเรื่องนี้มีประเด็นไหนที่ว่าอาจจะทำให้ประเทศไทยเสียผลประโยชน์ แล้วท่านได้วางแนวการป้องกันแก้ไขอย่างไร อันนี้ก็เพื่อให้ทางรัฐสภาของเราได้มีการพิจารณาที่รวดเร็วขึ้น คือบางครั้งถ้าเราไปอภิปรายซึ่งมันไม่เกี่ยวโดยตรงก็จะรู้สึกว่าเสียเวลามากไปหน่อยครับ ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขออนุญาตสนับสนุนการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกันหรือที่เรียกว่าอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) คือเกี่ยวกับผู้ที่ทำการค้าขายแล้วก็ต้องนำเข้าของเข้าออกอะไรต่าง ๆ พวกนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านชิปปิ้ง (Shipping) เขาก็บ่นมานานแล้วครับเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายศุลกากรของเราซึ่งมีอยู่ล้าสมัยนะครับ แล้วก็ใช้มานาน เหตุผลที่กระผมสนับสนุนการเข้าเป็นภาคีครั้งนี้ก็เนื่องจากว่าเรื่องนี้คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแล้วตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ และเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ นี้ก็เห็นชอบที่จะต้องนำเรื่องเข้าผ่านรัฐสภา เพราะว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ได้กำหนดไว้ คราวนี้ประโยชน์ที่ได้เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกรัฐสภาก็ได้ชี้แจงแล้วว่าถ้าสมมุติว่าเราไม่ทำตามนี้ก็จะถูกประเทศอื่นเขากล่าวหาว่ากฎหมายของเราโดยเฉพาะอย่างยิ่งพิธีการศุลกากรของเราล้าสมัย เมื่อถูกกล่าวหาเช่นนี้ก็จะส่งผลกระทบเกี่ยวกับการค้าขายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเข้าและการส่งออกนะครับ

๒. ผลประโยชน์ที่ได้อีกประการก็คือว่าเมื่อเราลงนามในพิธีอนุสัญญาฉบับนี้แล้วก็สามารถที่จะใช้สิทธิในการที่จะออกเสียงหรือว่าแสดงความคิดเห็นต่อกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งที่จะแก้ไขอนุสัญญาต่าง ๆ นี้ได้ ตรงกันข้ามถ้าสมมุติว่าเราไม่ดำเนินการตรงนี้ สิทธิตรงนี้ก็จะไม่ได้รับการยอมรับนะครับ

ประโยชน์ประการที่ ๓ ก็คือว่าสามารถใช้อนุสัญญาเป็นแนวทางในการที่จะพัฒนาพิธีการศุลกากรนะครับ รายละเอียดในเอกสารค่อนข้างจะเยอะ ซึ่งจะต้องไปว่ากันอีกทีหนึ่งในขั้นตอนของการแก้ไขกฎหมายศุลกากรแล้วก็พระราชกำหนดอัตราศุลกากร

สำหรับประเด็นสุดท้ายเกี่ยวกับเรื่องพิธีการศุลกากรจะมีความเรียบง่ายหรือมีความโปร่งใสไหม กระผมเห็นว่าน่าจะมีความเรียบง่ายและมีความโปร่งใสมากขึ้น ถ้าสมมุติว่าเราใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์มาประกอบ ระยะหลังผมมีโอกาสและมีความจำเป็นต้องไปเข้าเว็บไซต์ (Web site) ของกรมศุลกากรเขาบ่อยครั้ง ก็เห็นแล้วว่าได้มีการพัฒนาปรับปรุงเกี่ยวกับเรื่องระบบฮาร์โมไนซ์ (Harmoninze) ความสมบูรณ์อาจจะมีไม่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่คิดว่าทางเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรก็มีหน่วยงานมีเบอร์โทรศัพท์ให้ผู้ที่ประสบปัญหาในการติดต่อได้เข้าถึง เพราะฉะนั้นผมยังมีความมั่นใจว่าการปรับปรุงทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ในขณะนี้ทางกรมศุลกากรก็ได้ดำเนินการไปมากพอสมควรแล้ว ถ้าสมมุติรัฐสภาจะสนับสนุนเพิ่มเติมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอนุมัติงบประมาณครับ แล้วก็อัตราเจ้าหน้าที่ก็จะทำให้เราสามารถที่จะทำกระบวนการตรงนี้ให้สอดคล้องกับที่ต่างประเทศเขาทำอยู่นะครับ ฉะนั้นโดยสรุปผมเห็นด้วยที่จะให้รัฐสภาแห่งนี้อนุมัติการเข้าเป็นภาคีพิธีการศุลกากรที่เรียบง่าย ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเรวัต สิรินุกุล

นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิรินุกุล ส.ส. แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการทางศุลกากรที่เรียบง่ายได้และสอดคล้องกันหรืออนุสัญญาเกียวโต กระผมใคร่กราบเรียนท่านประธานว่าเป็นเรื่องที่ดีที่รัฐบาลได้เสนออนุสัญญานี้ขึ้น เพราะว่าผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเรื่องหนึ่งที่มีปัญหาในเรื่องศุลกากรเป็นเรื่องแปลก

เวลาเขาส่งสินค้าไปแสดงต่างประเทศ เวลากลับมาเป็นเรื่องแปลกทั้ง ๆ ที่ของ ๆ เราที่ไปนี่พอกลับมาเขาบอกว่าของนำเข้า เป็นของนำเข้าต้องเสียภาษี เพราะว่าเวลาไปลืมแจ้งว่าจะต้องไป ปัญหาตรงนี้ครับ เป็นปัญหาที่มีเป็นประจำ เพราะฉะนั้นเมื่อสนธิสัญญาหรือว่าอนุสัญญาอันนี้เกิดขึ้นเราเป็นภาคี ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ จะเป็นประโยชน์ที่เห็นชัด ๆ ก็คือว่าในขณะนี้ในเรื่องที่เขาบอกว่าการให้สมาชิกนำของไปผ่านกระบวนการการผลิตนอกราชอาณาจักร ของเราไม่มีครับ ภาษาอังกฤษเขาบอกว่าอย่างนี้ เอาท์ เวิร์ค โพรเซสซิง (Out work processing) ถ้าเราเป็นภาคีแล้วเรามีเราทำตรงนี้ เราก็จะได้ว่าอย่างเดี๋ยวนี้ปัจจุบันนี้ ท่านประธานครับ อย่างแถวแม่สอดมันไปตั้งโรงงาน นายทุนไปตั้งโรงงานเย็บเสื้อผ้าก็เอาแรงงานจากพม่ามาเช้ากลับเย็น เข้ามาทำ ทำเสร็จก็กลับไป ความจริงเราก็ให้เขาไปทำในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา เขาไปทำทั่วโลกอันไหนที่แรงงานถูกเขาเอาไปทำหมดแล้วก็เอากลับมาในประเทศเขาเป็นของ เมด อิน ยูเอสเอ (Made in USA) ขาย อย่างนี้เป็นต้นของเราทำอย่างนั้นไม่ได้ ----------

เพราะศุลกากรของเรายังไม่มีระบบอย่างนี้ นี่คือสิ่งที่กระผมเห็นด้วยว่าถ้าเราเป็นภาคีแล้ว เราใช้ระบบการนำออกนอกราชอาณาจักรแล้วก็เข้ามา แรงงานก็ถูกต้นทุนก็ต่ำ อย่างต่อไปข้างหน้านี่ครับ ท่านประธานครับ ถ้าหากวันข้างหน้าเราได้เปิดด่านศุลกากร ต้องเปิดเป็นด่านถาวรระหว่างเมืองทวายกับพุน้ำร้อนในจังหวัดกาญจนบุรีเส้นทางนี้มันจะมีเรื่องศุลกากรเกี่ยวข้องมากมาย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรายังไม่ดำเนินการในเรื่องนี้ปัญหาก็จะเกิดขึ้น ถ้าหากว่าเราเป็นภาคีแล้ว เส้นทางนี้จะเป็นเส้นทางลำเลียงสินค้า เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนว่าอนาคตจะเป็นประโยชน์สำหรับพ่อค้า และปัจจุบันก็จะเป็นประโยชน์ถ้าหากว่าเราได้เป็นภาคีนะครับ ผมก็เห็นด้วยครับท่านประธาน ผมก็คงมีเรื่องที่จะกราบเรียนแค่นี้ แล้วก็ขอสนับสนุนในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยวิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายสอดคล้องกันหรืออนุสัญญาเกียวโตขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านรัฐมนตรีตอบครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ แล้วท่านสมาชิกรัฐสภาที่ตั้งข้อสังเกตนะครับ ผมจะใช้เวลาสั้น ๆ เพราะวันนี้เราคงมีหลายเรื่องที่จะเอาเข้ามาพิจารณา อยากเรียนให้ท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านสมาชิกที่ตั้งข้อสังเกตและแนะนำผมทุกหัวข้อนะครับ ผมคิดว่าที่ท่านสมาชิกได้แนะนำและตั้งข้อสังเกตนั้นเป็นข้อสังเกตในสิ่งที่ผมได้กระทำอยู่ตั้งแต่ผมรับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ๒ ปีกว่าที่ผ่านมาและผมได้ดำเนินการตามขั้นตอน โดยตั้งแนวทางว่าจะต้องปฏิรูปกรมศุลกากร วันนี้เราได้ทำไปมากพอสมควรนะครับ สิ่งที่เราได้ทำไปนั้นก็คือกำลังเสนอแก้ไขกฎหมายซึ่งรออยู่ก่อนที่จะเข้าสภาแห่งนี้นะครับ ผ่านคณะรัฐมนตรีมาแล้ว ในเรื่องของค่าปรับค่าปรับในอดีตนั้นเอกชนใดที่ถูกปรับนั้นจะถูกปรับถึง ๔ เท่าไม่ว่าผิดน้อยผิดมากจงใจหรือไม่จงใจ แต่วันนี้ผมได้แก้ไขเป็น ๐.๕-๔ และให้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมมากขึ้น คือผู้เสียหายนั้นจะได้เข้าไปสู่กระบวนการยุติธรรม ถ้าใครไม่ได้ตั้งใจก็เสียแค่ ๐.๕ ใครตั้งใจหรือผิดมาก ๆ เป็นผู้ลักลอบนำเข้าก็เสียถึง ๔ เท่า ฉะนั้นนี่คือกฎหมายที่รออยู่ที่สภาแห่งนี้ ถ้าเราได้แก้ไขกฎหมายแล้ว เรื่องของปัญหาที่เราได้พบจากกรมศุลกากรไม่ว่าจะเป็นเงินใต้โต๊ะ

หรือไปเจรจากัน กรมศุลกากรเป็นศาลเตี้ยปรับเอง คิดเอง แล้วก็ลงโทษเอง สิ่งนั้นจะไม่มีจะเข้าไปสู่กระบวนการยุติธรรม ใครเข้าไปสู่กระบวนการยุติธรรมศาลท่านจะเป็นคนตัดสิน ฉะนั้นทั้งหมดอยู่ในเรื่องของการปฏิรูปกรมศุลกากร วันนี้ผมได้ตั้งคลินิกศุลกากรขึ้นเพื่อที่ให้ผู้นำเข้านั้น วันนี้แต่ก่อนนี้ผู้นำเข้าไม่รู้ว่าสินค้าตัวเองก่อนที่จะสั่งจากต่างประเทศ ไม่รู้ว่าสินค้าต้นทุนจะเท่าไรวันนี้ผมมีคลินิกศุลกากรตั้งขึ้นมาให้ผู้นำเข้าได้ไปถามศุลกากรว่าจะมีเอกสารอะไรที่ผิดพลาด ต้นทุนจะได้เท่าไร เสียภาษีเท่าไร ฉะนั้นก่อนที่เขาจะสั่งสินค้าเขาจะรู้ว่าต้นทุนเท่าไร แล้วเขามาขายเท่าไร แต่ก่อนนี้ไม่มี อย่างที่ท่านเรวัตพูดว่าจะต้องเอาสินค้าออกไปแล้วก็เอาเข้ามาก็ไม่รู้ วันนี้เขารู้ เรามีคลินิกศุลกากรขึ้นที่กรมศุลกากรและมีผู้ส่งออกนำเข้ามาใช้บริการมากมาย สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องกระบวนการปฏิรูปกรมศุลกากรที่ผมกำลังดำเนินการอยู่นะครับ อย่างไรก็ตามวันนี้สิ่งที่ท่านได้ตั้งข้อสังเกต ผมจะรับข้อสังเกตมาทั้งหมด มีการตั้งข้อสังเกตว่าที่เราทำวันนี้คือลดขั้นตอนศุลกากร ลดขั้นตอนซึ่งจะเป็นประโยชน์มาก วันนี้เราจะไปเซ็นก่อนเสร็จ แล้วจะต้องมีกฎหมายตามมา ก็ขอให้ท่านสมาชิกได้สนับสนุนกฎหมายที่ผมจะเสนอนะครับ

ส่วนเรื่องที่คุณสถาพรได้ตั้งข้อสังเกตว่ามีความเป็นห่วงสินค้าเกษตรที่พี่น้องประชาชนจะเสียหายเพราะว่าเราถูกกีดกันทางการค้า เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่ผมได้ไปพูดที่ยูเอ็น (UN) แล้วบอกว่ามาตรการกีดกันทางการค้าวันนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบไปมาก เราจะนำสินค้าเข้าไป เขาก็บอกว่าขอตรวจสภาพสินค้าก่อน ขอใบจากกระทรวงสาธารณสุขดูว่าจะมีปัญหาไหม นอกเหนือจากนั้นเป็นวิธีการอีกเรื่องหนึ่งที่ยิ่งใหญ่มาก คือมีการกีดกันทางการค้าโดยตั้งภาษีแวต (VAT) ตั้งภาษีแวตกับสินค้าที่เข้าไปครับ ก็ทำให้เราส่งสินค้าเข้ายากอีก เพราะแวตของเราต่ำ แวตของเราแค่ ๗ เปอร์เซ็นต์ แต่แวตของต่างประเทศตอนนี้มีตั้งแต่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๖ เปอร์เซ็นต์มากกว่าเรา ฉะนั้นวันนี้การที่เราไม่ขึ้นแวต เราไม่ได้ขึ้นแวตนี่เป็นปัญหากับเราแล้วครับ แต่ไม่ได้หมายความว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะขึ้นแวตนะครับ แต่เราพูดผ่านท่านประธานสภาไปยังท่านสมาชิกให้เข้าใจว่าวันนี้ภาษีแวตของเราต่ำ เราเสียเปรียบทั่วโลกหมด เพราะที่อื่นมีแวตสูงทำให้สินค้าที่เราส่งออกไปนั้นเราต้นทุนสูงกว่าเขา ใครที่นำเข้ามาเป็นสินค้าที่ถูก ฉะนั้นมาตรการทั้งหลายเหล่านี้เป็นมาตรการที่รัฐบาลกำลังดูอยู่ แต่กรมศุลกากรวันนี้ผมได้ปฏิรูปแล้วและกำลังเสนอกฎหมายเข้ามาสู่สภาผ่านคณะรัฐมนตรีแล้ว

ส่วนกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่กำลังเสนอคณะรัฐมนตรีคือเบี้ยปรับและเงินรางวัลของกรมศุลกากรซึ่งจะต้องปรับด้วย แต่ก่อนนี้เงินรางวัล ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ผู้ที่เป็นสาย ๑๕ เปอร์เซ็นต์ วันนี้เรามีความคิดว่าจะมีกำหนดขั้นสูงไว้ว่าไม่ควรเกินเท่าไร กำลังจะเสนอคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง

ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงนี้ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเข้าใจหมดแล้ว แต่ผมอยากจะพูดผ่านท่านประธานเพื่อให้ท่านสมาชิกเข้าใจว่าอยู่ในสิ่งที่ผมได้ตั้งใจจะทำไว้ทั้งหมดคือการปฏิรูปกรมศุลกากรครับ และสินค้าของกรมศุลกากรวันนี้ ภาษีจะเป็น ๐ เปอร์เซ็นต์ และในโอกาสต่อ ๆ ไปโลกจะไม่มีภาษีสินค้าแล้ว เพราะฉะนั้นท่านสถาพรถามว่าจะทำอย่างไรรายได้เราจะหายไป ถูกครับ แต่ในอดีตนั้นมันค่อย ๆ ลดลงมาแล้ว สิ่งที่เราจะได้ก็คือต้องปรับปรุงระบบของกรมศุลกากรให้เขาตั้งใจมาลงทุนเรามากขึ้น เพื่อที่จะเกิดการลงทุน เมื่อเกิดการลงทุน เกิดการสร้างงาน เกิดการค้าที่มากขึ้นดีขึ้น

เราก็จะเก็บภาษีส่วนอื่นมากขึ้น แทนที่จะมาเก็บภาษีกรมศุลกากร ฉะนั้นสิ่งที่ผมได้ดำเนินการคือปรับบทบาทกรมศุลกากรจากผู้จัดเก็บภาษีมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกทางการค้า ขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณสุนัย

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ส.ส. สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ พรรคเพื่อไทย ในนามสมาชิกรัฐสภาในวันนี้ ก่อนอื่นต้องขอชื่นชมการทำงานและเจตนาดีของท่านรัฐมนตรีอย่างมากนะครับ เป็นรัฐมนตรีคนหนุ่มที่มีความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขระบบศุลกากร แต่ก่อนที่จะได้ผ่านกระบวนการลงมติในวันนี้นั้น กระผมขออนุญาตที่จะนำเสนอประเด็นฝากท่านเพื่อไปประกอบ

ท่านครับ ว่าจริง ๆ แล้วอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกันนี้ ถ้ามองเพียงแค่เนื้อหายังไม่รอบด้าน จำเป็นจะต้องมองในเรื่องโครงสร้างของรัฐด้วย การปฏิรูปตรงนี้นั่นหมายความว่าย่อมมีผลกระทบต่อโครงสร้างของรัฐ ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานยกตัวอย่างเพื่อให้ท่านรัฐมนตรีประดิษฐ์ได้ศึกษาสักนิดหนึ่งในฐานะคนที่บ้านอยู่ใกล้กันระหว่างจังหวัดพิจิตรกับจังหวัดนครสวรรค์ แต่ท่านจะได้อ่านหนังสือประวัติศาสตร์บ้างหรือเปล่าไม่ทราบครับ การเปลี่ยนโครงสร้างการเปลี่ยนกระบวนการทางศุลกากรนี้เป็นเรื่องดีมากครับ ทำให้การค้าคล่องตัว แต่มันจะกระทบถึงโครงสร้างของรัฐ เพราะขณะนี้โครงสร้างของรัฐเรานั้นมีภาวการณ์เผด็จการในระดับหนึ่งทีเดียว ด้วยเหตุนี้ครับ ----------

ยกตัวอย่างว่าถ้าท่านจะทำให้กระบวนการตรงนี้ง่ายเข้า เรียบง่ายเข้าสะดวก มันต้องใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ถูกไหม แต่พอระบบอิเล็กทรอนิกส์นี้พอเปิดมาก ๆ เข้ามันคุมไม่ได้แล้วนะครับ มันจะต้องมากับกระบวนการเสรีของอิเล็กทรอนิกส์ด้วย แต่วันนี้รัฐบาลเพื่อความมั่นคง รัฐบาลยังไปปิดเว็บ (Web) เขาตั้งเยอะแยะนี่ครับ ผมกลัวว่าวันที่ท่านเปิดอย่างนี้แล้วแต่โครงสร้างอำนาจรัฐของเรายังเป็นเรื่องความมั่นคงสูง พอวัน ๆ หนึ่งอยากจะปราบประชาชน อยากจะปราบความคิดของฝ่ายตรงข้ามปิดโทรทัศน์ ปิดอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ ก็ไปคุมสถานีดาวเทียม มันจะกระทบถึงกันหรือเปล่า อันนี้เรื่องใหญ่นะครับ ดังนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนท่านว่าประเทศไทยเคยมีการเปลี่ยนแปลงระบบศุลกากรครั้งใหญ่ที่สุดเมื่อปี ๒๓๙๘ เมื่อครั้งรัชกาลที่ ๔ ตอนนั้นสถานการณ์ของโลกเป็นคล้าย ๆ อย่างนี้ละครับ ๑๐๐ กว่าปี แต่วันนั้นของประเทศไทยยังอยู่ในระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์อยู่ การค้าขายทั้งระบบดำเนินการผูกขาดโดยพระคลังสินค้า ฝรั่งทำการปฏิวัติอุตสาหกรรมแล้วอยากจะนำสินค้ามาขายประเทศไทยก็ขายโดยตรงต่อประชาชนไม่ได้เพราะต้องผ่านพระคลังสินค้า ในขณะเดียวกันฝรั่งอยากจะซื้อข้าวของเราไปเลี้ยงที่ฮ่องกง ไปเลี้ยงอาณานิคม ก็ซื้อไม่ได้ ต้องผ่านพระคลังสินค้า ถามว่าขณะนั้นผิดไหมครับระบบผูกขาดเช่นนี้ ไม่ผิดหรอกครับ แต่เป็นระบบที่ล้าหลัง แต่ก็เป็นระบบพระคลังสินค้า เป็นกระบวนการหล่อเลี้ยงรัฐเนื่องจากว่าระบบภาษียังไม่มี สมัยรัชกาลที่ ๔ ยังไม่มีประมวลรัษฎากร ยังไม่มีการเก็บภาษี ดังนั้นพระคลังสินค้าจึงเป็นกลไกผูกขาดที่ราชสำนักจะเอาเงินตรงนี้ไปเลี้ยงกระบวนการบริหารของรัฐ เพราะสมัยนั้นไม่มีสภา ปรากฏว่าฝรั่งก็เข้ามาเจรจาหลายรอบในที่สุด เซอร์ จอห์น เบาว์ริง ก็เข้ามาเจรจา พอเจรจาเสร็จเลยต้องเปิดระบบการค้าใหม่ทำให้ยกเลิกพระคลังสินค้า ฝรั่งสามารถซื้อข้าวเปลือกโดยตรงนะครับ ซื้อข้าวสารโดยตรงจากประชาชน สามารถจะขายสินค้าอุตสาหกรรมจากประเทศอังกฤษ จากประเทศฝรั่งเศส เข้ามาหาประชาชนได้โดยตรง ปรากฏว่าในรัชกาลที่ ๔ เก็บไม่มีรายได้เลยครับ พอไม่มีรายได้จึงเกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างระบบภาษีขึ้น เห็นไหม อันนี้อันที่ ๑ ท่านครับ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างระบบภาษีตรงนี้เองมันจะกระทบต่อโครงสร้างเดิมของเรา ท่านคิดหรือเปล่า ผมยกตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งตามเอกสารหนังสือนางแอนนากับพระเจ้ากรุงสยาม ระบบศุลกากรตอนนั้นยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง ในหนังสือ

ได้บรรยายชัดเจนว่าเช้ามืดนางแอนนาได้เดินทางมาจากประเทศสิงคโปร์เพื่อจะเข้ามาเป็นครูในราชสำนัก เห็นศุลกากรนุ่งโจงกระเบนใส่สีกรมท่าไม่ใส่เสื้อ นายท่านั่งเอียงข้างหนุนหมอนขวานอยู่เคี้ยวหมากหยับ ๆ กุลีหาบสินค้าขึ้นมานายท่าพอใจสินค้าไหนก็หยิบฉกฉวยเอาเฉย ๆ ครับ นี่คือโครงสร้าง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง พอ เซอร์ จอห์น เบาว์ริง เข้ามาทำสนธิสัญญา เซอร์ จอห์น เบาว์ริง เมื่อปี ๒๓๙๘ โครงสร้างเปลี่ยนหมดเลยครับ จึงเกิดพัฒนาการทางการค้าของไทยอย่างมาก ท่านครับ ตรงนี้ถ้าท่านทำได้แล้วผมจะเห็นด้วยกับท่านนะครับ แต่ผมห่วงว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของบ้านเมืองนี้ ซึ่งขณะนี้ฝ่ายความมั่นคงที่มีทหารเป็นกำลังหลักมองปัญหาเหมือนท่านหรือเปล่า

ปัญหาอันแรก ปัญหาเรื่องความมั่นคง เรื่องระบบการสื่อสาร นั่นหมายความว่าท่านจะต้องมีหลักประกันต่อต่างประเทศเขานะครับว่าถ้าจะให้อนุมัติตามอนุสัญญานี้ ระบบการสื่อสารของท่านต้องเสรี ไม่ใช่พอไปปิดสัญญาณดาวเทียมสถานีโทรทัศน์นั้น ปิดอินเทอร์เน็ตอีก ๑๐,๐๐๐ กว่าอินเทอร์เน็ต เพราะท่านเชื่อมั่นว่าอินเทอร์เน็ตเหล่านั้นเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ มันก็ไปกระทบต่อโครงสร้างระบบออนไลน์ (Online) นี้หรือเปล่า อันนี้เป็นเรื่องใหญ่ ถ้าเกิดต่างประเทศเข้ามาค้าขายกับเรา ปรากฏว่าระหว่างค้าขายขณะที่บ้านเมืองกำลังปกติออนไลน์ได้ครับ ----------

แต่พอเกิดมีประชาชนชุมนุม มีการเผยแพร่ทางโทรทัศน์ มีการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ท่านไปปิดเขาไปกระทบถึงจะทำอย่างไร นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านครับ ณ วันนี้การศุลกากรถ้าสะดวกมากขึ้น มันมีปัญหาเรื่องเงินภาษีเข้ารัฐ วันนี้โลกทั้งโลกกำลังพัฒนาไปสู่กระบวนการเสรีทางการค้า อย่างอาเซียน ๑๐ ประเทศ ท่านประธานครับ ๑๐ ประเทศวันนี้ภาษี ๒๐๐ กว่ารายการเป็น ๐ แล้วครับ แต่มีเงื่อนไขสำคัญก็คือว่าสินค้าไทยส่งไปมาเลเซีย มาเลเซียส่งมาไทย เวียดนามส่งมาไทยเป็น ๐ เปอร์เซ็นต์ในสินค้า ๒๐๐ รายการ แต่มีเงื่อนไขว่าการผลิตที่เวียดนาม การผลิตที่ฟิลิปปินส์ ต้องมี โลคอล คอนเทนท์ (Local content) หรือมีส่วนประกอบของสินค้าตัวนั้นกี่เปอร์เซ็นต์ ๆ จะคุมกัน ถ้ามีกระบวนการอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกันนี้จะเข้าไปควบคุมเรื่องโลคอล คอนเทนท์ รัฐเข้าได้อย่างไรบ้าง ท่านประดิษฐ์ครับ ท่านประธานครับ จะควบคุมได้อย่างไร ถ้าควบคุมไม่ได้ ปรากฏว่าประเทศเพื่อนบ้านเราก็ส่งสินค้า แท้จริงเป็นนายหน้าของประเทศภาคีนี้ เอาโลคอล คอนเทนท์เข้ามา แล้วแปลงสัญชาติไปเป็นประเทศเพื่อนบ้านแล้วขายสินค้าเรา อย่างนี้จะทำอย่างไร เห็นไหมครับ ดังนั้นประเด็นนี้จะต้องเกี่ยวกับเรื่องจะจัดระบบการเก็บภาษี ๐ เปอร์เซ็นต์ของฟรีเทรด แอเรีย (Free trade area) โดยป้องกันการลักลอบเรื่องโลคอล คอนเทนท์ได้อย่างไรครับ

ประการที่ ๓ ท่านครับ ถ้าเราไม่สามารถป้องกันตรงนี้ได้จะเกิดปัญหาอย่างยิ่ง เพราะวันนี้โครงสร้างสมัยใหม่ของรัฐนั้นภาษีหลัก ๆ ที่เก็บได้ไม่ใช่ภาษีนำเข้า ส่งออกแล้ว ภาษีหลัก ๆ ขณะนี้คือภาษีแวต ภาษีผู้บริโภคหรือภาษีน้ำมัน แต่ประเทศไทยนั้นเราเองยังพึ่งพาภาษีนำเข้าส่งออกซึ่งน้อยลงทุกทีแล้ว แล้วจึงต้องหันมาเก็บภาษีแวตกับภาษีน้ำมัน ดังนั้นพี่น้องประชาชนจะเห็นได้ว่าการเก็บภาษี ๒ ตัวนี้เป็นกอบเป็นกำที่สุดที่รัฐจะได้เงินมาบริหารรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลนี้ซึ่งไม่มีความสามารถในทางการค้าเท่าไร ดำเนินการจนกระทั่งปัญหาค่าเงินแข็งอย่างไม่เป็นจริง ด้วยเหตุนี้เองผมจึงเป็นห่วงว่ารายได้หลักของรัฐวันนี้มีแต่ภาษีน้ำมันลิตรละ ๑๐ กว่าบาท เราจึงได้พบความเป็นจริงว่าแม้ว่าราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกตกลงแล้ว ตั้งแต่สมัยนายสมัคร สุนทรเวช ๑๐๐ กว่าเหรียญ เดี๋ยวนี้ ๗๐ เหรียญ ๘๐ เหรียญโดยประมาณ แต่ราคาน้ำมันยังสูงเท่า ๆ กับนายสมัคร

เป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ ยังสูงเท่า ๆ กับท่านทักษิณเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ ทั้ง ๆ ที่ราคาน้ำมันดิบในสมัยนั้นสูงกว่าปัจจุบันไม่รู้เท่าไร ด้วยเหตุนี้คือการเก็บภาษีน้ำมันเพราะรัฐไม่มีรายได้อย่างอื่น เมื่อไม่มีรายได้อย่างอื่นจึงไปจกเอาเงินจากน้ำมันเป็นหลัก ท่านนายกรัฐมนตรีได้เคยพูดไว้ว่า ๙๙ วันทำได้ก่อนที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี บอกว่าถ้าผมเป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อไรจะไม่เก็บภาษีน้ำมัน ๒ บาทที่จะต้องเข้ากองทุน แต่แล้วเอาเข้าจริง ๆ ก็ทำไม่ได้ ผมก็เห็นใจนายกรัฐมนตรีไม่ใช่ไม่เห็นใจ เพราะท่านอยากเป็นนายกรัฐมนตรีมากเหลือเกิน เมื่อเข้ามาแล้วก็ไม่มีฝีมือ เมื่อไม่มีฝีมือในทางการค้าระหว่างประเทศก็ต้องมาจกจากภาษีน้ำมัน ด้วยเหตุนี้เองราคาน้ำมันดิบถูกลงเท่าไร แต่ราคาน้ำมันหน้าปั๊มยังขายแพงเท่าเดิม มันก็ไปซ้ำเติมความลำบากยากเข็ญแก่ประชาชนสิ อีกอันหนึ่งคือภาษีแวต วันนี้ว่ากันจริง ๆ มีข่าวลือมาหลายรอบแล้วในการประชุมภายใน ครม. ของท่านว่าจะเพิ่มภาษีแวตจาก ๗ เปอร์เซ็นต์เป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์แน่นอน แต่ว่านักการเมืองอย่างพรรคแกนนำหลักรัฐบาลนั้นท่านใช้คะแนนเสียงเป็นสำคัญ ท่านก็วิตกกังวลสิครับ เมื่อวิตกกังวลก็ยังไม่กล้าขึ้นภาษีแวต

ทั้ง ๆ ที่วันนี้รายได้อย่างอื่นไม่มีแล้วครับ ด้วยเหตุนี้เอง อบต. อบจ. ทั้งหลายจึงเกิดปัญหาเนื่องจากภาษีต่าง ๆ เก็บไม่เข้าเป้า เมื่อเก็บไม่เข้าเป้าก็กระทบกระเทือนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท ผมเป็นห่วงตรงนี้ว่าถ้ามีการอนุมัติอนุสัญญานี้ไปแล้วท่านจะดูแลเรื่องระบบภาษีนำเข้าส่งออกอย่างไรครับ เพราะแน่นอนว่าระบบภาษีนำเข้าส่งออกตามกระบวนการของอนุสัญญานี้ที่ทำอย่างเรียบง่ายและสอดคล้อง มันจะจัดเก็บยากมาก เพราะมันจะเข้ากระบวนการอย่างรวดเร็ว ทุกวันนี้ที่เราสามารถจัดเก็บได้เพราะว่าอะไรครับ พอรัฐบาลไม่มีภาษี เงินไม่พอ ก็สั่งไปที่กรมสรรพากร สั่งไปที่กรมสรรพสามิต ไปดึงที่ร้านนี้ควรจะเพิ่มเท่าไร ร้านอาหารนี้เพิ่มเท่าไร ร้านนี้เพิ่มเท่าไร โดยไม่ได้ใช้กระบวนการมาตรฐานอย่างที่ท่านรัฐมนตรีบอกและรวมตลอดทั้งสินค้าขาเข้าขาออกก็สั่งเป็นนโยบายลงไปว่าต้องเก็บเท่านั้นเท่านี้ ขอให้เงินเข้าเท่านั้นเท่านี้ แต่ถ้าท่านเปิดเสรีอย่างนี้เมื่อไรระบบมัน ซิมพลิไฟ (Simplify) หรือว่าระบบที่เรียบง่ายอย่างนี้ขึ้นเมื่อไร การเก็บภาษีขาเข้านำเข้าส่งออกก็คงจะน้อยลงแน่นอน ย่อมจะต้องกระทบต่อโครงสร้างของระบบการเงินของรัฐท่านประธานครับ นี่คือ ๒-๓ ประเด็นที่ฝากไว้ และอีกอันหนึ่งต้องยอมรับความเป็นจริงว่าอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกันนี้ แท้จริงก็คือเนื้อนาบุญของระบบทุนนิยมโลกนั่นเอง หรือระบบที่เรียกว่าโลกาภิวัตน์หรือโกบอลไลเซชั่น (Globalization) ความเป็นระบบทุนนิยมโลกนี้เองครับ เมื่อท่านเปิดประตูระบบการค้ามากขึ้นนั่นก็หมายความว่าท่านเริ่มวันนี้เรียกว่าไม่มีอธิปไตยทางเศรษฐกิจแล้ว ประเทศไทยเมื่อผ่านกระบวนการนี้ไปก็ย่อมมีผลกระทบต่อเรื่องอธิปไตยทางเศรษฐกิจแน่นอน เพราะอำนาจรัฐในกระบวนการจัดการจะลดลงอีก เมื่ออำนาจรัฐในการจัดการลดลงอีกย่อมส่งผลกระทบอย่างรวดเร็วครับ เพราะเท่ากับท่านไม่มีประตูปิดแล้ว ท่านไม่มีกำแพงป้องกันโจรขโมยทางเศรษฐกิจแล้ว นั่นหมายความว่าระบบบ้านท่านต้องดี ถ้าระบบไม่ดีผลกระทบจะเกิดขึ้นเร็วมากเหมือนเรื่องระบบค่าเงิน ดังนั้นถ้าจะมองปัญหานี้เพียงเฉพาะเนื้อหาตรงนี้ไม่ได้ครับท่านประธาน ต้องมองให้เชื่อมโยงกับระบบทุนนิยมโลกในโครงสร้างใหญ่ความมั่นคงของเราที่ต้องค้ำประกันระบบโครงสร้างชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ไว้ก่อน ดังนั้นการปิดอินเทอร์เน็ตก็ดีที่รัฐบาลทำทุกวันนี้ การปิดเว็บไซต์ การปิดวิทยุ โทรทัศน์

สัญญาณต่าง ๆ นี้ ท่านก็อ้างเรื่องความมั่นคงทั้งนั้น ผมถึงบอกว่าถ้าเราผ่านอนุสัญญานี้ให้ท่าน นั่นหมายความว่าเรากำลังกระทบต่อหลักการความมั่นคงอันมีลักษณะเนื้อแท้ของระบบเผด็จการของรัฐนี้อยู่ รัฐนี้ยังเป็นเผด็จการอยู่นะครับ ท่านประธานครับยังเป็นเผด็จการในระบบข่าวสารอยู่ แล้วเหตุนี้เองครับท่านประธานที่ผมอยากจะกราบเรียนฝากข้อคิดเห็นของท่านรัฐมนตรีไปถึงท่านรัฐมนตรีประดิษฐ์ก็คือว่าในเมื่อโครงสร้างยังเป็นเผด็จการอย่างนี้นะครับ เผด็จการข่าวสาร การจำกัดสิทธิเสรีภาพทางความคิดของประชาชนนั้น ถ้าท่านเอาระบบนี้เข้ามาเป็นระบบออนไลน์ ระบบการจัดเก็บนั้นมันจะเชื่อมโยงกับระบบความมั่นคงอย่างไร ผมเป็นห่วงความมั่นคงของรัฐที่สุด แม้จะมีเผด็จการมาก ผมก็ไม่ค่อยว่านายกรัฐมนตรีเท่าไร ยิ่งนายกรัฐมนตรีรู้สึกว่ามีความมั่นคงมากครับ วันนี้ไปปิดสัญญาณเขาหมดแล้ว ก็เป็นห่วงว่าท่านรัฐมนตรีประดิษฐ์ท่านกำลังจะทำให้โครงสร้างอำนาจรัฐแบบโบราณนี้เกิดผลกระทบหรือไม่ ด้วยความเคารพที่สุดครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เป็นการฝากเท่านั้นเองครับ ท่านรับฝาก ก็ถือว่าได้อภิปรายพอสมควรแล้ว กระผมขออนุมัติที่ประชุมปิดอภิปรายต่อไป ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อตรวจสอบองค์ประชุมและลงมตินะครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมครับ ท่านที่กำลังติดพิจารณาเรื่องอะไรต่าง ๆ ในห้องคณะกรรมาธิการโปรดงดก่อน ----------

เชิญเข้าห้องประชุมด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม เชิญเข้าห้องประชุมด้วยครับ ขอเชิญท่านสมาชิกรัฐสภาที่อยู่นอกห้องประชุมกรุณาเข้าห้องประชุมด่วนด้วยครับ เชิญท่านสมาชิก มีอะไรครับท่านสนธยา

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตประทานกราบเรียนท่านประธานว่าขณะนี้สมาชิกวุฒิสภากำลังเดินมาจากอาคารรัฐสภา ๒ สืบเนื่องจากประชุมคณะกรรมาธิการในเรื่องสำคัญครับ ประมาณ ๒๐ ท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านช่วยกรุณาไปตามให้หน่อยได้ไหมครับ จะเป็นความกรุณาครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ด้วยความยินดีครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นเชิญด่วนครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพครับ เชิญเข้าห้องประชุมด่วนด้วย เมื่อท่านเข้านั่งประจำที่แล้วโปรดเสียบบัตรแสดงตนด้วยนะครับ ท่านสนธยาครบหรือยัง ยังมาไม่พร้อมใช่ไหมครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ สนธยา แสงเภา สักครู่ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมก็จะรอสักครู่ครับ ท่านกดบัตรให้หรือยังครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กดแล้วครับอย่างนี้ครับท่านประธาน ท่านบอกว่าให้ไปตาม ผมเองเชื่อมั่นท่านมากผมจะทำหน้าที่นี้ได้ไหมครับ ท่านให้ผมไปตามได้ไหม แล้วรอผมก่อนอีกสักชั่วโมงหนึ่งครับ แล้วท่านค่อยลงมติก็ได้ ผมจะไปตามให้ท่านเดี๋ยวนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญได้ครับ ผมจะรอได้ครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมไปตามขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมจะจับเวลาไว้นะ ถ้าชั่วโมงหนึ่งท่านไม่กลับก็แสดงว่าท่านไม่กลับ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเชิญครับ เชิญเข้าห้องประชุมด้วยผมรอท่านอยู่ มีอะไรครับ จังหวัดลพบุรีน้ำท่วมทราบแล้วครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ ผม สุชาติ ลายน้ำเงิน จังหวัดลพบุรี ท่านประธานครับ ตอนนี้ท่านจะรออีกนานไหมครับเพราะบ้านตอนนี้น้ำกำลังไหลเข้าท่วมอยู่ ชาวบ้านออกไม่ได้จะได้กลับไปดูพื้นที่ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เพราะว่ายังออกไม่ได้ผมจึงรอให้ออกได้ ก็ต้องรอสักหน่อยเพราะว่าเพื่อนสมาชิกเพิ่งทยอยเข้ามาครับ เพราะว่าบางท่านก็อยู่ประชุมคณะกรรมาธิการ วันอังคารก็มีภาระอย่างนี้แหละครับ ท่านสมาชิกครับเกือบพร้อมแล้วนะครับ ผมเห็นเมื่อเช้านี้เต็มแล้วและตอนนี้ก็กำลังทยอยมา ท่านช่วยเสียบบัตรก็แล้วกันครับ คือผมดูแล้วยังไม่ได้เสียบบัตรซีกทางนี้ส่วนใหญ่ สัก ๒๐-๓๐ คนก็แล้วกันครับ อย่าเพิ่งไปไหนช่วยกรุณาอยู่เสียบบัตรให้เรียบร้อยก่อนนะครับ เพื่อลงมติให้เสร็จก่อนก็ทยอยเข้ามาเรื่อย ๆ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ช่วยกรุณานั่งสบาย ๆ หายใจยาว ๆ แล้วค่อยเสียบบัตรก็ได้ครับ ไม่เป็นไรครับ ท่านสนธยามีอะไรอีกครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ทำตามบัญชาของท่านประธานแล้วนะครับ โดยได้ประสานกับสมาชิกวุฒิสภาที่กำลังประชุมอยู่ เฉกเช่นเดียวกันครับท่านประธาน เมื่อเช้ากระผมหารือของบสนับสนุนจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้ดูแลเกี่ยวกับเครื่องบินที่ตกไปเมื่อวานนี้และอื่น ๆ ในส่วนของกระทรวงกลาโหมและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องครับ ขอความกรุณาด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คงจะปรึกษาไม่ได้ครับ คุณสุนัยไปตามเข้ามาได้สักกี่คน ช่วยเสียบบัตรหน่อยได้ไหมครับท่านที่ยังไม่ได้เสียบบัตรเพื่อจะได้ผ่าน ๆ เสียทีครับ ความจริงอยู่ในห้อง ๕๐๐ กว่าคน ถ้าช่วยกันกดมันก็ไม่มีปัญหา ท่านที่อยู่ข้างนอกที่ติดประชุมที่อะไรงดก่อนช่วยเข้าห้องประชุมเพื่อเสียบบัตรแสดงตน ก็ทยอยเข้ามาเรื่อย ๆ รออีกสักนิดหน่อย เมื่อนั่งในที่นั่งเสร็จแล้วก็เสียบบัตรแสดงตนด้วยนะครับ ไม่ต้องร้อนรนอะไรนั่งสบาย ๆ แล้วก็เสียบบัตรแสดงตน ช่วยกรุณาเข้าห้องประชุม ที่กำลังมาก็ไม่ต้องวิ่งค่อย ๆ เดินมาก็ได้ครับ ท่านที่ยืนอยู่ข้างหลัง ๒ ท่าน นั่นเสียบบัตรแสดงตนหรือยังเห็นยืนอยู่ไม่มีที่นั่งมานั่งตรงนี้ก็ได้ครับ ก็กำลังทยอยเข้ามาครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ทุกท่านเสียบบัตรแสดงตนเรียบร้อยแล้วนะครับ ถ้ารอคุณสุนัยก็คงจะช้าไปก็ขอเอาเพียงแค่นี้แล้วกัน ถ้าพอก็ประชุมต่อไม่พอเราก็ปิดประชุม ก็มีแค่นั้นครับ เชิญส่งผล มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๓๑๔ ท่าน ทางพรรคเพื่อไทยไม่เมตตาบ้างเลย ๓๑๔ ท่านครบองค์ประชุม

เมื่อครบองค์ประชุมแล้วผมขอดำเนินการประชุมต่อไป ขอถามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นชอบอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน หรืออนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) ที่กำลังพิจารณาอยู่นี้นะครับ ท่านกดปุ่มเห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดงดออกเสียงโปรดกดปุ่มงดออกเสียง เชิญกรุณาใช้สิทธิด้วยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมรอคุณสุนัยไม่ได้ก็เลยพิจารณาก่อน ต้องขออภัยด้วย ผมขอปิดการลงคะแนน เชิญส่งผล เดี๋ยวสักครู่ ผมประกาศผลเสร็จก่อนไม่เป็นไรครับ ผมรู้ว่าท่านอย่างไรก็ต้องอนุมัติอยู่วันยังค่ำละครับ ทราบแล้ว อยู่ในห้องประชุมทั้งสิ้น ๓๘๙ ท่าน เห็นด้วย ๓๖๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒ ท่าน งดออกเสียง ๑ คน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒๒ คน ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกันหรืออนุสัญญาเกียวโตฉบับที่แก้ไขนี้ก็ผ่านไปแล้วนะครับ ต่อไปครับ ท่านมีอะไรครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเดินไปเหนื่อยเชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กระผม สุนัย จุลพงศธร เมื่อสักครู่ท่านประธานได้อนุญาตให้ผมเดินไปตาม ก็ด้วยความร่วมมืออยากจะให้เกิดการปรองดอง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมก็ไปตามให้เรียบร้อยทำให้เสียงพอครับท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : แล้วก็ผมมาไม่ทันครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ระเบียบวาระต่อไป ๒. ร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรคุณวรงค์ เชิญครับคุณวรงค์

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนที่จะสู่การพิจารณาระเบียบวาระเรื่องที่ ๒ เรื่อง กรอบการเจรจารถไฟไทย-จีน ผมขออนุญาตเลื่อนระเบียบวาระดังนี้ เนื่องจากว่ามันเป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วนนะครับ ขอเลื่อนเรื่องด่วนที่ ๕ คือ เรื่อง กรอบการเจรจาสำหรับคณะผู้แทนประเทศไทยในการรับรองพิธีสารนาโงยาว่าด้วยการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรมและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม ในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ สมัยที่ ๑๐ ระหว่างวันที่ ๑๘-๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ณ เมืองนาโงยา ประเทศญี่ปุ่น ต่อจากระเบียบวาระรถไฟไทย-จีน และหลังจากนั้นแล้วขอเรื่องด่วนที่ ๔ พิธีสารอนุวัติข้อผูกพันชุดที่ ๘ ภายใต้กรอบการตกลงว่าด้วยการค้าบริการอาเซียน และต่อด้วยเรื่องค้างพิจารณา คือ ๔.๑ บันทึกการประชุมคณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา ๓ ฉบับ ๔.๒ รายงานผลการประชุมคณะกรรมการชายแดนทั่วไป (GBC) ไทย-กัมพูชา ครั้งที่ ๖ ๔.๓ ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชาสำหรับการอนุวัติการตรวจลงตราเดียวในกรอบยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง และสุดท้ายคือเรื่องด่วนที่ ๓ ร่างความตกลงจัดตั้งหน่วยงานค้ำประกันเครดิตและการลงทุน เป็นลำดับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ เชิญคุณไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมมีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญอยู่ ๒ ร่าง ก็คือ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่มีพี่น้องประชาชนเข้าชื่อกัน ๗๑,๕๔๓ คน อยู่ในระเบียบวาระอยู่แล้วนะครับ แล้วก็เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๑๐๒ คน เป็นผู้เสนอ ท่านประธานครับ ผมให้พิจารณา ๒ เรื่องนี้ก่อนที่จะได้เลื่อนหลังจากเรื่องรถไฟครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เลื่อนต่อมาจากที่คุณวรงค์เสนออย่างนั้นใช่ไหมครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ขอให้พิจารณาตามระเบียบวาระหลังจากเรื่องรถไฟแล้วให้เอาเรื่องรัฐธรรมนูญขึ้นมา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ต้องขอผู้รับรองนะครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้รับรองถูกต้อง เชิญคุณวรงค์ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตชี้แจงเหตุผลสั้น ๆ เพื่อให้เพื่อนสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้ได้เข้าใจถึงความจำเป็นว่า อย่างกรอบเรื่องนาโงยาขณะนี้จะมีการประชุมร่วมกันวันที่ ๑๘-๒๙ ตุลาคม ซึ่งมันเป็นเรื่องของการเข้าถึงหรือการใช้ประโยชน์ร่วมกันของสารพันธุกรรม ผมถือว่ามันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เนื่องจากว่าช่วงนี้เป็นช่วงของการประชุมพอดี ซึ่งรัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องร่วมลงนามกับประเทศภาคีในกรอบเรื่องการตกลงอาเซียนคือเรื่องด่วนที่ ๔ เนื่องจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้แทนของประเทศไทยจะต้องไปร่วมประชุมอาเซียนในวันที่ ๒๘-๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่จะถึงนี้ก็มีความจำเป็นครับ รวมถึงเรื่องข้อตกลงชายแดนไทย-กัมพูชา เพราะว่า

ในเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีของเราจะไปพบกับท่านผู้นำประเทศกัมพูชาในวันที่ ๒๘ ถ้าสมาชิกของเรายังไม่ให้การรับรองเจบีซี (JBC) มันจะให้ความเชื่อมั่นของการเจรจาระหว่างนายกรัฐมนตรีประเทศไทยกับประเทศกัมพูชามีปัญหา แล้วทางประเทศกัมพูชาต้องการให้ต่างชาติหรือนานาชาติเข้ามาเกี่ยวข้อง ขณะที่รัฐบาลเราเองต้องการให้แค่เป็นการเจรจาระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชา ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่อยากให้รัฐสภาเห็นชอบ

- ๒๐/๑

ร ๔/๒๕๕๓ (ส. นิติบัญญัติ) รัชนีพร ๒๐/๑

เรื่อง รายงานผลการประชุมคณะกรรมการชายแดนทั่วไปหรือจีบีซี ไทย-กัมพูชา ครั้งที่ ๖ เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมซึ่งถือว่าเป็นกรรมการชายแดนไทย-กัมพูชาในเรื่องกิจกรรมทั่วไปนะครับ จะต้องประชุมร่วมกันในวันที่ ๒๘-๒๙ ตุลาคมที่จะถึงนี้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนนี้อีกเช่นกันครับ

อีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องการอนุมัติการตรวจลงตราเดียวกัน อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าไทยกับกัมพูชามีข้อตกลงร่วมกันในการใช้วีซ่า (Visa) เดียว แต่ถ้าต่อไปนี้ใครขอวีซ่าประเทศไทยสามารถไปที่ประเทศกัมพูชาได้ ใครขอวีซ่าที่ประเทศกัมพูชาสามารถมาที่ประเทศไทยได้และจะมีการประชุมร่วมกันในเดือนพฤศจิกายนที่จะถึงนี้ ซึ่งถือว่าข้อตกลงนี้สนับสนุนเรื่องการท่องเที่ยว

สุดท้าย ก็คือเรื่องค้ำประกันเครดิตการลงทุน เนื่องจากว่าจะมีการประชุมร่วมกันในวันที่ ๒๓ เดือนพฤศจิกายนที่จะถึงนี้ ทราบข่าวว่าหลายประเทศเขาจ่ายเงินเข้ากองทุนเรียบร้อยแล้วประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ภาคเอกชนไทยของเรายังไม่สามารถจะร่วมจ่ายเงินเข้ากองทุนได้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้ายังไม่ได้รับการรับรองจากที่ประชุมรัฐสภาจึงถือว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนทั้ง ๕-๖ เรื่องนี้ครับ กราบเรียนท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็จะเอาอย่างไรดีคุณไพจิต ยังจะยืนยันหรืออะไร

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผม ไพจิต ศรีวรขาน ขอยืนยันและขอให้สิทธิท่านสุนัยเป็นผู้เสนอเหตุผลครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาสั้น ๆ หน่อย เพราะว่าเรื่องยังเยอะเหลือเกินวันนี้

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ พรรคเพื่อไทย ในนามสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องกราบขอบพระคุณท่านประธาน เพราะว่าทางฝ่ายวิป (Whip) ของพรรคนั้นได้มอบหมายให้ผมได้ประสานงานให้เข้ากันได้ดี เมื่อสักครู่ท่านประธานบอกให้ผมไปตามผมก็ไปตาม แล้วก็ได้มาครบ ท่านประธานครับ กรณีนี้ผมเอง

อาจจะมีความเห็นแตกต่าง แต่ไม่ใช่เห็นขัดแย้ง นั่นก็คือว่าถ้าหากฝ่ายรัฐบาลหรือวิปรัฐบาลได้ชี้แจงอีกสักนิดหนึ่งว่าการที่ท่านนำขึ้นมาด้วยเหตุผลอย่างสักครู่นี้ว่าเป็นความเร่งด่วนก็น่าเชื่อนะครับ ประทานโทษคือคุณหมอวรงค์กล่าวนั้นน่าเชื่อ ขอประทานโทษเอ่ยชื่อท่านแต่ท่านต้องให้เหตุผลนิดได้ไหมครับว่าเรื่องด่วนของท่านที่จะเอาขึ้นมานี้ในภาวะสังคมบ้านเมืองที่มีความขัดแย้งกันอย่างนี้เรามีเรื่องด่วนอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าเราแก้ตรงนี้ไม่ตกมันก็ไปไหนไม่ได้ และผมก็ตอบคำถามประชาชนไม่ได้ว่าวันนี้ใครก็รู้หมดว่าบ้านนี้เมืองนี้ขัดแย้งกันเพราะโครงสร้างรัฐธรรมนูญปัจจุบันเป็นเผด็จการและเราคิดว่าจะแก้ไข ผมเองกับท่านประธานก็เคยร่วมกันยื่นนะครับ ดังนั้นเรื่องด่วนที่ ๑ กับเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติมนี้ทำไมท่านไม่เอาขึ้นมาพิจารณาสักทีโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานครับ ทางรัฐบาลโดยท่านนายกรัฐมนตรีก็ตั้งคณะกรรมการแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้ว ดังนั้นเพื่อความจริงใจในการที่จะปรองดองแก้ปัญหาของบ้านเมือง เมื่อบ้านเมืองสงบการค้าขายก็เจริญรุ่งเรือง แต่วันนี้บ้านเมืองก็ไม่สงบ เสร็จเรียบร้อยแล้วประเด็นร่างรัฐธรรมนูญ รัฐบาลช่วยบอกหน่อยสิครับ มีเสียงข้างมาก ทำไมจึงไม่เอาเรื่องด่วนที่ ๑ เรื่องด่วนที่ ๒ เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นมาสักที ตกแล้วตกอีก ตกแล้วตกอีก ถ้าท่านตอบให้ผมสบายใจพอใจได้จะยกมือช่วยครับ ท่านประธานครับ ดังนั้นในเรื่องนี้ท่านอย่ามาพูดประเด็นอื่นทั้งหมดมันขาดอีกประเด็นเดียวครับ รัฐธรรมนูญที่จะต้องแก้ไขตอนที่เราประชุมร่วมกันนะครับ ท่านประธานตั้งผมเป็นประธานดำเนินการเรื่องนี้มันค้างอยู่และเป็นผลงานที่ชื่นชมที่สุดที่ท่านประธานช่วยเอาเข้ามา แต่วันนี้รัฐบาลไม่ได้สนใจสิ่งที่ท่านประธานทำเลยนะครับ ผมเองอยากจะพูดตรงนี้เพื่อขอให้ท่านประธานช่วยบอกท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นสิ่งเหมือนลูกชายของท่าน ท่านรักมากเหมือนลูกชายนะครับ และไม่มีอะไรขัดแย้งกันเลยระหว่างพรรคภูมิใจไทยกับพรรคประชาธิปัตย์ โดยเฉพาะท่านโสภณ ซารัมย์ นั่งอยู่ตรงนั้นไม่มีข้อขัดแย้งเลย ช่วยบอกลูกชายท่านหน่อย ตอบทีสิว่าทำไมไม่เอาเรื่องรัฐธรรมนูญขึ้นมาสักที กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เมื่อตกลงกันไม่ได้ก็ต้องใช้มติที่ประชุมนะครับ ก็พอแล้วครับมันเสียเวลาเปล่า ๆ ก็ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะให้เลื่อนหรือไม่ให้เลื่อนนะครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมโปรดเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติในเรื่องการเลื่อนระเบียบวาระนะครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพครับ โปรดเข้าห้องประชุมเพื่อลงมตินะครับ ท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านโปรดเข้าห้องประชุมครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่อยู่ข้างนอกห้องประชุมหรือกำลังประชุมอยู่กับคณะกรรมาธิการโปรดงดการประชุมเข้ามาที่ห้องประชุมเพื่อลงมติการเลื่อนระเบียบวาระ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพครับ โปรดกรุณาเข้าห้องประชุม เมื่อท่านนั่งประจำที่แล้วโปรดเสียบบัตรแสดงตนด้วยครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพครับ โปรดกรุณาเข้าห้องประชุมเพื่อตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติการเลื่อนระเบียบวาระ ท่านสมาชิกครับเมื่อสักครู่นี้ก็เห็นเต็มพรึบ ตอนนี้ก็ขอให้เต็มเหมือนเดิมก็แล้วกันนะครับ ท่านสมาชิกครับ กรุณาเข้าห้องประชุมด้วยครับ มีอะไรครับคุณพงศ์พันธ์

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีข้อสังเกตเสนอท่านประธานนะครับ ท่านพยายามใช้เวลานาน ท่านประธานต้องยอมรับความจริง ถ้าไม่ครบก็คือไม่ครบ อย่าฝืนครับ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ประธานดำเนินการตามระเบียบเลยครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ทำตามระเบียบอยู่ครับ ไม่ได้ออกนอกลู่นอกทางไปไหนเลยครับอยู่ในห้องประชุม แต่ปัญหาว่าพวกเราที่อยู่ในห้องประชุมไม่ช่วยกันกด ผมก็ดูอยู่ตลอดครับ ถ้าได้รับความร่วมมือสมานสามัคคีกันงานมันก็เดินบ้านเมืองก็ไปรอด ผมก็เห็นใจทุกฝ่าย ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมช่วยกรุณาเร่งด้วยเพราะว่าเพื่อนสมาชิกที่รออยู่ ท่านรอนานแล้วครับ ท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมเกรงว่าอาจจะเข้าใจผิดได้ว่า ส.ว. ส่วนหนึ่งที่ไม่เข้ามา เพราะไม่อยากพิจารณาเรื่องรถไฟที่เกี่ยวกับกระทรวงคมนาคมของท่านหรือเปล่าครับ ผมจึงอยากจะขอความร่วมมือและช่วยเหลือท่านได้ไหมครับ ท่านอนุญาตให้ผมไปตามอีกไหม ผมจะไปตามให้เพื่อการปรองดองคือเรื่องปรองดอง ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องตามครับ ดูทุก ๆ คนเสียบบัตรแสดงตนไหม ผมขอให้ท่านเป็นกรรมการตรวจสอบ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมช่วยดูให้ผมเดินดูให้นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เดินดูสิครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : แต่ว่าท่านประธานครับ ผมขออะไรท่านอย่างเถอะ คือท่านพูดเรื่องปรองดองบ่อย ๆ มันจะไปล้ำหน้านายกรัฐมนตรี เพราะนายกรัฐมนตรีไม่ค่อยได้พูดเลย โดยเฉพาะในสภา นายกรัฐมนตรีนอกจากไม่ค่อยพูดแล้วยังแสดงการปราบปรามด้วยครับ ผมจึงไม่อยากให้ท่านพูดเรื่องปรองดองมากกลัวจะล้ำหน้าเขา ตกลงจะให้ปรองดอง ผมจะไปตามไหม ท่านประธานครับหรือจะให้แค่เดินดู

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็นั่งอยู่เฉย ๆ ก็ได้ครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ก็แล้วแต่ท่านครับ อันนี้แล้วแต่ท่านครับ ผมยินดีให้ความร่วมมือทุกอย่าง เมื่อกี้ผมก็ช่วยไปทีแล้ว

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือร่วมมือกับผม ก็กรุณาถอนเมื่อกี้ผมก็จะพอใจ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ถ้าอย่างนั้นผมจะขออนุญาตจะถอนให้ แต่ขอไปประชุมวิปฝ่ายค้านก่อนได้ไหมครับ ขอเวลาสักชั่วโมงไปประชุมก่อนได้ไหมครับ เพราะผมไม่ใช่เผด็จการที่จะพูดคนเดียวได้ จะเอาอย่างไรท่านสั่งมาแล้วกัน กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีหลายท่านต้องการ มีอะไรครับเห็นยกมือประหลก ๆ ข้างหลัง ท่านประสงค์

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพกระผม นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อกี้มีการพูดพาดพิงถึง ส.ว. ผมมีความมั่นใจว่าสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดมีจุดหมายปลายทางที่ชัดเจนคือมาปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างเท่าที่สามารถจะทำได้ ถ้าหากว่าท่านประธานสภากรุณาสร้างสะพานบันไดเลื่อนขึ้นมาทางนี้ดีกว่าจะได้เร็วครับ เพราะ ส.ว. จำนวนมากอายุสูงแล้วก็มีปัญหาเรื่องนี้พอสมควรครับท่านประธานครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมก็จะไม่รอแล้วนะครับ คือท่านที่อยู่ข้างนอกท่านไม่เข้าก็อย่าเข้านะครับ ก็ขอให้ส่งผลมาเลยครับ ถ้าครบองค์ประชุมก็จะประชุม ไม่ครบองค์ประชุมก็ปิดประชุม มีแค่นั้นครับ เชิญครับ มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๓๑๕ ท่าน ครบองค์ประชุม

กระผมขอดำเนินการต่อนะครับ เมื่อกี้มีการเสนอเลื่อนระเบียบวาระนะครับแล้วอีกฝ่ายหนึ่งคือท่านไพจิตท่านให้ไปตามระเบียบวาระ ผมก็จะถามว่าที่ประชุมจะอนุมัติให้เลื่อนระเบียบวาระหรือไม่ ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรให้เลื่อนระเบียบวาระตามที่คุณหมอวรงค์เสนอโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นตามคุณวรงค์ เห็นตามคุณไพจิตโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่ออกเสียงก็โปรดกดปุ่ม งดออกเสียง โปรดใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ส่งผลมา มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๓๘๓ ท่าน เห็นด้วย ๒๗๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๗๙ ท่าน งดออกเสียง ๘ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๘ ท่าน ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้เลื่อนระเบียบวาระได้ครับ

ต่อไประเบียบวาระที่กำลังจะพิจารณา ขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกที่เคารพรักทั้ง ๒ ฝ่าย ฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลและท่านวุฒิสมาชิกโปรดอย่าไปไกล อยู่ใกล้ ๆ เพื่อจะได้ลงมตินะครับ เรามีกรอบในการเจรจาทั้งหมด ๖-๗ เรื่อง ขอความกรุณาด้วย

ต่อไปร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร ๔/๒๕๕๓ (ส. นิติบัญญัติ) กุลนิษฐ์ ๒๓/๔

เชิญรัฐมนตรีเจ้าของเรื่องเสนอ

นายโสภณ ซารัมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม โสภณ ซารัมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในนามคณะรัฐมนตรี ขอเสนอกรอบเจรจาร่างความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ต่อรัฐสภาเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ร่างกรอบเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการเจรจา

๑.๑ วัตถุประสงค์

เพื่อให้รัฐบาลมีกรอบการเจรจาในการสร้างความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งอาจนำไปสู่การกำหนดข้อตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนต่อไป

๑.๒ เป้าหมายการเจรจา

เพื่อให้ได้ข้อตกลงความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่เป็นประโยชน์ในภาพรวมสูงสุดของประเทศ และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒. สาระสำคัญของกรอบการเจรจา

๒.๑ เส้นทาง

ความร่วมมือในการพัฒนากิจการรถไฟในเส้นทางหลัก ๕ เส้นทางหลักเพื่อให้ครอบคลุมโครงข่ายการพัฒนารถไฟของประเทศ ดังต่อไปนี้ คือ ๑. เส้นทางระหว่างกรุงเทพฯ-หนองคาย ๒. เส้นทางระหว่างกรุงเทพฯ-ระยอง ๓. เส้นทางกรุงเทพฯ-สุดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ๔. เส้นทางกรุงเทพฯ-อุบลราชธานี ๕. เส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่

๒.๒ การดำเนินการ

ความร่วมมือในการพัฒนาเพื่อก่อสร้างทาง การเดินรถไฟ และการบริหารจัดการกิจการรถไฟเส้นทางที่ได้ตกลงไว้ตามข้อ ๒.๑ หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ การจัดหาพื้นที่ในการพัฒนา

ความร่วมมือในการจัดหาพื้นที่ในการก่อสร้างทาง การเดินรถ และการบริหารกิจการรถไฟ หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในเส้นทางที่ได้ตกลง

๒.๔ การใช้เทคโนโลยีและทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนา

ความร่วมมือในการอำนวยความสะดวกในการใช้เทคโนโลยีและทรัพยากรแต่ละประเทศร่วมกันอย่างเหมาะสม

๒.๕ การถ่ายทอดเทคโนโลยี

ความร่วมมือในการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ตลอดจนการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างทั้ง ๒ ประเทศ

๓. รูปแบบการเจรจา

เพื่อให้การประชุมและเพื่อการเจรจาด้านพัฒนากิจการรถไฟระหว่าง ๒ ประเทศมีอยู่ ๒ ระดับ

๓.๑ การประชุมระดับรัฐมนตรีทั้ง ๒ ฝ่าย

๓.๒ การประชุมระดับเจ้าหน้าที่เพื่อพัฒนาด้านเทคนิคและการดำเนินการ

๔. คาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับก็คือ

๔.๑ การพัฒนาโครงข่ายระบบรถไฟเพื่อเพิ่มความเร็วให้ประชาชนได้สะดวกและปลอดภัยเชื่อมระหว่างประเทศและภูมิภาค

๔.๒ โครงข่ายพัฒนาระบบรถไฟระหว่างทั้ง ๒ ประเทศกับอาเซียนเพื่อพัฒนาศักยภาพการขนส่ง การท่องเที่ยวและความร่วมมือในเศรษฐกิจในอนุภูมิภาค

๔.๓ ลดภาระการลงทุนของรัฐบาลเพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของรถไฟในระยะยาว

๔.๔ ประโยชน์ในความร่วมมือการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ร่วมกันในการพัฒนากิจการรถไฟระหว่าง ๒ ประเทศให้มีประโยชน์ในระยะยาว ด้านพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทั้ง ๒ ประเทศ

กระผมขอกราบเรียนท่านประธานและขออนุญาตท่านประธานได้อนุมัติให้แจกเอกสารเพิ่มเติมตามระเบียบวาระการประชุมต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ระเบียบวาระที่จะเพิ่มเติมเจ้าหน้าที่ช่วยแจกท่านสมาชิกรัฐสภาด้วย แจกได้เลยครับ ต่อไปมีรายชื่อผู้อภิปราย แต่ฝ่ายค้านยังไม่ได้ส่งมา ช่วยส่งฝ่ายค้านมาด้วย เดี๋ยวทยอยนะครับมีแล้วคือท่านสมาชิกวุฒิสภาก่อนคือท่านเจริญ ภักดีวานิช อภิปรายคนแรก เชิญครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภา (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องขอบคุณทางรัฐบาลโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ท่านประธานครับ เมื่อวันที่ ๒๕-๒๗ สิงหาคม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ไปประเทศจีน กระทรวงการรถไฟของประเทศจีนแจ้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมทราบว่าประเทศจีนจะมีโครงการสร้างทางรถไฟจากคุนหมิงมายังเวียงจันทน์ ระยะทาง ๔๒๐ กิโลเมตร เพราะฉะนั้นกรอบเจรจาที่ท่านรัฐมนตรีนำเสนอต่อสภาแห่งนี้ก็จะนำไปสู่การที่จะได้สร้างเชื่อมต่อจากเวียงจันทน์ ซึ่งท่านรัฐมนตรีหลังจากกลับจากประเทศจีนก็ได้รีบดำเนินการ อันนี้ต้องขอขอบคุณทางรัฐบาล

เรื่องที่สอง ท่านประธาน เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ท่านนายกรัฐมนตรีได้ไปที่เซี่ยงไฮ้ เวิล์ด เอ็กซ์โป (Shanghai World Expo) ท่านก็ได้ไปแถลงข่าวที่นั่นว่าประเทศไทยจะเร่งดำเนินการเรื่องการสร้างทางรถไฟทั้ง ๕ เส้นทาง ท่านประธานครับ ๑๒๐ ปีมาแล้วที่ล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สร้างทางรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปโคราช อยากฝากท่านรัฐมนตรี ๑๒๐ ปีที่ผ่านมานั้นปัญหาเกิดขึ้นก็คือนอกจากรถไฟจะขาดทุนเรามีระบบรถไฟที่เก่าคร่ำครึ แล้วก็ที่สำคัญก็คือความสกปรก เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อเราดำเนินการใหม่ซึ่งลงทุนเกือบ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าไม่ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารก็นำไปสู่ทั้งการขาดทุนและไร้ประสิทธิภาพในการทำงาน ท่านประธานครับเป็นก้าวสำคัญของประเทศไทยในการที่จะพัฒนาระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ให้เชื่อมต่อกับเพื่อนบ้านและในประเทศ ในช่วงแรกนี้ก็อยากกราบเรียนท่านประธานฝากไปทางรัฐมนตรี ๕ เส้นทางนี้จำเป็นที่เราร่วมกับประเทศจีน แต่เส้นทางในประเทศที่จะต้องเชื่อมต่อถ้าเผื่อท่านรัฐมนตรีจะได้ใช้งบประมาณของประเทศไทยเองในการสร้างเชื่อมต่อดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ ก็คือการเชื่อมต่อระหว่างฝั่งอันดามันมาทางจังหวัดสุราษฎร์ธานีก็ได้ ซึ่งจะได้ขนถ่ายสินค้ามาเชื่อมกับ ๕ เส้นทางนี้หรือพี่น้องประชาชน อันนี้ผมคิดว่ารัฐบาลต้องเริ่มวางแผน นอกจากสินค้าแล้วเพื่อให้พี่น้องทางจังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต แล้วก็จังหวัดระนองได้มีโอกาสใช้เส้นทางรถไฟมาเชื่อมต่อกับ ๕ เส้นทางดังกล่าว

ประการที่ ๒ ก็คือการเชื่อมต่อไปจังหวัดเชียงรายนะครับ ทำให้พี่น้องจากจังหวัดเชียงรายก็มาเส้นทางนี้ได้ ก็ฝากท่านรัฐมนตรีเพื่อจะได้เริ่มวางโครงการที่จะให้ ๒ เส้นทางนี้เข้ามาเชื่อมต่อให้ได้

ประการที่ ๓ เป็นโอกาสของคนต่างจังหวัดในการที่จะได้ใช้บริการขนส่งที่ดี ถ้าท่านประธานจำได้ตอนที่โครงการเงินกู้เอสพี ๒ (SP2) เข้ามา มีสมาชิกรัฐสภาโดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาตั้งข้อสังเกตรัฐบาลเยอะ ในการที่ทำรถไฟสายสีม่วง สายสีแดง สายสีอะไรก็แล้วแต่ในกรุงเทพฯ ในสภาได้พูดกันว่าประเทศไทยไม่ใช่มีเฉพาะกรุงเทพฯ แต่ว่าไม่ขัดข้องในการที่จะลงทุนกระตุ้นเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นการที่เราได้มีกรอบในการเจรจาร่วมมือกับประเทศจีนนั้นก็นำไปให้คนต่างจังหวัดไม่เสียเปรียบ ผมคิดว่าเป็นเรื่องควรสนับสนุนอย่างยิ่งครับ

ท่านประธานครับ ผลกระทบที่มีต่อเศรษฐกิจในการที่เราอนุมัติร่างกรอบนี้นำไปสู่อะไรเกิดขึ้นครับ ประการแรกก็คือเรื่องการเติบโตทางเศรษฐกิจ ถ้าท่านประธานติดตามเศรษฐกิจปัจจุบันจะเห็นชัดว่าความไม่แน่นอนในประเทศสหรัฐอเมริกา ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจในยุโรปหรือประเทศญี่ปุ่นก็ตาม ซึ่งภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว เพราะฉะนั้นการลงทุนขนาดใหญ่ซึ่งนักวิชาการให้ความสำคัญมาก เพราะฉะนั้น ๕ เส้นทางนี้ก็นำไปสู่การกระตุ้นเศรษฐกิจแล้วก็เป็นการลดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ทำให้ประเทศไทยมีศักยภาพการแข่งขันในการขนส่งสินค้าไปต่างประเทศนะครับ ที่สำคัญก็คือก็จะทำให้นักท่องเที่ยว ถ้าท่านประธานจะติดตามดูนะครับ ขณะนี้นักท่องเที่ยวระหว่างอาเซียนประเทศติดประเทศไทยนี้แล้วก็ประเทศจีน ก็จะมีอยู่ประมาณ ๑,๘๐๐,๐๐๐ คน ถ้าเกิดทางรถไฟนี้สำเร็จขึ้นก็คาดว่าเฉพาะจากประเทศจีนประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ คนจะได้มาประเทศไทย ก็ทำให้กระตุ้นเศรษฐกิจขึ้นมาได้

สำหรับการค้าชายแดน ท่านประธานครับ ในรอบปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ นี้ การค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ๑๖-๒๒ เปอร์เซ็นต์นะครับ เพิ่มขึ้นจาก ๗๕๐,๐๐๐-๗๙๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งปี ๒๕๕๒ มีอยู่แค่ ๖๔๖,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเชื่อมต่อ ๕ เส้นทางที่ว่านี้คาดว่าจะทำให้การค้าด่านชายแดนนั้นจะเพิ่มขึ้นประมาณ ๑.๕ ล้านล้านบาท อันนี้ก็คิดว่ารัฐสภาแห่งนี้ควรจะให้การสนับสนุนร่างกรอบเจรจาดังกล่าว ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปทางท่านรัฐมนตรี มีข้อสังเกตอยู่ ๔ ข้อต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ ผมเข้าใจว่าสมาชิกรัฐสภานี้ยังไม่ทราบรูปแบบของการลงทุน เพราะเป็นการลงทุนตั้ง ๔๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท การลงทุนมาก ๆ แบบนี้ถ้าเผื่อข้อตกลงในกรอบการเจรจาถ้าเราไม่เริ่มทำแผนไว้ก่อนจะทำให้ทั้งประชาชนและสมาชิกรัฐสภาไม่ทราบว่าจะกระทบกับงบประมาณของเราเท่าไร ถ้าเผื่อท่านรัฐมนตรีจะได้ตอบต่อรัฐสภาว่าแผนรูปแบบในการลงทุนนั้นขณะนี้มีกรอบอยู่อย่างไรบ้าง

ข้อที่ ๒ เรื่องการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ถ้าเผื่อท่านรัฐมนตรีจะได้ตอบต่อสมาชิกรัฐสภา เพราะเรามีบทเรียนอยู่แล้วว่าขณะนี้การบริหารของการรถไฟแห่งประเทศไทยนั้นขาดประสิทธิภาพ เมื่อมี ๕ เส้นทางใหม่ขึ้นมา ทางรัฐบาลเองมีแผนในการขาดทุนอย่างไร มีประสิทธิภาพในการบริหารอย่างไร ที่สำคัญก็คือมีแผนในการลดทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) ซึ่งเป็นที่กังวลใจของทั้งประชาชนและสมาชิกรัฐสภา

ข้อที่ ๓ นี้เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีได้แจ้งต่อสภาว่ามีแผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้นะครับ เพราะฉะนั้นก็มี ๒ ส่วน เผื่อท่านรัฐมนตรีจะได้กลับไปทำแผนประการแรก ก็คือพนักงานที่มีอยู่เดิมนี้ที่ยังไม่เกษียณ ๕ ปีในการก่อสร้าง ท่านประธานครับคิดว่าเราต้องเตรียมคนเก่าของเราทั้งการรถไฟแห่งประเทศไทย หรืออันที่ ๒ ผมเข้าใจว่ากระทรวงศึกษาธิการนี่ท่านรัฐมนตรีต้องรีบประสาน การผลิตคนก็ต้องใช้พนักงานจำนวนมาก การผลิตคนในการที่จะเข้าสู่การทำงานในโอกาสต่อไป กระทรวงศึกษาธิการต้องรีบดำเนินการ

ข้อที่ ๔ สำหรับเรื่องผลกระทบที่ผมคิดว่าจากความร่วมมือนี้ อันแรกก็คือเรื่องเกษตรกรครับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องเตรียมความพร้อม สินค้าเกษตรจากประเทศจีนเข้าใจว่าคงจะไหลลงมาเพราะสะดวกยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นการกระทบต่อพี่น้องเกษตรกร ผมคิดว่าทางรัฐบาลต้องเตรียมความพร้อมนี้ ประการที่ ๓ ที่กราบเรียน เนื่องจากในโครงการเท่าที่ผมดูผ่าน ๆ ท่านประธาน มีการเจาะอุโมงค์ ๑๐ กิโลเมตร มีสร้างทางยกระดับหลายกิโลเมตร พอสร้างจริง ๆ ถ้าเราไม่เริ่มรับฟังความคิดเห็นประชาชนพร้อม ๆ ไปด้วย ถึงแม้เจรจาเสร็จเวลาก่อสร้างจะเกิดปัญหาได้ ก็อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้รีบวางแผนในการแก้ปัญหาเรื่องนี้นะครับ กราบเรียนท่านประธานครับ กระผมขอสนับสนุนร่างดังกล่าวและเห็นว่าเป็นประโยชน์กับประเทศไทย กราบขอบคุณท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เนื่องจากมีเพื่อนสมาชิกรัฐสภามีความประสงค์ที่จะอภิปรายขณะนี้ ๒๓ ท่าน ต่อไปผมก็จะอ่าน มีอะไรหรือคุณชลน่าน ผมกำลังจะเรียน เดี๋ยวขอเรียนสักครู่ คือมีเพื่อนสมาชิก ๒๓ ท่านกำลังจะอภิปรายอยู่ ก็อาจจะต้องใช้เวลามาก ก็อยากจะจำกัดเวลา นอกจากว่ามีข้อผูกพันก็อาจจะขยายเวลาไป ก็เอาคนละ ๑๐ นาทีก่อนก็แล้วกัน ต่อไปคุณชลน่าน ศรีแก้ว แล้วก็อันดับ ๓ คุณธวัชชัย อันดับ ๔ คุณธีระจิตต์ อันดับ ๕ คุณสุรพงษ์ ทีละ ๕ คน เชิญครับคุณชลน่าน

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานครับจริง ๆ ผมจะขอใช้สิทธิที่จะประท้วง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว คุณชลน่านครับ มีอะไรครับท่านประธานวิปฝ่ายค้าน ท่านรองหัวหน้าพรรค พูดอย่างนี้ดีกว่า เชิญ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาด้วยความเคารพนะครับ กระผม วิทยา บุรณศิริ จริง ๆ ผมไม่ค่อยสบาย แต่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญของบ้านเมือง ได้โปรดกรุณาอย่าจำกัดเรื่องเวลาเลยครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าท่านเสนออย่างนั้นก็ตามอัธยาศัยเลย

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ต้องให้เวลานะครับ แล้วเรื่องนี้ผมเรียนตามตรง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือไปตามเนื้อผ้าก็แล้วกันครับ แต่ว่าก็ขอเวลาเพื่อนสมาชิกคนอื่นเขาบ้าง เพราะว่าเนื้อหาสาระอย่าซ้ำก็แล้วกัน

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ถ้าซ้ำท่านประธานมีสิทธิใช้อำนาจท่านประธาน ผมขอความอนุเคราะห์นะครับท่าน โปรดกรุณาอย่าจำกัดเวลาครับท่าน ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือที่ผมเรียนหมายความว่าเรามีวาระทั้งหมดประมาณ ๗ วาระนะครับ ถ้าจะผ่านทั้ง ๗ วาระนี้ไปได้ก็จะเป็นความกรุณาของรัฐสภาเรา คือเป็นผลงาน แต่ถ้าจะกรุณาไม่เอาตามเวลาที่ผมจำกัดว่า ๑๐ นาทีนั้นก็แล้วแต่ตามอัธยาศัยของท่านครับ แต่ว่าขอความกรุณาอย่าซ้ำประเด็นที่อภิปรายแล้ว ขอความกรุณาให้เป็นเนื้อหาสาระ เชิญคุณชลน่าน ศรีแก้ว ครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพกระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนที่ผมจะเข้าสู่การอภิปราย ผมต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานในประเด็นที่ผมได้ลุกขึ้นประท้วง แต่ท่านประธานพยายามที่จะขอให้ผมนั่ง ผมเชื่อฟังนั่ง แต่ขออนุญาตใช้เวลานี้เพื่อจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพท่านประธาน เรากำลังพิจารณาต่อกรณีที่คณะรัฐมนตรี โดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเสนอร่างกรอบหนังสือสัญญามาให้รัฐสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ ท่านประธานครับ ผมเกรงว่าถ้าเราพิจารณาไปแล้วผมเกรงว่าการพิจารณาของเราไม่ชอบด้วยข้อบังคับและรัฐธรรมนูญ ผมมีเหตุผล ท่านประธานครับ กรอบที่คณะรัฐมนตรีส่งแนบกับวาระการประชุมไปให้กับสมาชิกเพื่อพิจารณา ท่านประธานดูหนังสือที่ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ ส่งให้รัฐสภา นำเสนอกรอบมา ๑ แผ่น นี่คือกรอบที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอเข้ามา แต่ว่าท่านประธานเองหลังจากที่อนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีได้นำเสนอรายละเอียดประกอบ ท่านรัฐมนตรีได้เสนอเอกสารเพิ่มเติมเป็นกรอบการเจรจาพร้อมกับข้อมูลเบื้องต้น ประกอบการพิจารณาร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างจีน-ไทย มาให้สมาชิกอุ่น ๆ ----------

ท่านประธานครับ ผมเองกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าจะเป็นข้อผิดพลาดเชิงธุรการหรือเป็นความจงใจอะไรก็แล้วแต่ ผมถือว่าการส่งกรอบให้สมาชิกพิจารณาไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ มีกรอบมาให้อยู่แผ่นเดียว เอกสารที่ทางฝ่ายสภาด้วยความที่สำนักวิชาการขยันขันแข็งไปหาข้อมูลเพิ่มเติมมาให้นะครับ เพื่อจะให้รายละเอียดกับสมาชิกยังมีมากกว่ากรอบที่ทางคณะรัฐมนตรีเสนอมาพร้อมกับรายละเอียดบางประการ ซึ่งก็ไม่ตรงกับรายละเอียดที่ท่านส่งมาให้วันนี้ เป็นผลการศึกษาของ สนข. สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร นั่น ๔ เส้นทางสายรถไฟ แต่ท่านส่งมาวันนี้ ๕ เส้นทาง กระผมเลยกราบเรียนท่านประธานว่าด้วยลักษณะของการส่งกรอบมาแบบนี้ ผมถือว่าคณะรัฐมนตรีเองไม่ได้ให้ความสำคัญกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ที่ท่านยกย่องนักยกย่องหนาว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ฉบับเลิศ ผมก็เห็นด้วย เพราะเรื่องนี้กระทบต่อการลงทุน กระทบต่อความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ ผูกพันงบประมาณไม่รู้กี่แสนล้านบาทนะครับ ท่านประธานดูสิครับ มันเป็นไปได้อย่างไร ท่านประธานครับ ส่งมาให้สภา ๒ แผ่น แผ่นแรกเป็นหนังสือนำ แผ่นที่สองเป็นกรอบ กรอบก็มีแค่สาระสำคัญของกรอบการเจรจาอย่าบอกว่างานสารบัญของทำเนียบรัฐบาลแล้วก็รัฐสภาทำตกหล่นไป ผมไม่เชื่อ เพราะฉะนั้นประการแรกสุดผมประท้วงตามข้อบังคับตรงนี้ว่าอย่างไรแล้วนี่ ท่านดูข้อบังคับ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ของการประชุมร่วมกันของรัฐสภา วิงวอนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกโปรดช่วยดูสักนิดหนึ่งว่าเราพิจารณาได้ไหม เพราะการนัดประชุม การส่งเอกสารประชุม ระเบียบวาระการประชุมเขียนไว้ชัด แต่ทางรัฐมนตรีรับผิดชอบ ต้องขออภัยท่านจริง ๆ ท่านไม่ถือปฏิบัติตามเลย ถือว่าไม่ให้เกียรติสภาอย่างยิ่ง สำคัญที่สุดไม่ให้เกียรติสภาอย่างยิ่ง ท่านเห็นสภาเป็นตรายางใช่ไหม ด้วยความเคารพท่านประธาน ผมไม่อยากให้ท่านประธานทำผิดครับ รัฐสภาเราสำคัญนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมอยากจะให้ทางเจ้ากระทรวงที่ดำเนินการเรื่องนี้เป็นคนชี้แจง

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานครับก่อนที่จะชี้แจงท่านประธานดูนะครับ การนัดประชุมนี้ ๓ วัน เร่งด่วนได้ ๑ วันไม่ว่ากัน ระเบียบวาระส่งไปพร้อมวาระนัดประชุมก็คือ ๓ วัน เร่งด่วนก็คือ ๑ วัน นี่อุ่น ๆ เลยครับ

แล้วผมจะรู้ได้อย่างไรท่านใช้เงินกี่แสนล้านบาท ความร่วมมือแต่ละเส้น แต่ละสายเป็นอย่างไร ถ้าจะเอาเป็นตรายางนี่ผมคิดว่าต่อไปไม่ต้องส่งมาครับ เขียนตัวหนังสือ ๓ ตัวมาว่าขอกรอบท่านจะไปพูดไปคุยอะไรก็ได้ ผมเองไม่อยากจะให้ท่านประธานยอมในตรงนี้ถึงแม้จะชี้แจง ผมคิดว่ารัฐสภาไม่ควรยอม ควรจะถอนออกไปแล้วบรรจุมาใหม่ ท่านประธานดูเงื่อนงำ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ท่านรองนายกรัฐมนตรีไปประเทศจีนไปเจรจาเรื่องความร่วมมือพัฒนากิจการรถไฟกลับมา วันที่ ๓๐ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ๒๐๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ตั้งคณะกรรมการศึกษารายละเอียดครับ วันที่ ๓๐ กรกฎาคมครับ นี่เดือนตุลาคม สำนักงานเลขาธิการประสานกับทางส่วนที่เกี่ยวข้องไปศึกษารายละเอียดเรื่องนี้ แล้วให้ไปดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสองและวรรคสาม เขียนชัดนะครับ ให้กระทรวงคมนาคมให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ท่านประธานครับ ศึกษารายละเอียดอยู่ตรงไหน อย่าบอกผมว่านี่อย่างไร เพิ่งส่งมา นี่คือรายละเอียด รับฟังความคิดเห็นเป็นอย่างไร ผลกระทบเยอะแยะไปหมด ผมถือว่าทางคณะรัฐมนตรีไม่ปฏิบัติตามตัวบทกฎหมายและจะมาใช้อำนาจรัฐสภาเป็นตรายางให้กรอบท่านเร่งด่วนอะไรครับ เฉพาะเงินลงทุน ๔ เส้นที่ท่านศึกษามา สนข. บอกว่าไม่ต่ำกว่า ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาทที่รัฐต้องลงทุน นี่แค่ร่วมทุน เม็ดรวมเท่าไรไม่รู้ แต่ของท่าน ๕ สายใช้กี่ล้านล้านบาท ผูกพันภาระงบประมาณเท่าไร ถอนไปเถอะครับ อย่าใช้รัฐสภาเป็นตรายาง ผมร้องขอด้วยความเคารพ นี่ผมสงวนสิทธิเรื่องนี้ก่อน ผมสงวนสิทธิอภิปราย ท่านประธานครับ ขอให้ชี้แจงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมจะเรียนให้ท่านชลน่านได้ทราบเดี๋ยวสักครู่ครับท่านประยุทธ์ เมื่อทางรัฐบาลเสนอเรื่องมา ส่งมาอย่างไรเราต้องปฏิบัติอย่างนั้น เพราะว่าสภาในฐานะผมเป็นประธานถ้าผมไม่บรรจุระเบียบวาระตามข้อบังคับผมก็ผิด เมื่อมาอย่างไรผมก็ต้องปฏิบัติ ส่วนเรื่องของสภาจะวินิจฉัยอย่างไรนั้นเป็นเรื่องของที่ประชุมสภา ผมเรียนผมปฏิบัติตามข้อบังคับ คุณประยุทธ์มีอะไร ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ เป็นคนชี้แจงก่อนแล้วก็เดี๋ยวมีอะไรค่อยคุยได้ไหม เชิญครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดมหาสารคามในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๖๓ ประท้วงท่านประธาน

ประการที่หนึ่ง ผมกราบเรียนท่านประธานว่าท่านสร้างครรลองที่บอกว่าใครจะอภิปรายต้องส่งโผมา ท่านประธานรู้ ท่านประธานกดดูคอมพิวเตอร์ ผมมา ๐๖.๐๐ นาฬิกาเศษผมก็ต้องเซ็นทุกวัน แล้วนั่งในที่ประชุมนี้ผมแทบไม่ออกเลย ผมพยายามศึกษาพยายามที่จะไม่ใช่เกเรว่าอยากจะพูดอะไรก็พูดต่อไป จะให้ผมส่งโผไปผมไม่ทำหรอกครับนั่นประการที่หนึ่ง ไม่เช่นนั้นท่านประธานต้องสั่งแก้ไขข้อบังคับว่า ถ้าใครอภิปรายให้ส่งโผขึ้นไป แล้วมันจะได้สมบูรณ์แบบ ผมจะได้ปฏิบัติตามได้ถูก ผมอยากถามท่านประธานว่าท่านเหนื่อยไหมครับ แต่ผมบอกว่าผมรำคาญที่ท่านประธานกดออดเรียกสมาชิกเข้ามานั่นประการที่หนึ่งที่ผมประท้วงท่านประธาน

ประการที่สอง กระผมเคยทักท้วงในสภาแห่งนี้นะครับว่า มาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้นจะต้องตีความให้เคร่งครัด ผมเห็นด้วยกับหมอชลน่านที่ได้พูดจากันว่าในกรณีที่เอากรอบเจรจาเข้ามาครั้งนี้มีกระดาษแผ่นเดียวท่านประธานครับ มีกระดาษแผ่นเดียวเท่านั้น นั่นคือกรอบการเจรจา นี่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ นะครับ ถ้าเรามองผิวเผินเฉพาะตรรกในเรื่องของกฎหมายอย่างเดียวนั้น ก็คงจะมองต่อไปว่าถ้าสมมุติว่าถ้าจะเอ่ยอ้างว่าเมื่อจะทำสัญญาเราทำตามมาตรา ๑๙๐ แล้วไม่ต้องเสนอมาอีกกระนั้นหรือ เพราะฉะนั้นก็ต้องกราบเรียน

ถามท่านประธานว่ากรอบการเจรจาท่าน ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ในหน้าเดียว แล้วอ่านเอกสารเพิ่มเติม อ่านอย่างไรผมคิดว่าไม่ทันหรอกครับ สุกเอาเผากินที่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตรรกทางกฎหมายมันไม่ได้แล้วนะครับ มันไปต่อไปไม่ได้แล้ว เพราะว่ามันจะเกิดการตีความว่าเมื่อท่านนำกรอบการเจรจาเข้ามาสู่การพิจารณาของสภาให้ความเห็นชอบในวันนี้แล้ว เมื่อท่านไปเจรจาท่านต้องนำกลับมาอีกหรือไม่ ท่านจะต้องอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม ต่อเนื่องกันให้ครบถ้วนกระบวนความ ไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดปัญหา ท่านประธานครับ กระผมเอ่ยอ้างถึงตรรกของกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุด กระผมจะไม่ย้อนกลับมาถึงข้อบังคับอะไรมากมายนัก แต่เพิ่มเติมท่านประธานว่าในข้อบังคับ ข้อ ๑๔ ท่านประธานจะต้องส่งเอกสารพร้อมกับระเบียบวาระ ท่านครับ แม้แต่แผ่นเดียวผมก็ต้องค้นหา ๆ กันตั้งแต่เช้า ผมพยายามแสวงหาข้อเท็จจริง แสวงหาข้อมูล แสวงหาสิ่งต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณาเพราะว่าบ้านเมืองนี้ของผมด้วยครับ ไม่ใช่ของประธานหรือของใครคนใดคนหนึ่ง ผมจะต้องแสวงหาข้อเท็จจริงทั้งหมดทั้งในข้อกฎหมายและผลประโยชน์ของชาติมาเป็นหลัก ทำแบบนี้ท่านประธานส่งเอกสารเพิ่มเติมมาอีกแล้วอ่านว่าอย่างไรครับ ใครอ่านเข้าใจบอกผมทีสิว่าใครอ่านเข้าใจ เข้าใจเฉพาะท่านรัฐมนตรีโสภณคนเดียวไม่ได้หรอก ความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย ความศักดิ์สิทธิ์ของสถาบัน ความศักดิ์สิทธิ์ของการทำงานนั้นมันจะไม่มีท่านประธานครับ โครงการนี้เข้าใจว่า ๔๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๔๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ผมก็ไม่แน่ใจว่าเป็นโครงการทั้ง ๕ โครงการหรือเปล่า ผมจะไม่ถามว่า ----------

ชาวอีสานต้องการไหมที่มีรถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพฯ-หนองคาย กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี ถามใครก็บอกว่าต้องการหมดละครับ แต่ท่านประธานสังเกตเห็นไหมครับว่าในเอกสารชิ้นแรกนี้จะบอกกำหนดเส้นทางการดำเนินการในการพัฒนาเพื่อก่อสร้างทางว่าจะเดินทางกันอย่างไร การจัดหาพื้นที่ในการพัฒนา ท่านประธานเดาออกไหมว่าจะใช้เส้นทางของการรถไฟแห่งประเทศไทยเดิมหรือจะมีการเวนคืนที่อื่นที่จะผ่านป่า ผ่านชุมชน ผ่านอะไรต่าง ๆ ที่มันจะก่อกวนความสงบเรียบร้อยของชาวบ้าน ท่านประธานก็ต้องทำในสิ่งเหล่านี้ จะต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม จะต้องถามชาวบ้านเสียก่อนว่ามันส่งผลกระทบอย่างไร ท่านประธานเห็นไหมครับ ข้อ ๔ บอกว่าการใช้เทคโนโลยีและทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนาข้อ ๕ บอกการถ่ายทอดเทคโนโลยี พอหรือครับท่านประธาน เจรจากันเป็นแสน ๆ ล้านบาท ซึ่งไม่แน่ใจว่า ๔๘๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วจะพอหรือไม่ ผมไม่แน่ใจว่าการลงทุนใครลงทุน ท่านประธานเห็นประเด็นที่จะต้องขาดตกบกพร่องไหมว่าเอาละทางประเทศจีนเขาจะมาลงทุน ท่านเอ่ยอ้างว่ารัฐบาลไม่ต้องลงทุนอย่างเดียวไม่พอหรอกท่านประธาน เมื่อทางประเทศจีนมาลงทุนบนเส้นทางของเราบนเส้นทางรถไฟบนที่ดินของเรา แผ่นดินของประเทศไทย ท่านมีประเด็นไหมละครับว่าการเจรจาเรื่องผลประโยชน์ว่าใครจะได้ผลประโยชน์อะไรบ้าง ประเทศไทยจะได้ผลประโยชน์อะไร ประเทศจีนจะได้ผลประโยชน์อะไร แล้วท่านประธานเคยได้ยินไหมครับ คำกล่าวว่าโครงการนี้มีการแย่งกันน่าดูระหว่างพรรคร่วมรัฐบาล ผมไม่เอ่ยชื่อพรรคใดพรรคหนึ่ง แต่ละพรรคอยากจะได้ไปทำงาน เพราะได้ยินข่าวว่าจะมีเงินมาร่วมกันอยู่ในประเทศไทยตั้ง ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่คือคำกล่าวหาที่เจ็บปวดมากที่สุดที่ท่านประธานจะเอากระดาษแผ่นเดียวมาให้ผม แล้วมันขัดต่อรัฐธรรมนูญและขัดต่อข้อบังคับ ท่านประธานประสานงานได้ไหมครับ ท่านโสภณก็พรรคเดียวกันกับท่าน ถ้าจะกรุณาถอนไปเสียนิดหนึ่งจะสง่างามมากที่สุด ถ้าถามว่าภาคใต้ต้องการไหม ภาคเหนือต้องการไหม ภาคตะวันออกต้องการไหม ผมบอกแทนได้เลยครับว่าทุกคนต้องการเพราะผมก็ต้องการ แต่ผมไม่สบายใจในกรณีที่เอาเอกสารมาอย่างนี้ ผมสรุปกับท่านประธานนะครับว่า

ประการที่ ๑ ที่ผมประท้วงท่านประธาน ถ้าจะแก้ไขข้อบังคับว่าใครอภิปรายแล้วให้ส่งโผไปนั้นผมจะร่วมมือในการแก้ไขแล้วผมก็จะส่งรายชื่อโผ ผมไม่ต้องมาเช้าผมมาเวลาที่ผมจะพูด แต่ผมไม่ต้องขยัน ผมไม่ต้องสืบค้น ผมอาศัยเส้นว่ามีใครเสนอผมไปผมก็ได้พูด ถ้าใครไม่ชอบใจผมผมก็ไม่ได้พูด ท่านประธานไม่ชอบใจผมก็ไม่ได้พูด ท่านประธานเอาประการที่ ๑ ท่านต้องตอบผมว่าเอาอย่างนั้นไหมครับ

ประการที่ ๒ ตรรกในเรื่องของความชอบด้วยกฎหมายและความชอบด้วยข้อบังคับนั้นท่านประธานจะเห็นเป็นอย่างไร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับทุกประการส่วนที่ท่านบอกเมื่อสักครู่นี้ผมจะถือปฏิบัติตามที่ท่านพูดนะครับ แต่ว่าการประชุมสภาเราก็อาศัยข้อบังคับเป็นหลัก แล้วเรามีข้อตกลงระหว่างวิปฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ว่าถ้าจะกรุณาเสนอรายชื่อมาก่อนแต่ละท่านเราก็จะได้ขานชื่อบุคคลที่ถูกเสนอมาเพื่ออภิปราย ผมก็ได้ปฏิบัติอย่างนี้เสมอมานะครับ ไม่ว่าผม ไม่ว่ารองประธาน ทุกฝ่าย ผมก็ปฏิบัติอย่างนี้ ส่วนในเรื่องประเด็นที่ว่าทำไมผมส่งเอกสาร ก็เขาส่งมาแค่นี้ผมก็ต้องส่งต่อไปแค่นี้ ผมก็ทำตามหน้าที่ครับ ตามระเบียบที่เขาสั่งมาว่าให้ผมปฏิบัติ เช่นข้อบังคับ ข้อ ๑๕ ของการประชุมร่วมกัน ในวรรคท้ายก็เขียนว่าเมื่อคณะรัฐมนตรีร้อง ขอผมก็ต้องดำเนินการไป ส่วนเรื่องการดำเนินการนั้นเป็นเรื่องของที่ประชุม ที่ประชุมจะเอาหรือไม่เอาก็เรื่องของที่ประชุม อันนี้ก็อยู่ในดุลยพินิจของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติของรัฐสภา ฉะนั้นก่อนอื่นผมก็ขอให้ทางรัฐมนตรีได้ตอบชี้แจงเรื่องนี้ก่อนครับ ส่วนเรื่องที่ท่านถามผมก็ขอตอบเพียงแค่นี้อันอื่นที่นอกเหนือจากระเบียบข้อบังคับผมไม่สามารถที่จะตอบท่านได้ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโสภณ ซารัมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม โสภณ ซารัมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอชี้แจงท่านสมาชิกผ่านท่านประธานในเรื่องข้อกฎหมายที่ท่านกำลังกล่าวหาว่ารัฐบาลดำเนินการผิดรัฐธรรมนูญรัฐมนตรีหรือรัฐบาลไม่เคารพสภาหรือไม่ให้เกียรติสภา ผมกราบเรียนว่าวันนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลเคารพต่อรัฐธรรมนูญเป็นอย่างยิ่งและเคารพต่อสภาแห่งนี้ ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ อย่างถูกต้อง วันนี้ท่านถามถึงรายละเอียด ผมถึงอยากให้เรื่องนี้เป็นบรรทัดฐานที่ถูกต้อง กรอบเจรจาวันนี้ไม่ใช่กรอบสัญญานะครับ กรอบการเจรจาวันนี้รัฐบาลมาขอรัฐสภาแห่งนี้ไปเจรจา ท่านต้องเข้าใจอย่างนี้ก่อน ไปขอเจรจากับใคร ไปขอเจรจากับประเทศจีน เจรจาเรื่องอะไร เจรจาเรื่องรถไฟ ฉะนั้นท่านต้องถามผมว่ารายละเอียดเป็นอย่างไร ก็รายละเอียดมันยังไม่ได้เจรจาที่แล้วมานี่มันถึงมีปัญหา ท่านถึงมีปัญหาว่าไปแอบเจรจากันแล้วก็เอารายละเอียดมาใส่ ส่วนท่านที่บอกว่าข้อมูล สนข. อันนั้นทำก่อนที่รถไฟจีนจะมาด้วยซ้ำ ด้วยความปรารถนาดีของผม ผมถึงบอกว่าผมก็รู้ว่ามีกระดาษแผ่นเดียว ผมก็รู้ว่าทำอย่างไรจะให้มีรายละเอียดเพิ่มยิ่งขึ้น ผมก็ส่งรายละเอียดอันนี้เป็นรายละเอียดประกอบ ส่วนเอกสารที่ทางรัฐสภาทำขึ้นก็ทำไม่ได้เกี่ยวพันกับเรื่องการเจรจาครั้งนี้ เพียงแต่เป็นรายละเอียดประกอบ ทีนี้ผมกราบเรียนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ก่อนจะไปเจรจาอะไรที่มีผลกระทบต้องมาขออนุมัติรัฐสภา เมื่อรัฐสภาให้ไปเจรจา แล้วถึงไปเจรจาได้ วันนี้เขาไปเจรจาอะไรครับ สาระของการเจรจาครั้งนี้เขากำหนดมาให้รัฐสภาแห่งนี้ได้รู้ว่าห้ามไปเจรจาเกินนี้

เรื่องแรกก็คือเส้นทาง ถ้าไม่กำหนดเส้นทางว่า ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ก็จะไปเจรจามั่วไป ซึ่งก็ไม่ถูกต้อง ฉะนั้นเส้นทางเขาบอกว่าคุณต้องไปเจรจาในกรอบเส้นทางนี้

เรื่องที่สอง ไปเจรจาเรื่องอะไร เรื่องการดำเนินการ การดำเนินการก็คือรูปแบบการลงทุนครับ ฉะนั้นก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาลจะไปเจรจาเรื่องรูปแบบการลงทุน จะลงทุนอย่างไร ถ้าบอกว่าตั้งตุ๊กตาไป มันจะตั้งตุ๊กตาได้อย่างไรครับ ในเมื่อเราจะไปรู้อย่างไรว่าประเทศจีนจะเอาอย่างไร ฉะนั้นมันอยู่ที่ขั้นตอนที่ไปเจรจาว่าจะเจรจารูปแบบการลงทุนอย่างไร

เรื่องที่สาม ที่จะต้องขออนุมัติรัฐสภาแห่งนี้ไปเจรจาก็คือการจัดหาพื้นที่ในการก่อสร้างรางรถไฟ ฉะนั้นเราก็จะไปเจรจาว่าเราจะใช้พื้นที่ตรงไหน เราจะใช้พื้นที่รถไฟเดิมหรือจะใช้พื้นที่รถไฟใหม่ ก็อยู่ที่เราจะไปเจรจากับ ๒ ฝ่าย ทั้ง ๒ ประเทศที่จะไปเจรจากัน

เรื่องที่สี่ ก็คือการใช้เทคโนโลยีและทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนาก็ไปเจรจากันว่าเราจะใช้เทคโนโลยีร่วมกันอย่างไร

เรื่องที่ห้า การถ่ายทอดเทคโนโลยี

ฉะนั้นทั้ง ๕ เรื่อง ท่านต้องฟังผมชี้แจงก่อนครับ เพราะว่าถ้าผมชี้แจงแล้วถ้าท่านไม่เข้าใจ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอความกรุณานั่งลงก่อน ให้เขาชี้แจงจบก่อน เราพูดกันได้ในสภาเป็นที่พูดครับ เชิญนั่งครับ

นายโสภณ ซารัมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ฉะนั้นเมื่อผมเสนอให้รัฐสภาแห่งนี้ไปเจรจา ๕ เรื่อง ถ้ารัฐสภาอนุญาตให้ผมไปเจรจา รัฐบาลถึงจะได้ไปเจรจากับประเทศจีนได้ ทีนี้ผมก็เสนอไปอีกว่ารูปแบบการเจรจาจะเจรจากันอย่างไร ก็คือรูปแบบ ๑. เจรจาในระดับรัฐมนตรี ๒. เจรจาในระดับเจ้าหน้าที่ ผมก็เสนอให้รัฐสภาว่าการเจรจาคราวนี้มันมีประโยชน์อย่างไรครับ มีประโยชน์อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วเป็นการสร้างรถไฟความเร็วสูง เป็นผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจอย่างไร ท่านก็ถามผมว่าเมื่อไปเจรจามาแล้ว รัฐบาลต้องนำผลการเจรจานี้มาขอรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสองและวรรคสาม ----------

มาขอสภานี้ว่าผลการเจรจามีรายละเอียดอย่างไรต้องเอามาบอกว่าเส้นทางไปเจรจาแล้วได้เส้นทางไหน เขาเจรจากันอย่างไร รูปแบบการลงทุนอย่างไร ก็มาเสนอรัฐสภาแห่งนี้ รัฐสภาแห่งนี้ก็มีสิทธิวิพากษ์วิจารณ์ว่าเส้นทางเหมาะสม ไม่เหมาะสม การลงทุนเหมาะสม ไม่เหมาะสม ประเทศไทยได้เปรียบหรือประเทศไทยเสียเปรียบ ใครได้เปรียบ ใครลงทุนกันอย่างไร ลงทุนกี่ล้านบาท ๆ ก็อยู่ในรูปแบบการเจรจา ถ้ารัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้วเพื่อนำไปเซ็นเอ็มโอยู (MOU) ก็ยังเซ็นไม่ได้ ขั้นตอนรัฐบาลต้องเสนอให้ประชาชนได้รับรู้เอ็มโอยูก่อนที่จะมีผลบังคับใช้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญทุกประการ ฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านสมาชิกรัฐสภาว่าสิ่งที่มีรายละเอียดอย่างที่ผมกราบเรียนแล้วเป็นหัวข้อการไปเจรจาเท่านั้นครับ ส่วนเจรจาอย่างไรก็นำมากราบเรียนต่อท่านประธานและรัฐสภาแห่งนี้เพื่อได้ทราบรายละเอียด ตอนนั้นรัฐสภาแห่งนี้ก็มีสิทธิที่จะพิจารณาผลการเจรจาและอนุมัติให้รัฐบาลไปลงทุนหรือไปลงเอ็มโอยูต่อกัน วันนี้ผมกราบเรียนว่าถึงแม้เจรจามาแล้วรัฐสภาแห่งนี้อนุมัติให้เจรจาวันนี้แล้วก็ไม่ได้ผูกมัดว่าการลงทุนประเทศไทยกับประเทศจีนจะเกิดขึ้นได้ไม่มีผลผูกมัดจนกว่าจะได้เซ็นเอ็มโอยูร่วมกัน ฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาไปยังท่านสมาชิกที่สงสัยครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือผมก็คิดว่าเมื่อกรอบการเจรจาเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมการพิจารณาเราจะรับกรอบหรือไม่รับกรอบก็อีกเรื่องหนึ่ง เขาก็ทำมาถูกขั้นตอนอยู่แล้วนะครับ ผมก็ถือว่าในฐานะเป็นประธานรัฐสภาก็ได้บรรจุมาตามระเบียบ กฎ ข้อบังคับ ทุกประการ กระผมขอดำเนินการต่อไปดีกว่าครับ

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เห็นคุณประท้วงยืนอยู่

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : ทำไมท่านไม่เห็นผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เห็นครับ แต่ขอความกรุณาเป็นขั้นเป็นตอนรัฐมนตรีเขาชี้แจง คุณประท้วงเชิญเลยครับ คุณประท้วงผมเรื่องอะไร ข้อบังคับข้อไหนครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ เมื่อมีผู้ยกมือขึ้นเหนือศีรษะประท้วง ท่านต้องให้ผู้ประท้วงได้ชี้แจงก่อน ท่านประธานครับ รัฐสภาแห่งนี้เขาถามว่าร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงผม ผมผิดข้อบังคับ อันนี้คุณก็อภิปรายแล้ว

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : ไม่ได้อภิปรายครับ ผมประท้วงท่านรัฐมนตรีตามข้อ ๖๑ เขาถามว่าร่างนี่มีที่ไหน มีกระดาษแผ่นเดียวที่มาขออนุมัติจากสภา มันไม่มีเอกสารแล้วจะให้พวกผมพิจารณาอย่างไร ผมประท้วงท่านรัฐมนตรีต้องเอาเอกสารมาชี้แจงต่อสภา ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ผมวินิจฉัยนะครับ ขั้นตอนก็มีหนังสือส่งไปแล้ว ถึงจะมีใบเดียวหรือ ๒ ใบมันก็อยู่ในนี้คือกรอบการเจรจาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม คือเขาก็มีเอกสารแล้วนะครับ ใบเดียวดังที่เพื่อนสมาชิกได้ชี้แจงแล้ว ก็มันมีอยู่แล้ว แล้วเขาก็ชี้แจงตามขั้นตอน ก็เรียนให้ทราบ ต่อไปผมว่าเข้าสู่ระเบียบวาระเลย คุณชลน่าน เชิญเลย คุณจะต้องอภิปรายอยู่แล้วในวาระของคุณ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในข้อเท็จจริงที่ผมนำเสนอท่านประธานถึงแม้จะไม่เป็นคำประท้วง แต่ก็อยากให้ท่านประธานช่วยวินิจฉัยเพื่อเป็นบรรทัดฐานต่อรัฐสภาแห่งนี้ในการใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ของการประชุมร่วมกันของรัฐสภา แต่ท่านประธานเองก็ไม่ได้วินิจฉัย โดยข้อเท็จจริงท่านประธานต้องวินิจฉัยเพราะว่ามีสมาชิกร้องขอ ไม่ว่าจะเป็นตัวผมเองหรือท่านประยุทธ์ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ในการที่จะส่งกรอบ ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านเอาเอกสารท่านมาอ่านจริง ๆ ถ้าผมจะทำเป็นซื่อบื้อดักดานนะครับ ท่านมีหัวข้อ ๒.๑ วัตถุประสงค์เป้าหมายในการเจรจา ๒.๒ สาระสำคัญขอบกรอบการเจรจา สาระสำคัญมีอยู่ ๕ เรื่อง ----------

กรอบผมเข้าใจ แต่เวลาท่านมานำเสนอท่านบอกมีข้อ ๓ ข้อ ๔ ผมก็แปลกใจว่าเอกสารของท่านอยู่ตรงไหน ทำไมไม่ส่งให้สภา ข้อ ๔ รูปแบบการเจรจา ผมรู้จากไหนครับ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา เขาใฝ่รู้เขาไปเอาข้อมูลมาจากไหนไม่ทราบ มาเขียนไว้ตรงนี้ ถ้าท่านประธานไม่วินิจฉัยผมไม่ว่ากระไร แต่ว่าอยากให้ท่านประธานวินิจฉัยเป็นบรรทัดฐาน

กรณีที่ ๒ รัฐมนตรีกล่าวว่าสมาชิกอาจจะไม่เข้าใจว่าการขอต่อรัฐสภานั้นเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ เรื่องกรอบ เรื่องข้อตกลง ผมเข้าใจหนังสือสัญญาตามวรรคสองผมเข้าใจ ตามวรรคสามผมก็เข้าใจ ท่านเองมาขอกรอบตามวรรคสามเพื่อจะไปทำหนังสือสัญญาตามวรรคสอง ท่านประธานครับ วรรคสองเป็นหัวใจสำคัญเป็นหนังสือสัญญาที่ต้องมาขอ แต่ก่อนขอท่านต้องเสนอกรอบให้รัฐสภาพิจารณาด้วย หลังจากได้กรอบไปเจรจาแล้วจะไปทำความตกลงก็ให้สภาผ่านอีก อย่างน้อย ๒ ขั้นตอน ถ้าเริ่มใหม่ ๑. ขอกรอบ ๒. ข้อตกลงที่จะไปเจรจา ต้องมาให้สภาผ่านอีกหลังจากได้กรอบไปแล้ว อย่างน้อยต้อง ๒ ข้อ ก่อนจะมีผลผูกพัน เมื่อท่านลงนามแล้วท่านต้องไปรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนผมทราบ เข้าใจครับ เข้าใจดีเลย แต่ประเด็นสำคัญที่สุดท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีบอกว่าก็มันมีแต่กรอบ ไปเจรจาเรื่องเส้นทาง ไปเจรจาเรื่องการดำเนินการ ไปเจรจาเรื่องการจัดหาที่ทำหรือเจรจาเรื่องการใช้เทคโนโลยีและทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนาหรือเจรจาด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี ท่านประธานครับนี่หรือที่รัฐธรรมนูญเขาต้องการ เขาต้องการบอกว่าเรื่องใดที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง, ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม การค้าการลงทุน การงบประมาณ ต้องมาบอกกับสภาครับ ท่านอย่าได้เฉไฉว่ากรอบไม่จำเป็นต้องบอก แล้วรัฐสภาจะรู้ได้อย่างไรครับว่าตรงนั้นมันมีผลกระทบ ไม่มีผลกระทบ จริงอยู่ครับ เมื่อท่านได้กรอบไปเจรจาแล้ว หลังจากเจรจาจะเอาข้อตกลงนั้นไปลงนามร่วมกันต้องมาผ่านสภาอีก ผมเข้าใจนั่นคือรายละเอียดต่อไป แต่การเริ่มต้นถ้ารัฐสภามอบอำนาจให้ท่าน ท่านไปเจรจานั่นคือข้อผูกพันกับต่างประเทศมันเป็นข้อผูกพันแล้ว ถึงจะกลับมาขออนุญาตอีกครั้งหนึ่งก็แล้วแต่ แต่นั่นคือข้อผูกพันจริง ๆ ต้องโทษฝ่ายสภาเราด้วยนะครับ ที่ไม่ดูรายละเอียดให้กับท่านประธาน ท่านประธานไม่ทำผิดหรอกครับส่งเอกสารมาท่านก็บรรจุตามนั้น ไม่ใช่หน้าที่ท่านนะครับที่ต้องไปดู

รายละเอียด ท่านก็บรรจุตามนี้ถูกครับแต่ว่าสิ่งที่ให้มานี่เสมือนว่าขอเบิกทางก่อนนะ ขอไปสัก ๒ ข้อ ทีหลังจะเติมมา ผมว่าอย่างนี้ไม่ถูกต้องครับ ถ้าเป็นการทำอย่างนี้ ถ้ารัฐสภาปล่อยไปอย่างนี้ต่อไปรัฐบาลจะทำอะไรก็เอากระดาษแผ่นเดียวมาขอกรอบ ข้อมูลรายละเอียดก็ไม่ให้ จริงอยู่ครับพวกผมดู ผมต้องดูรายละเอียดเพื่อประกอบการอนุมัติให้ท่านไปเจรจาเรื่องกรอบ สุดท้ายก็มีอยู่ ๕ บรรทัดนั่นละครับ แต่รายละเอียดที่ผมจะดูอยู่ตรงไหนไม่อย่างนั้นท่านรัฐมนตรีต้องมาตอบเป็นเรื่อง ๆ นะครับ ถ้าผมจะถามข้อ ๑ เอาง่าย ๆ ท่านไม่ให้รายละเอียด ผมถามเลยเส้นทางระหว่างกรุงเทพฯ-ระยอง ผมถามว่าผ่านบ้านอะไรบ้าง กี่กิโลเมตร แล้วท่านต้องมาตอบนะครับ เอาอย่างนั้นไหม เพราะรัฐธรรมนูญบังคับให้ท่านชี้แจง นี่คือหวังดีนะครับ ผมไม่ได้จะไปถ่วงท่าน อยากให้มีรถไฟครับมันล้าสมัยเต็มทีแล้วประเทศนี้ แต่ว่าสิ่งที่ท่านทำกับสภาอย่างนี้ผมถือว่าไม่ให้เกียรติอย่างยิ่งเลย ปากก็บอกว่าทำตามรัฐธรรมนูญ แต่พฤติการณ์นี่ครับเร่งรีบไปทำอะไรครับ จะเอา ๕๐๐ ล้านบาทหรือ ที่เขาพูดกันให้แซด จริงหรือเปล่าท่านประธานครับ ผ่านกรอบนี้ได้ ๕๐๐ ล้านบาทจริงหรือเปล่า พรรคไหนได้จริง ๆ ผมไม่อยากพูดในสภาแห่งนี้นะครับ เพราะไม่ใช่นิสัยผม แต่ว่ามันเหลืออดครับ ถ้าต้องการเร่งรีบเพื่อจะเอาตรงนั้นนะครับ ผมคิดว่าสภานี้ไม่ควรเป็นตรายาง โปรดตั้งคณะกรรมาธิการไปสอบ ถ้าท่านจะเอาจริง ถ้าดื้อจริงว่าจะเอากรอบนี้นะครับ ตั้งคณะกรรมาธิการไปดูในรายละเอียดเลยครับ สมควรจะอนุมัติหรือไม่ ผมยอมถ้าท่านตั้งคณะกรรมาธิการตามข้อบังคับ ท่านประธานครับจริง ๆ ด้วยความเคารพท่านประธาน ผมเตรียมมาที่จะอภิปรายเรื่องข้อดีข้อเสียต่าง ๆ ----

แต่ว่าเมื่อท่านประธานเองไม่วินิจฉัยตรงข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ แล้วรัฐบาลยังดื้อที่จะเอากรอบนี้ไป แล้วมีผลประโยชน์แอบแฝงข้างหลังที่มีเรื่องเล่ากันให้แซดนี่ ผมคิดว่าพวกผมเองก็ประชุมร่วมไม่ได้ครับ ผมไม่อยากจะเป็นตราบาปให้กับพี่น้องประชาชนว่าคุณเองไปสแตมป์ (Stamp) ให้เขาเอาเงินมาแบ่งกัน ผมไม่อยากเป็นอย่างนั้น ขอความกรุณาท่านประธานวินิจฉัยข้อบังคับเถอะครับ แล้วบอกท่านรัฐมนตรีถอนไปเสียแล้วทำให้มันเรียบร้อย ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์สุดและรอมชอมผลประโยชน์ที่ดีต่อกัน กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีตอบ

นายโสภณ ซารัมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม โสภณ ซารัมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผมขอยืนยันนะครับว่าการปฏิบัติทุกอย่างเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็กราบเรียนว่าวันที่เราเสนอกรอบเข้า ครม. โดยที่ ครม. ก็มีคณะกรรมการชุดหนึ่ง ซึ่งท่านเลขาธิการ ครม. เป็นคณะกรรมการในการที่จะไปเจรจาเรื่องลงทุน เพราะฉะนั้นท่านได้หยิบยกประเด็นที่บอกว่าวันนี้สภาแห่งนี้จะได้อนุมัติสัญญา ที่จริงไม่ได้มีสัญญาอะไร ก็คือขอกรอบไปเจรจา ส่วนสภาแห่งนี้จะให้ไปเจรจาหรือไม่เจรจาไม่เป็นไร ถ้าบอกว่าสภาแห่งนี้ไม่เห็นด้วยที่จะให้รัฐบาลไปเจรจากับประเทศจีนในเรื่องหัวข้อที่ผมกราบเรียนมาแล้วว่า ๒ ๓ ๔ ๕ ในเรื่องหัวข้อนั้น รูปแบบก็เป็นเพียงแต่รูปแบบเสนอให้รัฐสภาให้เห็นว่าการเจรจาจะเจรจาในระดับไหนแค่นั้นเอง ส่วนที่ท่านหยิบยกซึ่งเป็นเรื่องที่ผมเสียใจที่สุดที่ผมรับไม่ได้ การพูดพล่อย ๆ บอกว่าใครบอกว่า ๕๐๐ ล้านบาทที่สแตมป์ ๕๐๐ ล้านบาท หมอชลน่านไปเจอผมที่วัดพระแก้วหลังจากประชุมเลย ผมจะยินดีว่าถ้าวันนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเสนอเรื่องนี้เพื่อให้รัฐบาลเห็นว่ามีทุจริตคอร์รัปชัน ๕๐๐ ล้านบาท ผมจะรอท่านอยู่ที่หน้าวัดพระแก้วนี้เลย ถ้าท่านพูดอย่างนี้มันเสียหายคนฟังทั่วประเทศ ฉะนั้นผมมีวิธีเดียวครับ เพราะอธิบายวิทยาศาสตร์อย่างไรท่านก็ไม่เชื่อ ถ้าไม่เชื่อก็สิ้งศักดิ์สิทธิ์ครับ ฉะนั้นผมถึงงบอกว่าหลังจากนี้ผมยินดีว่าเรื่องที่กระทรวงคมนาคม เรื่องที่รัฐบาลดำเนินการไปไม่มีเลศนัยอะไรทุกอย่างเป็นไปอย่างตรงไปตรงมาเพื่อการพัฒนาประเทศแค่นั้นครับ

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณชลน่านเขาประท้วงครับ เชิญครับประท้วงอะไร

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมใช้ข้อบังคับ ข้อ ๖๓ กรณีพาดพิงครับ แล้วก็กรณีท้าทายเรื่องวัดพระแก้ว ด้วยความเคารพท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีครับ กระผมไม่ไปหรอกครับ ไม่จำเป็นครับ สิ่งที่ผมยกขึ้นมาเป็นประเด็นนี่ผมได้ฟังมา ข้อเท็จจริงผมไม่มี ไม่ทราบด้วยว่าเป็นใครทำ ผมยกมาเพื่ออะไรครับ เพื่อบอกกับท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ท่านต้องชี้แจงต่อสภาครับ ไม่ใช่ผมบอกกับท่านแล้ว ผมต้องตกเป็นจำเลย ไม่ใช่ครับ ผมในฐานะเป็นหมาเฝ้าบ้านนะครับ เมื่อได้ยินมาก็มาบอกกันตรง ๆ อย่างนี้ ถ้าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรก็ต้องบอกชี้แจงครับ ถ้าท่านชี้แจงทุกคนเข้าใจก็จบกันไป ไม่ดีหรือครับ ผมเป็นหมาเฝ้าบ้านต้องเห่าอย่างนี้ไม่ชอบหรือครับ หรือไปกัดลับหลังท่านชอบ เพราะฉะนั้น ผมกราบเรียนผมไม่ไปวัดพระแก้วหรอกครับ ไปวัดพระแก้วต่อให้ผมสาบานนะครับ คนที่ร่วมสาบานกับผมก็ไม่เป็นอะไรหรอกครับ เพราะมันเป็นมากกว่านั้น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เอาแล้วครับ ก็อภิปรายไปก็แล้วกันครับ ถือว่าเราได้พิจารณากันแล้วตามขั้นตอน คุณชลน่านก็อภิปรายไปแล้ว ต่อไปคุณธวัชชัย อนามพงษ์ ตามลำดับครับ ท่าน ส.ว. ตามลำดับ เชิญครับ

นายธวัชชัย อนามพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายธวัชชัย อนามพงษ์ ส.ส. จังหวัดจันทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออภิปรายเรื่องร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือ ด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งนะครับ เพราะประชาชนภาคตะวันออกเขาอยากได้รถไฟความเร็วสูง และเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เพื่อน ส.ส. ภาคตะวันออก มีจังหวัดชลบุรี ๙ ท่าน จังหวัดระยอง

๔ ท่าน จังหวัดจันทบุรี ๓ ท่าน จังหวัดตราด ๑ ท่าน ได้ร่วมเซ็นชื่อเสนอไปยังท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ต่อมา ๒ เดือน ท่านอภิสิทธิ์ได้ออกข่าวจะให้ทางรถไฟ ๔ เส้นทาง กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ กรุงเทพฯ-หนองคาย กรุงเทพฯ-ปาดังเบซาร์ กรุงเทพฯ-จันทบุรี กระผมทั้งสามนะครับ ธวัชชัย ยุคล พงศ์เวช ก็ไปขอบพระคุณท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ท่านก็บอกว่าจะให้ไปถึงจังหวัดตราด และขณะนี้ถ้ามีความพร้อมก็จะก่อสร้างกรุงเทพฯ ไปถึงแหลมฉบัง ผมก็อยากถามว่าชาวจังหวัดจันทบุรีเขาสงสัยว่าแล้วจะไปถึงจังหวัดจันทบุรีกับจังหวัดตราดหรือไม่ ทางท่านโสภณช่วยตอบหน่อยหรือท่านอภิสิทธิ์ช่วยตอบหน่อยว่าขณะนี้ประชาชนเขาชอบรถไฟความเร็วสูงมาก เขาได้ทราบว่าวิ่ง ๑ ชั่วโมง ได้ ๒๕๐ กิโลเมตร และผู้สูงอายุบ้านผมก็อยากนั่งรถไฟสักครั้งก่อนที่จะเสียชีวิต เพราะฉะนั้นก็อยากให้ท่านรัฐมนตรีโสภณปรึกษานายกรัฐมนตรีนะครับ ช่วยทำเร็ว ๆ หน่อยได้ไหมครับ แล้วก็ ส.ส. เอง ประชาชนทางภาคตะวันออกเขาให้กำลังใจท่านโสภณ ซารัมย์ และท่านอภิสิทธิ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลย ผมขอแค่นี้ สวัสดีครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ลำดับการอภิปรายจะเป็นอย่างนี้นะครับ ต่อไปท่านธีระจิตต์ ท่านสุรพงษ์ ท่านสามารถ ท่านเจตน์ ท่านพงศ์พันธ์ ท่านยุคล ท่านตวง ท่านพิเชษฐ์ แล้วก็ท่านผ่องศรี เชิญท่านธีระจิตต์ครับ

นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ภาคเอกชน ในนามสมาชิกรัฐสภา ขออภิปรายในกรอบเรื่องการพัฒนารถไฟร่วมมือกับทางประเทศจีน

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคงจะใช้เวลาสั้น ๆ ตามคำแนะนำและกรอบของท่านประธานที่ว่าจะไม่พูดซ้ำซ้อน ท่านประธานครับจากเอกสารที่แจกมาให้นี้ ผมคิดว่าทางรัฐบาลมีความเลินเล่อ ชะล่าใจ ไม่ละเอียด โดยข้อเท็จจริงแล้วเรื่องการพัฒนารถไฟเป็นเรื่องที่ใหญ่มาก แล้วโดยเฉพาะที่พูดถึงเรื่องรถไฟความเร็วสูงนี้มันเป็นสิ่งที่ปรารถนาของปวงชนชาวไทยทุกคน ผมคิดว่าเรื่องนี้ทุกคนอยากจะได้ เราเฝ้ามองในเรื่องนี้มานานแล้ว เป็นร้อยกว่าปีการพัฒนาไม่มีอะไรเพิ่มขึ้นเลย เพราะฉะนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่รัฐบาลมีความกล้าหาญ ถึงแม้ผมยังจะบอกว่าช้าไปหน่อย ที่ผมบอกว่าชะล่าใจและเลินเล่อใจเพราะที่เขียนมานี่สั้น ๆ โดยเฉพาะที่ผมจะนำเรียนในเรื่องของคำว่าความร่วมมือ ทรานส์เฟอร์ เทคโนโลยี (Transfer technology) การพัฒนา โดยข้อเท็จจริงแล้วพอดีผมมีโอกาสร่วมเดินทางเมื่อเร็ว ๆ นี้กับท่านประธานรัฐสภาท่านชัย ชิดชอบ ไปประเทศเกาหลี ผมอยากจะเรียนว่าสิ่งที่ประเทศเกาหลีสามารถพัฒนาขึ้นมาได้ก็ได้มีการเริ่มต้นด้วยเรื่องของอินฟราสตรัคเจอร์ (Infrastructure) นั่นเอง เพราะฉะนั้นรถไฟก็คือเรื่องอินฟราสตรัคเจอร์ที่สำคัญมากครับ โดยเฉพาะพวกท่านทั้งหลาย พวกเราทุกคนต่างตระหนักดีว่าเรื่องโลจิสติกส์ (Logistics) เรามีปัญหาเรื่องโลจิสติกส์ การแข่งขันคอมเปททิทีฟเนส (Competitiveness) คือการแข่งขันกับนานาชาติเราสู้เขาไม่ได้ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าในเรื่องกรอบที่จะไปพูดนี้เป็นเรื่องของการพัฒนาความเร็วสูงก็ตาม แต่ขณะเดียวกันในหนังสือเล่มนี้ก็มีการพูดถึงที่กระทรวงคมนาคม

ได้มีการเสนอที่จะพัฒนารางคู่ต่อไปอีกมากมาย ซึ่งอันนี้เป็นนิมิตหมายที่ดีและจำเป็นต้องทำ สิ่งที่ผมอยากจะเรียนย้ำแล้วย้ำอีกก็เรื่องของทรานส์เฟอร์ เทคโนโลยี โดยเฉพาะเราจะไปร่วมมือกับประเทศจีนนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ประเทศจีนก้าวกระโดดมาในระยะ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมานี้พวกเราก็ได้เบิ่งตามอง ก้าวกระโดดจีดีพีเป็น ๒ ตัวมาเป็นระยะเวลายาวนาน ไม่ว่าจะเรื่องของรถไฟ ไม่ว่าจะเรื่องของพลังงานที่ผมเรียนขึ้นมานี่เพราะอยากจะให้เป็นตัวอย่าง เมื่อสักครู่ที่บอกว่าไปประเทศเกาหลีมาได้เห็นการพัฒนาที่ใช้เวลา ๓๐-๔๐ ปีนี้ เรื่องอินฟราสตรัคเจอร์ เราไปเห็นโรงงานถลุงเหล็กซึ่งการพัฒนาที่เขาจะเกิดขึ้นมาได้โดยมีการพัฒนาอินฟราสตรัคเจอร์คือทางหลวงกับรถไฟจำเป็นต้องใช้โรงงานเรื่องเหล็กเป็นอย่างยิ่งก่อนที่จะมีการพัฒนาเข้าสู่ถึงยุคนี้นั้น โรงงานเหล็กเขามีพนักงานอยู่เพียงเท่าไรท่านทราบหรือเปล่าครับ ๓๐-๔๐ คน เนื่องจากการพัฒนาเรื่องอินฟราสตรัคเจอร์ไม่ว่าจะถนนหนทาง รถไฟ อู่ต่อเรือ รถยนต์ โรงงานถลุงเหล็กจาก ๓๐-๔๐ คนได้พัฒนาขึ้นมาจนถึงปัจจุบันเป็นอันดับสองของประเทศ ของทั่วโลกนี่ละครับคือสิ่งที่ผมอยากจะฝากว่าที่ท่านนำกรอบการเจรจาเข้ามาเพื่อขออนุมัตินั้นถูกต้องแล้ว แต่ท่านไม่ได้เขียนถึงว่าสิ่งที่จะนำพาไปสู่การพัฒนาหลาย ๆ เรื่องที่จะเกิดขึ้นให้มันลงละเอียดมากกว่านี้หน่อย ประเทศจีนทำอย่างไรครับ ผมขอยกตัวอย่างแค่สร้างเขื่อน สร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำ ๓๒ โรง โรงละ ๗๐๐ เมกะวัตต์ ท่านอาศัยเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ซึ่งก็ล้วนแต่ดัง ๆ ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นซีเมนส์ อัลสตอม คัวเนอร์ที่ประเทศนอร์เวย์ ๓-๔ แห่ง จากนั้นเขาส่งบริษัทในประเทศประกบเลยในเรื่องการสร้างเขื่อน จนกระทั่งขณะนี้สร้างเขื่อนจะเสร็จแล้วในปี ๒๐๑๑ ทั้ง ๓๒ เขื่อน เป็น ๑๘,๓๐๐ เมกะวัตต์นั้น ตัวประเทศจีนเองมีศักยภาพมีความสามารถของคนจีนเองในการทั้งสร้างเทอร์ไบน์ (Turbine) พวกเมคานิคอล (Mechanical) อิเล็กทริคอล (Electrical) ต่าง ๆ ของเขาเองจนสามารถออกไปเอกซ์ปอร์ต (Export) ถ้าสร้างเขื่อนที่ไหนประเทศจีนไปได้ครับ เหมือนกับรถไฟที่ประเทศจีนพัฒนาก้าวกระโดดขึ้นมาถึงทุกวันนี้ก็ใช้เทคโนโลยีตั้งแต่จากอัลสตอมของประเทศฝรั่งเศส ซีเมนส์ของประเทศเยอรมนี บอมบาดิเอร์ของประเทศแคนนาดา เสร็จแล้วทุกครั้งที่มีการพัฒนาก็ประกบด้วยบริษัทคนจีน บริษัทฮาร์บิน เพาเวอร์ ใหญ่อย่างนี้ต้องมาร่วมมือกับซีเมนส์

ท่านประธานครับ ท่านทราบหรือเปล่าปัจจุบันนี้ที่ประเทศซาอุดีอาระเบียที่จะสร้างรถไฟประมูลไปแล้วปรากฏว่าประเทศจีนได้ ซีเมนส์ ซึ่งเป็นคนให้เทคโนโลยีประเทศจีนไม่ได้ก็ต้องมาขอร่วมกับประเทศจีนเป็น ซับ คอนแทรคเตอร์ (Sub contractor) ให้ประเทศจีนที่พัฒนาแล้วสิ่งที่ผมอยากจะฝากรัฐบาลเรื่องนี้เป็นเรื่องดี ผมคงสนับสนุน แต่ให้คำนึงถึง ๑. การเจรจาอย่าได้มีการผูกมัดทุกอย่างต้องประเทศจีนหมด ๒. ให้คำนึงถึงโลคอลไลเซชั่น (Localization) คือทางด้านฝ่ายของประเทศไทยเราสามารถทำอะไรได้บ้างให้มากที่สุด ๓. การถ่ายทอดเทคโนโลยีเราไม่จำกัด ไม่ควรจะจำกัดอยู่ที่ประเทศจีนเราควรจะมองหลาย ๆ แห่ง เพราะฉะนั้นอย่าไปมีการผูกมัดเด็ดขาดครับ เพราะนี่จะเป็นการทำให้การพัฒนาของเราจะด้อยลงไป ท่านประธานครับ ที่ผมบอกผมทำตามคำขอของท่านประธานคือสั้น ๆ แต่ผมมีนัยสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่บอกว่ารัฐบาลบางทีก็เลินเล่อชะล่าใจจะเอาแต่เรื่องของการเมืองครับ ท่านทราบไหมครับ ผมอ่านเล่มนี้แล้วตอนแรกก็งง ๆ อยู่ แต่เข้าใจจากหนังสือพิมพ์รัฐบาลเราจะทำไฮสปีด เทรน (Hi-speed train) รถไฟความเร็วสูง ประชาชนดีใจมาก -----

แต่สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คืออีก ๑๐-๕ ปีข้างหน้า แล้วท่านทราบไหมว่ารถไฟความเร็วสูงต้องใช้ไฟฟ้าเท่าไร ไม่มีใครคำนึงถึงเลยนะครับ ผมอยากจะเรียนว่าผมเองสนใจ เนื่องจากเป็นคนดูแลการติดตามในเรื่องวิกฤติพลังงานไฟฟ้าอยู่ จากที่เช็กกับประเทศจีนมานี่แค่สายกรุงเทพฯ-หนองคาย ๖๑๕ กิโลเมตร ถ้าสมมุติว่าเราสามารถแล่นได้อีก ๑๐-๑๑ ปีข้างหน้า ท่านทราบไหมครับเฉพาะความเร็วสูงซึ่งอยู่ที่ประมาณ ๒๐๐-๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ในขบวนมีรถขบวนตามความเหมาะสม เดี๋ยวจะมีคนถามว่ากี่ขบวน ผมคงตอบไม่ได้ครับ แต่การใช้ไฟฟ้าคาปาซิตี้ (Capacity) ของไฟฟ้าที่ต้องใช้อยู่ที่ประมาณ ๑,๕๐๐ เมกะวัตต์ ๑,๕๐๐ เมกะวัตต์ต่อขบวนจากกรุงเทพฯ-หนองคาย แล้วท่านจะมี ๕ ขบวน อันนี้ยังไม่รวมถึงซอฟต์แวร์ (Software) ต่าง ๆ ที่ต้องใช้ไฟ ซิกแนล (Signal) ต่าง ๆ ที่เรามี ผมไม่ทราบว่ามีเท่าไร เยอะมาก คอนโทรล เซนเตอร์ (Control center) เพราะฉะนั้นเบ็ดเสร็จแล้วผมคิดว่าถ้า ๕ สายท่านจะต้องใช้ไฟเป็นหมื่น ๆ เมกะวัตต์ที่เรียนนี้เพราะว่าเป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องคำนึงถึง มิฉะนั้นแล้วไฟฟ้าที่จะสร้างอยู่ตอนนี้ก็มีแต่คนร้องอ้ายนั่นก็ไม่ให้ทำ ถ่านหินก็ไม่เอา พลังงานน้ำก็ไม่เอา พอจะตัดไม้ต้นหนึ่งก็ไม่ได้ แต่รถไฟฟ้าจะเอา ถ้าเกิดวันใดวันหนึ่งไฟไม่มี ผมเคยเรียนมาครั้งหนึ่งแล้วต่อรัฐสภา ณ ที่นี้ว่าที่นิวยอร์กเมื่อปี ๒๕๔๖ ไฟฟ้าดับไป ๓๖ ชั่วโมง กระทบถึงคน ๕๐ ล้านคน ค่าเสียหายไปทั้งหมด ๖๐,๐๐๐ ล้านเหรียญนะครับ ในเวลานั้นก็ ๔๐ บาทคูณเข้าไปก็ ๒,๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเรียนเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อจะฝากไปยังท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีว่าเรื่องของวิกฤติพลังงานไฟฟ้าเป็นเรื่องสำคัญ มันรีเลต (Relate) กับที่ท่านจะทำเรื่องรถไฟฟ้าความเร็วสูง ถ้าไม่มีไฟฟ้าท่านอย่าหวังเลยครับ มันจะเป็นเรื่องอนาถใจเหลือเกินมีแล้ววิ่งไม่ได้นะครับสิ่งที่ผมอยากจะฝาก กราบเรียนท่านประธานที่เคารพไปยังนายกรัฐมนตรีว่าผมก็คงสนับสนุนและเห็นด้วยที่จะไปกรอบการเจรจา แต่ได้ฝากข้อสังเกตต่าง ๆ ให้ท่านรัฐมนตรีช่วยกรุณานำพวกนี้ไปเจรจาด้วย ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุรพงษ์ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ การที่รัฐบาลมาขอให้ผ่านกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ผมดูแล้วใจจริงผมก็อยากให้มีการพัฒนาให้มีสายรถไฟซึ่งเป็นรถไฟความเร็วสูง อยากจะเห็นมานานแล้วครับ แต่สิ่งที่รัฐบาลโดยท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ส่งหนังสือเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ กราบเรียนประธานรัฐสภาเพื่อให้รัฐสภาแห่งนี้ได้พิจารณากรอบ โดยส่งกระดาษแผ่นเดียวแนบท้ายมา ผมถือว่านายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีไม่ได้ให้เกียรติต่อรัฐสภาแห่งนี้ ผู้บริหารประเทศดูถูกความเป็นสมาชิกรัฐสภาเหมือนกับพวกเราในรัฐสภาแห่งนี้ไม่รู้เรื่อง งี่เง่า ไม่เข้าใจอะไรเลย ขอกรอบมาง่าย ๆ ขอแบบลวก ๆ สุกเอาเผากิน ----------

ถ้าผมจะให้ผ่านกรอบอย่างนี้ ผมในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทยก็ต้องถูกพ่อแม่พี่น้องประชาชนเขาดูถูก ผมจะให้เหตุผลครับ ทั้ง ๆ ที่ผมอยากจะเห็นรถไฟทั้ง ๕ สายได้วิ่ง ได้บริการพี่น้องประชาชน แต่วันนี้ถ้าผมผ่านกรอบอย่างนี้ไปประชาชนไม่ได้รับประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งครับท่านประธาน ข้อครหาต่าง ๆ ที่วันนี้มีการครหากันเกิดขึ้นว่ามีการแย่งผลประโยชน์ระหว่างพรรคการเมืองที่ดูแลกระทรวงคมนาคม ดูแลการรถไฟแห่งประเทศไทยแย่งชิงผลประโยชน์กับพรรคที่เป็นผู้นำรัฐบาล มีการแย่งกันระหว่างเลขาธิการ ครม. ที่จะต้องไปเจรจา ในขณะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็จะไปเจรจาด้วยกัน มีเรื่องผลประโยชน์ขึ้นมาทำให้ผมนึกถึงตลอดเวลาท่านประธาน ท่านประธานเห็นไหมครับการรถไฟแห่งประเทศไทยในเรื่องกรณีที่ดินในสวนจตุจักร ความไม่โปร่งใสเกิดขึ้นตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นที่ดินที่ให้ห้างเซ็นทรัลลาดพร้าวเช่าอยู่ เอาแค่เห็น ๆ อย่างนี้ ยังมีความไม่โปร่งใส ความไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้น ท่านประธานเห็นเรื่องแอร์พอร์ต ลิงค์ (Airport link) ไหม พรรคไทยรักไทยโดยท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณได้ทำแอร์พอร์ต ลิงค์ขึ้นมาจนวันนี้สามารถวิ่งได้ แต่ความไม่โปร่งใส ความไม่ถูกต้อง ก็เป็นที่ครหาในหมู่ประชาชน สนามบินสุวรรณภูมิทุกวันนี้ถ้าเราไปถึงสนามบินสุวรรณภูมิผมเองอดคิดถึงท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณไม่ได้ ถ้าไม่มีท่านสนามบินสุวรรณภูมิคงไม่สำเร็จใช้งานได้เหมือนทุกวันนี้ แต่ก็ถูกโจมตีกล่าวหาจากผู้ไม่ประสงค์ดีทั้งหลายฝ่ายกล่าวหาว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งผมก็เป็นห่วงครับ โดยเฉพาะรถไฟฟ้าความเร็วสูงซึ่งต้องใช้งบประมาณแผ่นดินจำนวนมากมาย มันหลีกไม่พ้นที่จะเจอปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ เพราะโดยธรรมชาติของพรรคร่วมรัฐบาลต่างฝ่ายเรียกร้องที่จะบริหารดูแลกระทรวงที่มีผลประโยชน์มากมาย ผมไม่ได้กล่าวหาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม แต่สิ่งที่เกิดขึ้นมันอดคิดไม่ได้ ท่านประธาน วันนี้ถ้าเราไปเจรจากับประเทศจีนประเทศเดียว ผมถามว่าประเทศฝรั่งเศส ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเยอรมนีเขาจะคิดอย่างไร ทั้ง ๆ ที่ประเทศญี่ปุ่นก็มีหัวรถไฟหัวจรวดภาษาฝรั่งเรียกว่าบุลเลท เทรน (Bullet train) หัวลูกปืนวิ่งได้ความเร็วสูงเช่นกัน เขาจะคิดอย่างไร เงินกู้เอดีบี (ADB) เราก็ไปใช้เงินกู้ของเอดีบี ของเจบิก (JBIC) ของประเทศญี่ปุ่นเขา เขาก็เป็นมิตรประเทศกับเราปล่อยเงินกู้ให้เรามา

โดยตลอด แต่แทนที่เราจะไปเจรจากับทุกประเทศ อันนี้กลับขออนุมัติกรอบเพื่อไปเจรจากับประเทศจีนประเทศเดียว ผมเข้าใจครับ เพราะผมก็มีเชื้อสายจีนเป็นคนจีน เข้าใจว่าวันนี้ประเทศจีนเก่ง เขาสามารถพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ดีมากสมัยก่อนประเทศจีนพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องกลนั้นไม่ค่อยจะมีความเรียบร้อยในแง่ฝีมือแต่วันนี้ประเทศจีนพัฒนาไปก้าวไกลมาก ----------

รถโรลส์รอยซ์ประเทศจีนยังสามารถที่จะลอกเลียนแบบเพียงแต่สั้นกว่าของจริงไปแค่ประมาณ ๑ ฟุต อันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณเล่าให้ผมฟัง ขายดิบขายดีทั่วโลก วันนี้การที่ประเทศไทยจะไปอาศัยความรู้ของจีนเพื่อมาพัฒนามาให้มีรถไฟฟ้าความเร็วสูง ๕ สาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่ผมชอบมาก เพราะผมเป็น ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ คนเชียงใหม่ได้ประโยชน์ แต่ผมถามว่าทำไมไม่ไปจนถึงจังหวัดเชียงรายก็ต่อจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดเชียงใหม่แล้วไปจังหวัดเชียงรายอีกนิดเดียว ไปถึงเหนือสุดทำไมไม่คิดจะทำ เดี๋ยวรัฐมนตรีต้องตอบผม ทำไมไปแค่จังหวัดเชียงใหม่ผมไม่ได้อิจฉาผมพูดแทนคนเชียงรายเลยทำไมไม่ไปถึงจังหวัดเชียงราย แล้วการที่รถไฟจะวิ่งแนวผ่านเขตต่าง ๆ จังหวัดต่าง ๆ นั้นจะใช้วิธีการเวนคืนหรือไม่ จะกระทบกับพี่น้องเกษตรกรหรือไม่ จะผ่านทิวทัศน์สวยงามหรือไม่เหมือนในประเทศยุโรปหรือไม่ มีการไปดักซื้อที่ดินเพื่อรอราคาเมื่อมีการเวนคืนหรือไม่ อันนี้เป็นข้อสงสัยของผมทั้งนั้น แล้ววันนี้ในสาระสำคัญของกรอบการเจรจาได้พูดถึงว่าการถ่ายทอดเทคโนโลยีก็ต้องอยากจะรู้ว่าเราจะมีถึงขั้นที่ประเทศไทยจะสร้างรถไฟฟ้าความเร็วสูงเองหรือไม่ถึงให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี แล้วเมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้พูดถึงการใช้ไฟฟ้า เนื่องจากรถไฟฟ้าความเร็วสูงแน่นอนใช้ไฟฟ้าเป็นจำนวนมาก รัฐบาลได้พูดถึงโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์เตรียมรับมือแล้วหรือยัง ถ้าท่านจะใช้ไฟฟ้าจากเขื่อนท่านต้องสร้างอีกกี่เขื่อนหรือจะใช้พลังลม ท่านต้องสร้างกังหันลมอีกกี่จุด ท่านต้องคิดให้ชัดเจนคิดให้รอบคอบ วันนี้ผมเกรงว่ากรอบอย่างนี้คิดไม่รอบคอบ เพราะนายกรัฐมนตรีเซ็นหนังสือฉบับเดียวเข้ามาสภาแสดงว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่เข้าใจอะไรเลย ความพร้อมที่ผมได้เรียนถามไปยังกระทรวงคมนาคม ท่านพร้อมแค่ไหนที่ผมเป็นห่วงคือการแย่งชิงการนำในการที่จะไปตกลงเจรจาระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้ฟังพี่น้องประชาชนที่ฟังการอภิปรายจะได้เข้าใจ ยกตัวอย่างอย่างบัตรประจำตัวประชาชน บัตรสมาร์ทการ์ด (Smart card) นี่แหละครับ กระทรวงมหาดไทยได้ไปบอกให้กระทรวงไอซีที (ICT) จัดจ้างทำบัตรประจำตัวประชาชน จะด้วยอธิบดีกรมการปกครองคนก่อนหรือไม่ก็ไม่ทราบได้ แต่มีหนังสือไป กระทรวงไอซีทีก็ไปจ้างทำบัตรสมาร์ทการ์ดตามที่กระทรวงมหาดไทยเห็นชอบสั่งทำไป ๑๒ ล้านใบ ใบละ ๓๔ บาท

แต่พอทำเสร็จจะเอาไปใช้งานจริงกระทรวงมหาดไทยบอกว่าใช้ไม่ได้ผิดขั้นตอนผิดแบบส่งให้กฤษฎีกาตีความ วันนี้เป็นอย่างไรครับทะเลาะเบาะแว้งกันเนื่องจากใบหนึ่ง ๓๔ บาท สั่งทำ ๑๒ ล้านใบ คูณ ๓๔ บาท ง่าย ๆ ก็ ๔๐๐ กว่าล้านบาท ผลประโยชน์ทั้งนั้น ผมก็เกรงอย่างนี้ครับว่าการไปเจรจามีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไป ท่านก็พูดภาษาอังกฤษเก่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็ไป ไปแล้วก็เกิดไปแย่งชิงกันในที่สุดเกิดแบบบัตรสมาร์ทการ์ดหรือบัตรประจำตัวประชาชน วันนี้พี่น้องประชาชนใช้ใบเหลืองใบแทน สิ่งต่าง ๆเหล่านี้เคราะห์กรรมมันไปตกอยู่กับพี่น้องประชาชน รัฐมนตรีมาแล้วก็ไป ---------

รัฐบาลใหม่เข้ามาก็ต้องมาดำเนินการต่อ ท่านไปตกลงเจรจาอะไรไว้ไม่รู้ ไปเสียรู้เขาหรือไม่เราก็ไม่รู้ เสร็จแล้วพอตกลงอะไรมาก็มาทำเป็นเอ็มโอยู และมาอธิบายความในสภาแห่งนี้ไม่ครบถ้วน ท่านประธานดูง่าย ๆ สิครับ ส่งใบเดียวแล้ววันนี้เอาเอกสารมาเติมเป็นปึ๊ง ๑๐ กว่าแผ่นแล้วใครจะอ่านทัน โดยเฉพาะอย่างผมนี่เตรียมการอภิปรายตลอดคืน เมื่อวานพยายามที่จะเข้าใจโดยอ่านเอกสาร ๑ ใบ เตรียมที่จะมาอภิปรายที่จะมาพูดให้เพื่อน ๆ ในรัฐสภาได้เข้าใจว่าจริงอยู่ประเทศไทยต้องการมีรถไฟความเร็วสูงบริการให้ประชาชนโดยเฉพาะสินค้าโอทอป (OTOP) ก็จะได้ขายบนรถไฟความเร็วสูงเพราะผมเคยไปนั่งในญี่ปุ่น ท่านประธาน ผมนั่งชินคังเซงหัวจรวด สมัยนั้นพอไปปุ๊บเขาก็เสริฟ (Serve) ข้าวหน้าปลาไหลอร่อยมาก แพคเกจจิ้ง (Packaging) สวยมาก ผมก็ซื้อกินผมก็มองว่าถ้าทำรถไฟความเร็วสูงประชาชนตามเมืองต่าง ๆ สมมุติผ่านบ้านภาชี มันต้องเป็นข้าวเหนียวไก่ย่างใส่แพค (Pack) ดี ๆ สวย ๆ ต่างชาติก็จะได้กินกัน อันนี้เป็นประโยชน์แน่นอน โอทอปที่นายกรัฐมนตรีทักษิณทำให้พี่น้องประชาชน พรรคไทยรักไทยทำขึ้นมานั้นเที่ยวนี้ได้ขายแน่นอนถ้ามีรถไฟความเร็วสูง เป็นการบริการที่ดี ประชาชนได้รับประโยชน์แต่ถ้าทำงานลวก ๆ อย่างนี้ไม่ให้ความสำคัญเลยแบบนี้ให้ผ่านไปไม่ได้ท่านประธานเพราะว่ารถไฟความเร็วสูงไม่ได้สร้างวันสองวันเสร็จ ๑๐ กว่าปีครับ ช้าไปสักเดือนสองเดือนไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายในการที่จะไปตกลงกัน แต่การไปตกลงกันนั้นควรจะพิจารณาให้รอบคอบใช้สมองก่อนที่จะไปพูดคุยกับเขาอย่าเอาผลประโยชน์เป็นที่ตั้ง วันนี้ผมไม่สบายใจที่เมื่อสักครู่นี้มีการท้าสาบานกันว่า ๕๐๐ ล้านบาท มีจริงหรือไม่ พวกผมพรรคฝ่ายค้านได้ยินมาชัดเจนครับ แค่ผ่านกรอบอันนี้ก็จะมีส้มหล่นลงมาแล้วแบบนี้จะให้ผ่านได้อย่างไร ไม่ได้อิจฉาครับเงิน ๕๐๐ ล้านบาทใครก็อยากได้ เพราะเงินมันเยอะ แต่ผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนเกิดความเสียหายขึ้นมาใครรับผิดชอบคิดให้รอบคอบอย่างเมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกที่เป็นวุฒิสมาชิกท่านพูดชัดเจนเรื่องระบบไฟฟ้าท่านเตรียมพร้อมแล้วหรือยังก่อนที่จะไปตกลงกับเขา ไม่ใช่ไปตกลงกับเขามาเขาบอกว่าต้องซื้อโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์จากประเทศจีนอีก ถ้าประเทศจีนเขาเกิดทำไม่ดีประสบการณ์เขาสู้เมืองนอกเมืองนาไม่ได้เกิดรั่วไหลขึ้นมาพลังงานนิวเคลียร์รั่วไหลในประเทศไทยทำให้

คนไทยตายขึ้น อะไรจะเกิดขึ้น ต้องใช้ครับ ใช้สมองคิด ใช้ปัญญาคิดให้รอบคอบ ผมเองนี่ท่านประธานกราบเรียนครับว่าผมเป็นห่วงไม่อยากให้ประเทศชาติเสียหาย เพราะฉะนั้นกรอบการเจรจาต่าง ๆ นั้นถ้าเป็นไปได้ควรจะมีความชัดเจนยิ่งกว่านี้ และควรจะนำเสนอให้รัฐสภา สมาชิกรัฐสภาได้อ่านก่อนแต่เนิ่น ๆ วันนี้ท่านอาจจะมีเสียงข้างมากลากไปผ่านกรอบอันนี้ แต่ผมในฐานะที่อยู่พรรคฝ่ายค้านผมก็อยากเห็นว่ามันผ่าน แต่ให้ผ่านไม่ได้ด้วยเหตุผลดังที่ผมได้กราบเรียนมาขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : มีการสลับลำดับอภิปรายนะครับ ต่อไปเชิญท่านผ่องศรีครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะคะ ก่อนอื่นดิฉันกราบเรียนท่านประธานไปยังทุกท่านแม้ว่าวันนี้จิตใจของดิฉันจะค่อนข้างวิตกกังวลกับสถานการณ์น้ำที่กำลังทะลักเข้าวิกฤติหนักที่จังหวัดลพบุรีนะคะ แต่ว่าเรื่องกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนก็มีความสำคัญมาก

ดิฉันจึงขออนุญาตว่าเวลานี้น่าจะเป็นจุดหนึ่งอีกก้าวหนึ่งของประเทศไทยเรานะคะ จึงขออนุญาตว่าฝากความห่วงใยไปถึงพี่น้องแล้วก็จะประสานงานแก้ไขปัญหาอยู่ที่นี่แล้วเดี๋ยวจะลงไปนะคะ

สำหรับเรื่องแรกที่ดิฉันอยากจะชี้แจงเพราะว่าดิฉันได้นั่งฟังสมาชิกหลายท่านพูดกันมากเรื่องเอกสารที่ทางคณะรัฐมนตรีที่ได้เสนอเข้ามาต่อสภา ดิฉันกราบเรียนทุกท่านด้วยความเคารพนะคะว่าพวกเราถ้าได้ตั้งสติแล้วก็ได้รวบรวมจัดเรื่องของเอกสารให้ดีท่านก็จะรู้ว่าเอกสารที่ทางคณะรัฐมนตรีแล้วก็ทางสภาได้จัดทำขึ้นนั้นไม่ได้มีเพียงแผ่นเดียวนะคะ ดิฉันยืนยันว่าเอกสารที่ทางคณะรัฐมนตรีได้ส่งมาที่สภาดิฉันได้ติดตามเรื่องนี้มาโดยลำดับทราบดีว่ากรอบความคิดเรื่องการเจรจานี้มีมาตั้งแต่เดือนมิถุนายน ตั้งแต่ท่านปลัดกระทรวงคมนาคมได้เริ่มรับภารกิจในการศึกษาความเป็นไปได้ ตลอดจนเมื่อท่านรองนายกรัฐมนตรีสุเทพ เทือกสุบรรณได้เดินทางไปปฏิบัติราชการที่สาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม แล้วท่านมารายงานต่อคณะรัฐมนตรีถึงการเดินทาง ครม. ก็เริ่มคิดเรื่องการดำเนินเรื่องของกิจการรถไฟความเร็วสูง จนกระทั่งได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษารายละเอียดการร่วมลงทุนโดยมอบให้ท่านเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ เป็นประธานคณะทำงานโดยมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านโสภณ ซารัมย์ เป็นที่ปรึกษาแล้วเมื่อวันที่ ๗ กันยายน คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบร่างกรอบการเจรจาที่มีสาระสำคัญตามที่ส่งมาให้สภาที่ท่านพูดกันว่า ๒ แผ่นนี่นะคะอย่างไรก็ดีเมื่อเอกสารนี้ส่งมาที่สภาแล้วสภานี้ก็ได้บรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระ ๑๔ กันยายนก็มีอยู่ในวาระอยู่แล้วนะคะ และเมื่อมีการประชุมร่วมกันของสมาชิกรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ดิฉันคิดว่าท่าน ส.ว. ท่าน ส.ส.ทุกท่านคงจะจำได้ ดิฉันก็รับเอกสารฉบับนี้ที่โต๊ะเซ็นชื่อ ดิฉันไม่ได้ไปขอเอกสิทธิที่ไหนมาเป็นพิเศษเลยนะคะ มีเอกสารประกอบการพิจารณาที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดทำขึ้น แล้วก็มีรายละเอียดทั้งสาระสำคัญ กรอบการเจรจา กรอบความร่วมมือเบื้องต้น แล้วก็มีข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับรถไฟความเร็วสูงในประเทศไทย แล้วก็เส้นทางต่าง ๆ มีข้อมูลเบื้องต้น ถ้าใครสนใจนะคะ เพราะว่าเอกสารนี้ส่งถึงมือพวกเราสมาชิกตั้งแต่เดือนกันยายนเดือนที่แล้วนะคะ นี่ก็ ๓ อาทิตย์มาแล้ว สำหรับคนที่

สนใจเรื่องนี้จริง ๆ ทางสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเขียนไว้เลยนะคะบอกว่าอันนี้เป็นเอกสารเบื้องต้นถ้าท่านสนใจก็สามารถไปขอข้อมูลขอบริการได้ที่กลุ่มงานบริการวิชาการซึ่งอยู่ด้านบนของอาคารแห่งนี้เอง ดิฉันสนใจเรื่องนี้มากเพราะว่าที่จังหวัดลพบุรีเองก็มีเรื่องของรถไฟความเร็วสูง ดิฉันก็ไปขอ เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องห่วงเลยว่าข้อมูลจะไม่ได้ ดิฉันได้เรื่องรถไฟความเร็วสูงจากกลุ่มงานบริการวิชาการของทางสภาจำนวนมาก แต่ว่าเฉพาะเอกสารนี้ดิฉันคิดว่าสมาชิกทุกคนได้รับอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าพวกเรานั้นได้เอกสารกันมากแล้วบางทีก็รวบกันกลับไปบ้านไม่ได้ศึกษา ไม่ได้อ่าน เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าเลิกพูดได้แล้วว่ามีเอกสารแผ่นเดียว เพราะดิฉันยืนยันว่าเอกสารนั้นมีข้อมูลเพียงพอและถ้าเราสนใจก็ไปขอเพิ่มเติมได้นะคะ ดิฉันเห็นด้วยนะคะในหลักการที่รัฐบาลจะไปเจรจาเพราะว่าประเทศไทยก็เหมือนครอบครัวใหญ่ ทุกคนนี้ก็เป็นเจ้าของประเทศนะคะ เวลาที่จะให้ตัวแทนไปเจรจากับใคร หัวหน้าครอบครัวก็คือรัฐบาลต้องมาขออนุญาตก่อนว่าสมาชิกในครอบครัวจะเห็นด้วยไหมจะไปเจรจากับคู่เจรจา จะมีอะไรที่เป็นประเด็นที่ฝากไปบ้าง กรอบที่รัฐบาลขอมา ๕ เรื่องเพียงพอหรือเปล่า รัฐบาลขอมาสาระสำคัญ ๕ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเส้นทาง ที่พูดว่า ๕ เส้นทางเมื่อสักครูนี้มีเพื่อนสมาชิกบอกว่ายังมีอีกหลายเส้นทางนะคะว่ายังไม่รู้เลยจะสร้างเมื่อไร อันนี้เป็นแค่กรอบเบื้องต้นนะคะ ส่วนการดำเนินงาน

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านผ่องศรี ท่านชลน่านประท้วงอะไรครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพกระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเองต้องขออนุญาตใช้สิทธิตามข้อบังคับประท้วงเพื่อนสมาชิกกรณีได้พูดถึงเรื่องเอกสาร ถ้าผมไม่ประท้วง ไม่ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิง ผมเกรงว่าผมจะเสียหายด้วยความเคารพท่านประธานครับ

ประเด็นเอกสารเพื่อนสมาชิกได้ยกขึ้นมาบอกว่าเลิกพูดได้แล้วว่าเอกสารแผ่นเดียว ผมเองต้องกราบเรียนท่านประธานชี้แจงในประเด็นนี้นะครับท่านประธาน การส่งเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรให้กับสภา รัฐสภานั้น เราถือเอาตามเอกสารที่ส่งมาจากสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีส่งให้กับรัฐสภา ผมมีเอกสารก็คือวันที่ ๘ กันยายน ตรงนี้ครับ ๘ กันยายน รับรู้รับทราบกันหมดทั้งสภาครับ นี่คือ ๘ กันยายน มีแผ่นหน้า แผ่นที่ ๒ ส่วนประเด็นเอกสารประกอบไม่ว่าจะเล่มสีอะไรนะครับ ตรงนี้

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวประท้วงทีละคนนะครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ผมใช้สิทธิพาดพิงครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าเผื่อใช้สิทธิพาดพิงเดี๋ยวขออีกทีนะครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานผมใช้สิทธิข้อ ๖๓ ประท้วงด้วย ชี้แจงด้วย ประเด็นที่ผมกราบเรียนก็คือว่าเอกสารแผ่นนี้

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาสั้น ๆ นะครับท่านชลน่าน

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : อันนี้ไม่ใช่ของคณะรัฐมนตรีครับ นี่ของรัฐสภา จะนำมาอ้างอิงเป็นเอกสารประกอบมิได้ตามข้อบังคับการประชุม อยากจะกราบเรียนผ่านไปทางท่านประธานเพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้เข้าใจ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาล่ะ ๆ ท่านชลน่าน

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : มันคนละประเด็นกันนะครับ แยกแยะให้ออกครับ อันนี้คือเอกสารที่ฝ่ายวิชาการเขาทำมาเพื่อให้สมาชิกได้ค้นคว้าประกอบในการพิจารณา ไม่ใช่เอกสารส่งมาจากสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาล่ะ ๆ ท่านชลน่านเข้าใจแล้ว

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ต้องเข้าใจนะครับ ไม่ใช่พูดไปแล้วตัวเองไม่มีหลักฐาน แล้วบอกว่าคนอื่นเขาโง่ เป็นไปไม่ได้ครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาล่ะ ๆ ท่านชลน่าน พอแล้วครับ พอแล้วนะครับ

(นายทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านทศพลประท้วงอะไรครับ

นายทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : ท่านประธานครับ ผม ทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตท่านประธานครับ คือกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อสักครู่นี้คุณหมอชลน่าน ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านไม่ได้ประท้วงนะครับ เพราะท่านประท้วงท่านต้องบอกว่าผู้ที่กำลังอภิปรายทำผิดข้อบังคับข้อไหน แต่เราคุยกันแล้วว่าการที่ใช้สิทธิพาดพิงนั้น ต้องให้ผู้อภิปรายนั้นอภิปรายเสร็จก่อน ก็ขอประท้วงท่านประธานให้ปฏิบัติตามข้อบังคับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาล่ะครับท่านทศพล ท่านผ่องศรีเอาอยู่ในประเด็นนะครับ อย่าพูดเรื่องเอกสารเลย พูดอย่างอื่นดีกว่านะครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกรัฐสภานะคะ ดิฉันทราบดีนะคะว่าตามที่เพื่อนสมาชิกได้ทักท้วง ดิฉันก็เพียงแต่กราบเรียนว่าวันนี้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาที่เป็นกรอบ มาถามความเห็นเราว่าถ้าเกิดสาระสำคัญจะไปเจรจา กรอบทั้งห้าสาระสำคัญไม่ว่าจะเป็นกรอบเรื่องเส้นทาง วิธีการดำเนินการ การจัดหาพื้นที่ การใช้เทคโนโลยีทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนา แล้วก็การถ่ายทอดเทคโนโลยีในการดำเนินเรื่องของกิจการรถไฟความเร็วสูง กรอบเหล่านี้เพียงพอไหม ทีนี้ท่านรัฐมนตรีก็ชี้แจงไปแล้วว่าวันนี้เป็นการมาขออนุมัติว่าเราจะไปคุยกับเขา เราจะคุยในกรอบนี้ หรือจะมีประเด็นอะไรที่สภาจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ส่วนเอกสารนั้นดิฉันก็เห็นว่าทุกเรื่องที่คณะรัฐมนตรีเสนอเข้ามาในสภาแห่งนี้ก็มีเพียงเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วก็มีเอกสาร

ที่ชี้แจง ก็จะมีสำนักวิชาการของฝ่ายสภาได้ทำให้ซึ่งเป็นเรื่องปกติ แล้วคนที่สนใจในเรื่องงานนั้น ๆ ก็จะไปค้นคว้าหาเพิ่มเติม ดิฉันเพียงแต่บอกว่าถ้าเราสนใจเรื่องนี้จริงวาระนี้เข้ามาตั้งแต่เดือนที่แล้ว แล้วเอกสารนี้ทางสภาทำแจกดิฉันก็ได้รับ ๒๙ กันยายน เมื่อสักครู่หลายท่าน ดิฉันก็เห็นหลายคนก็ถืออยู่ในมือ เพียงแต่ดิฉันคิดว่า ๓ สัปดาห์ถ้าเราสนใจเรื่องนี้ก็สามารถศึกษาค้นคว้าได้เพราะว่าดิฉันเองก็ไม่ได้เห็นด้วยกับรัฐบาลทุกเรื่องแต่เห็นด้วยในหลักการ แล้วก็อยากจะอภิปรายเพื่อไม่ให้เสียเวลานะคะว่าเรื่องนี้สำคัญมาก แล้วก็อยากจะฝากให้เป็นข้อสังเกต ข้อกังวลของดิฉันด้วยว่ารัฐบาลจะไปเจรจาควรจะคำนึงถึงเรื่องอะไรบ้าง นอกจาก ๕ กรอบที่ท่านได้เสนอมาแล้วนะคะ ก็ขอยืนยันว่าในเรื่องนี้เรื่องรถไฟ จริง ๆ ปีนี้เป็นปีสำคัญก็คือครบรอบ ๑๐๐ ปี พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ซึ่งพระองค์ท่านเป็นผู้ดำริริเริ่มกิจการรถไฟในประเทศไทย แต่เสียดายว่าเราเริ่มก่อนใครในภูมิภาคนี้ แต่ว่าเนื่องจากการพัฒนานี้ก็เรียกว่ายาวนาน รถไฟของเราวันนี้เอาแค่ธรรมดายังไม่ต้องความเร็วสูง ระบบทางคู่เองก็ยังไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร ดิฉันจึงจะฝากข้อสังเกตว่าอันที่ ๑ ท่านรัฐมนตรีเวลาจะไปเจรจาสิ่งที่ควรจะคำนึงถึงนะคะว่ากรอบที่ท่านคิดมานี่ดิฉันก็เห็นด้วย แต่ดิฉันคิดว่ารถไฟความเร็วสูงกลุ่มเป้าหมายคนที่จะใช้รถไฟความเร็วสูงระบบความคิด ----------

การเดินทางระบบรางนี่มันก็จะมีการเดินทางในเมือง ก็คือระบบขนส่งในเมืองใช่ไหมคะ ซึ่งเหมาะสำหรับคนที่จะใช้เดินทางนะคะ เข้ามาก็เพื่อลดการใช้รถยนต์ลดการจราจรติดขัด ส่วนคนที่การเดินทางรถไฟที่เชื่อมระหว่างจังหวัดที่เรามีกันอยู่อันนั้นก็เป็นการสัญจร ซึ่งพี่น้องประชาชนทุกระดับก็ใช้กันอยู่ ดิฉันคิดว่ารถไฟความเร็วสูงเบื้องต้นก็จะเป็นสำหรับการพัฒนาในยุคแรกไม่รู้จะเกิดขึ้นยุคไหนนะคะว่าอีกกี่ปีข้างหน้า เริ่มแรกการลงทุนต้องสูงมาก ๆ เลยนะคะ ค่าใช้จ่ายก็คงจะต้องแพง ดังนั้นคนที่จะได้ใช้ประโยชน์ในยุคแรกน่าจะเป็นผู้ที่มีรายได้สูง ซึ่งคิดในเรื่องของการประหยัดเวลาในการเดินทาง ๒๐๐ กว่ากิโลเมตรต่อชั่วโมง ซึ่งประเทศไทยเราถ้าดูตามเส้นทางการขึ้นเครื่องบินกับรถไฟมันน่าจะพอ ๆ กัน แล้วปัจจุบันเครื่องบินมันก็มีทั้งเรียกว่าโปรโมชัน (Promotion) มีส่วนลดมีอะไร เพราะฉะนั้นท่านก็ต้องคิดในเรื่องของการคุ้มค่าด้วยว่าการพัฒนารถไฟความเร็วสูงในระยะยาวคงไม่ได้มองเฉพาะภายในประเทศ ท่านก็ต้องมองการเชื่อมเส้นทางต่อไประหว่างประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในภูมิภาคนี้ เพื่อให้ประเทศไทยของเราได้เป็นศูนย์กลางของการคมนาคมทางบก เพราะว่าเราอยู่เขตประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซียหรือว่าขนส่งสินค้าอะไรต่าง ๆ เพราะคิดแค่การเดินทางดิฉันคิดว่าไม่คุ้มจึงฝากไว้ด้วยว่าทำอย่างไรถ้าท่านจะไปเจรจาท่านก็ต้องมองให้เชื่อมต่อไปทั้งระบบด้วย

นอกจากนั้นแล้วเมื่อท่านเริ่มของใหม่รถไฟความเร็วสูงดิฉันคิดว่าบางคนก็อาจจะบอกว่ามันก้าวข้ามไปเร็วหรือเปล่า ในขณะที่รถไฟของเราก็ยังไม่พัฒนาเลยขณะนี้ก็มีปัญหามากไม่ว่าจะเป็นทางเดียวต้องสับหลีกกัน อุบัติเหตุก็เยอะแล้วก็เก่า กิจการดิฉันคิดว่าแผนของ สนข. สำนักงานก็จะพัฒนารถไฟทั้งระบบ แต่ว่าเมื่อเราได้ของใหม่เราก็อย่าลืมของเก่านะคะ โดยเฉพาะรถไฟทางคู่ก็ยังแก้ปัญหาไม่ตกนะคะ ที่จังหวัดลพบุรีเองขณะนี้ตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งระยะเร่งด่วน กรุงเทพฯ-ปากน้ำโพที่จะผ่านจากจังหวัดลพบุรีขึ้นไปสู่เส้นทางสายเหนือก็ยังติดขัดยังหาทางออกไม่ได้ ท่านต้องเอาบทเรียนจากการดำเนินโครงการรถไฟทางคู่นะคะ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมด้านวิถีชีวิตชุมชน เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนมาใช้ในการพัฒนาโครงการรถไฟความเร็วสูงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย เพราะดิฉันคิดว่าอย่างไรรถไฟ

ความเร็วสูงนั้นมันใช้รางคนละรางกับรถไฟที่มีอยู่นะคะ ใช้รางเดียวกันไม่ได้ เพราะว่าต้องมีความปลอดภัย มีเส้นทางใหม่ต้องตัดผ่านพื้นที่ป่า เส้นทางชุมชน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มากคงจะต้องใช้เวลาอีกยาวนาน แต่ว่ากรอบเบื้องต้นท่านไปเจรจาท่านก็ต้องคิดด้วยว่าเรื่องของผลกระทบต่าง ๆ นี้จะรับผิดชอบกันอย่างไร

นอกจากนั้นเรื่องของการบริหารจัดการนะคะ ไม่ว่าจะเป็นทุน คนหรือว่าทรัพยากร ดิฉันเห็นด้วยที่รัฐบาลจะลงทุนระบบรางเอง แล้วก็งานโยธาธิการรัฐบาลไทยน่าจะต้องเป็นเจ้าของรางนะคะ แล้วก็งานโยธาธิการทั้งหมด เพราะว่าถ้าให้ต่างชาติมาเป็นเจ้าของรางอย่างที่ดิฉันได้เคยได้ยินท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่ามันเป็นอธิปไตยบนแผ่นดินของเรานะคะ เพราะว่ารางนี้วางอยู่บนแผ่นดินไทย ถ้าคนไทยรัฐบาลไทยเป็นเจ้าของรางโดยคิดอนาคตเรื่องการร่วมทุนจะเป็นประเทศไหนก็แล้วแต่ แต่ท่านก็ต้องคำนึงถึงเรื่องนี้ว่าเราต้องรักษาผืนแผ่นดินไทยเอาไว้ รางเป็นของเรา แผ่นดินก็ต้องเป็นของเรา ส่วนคนที่จะมาร่วมลงทุนนั้นก็ขอให้ดูเฉพาะเรื่องของตัวรถ เรื่องของการบริหารจัดการนะคะ

อีกอันหนึ่งที่ดิฉันอยากจะขอฝากเอาไว้ก็คือเรื่องของผลประโยชน์ที่คนไทยจะต้องได้รับความคุ้มค่าเหล่านี้ท่านจะต้องดูให้ดี เพราะว่าไม่ใช่เฉพาะประเทศจีนที่ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ ประเทศญี่ปุ่น หรือว่าประเทศยุโรปกลุ่มทุนต่าง ๆ ถ้ามีใครให้ข้อเสนอที่ดีกว่า แล้วเป็นประโยชน์มากกว่าท่านก็ต้องยึดถึงผลประโยชน์ของประเทศไทยเราเป็นหลักนะคะ

ในช่วงท้ายเนื่องจากเวลามีจำกัดดิฉันก็อยากจะขอให้ท่านนี้มีความชัดเจนว่าถ้าหากไปเจรจาแล้วมันจะเริ่มที่เส้นไหนเป็นเส้นแรก เพราะมันคงทำไม่ได้หลายเส้นหรอกนะคะ เพราะว่าแต่ละเส้นนี้ก็ลงทุนสูงมาก เส้นที่เหมาะสมรถไฟความเร็วสูงมันก็จะเหมาะเฉพาะเมืองใหญ่กับเมืองใหญ่ที่มีประชากรหนาแน่น แล้วก็มีผ่านชุมชนที่หนาแน่นถึงจะคุ้มกับการลงทุน ดิฉันฝากไว้เป็นอย่างยิ่งเลยนะคะ เฉพาะไม่เกี่ยวกับรถไฟความเร็วสูงรถไฟทางคู่ที่จังหวัดลพบุรี ท่านจะต้องมีความชัดเจนว่าปี ๒๕๕๔ ที่จะเริ่มต้นผ่านไป ๑ ปี แล้วจะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไรทำความเข้าใจกับพี่น้องอย่างไร ----------

เพราะว่าโดยเฉพาะเส้นที่จะต้องเลี่ยงเมือง เพราะว่าผ่านโบราณสถานที่สำคัญขณะนี้ประชาชนก็หวั่นวิตกว่ารถไฟจะผ่านบ้านเขาไหม จะได้รับการดูแลอย่างไรนะคะ ถ้าหากว่าท่านได้ชี้แจงก็จะทำให้ความร่วมมือของประชาชนดีขึ้น

สุดท้ายเลยนะคะ ปัญหาอุทกภัยวิกฤติที่กำลังเกิดขึ้น ดิฉันได้รับรายงานโทรศัพท์ตลอดขณะนี้ทางรถไฟหลายสายเลยนะคะ ดิฉันตั้งแต่เช้านี้ก็ระดมพี่น้องประชาชนขนกระสอบทรายเท่าที่จะทำได้ เพราะว่าถ้าทางรถไฟขาดก็จะเป็นอันตรายอย่างยิ่ง ขอให้ท่านประธานกราบเรียนไปยังท่านรัฐมนตรี เพราะว่าขณะนี้ทุกหน่วยงานดูแลอยู่แต่เฉพาะเส้นทางรถไฟค่ะ วิกฤติมาก ๆ เลยนะคะ เส้นที่ออกจากป่าหวายแล้วก็จะผ่านมาในตัวเมืองลพบุรีขณะนี้น้ำท่วมรางขึ้นสูงแล้วนะคะ ชาวบ้านกำลังระดมเอาทรายกรอกแล้วก็ทำอย่างไรไม่ให้ทางรถไฟขาด เพราะถ้าทางรถไฟขาดนี่ก็จะเป็นเรื่องใหญ่ ก็ขอให้ท่านได้ช่วยดูพื้นที่เส้นทางโคกกระเทียมด้วยขณะนี้น้ำก็ทะลักมาก ทั้งจากเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ที่ปล่อยลงมาแล้วก็คลองชลประทานนะคะ ก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ช่วยดูแลในเรื่องนี้ด้วยนะคะ แล้วก็เห็นด้วยในหลักการนะคะ สำหรับกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน แล้วก็ขอให้รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญนะคะ ขอขอบพระคุณมากค่ะ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ๆ ท่านสุนัยมีอะไรเชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ส.ส. สุนัย จุลพงศธร ขอกราบเรียนท่านประธานนิดเดียวครับว่าตอนที่เสนอชื่อไปผมอยู่ลำดับที่ ๗ ต่อจากท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ทีนี้ท่านดอกเตอร์ไปแล้วก็ผ่านท่าน ส.ส.จากจังหวัดลพบุรี ผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นคิวผมใช่ไหม

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยตามลำดับนี่ยังไม่ถึงท่านสุนัยเลยนะครับ เดี๋ยวผมให้เจ้าหน้าที่ไปประสานอีกทีนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : มิได้ครับ แล้วผมอยู่อันดับที่เท่าไรล่ะครับ เพราะผมอันดับที่ ๗ นะครับ เปล่า เพราะผมมีประเด็น

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอยู่ลำดับที่ ๒๘ นะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ๔ ทุ่มหรือครับท่าน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ตามที่เขาจัดไว้อย่างนี้นะครับ เดี๋ยวท่านสลับกับเพื่อนสมาชิกของท่านได้ไหมครับ ขอผ่านไปก่อนนะครับ เชิญท่านเจตน์

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ จากเอกสารที่ได้รับผมก็คงไม่ถกเถียงแล้วว่าได้เพียงพอหรือไม่ แต่ว่าจากเอกสารที่เราได้รับแจกก็มีความรู้สึกค่อนข้างสับสนพอสมควร

ประการแรก ผมพลิกกลับไปดูมติคณะรัฐมนตรี ก็สืบเนื่องมาจากการเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการของท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔-๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ แล้วก็มีมติ ครม. ต่อมาหลังจากนั้นครั้งแรกก็มาวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ผมบอกว่าสับสนก็คือว่าเรื่องของเส้นทาง ในตอนแรกจากมติคณะรัฐมนตรีมีเส้นทาง ๓ เส้นทาง คือ กรุงเทพฯ-หนองคาย กรุงเทพฯ-ระยอง กรุงเทพฯ-สุดชายแดนภาคใต้ ต่อมาจากเอกสารที่ได้รับแจกก็กลายมาเป็น ๔ เส้นทาง เพิ่มขึ้นมาก็คือ กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ระยะทาง ๗๔๕ กิโลเมตร อันนี้ก็จากเอกสารเล่มสีเหลืองที่เราได้รับแจกจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภาเมื่อคราวก่อน เอกสารที่ได้รับแจกในวันนี้ก็คือเพิ่มเป็น ๕ เส้นทาง เพิ่มกรุงเทพฯ-อุบลราชธานีขึ้นมาอีกเส้นทางหนึ่ง ท่านประธานครับมีทางรถไฟเยอะ ๆ แล้วก็เป็นรถไฟความเร็วสูงหรือไฮสปีด เทรน เป็นสิ่งที่ประชาชนต้องการแน่นอน ถามประชาชนที่อยู่จังหวัดใดก็ได้ไม่ต้องตาม ๕ เส้นทางนี้ก็ได้ แม้กระทั่งประชาชนที่อยู่ใกล้ ๆ ใกล้เคียงหรือที่รอบ ๆ สามารถที่จะมาใช้เส้นทางของรถไฟความเร็วสูงนี้ได้เขาก็ต้องพอใจแล้วก็ต้องยินดีนะครับ แต่พอผมพลิกกลับไปดูมติคณะรัฐมนตรีก็ดูว่าเรื่องนี้มีความเป็นมาอย่างไรจากการที่ไปเยือนจีนของท่านนายกรัฐมนตรี ----------

ท่านประธานครับ มันมาจากการขอสนับสนุนสินเชื่อในวงเงิน ๔๐๐ ล้านดอลลาร์ เป็นประการแรก ในวงเงินที่คาดว่าอยู่ที่ประมาณ ๑๓,๖๗๑ ล้านบาท วัตถุประสงค์ตอนแรกมีแค่ ๓ ประการครับ ท่านประธาน

โครงการที่ ๑ โครงการจัดหารถจักรดีเซลไฟฟ้าพร้อมอะไหล่เพื่อทดแทนรถจักรจีอี (GE) ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า ๔๕ ปี จำนวน ๕๐ คัน

โครงการที่ ๒ ปรับปรุงระบบรางสายประธานช่วงพิษณุโลก-เชียงใหม่ มูลค่าโครงการ ๔,๔๐๐ กว่าล้านบาท

โครงการที่ ๓ ปรับปรุงระบบรางสายประธานช่วงทุ่งสง-ชุมทางหาดใหญ่ ตรงนี้คือการกู้เงินมาทดแทน มาซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดทรุดโทรมของการรถไฟแห่งประเทศไทย ตรงนี้ผมเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

ทีนี้ตามมาก็คือเรื่องของการพูดคุย ก็คงจะเป็นที่มาที่ไปของกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนที่เราจะได้ผ่านหรือไม่ผ่านสภาในวันนี้ ท่านประธานครับ อย่างที่ผมกล่าวไว้แล้วตั้งแต่ต้นก็คือว่าความเห็นด้วยนี่เห็นด้วย แต่เรื่องของความเหมาะสมก็คงจะต้องตั้งประเด็นผ่านทางท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ท่านประธานครับ งบประมาณประเทศชาติมันมีจำกัดเราจะต้องลำดับความสำคัญ นกน้อยมันต้องทำรังแต่พอตัว ท่านเห็นเขามีรถไฟความเร็วสูงอยากได้ อยากได้ก็ดีถ้าเรามีเงินนะครับหรือมีคนสร้างให้แล้วเราไม่ต้องออกเงินหรือว่าจะเป็นพีพีพี (PPP) ตามเอกสารที่ได้รับแจกมาด้วย ถ้าหากว่าลงทุนหมดใช้เงิน ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าหากว่าลงทุนครึ่งเดียวก็ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อะไรจิปาถะแต่ว่าท่านประธานต้องย้อนกลับไปดูว่าหนี้สาธารณะประเทศไทย ณ วันนี้เท่าไร ๔.๑ ล้านล้านบาทเศษ แล้วกำลังจะเพิ่มขึ้น เพราะว่ายังมีงบประมาณ ปี ๒๕๕๔ ที่จะกู้เข้ามาอีก๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้ก็คือปัญหาที่เราจะต้องลงทุน เพราะฉะนั้นการลงทุนรถไฟความเร็วสูงเราจะต้องคิดหนัก ในเบื้องต้นผมคิดว่าที่มาที่ไปก็คงจะต้องการเส้นทางที่เชื่อมโยงมาจากหนองคายลงมากรุงเทพฯ แล้วต่อไปสิ้นสุดทางใต้การที่ผมมีความเชื่ออย่างนั้น เพราะว่าในเอกสารที่ผมดูจากมติคณะรัฐมนตรีมันมีว่ากระทรวงรถไฟได้แจ้งให้

กระทรวงคมนาคมทราบถึงข้อตกลงร่วมระหว่างประเทศจีนและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่จะสร้างรถไฟขนาดทางมาตรฐาน คือ ๑.๔๓๕ เมตร จากเมืองคุนหมิงมายังนครเวียงจันทน์ ระยะทาง ๔๒๐ กิโลเมตร โดยได้เสนอให้มีการพัฒนาความร่วมมือในโครงข่ายเส้นทางรถไฟต่อขยายมายังประเทศไทยที่จังหวัดหนองคายจนถึงกรุงเทพฯ ระยะทาง ๕๘๐ กิโลเมตร แล้วก็ต่อไป ซึ่งตรงนี้ผมมีความเชื่อว่า ถ้าหากว่าเราสามารถขยายเส้นทางของรถไฟจากจังหวัดหนองคายลงมาถึงกรุงเทพฯ แล้วลงไปสุดทางจังหวัดภาคใต้แน่นอนครับหนีไม่พ้นที่จะลงไปประเทศมาเลเซียแล้วก็ประเทศสิงคโปร์ คำถามก็คือว่าใครได้ประโยชน์ เราได้ประโยชน์จริงหรือเปล่าถ้าหากว่าเป็นรถไฟความเร็วสูงมีประเด็นที่จะต้องถามผ่านท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีหลายประเด็น

ประเด็นแรก ในทฤษฎีนะครับ ท่านประธาน จากประเทศญี่ปุ่น คนจะเลือกใช้รถยนต์และรถไฟธรรมดาเมื่อการเดินทางไม่เกิน ๒๐๐ กิโลเมตร ถ้าหากว่าระยะทางเพิ่มเป็น ๓๐๐-๑,๑๐๐ กิโลเมตร คนจะเลือกเดินทางด้วยรถไฟมากกว่าร้อยละ ๕๐ แต่ถ้าหากระยะทาง ๕๐๐-๑,๐๐๐ กิโลเมตร คนจะเลือกรถไฟความเร็วสูงมากกว่าร้อยละ ๕๐ ถ้าเกิน ๑,๐๐๐ กิโลเมตร จะนิยมใช้เครื่องบิน ในที่นี้เส้นทางสายใต้มีความยาวประมาณ ๑,๙๐๐ กิโลเมตร ผมคิดว่ามันก็จะมีปัญหาเรื่องของใครจะเป็นผู้โดยสารนะครับ ----------

ถ้าหากว่าท่านเลือกจะสร้างเส้นทางยาวทั้งเส้นมันก็คงมีปัญหา แต่ถ้าหากว่าท่านเริ่มต้นโครงการด้วยการสร้างแค่กรุงเทพฯ ไปแค่หัวหิน เพราะว่าหัวหินเป็นเมือง เป็นอำเภอที่มีศักยภาพ รวมถึงชะอำ มีผู้โดยสารที่มีกำลังซื้อและผู้โดยสารที่มีกำลังซื้อเขาไม่เกี่ยงเรื่องเงิน เรื่องค่าโดยสาร ตรงนี้มีความเป็นไปได้ แต่ถ้าหากว่าจะสร้างยาวทั้งเส้นทางพร้อมกันไปทีเดียวผมคิดว่าคงจะต้องคิดหนัก แล้วก็ประเด็นที่เพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายไปแล้ว ผมเห็นด้วยว่ารถไฟความเร็วสูงจะต้องสร้างเส้นทางใหม่เพราะว่าไม่สามารถวิ่งทับเส้นทางเดิม แต่ว่าเส้นทางใหม่ในที่นี้ก็คือสร้างคู่ขนานไปกับทางรถไฟสายเดิมเพราะว่าจะได้ไม่ต้องมีปัญหาเวนคืน เพราะฉะนั้นที่น่าเป็นห่วงก็คือว่ากรุงเทพฯ-ระยอง หรือแม้กระทั่งกรุงเทพฯ ที่จะไปจังหวัดเชียงราย ตรงนี้อาจจะต้องเป็นเส้นทางสายใหม่ ซึ่งถ้าหากว่าเลือกเส้นทางสายใหม่มันจะเป็นการลงทุนที่สูงมาก ที่สำคัญรถไฟความเร็วสูงจะมีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างสูง รวมถึงค่าดูแลรักษาเส้นทางและระบบก็จะสูงด้วย เพราะว่ารถไฟวิ่งด้วยความเร็วสูง เพราะฉะนั้นมาตรการหรือมาตรฐานความปลอดภัยก็ต้องดูแลอย่างเข้มงวดแล้วก็อย่างใกล้ชิดมันถึงจะทำให้ค่าใช้จ่ายในการดูแลสูง เพราะฉะนั้นการเก็บค่าโดยสารก็จะต้องสูงตาม เราไม่สามารถเก็บค่ารักษาอย่างทุกวันนี้ได้ มันไม่ใช่บริการสาธารณะที่จะมาคิดแบบรถไฟในธรรมดา เพราะว่ารถไฟความเร็วสูงต้นทุนสูง ค่าใช้จ่ายดูแลรักษาสูงค่าโดยสารก็ต้องสูง เพราะฉะนั้นกลุ่มเป้าหมายก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งไม่ใช่เป็นบริการแก่ประชาชนทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นท่านประธานจะต้องแยกให้ออกระหว่างการขนคนหรือการขนสินค้า ต้องถามตัวเราเองว่าประเทศไทย ณ วันนี้เราต้องการขนคนหรือขนสินค้า ขนสินค้าขนให้กับเราหรือขนให้กับใคร เพราะว่าเมื่อภาระของผู้โดยสารที่เพิ่มขึ้นค่าโดยสารก็จะแพงขึ้นอย่างที่ผมกล่าว

ประเด็นที่สอง ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้ท่านประธานย้อนกลับไปดูแนวคิดของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ว่าต้องการลงทุนร่วมภาครัฐร่วมเอกชนหรือพีพีพี (PPP) แล้วท่านก็บอกว่าเส้นทางที่ท่านคิดว่าจะเป็นเส้นทางแรกก็คือกรุงเทพฯ-ระยอง กรุงเทพฯ-ระยองนี่ผมเห็นด้วย กรุงเทพฯ-ระยอง-พัทยา-แหลมฉบังผู้โดยสารมีศักยภาพ มีกำลังซื้อ แล้วก็เส้นทางไม่ได้ยาวจนเกินไป แล้วก็สามารถ

จะทดแทนลดหย่อน ซึ่งนับวันน้ำมันก็จะมีราคาแพงขึ้น ตรงนี้สามารถทดแทนกันได้ ถ้าหากว่าท่านจะเลือกพีพีพี กรุงเทพฯ-ระยอง ผมก็เห็นด้วย แต่ขอให้ท่านย้อนกลับมาดูปัญหาของประเทศไต้หวัน ประเทศไต้หวันมีการสร้างรถไฟจากไทเปซึ่งอยู่ทางเหนือถึงเกาซุงซึ่งอยู่ทางใต้ยาว ๓๔๕ กิโลเมตร มูลค่าการลงทุน ๑๖,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ลักษณะเป็นบีโอที (BOT) ก็คือเหมือนกับพีพีพีที่เราคิดจะทำนั่นละครับ ให้สัมปทานแก่เอกชน ๓๕ ปี รวมการก่อสร้าง ๕ ปีอยู่ในนี้ เปิดไป ๓ ปี ขาดทุนไป ๑๒,๓๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ท่านประธานครับ เมื่อตอนเริ่มต้นประเทศไต้หวันคาดหวังว่ารายได้จะมาจากซอฟต์แวร์ พาร์ค (Software park) ในประเทศ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์ของประเทศ แต่ปรากฏว่าเมื่อสร้างเสร็จเปิดใช้งาน สิ่งที่คาดหวังมันไม่ได้เป็นจริง เพราะว่ามันมีประเทศอื่น ๆ เขาก็ทำซอฟต์แวร์ พาร์ค เขาก็สนับสนุนระบบคอมพิวเตอร์ ระบบสื่อสารเข้ามาเป็นคู่แข่ง รายได้ของประเทศไต้หวันก็ตกไป แล้วที่สำคัญก็คือขาดอุตสาหกรรมเหล็กสนับสนุนการผลิตอุปกรณ์พื้นฐาน เช่น ราง ล้อ และเหล็กสำเร็จรูปมาตรฐานต่าง ๆ ----------

ผิดกับรถไฟความเร็วสูงที่ใช้ในประเทศเกาหลี ซึ่งอุปกรณ์พื้นฐานตรงนี้ประเทศเกาหลีเขาสามารถผลิตได้เอง เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมอยากจะเรียนฝากท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรีแล้วก็ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่าต้องนึกถึงเรื่องนี้ให้หนัก ถ้าหากว่าแนวคิดจะให้เราลงทุนพื้นฐานเอง แน่นอนครับเราก็ต้องก่อหนี้ต้องกู้นะครับ เพราะว่าในปัจจุบันนี้ในงบประมาณปี ๒๕๕๔ รายได้ประจำของรัฐบาลที่คาดว่าจะเก็บได้ ๑.๖๕ ล้านล้านบาท แต่ว่ารายจ่ายประจำมีอยู่ ๑.๖๖ ล้านล้านบาท ก็คือรายได้ประจำมากกว่ารายได้ที่จัดเก็บได้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นเมื่อรายจ่ายประจำมากกว่ารายได้ที่จัดเก็บได้ จึงต้องไปกู้หนี้มา ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อเอามาลงทุน แล้วต่อไปเราจะทำอย่างนี้อีกในปีต่อ ๆ ไป มันก็ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของประเทศ ถ้าหากว่าเศรษฐกิจของประเทศมีปัญหา ซึ่งผมกำลังเป็นห่วงเรื่องของการส่งออกในขณะนี้อยู่ แล้วปัญหาก็คือเราจะไม่มีเงินลงทุน เมื่อไม่มีเงินลงทุนเพดานการก่อหนี้สาธารณะเต็มวงเงิน ท่านก็จะไม่มีทางเลือก ท่านก็จะเหลือวิธีเลือกอย่างเดียวก็คือให้เอกชนลงทุน โดยเราไม่ต้องลงทุน แล้วก็ให้สัมปทานให้ระยะเวลาในการที่เขาจะคืนทุน เขาหาผลประโยชน์จากระยะเวลาที่เราให้เขาตรงนี้ นั่นก็จะเป็นวิธีเดียวที่ผมคิดขึ้นมาได้นอกเหนือจากเราโชคดีนะครับ เศรษฐกิจดี จีดีพี (GDP) สูง แล้วเราจัดเก็บได้นะครับ

ประเด็นที่น่าจะเป็นคิดว่าเป็นประเด็นสุดท้ายครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องที่เพื่อนสมาชิกเสนอมา ผมคงจะต้องถามท่านประธานฝากถึงท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่า กรอบการเจรจานี่เราเลือกประเทศจีนแล้วประเทศอื่นจะเป็นอย่างไรท่านประธานครับ ผมเองนี่ก็เคยไปดูงานที่ประเทศฝรั่งเศสมันก็มีโครงการ พีพีพี (PPP) จากบริษัทซิสต้า แล้วก็จะมีจากประเทศอื่น ๆ เช่น จากอังกฤษก็มีบริษัทแอคกิ้น บริษัทแมคโดนัลด์ สหรัฐอเมริกาก็มีบริษัทอีคอม เทคโนโลยี พาร์สัน แล้วก็หลุยส์เบอเจอร์ ผมถามว่าทำไมไม่เรียกบริษัทเหล่านี้เขามาเสนอกรอบการเจรจาด้วย เพื่อจะได้มีโอกาสที่จะเลือกแล้วก็จะได้มีความหลากหลายแทนที่จะเจรจาอยู่กับประเทศเดียว ซึ่งตรงนั้นน่าจะเป็นวิธีที่ดีกว่า แน่นอนครับประเทศจีนพัฒนาเทคโนโลยีไปได้ไกลมาก แล้วก็เชื่อว่าต้นทุนจะถูก แต่เมื่อย้อนกลับไปดูการกู้เงิน ๔๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐแล้วกลับปรากฏว่า

ดอกเบี้ยที่ประเทศจีนเสนอให้เรานะครับ เป็นอัตราดอกเบี้ยที่สูงที่สุด ๕.๐๘ ภายหลังสว็อพ (Swop) เป็นเงินบาท สูงกว่าธนาคารโลก สูงกว่าธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย สูงกว่าองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น สูงกว่าพันธบัตรไทยอายุ ๑๐ ปี และสูงกว่าพันธบัตรไทยอายุ ๑๕ ปี ซึ่งตรงนี้ก็คือปัญหาที่อยากจะฝากท่านประธานถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ รัฐสภาขอต้อนรับคณะครูและนักเรียนโรงเรียนกงหราพิชากรจากจังหวัดพัทลุงครับ ท่านสมาชิกครับลำดับอภิปรายเป็นอย่างนี้นะครับ ต่อไปท่านพงศ์พันธุ์ สุนทรชัย ท่านสามารถ ราชพลสิทธิ์ ท่านตวง อันทะไชย ท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ท่านยุคล ธนะวัฒน์ปัญญา ท่านจารึก อนุพงษ์ ท่านสถาพร มณีรัตน์ ท่านนคร มาฉิม แล้วก็ท่านนฤมล ศิริวัฒน์ นะครับ เชิญท่านพงศ์พันธ์ครับ

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พงศ์พันธ์ สุนทรชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เกี่ยวกับร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งจริง ๆ แล้ววันนี้เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายกันไปหลายท่านแล้วว่าในกรอบเจรจานี้ทำไมเจาะจงไปที่ประเทศจีนเพียงประเทศเดียว ทั้ง ๆ ที่มีอีกหลายประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประเทศเกาหลี ประเทศญี่ปุ่น ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมัน ประเทศสเปน ----------

ล้วนแล้วแต่เป็นประเทศที่มีเทคโนโลยี เป็นประเทศที่พัฒนา มีโนว์ฮาว (Know-how) มีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เกี่ยวกับรถไฟความเร็วสูงทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพครับ มีเงื่อนงำอะไรหรือเปล่า หลังจากที่ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมา แทนที่กระทรวงคมนาเป็นเจ้าของกลับเป็นรองนายกรัฐมนตรีเป็นเจ้าของเรื่อง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อยากจะสอบถามท่านประธานไปยังผู้เกี่ยวข้อง จะต้องตอบว่ามีเหตุจำเป็นอะไรที่จะต้องทำร่างกรอบเจรจาเฉพาะประเทศจีนเพียงประเทศเดียว ทำไมไม่นำประเทศอื่นเข้ามาในวาระเดียวกันเลย ถ้าเราจะไม่เอาโนว์ฮาวของประเทศจีน จะเอาของประเทศญี่ปุ่นต้องเปิดกรอบเจรจากับประเทศญี่ปุ่นอีกหรือเปล่า ต้องเปิดกรอบเจรจากับประเทศฝรั่งเศสอีกหรือเปล่า ต้องเปิดกรอบเจรจากับประเทศสเปนอีกหรือเปล่า อย่างนี้พวกเราจะต้องพิจารณากันอีกสักกี่รอบกี่ครั้ง ในเรื่องของความจำเป็น ในเรื่องของการพัฒนาการรถไฟไม่มีใครปฏิเสธที่อยากให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีรถไฟความเร็วสูง ไม่มีใครปฏิเสธครับท่าน แต่หลักการกรอบการเจรจามันต้องมีเหตุมีผลอันควรที่จะให้สมาชิกพิจารณาแล้วก็ยอมรับท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องของการรถไฟนี้ในเอเชียของเราประเทศที่เป็นประเทศแรกที่มีความเจริญก้าวหน้าในเรื่องของเทคโนโลยีเกี่ยวกับเรื่องของรถไฟความเร็วสูงก็คือประเทศญี่ปุ่น ประเทศจีนเพิ่งเริ่มมาได้ไม่สักกี่ปีมานี้เองนะครับ เมื่อปี ๒๕๔๗ ประเทศจีนมีรถไฟความเร็วสูงเป็นครั้งแรก แต่ประเทศญี่ปุ่นเขามีมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วก็เห็นได้ว่าหลาย ๆ ประเทศที่เขาเกิดก่อนไม่ว่าจะเป็นยุโรป อย่างเช่น ประเทศฝรั่งเศสก็มีมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ ประเทศเยอรมนีก็มีตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ตรงนี้ถือว่าเป็นเรื่องแรกที่ผมอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานไปยังรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่ามีความจำเป็นอะไรที่จะต้องทำกรอบเจรจาเฉพาะประเทศจีน

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ เกี่ยวกับการคุ้มค่าในการลงทุน ผมไม่มั่นใจว่า สนข. ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการลงทุนบอกว่ามีความเป็นไปได้ในการที่ประเทศไทยจะมีรถไฟความเร็วสูง จริง ๆ แล้วเท่าที่ผมได้มีโอกาสศึกษาแล้วก็ได้ร่วมกันกับทางผู้ที่เขาสนใจที่จะมาลงทุนในประเทศไทยเกี่ยวกับเรื่องรถไฟความเร็วสูง ขณะที่ผมทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร ท่านประธาน

ที่เคารพครับ ในการศึกษานี้ไม่ใช่เรื่องด่วน ไม่ใช่เรื่องเร็วที่จะต้องทำกันแค่วันสองวันจบ ต้องใช้เวลาเป็นปีสองปีสามปีสำรวจดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) สำรวจในเรื่องของเส้นทาง ระยะทาง แล้วก็โดยเฉพาะในเรื่องของผู้ใช้บริการเป็นเรื่องสำคัญเลย ตามธรรมชาติของรถไฟความเร็วสูงที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ เขาต้องการความเร็ว ต้องการใช้เวลาระยะสั้นในการเดินทางในระยะไกล ๆ ต้นทาง ปลายทาง เขาห่างกันเป็นพัน ๆ กิโลเมตร แต่ของเราจะมาประยุกต์ใช้ในประเทศไทยผมดูแล้วว่าอย่างเช่นเส้นทางที่จะเดินทางไปในภาคเหนือ ภาคอีสาน หรือภาคใต้ก็ตาม เราจะต้องไปจอดแวะตามเส้นทางจังหวัดต่าง ๆ ความเร็วมันก็ชะลอลง แทนที่จะเป็นความเร็วสูงก็กลายเป็นรถหวานเย็นไป พอถึงจะสปีด (Speed) ความเร็วสูงก็ไปถึงที่หมายปลายทางเสียแล้ว อย่างนี้เป็นต้น การลงทุนเขาจะคุ้มค่าหรือเปล่า ถ้าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าเท่าที่สอบถามจะเป็นการเชื่อมโยงกันทั้งภูมิภาคอินโดจีน จากประเทศไทยไปจังหวัดเชียงใหม่ ไปจังหวัดเชียงรายขึ้นไปถึงโน่นเลยประเทศจีน ทะลุไปโน่นเลยนะครับ เส้นทางเชื่อมโยงไปต่างประเทศจากกรุงเทพฯ-หนองคาย เข้าเวียงจันทน์ออกไปถึงประเทศเวียดนาม อย่างนี้เป็นต้นที่ได้ศึกษามา แต่ที่กรอบเจรจาของเรา เจรจาในเฉพาะประเทศไทยนะครับ----------

ถ้าประเทศจีนเขาบอกว่าเขาไม่สามารถที่จะดำเนินการตรงนี้ได้ เพราะว่าประเทศไทยเส้นทางดูแล้วมันไม่คุ้มทุน แล้วเจรจาประเทศอื่นเจรจาได้เลยหรือเปล่า เพราะเรามีกรอบเจรจาเฉพาะประเทศจีนอย่างเดียว ตรงนี้ต้องมาขอกรอบการเจรจาใหม่ถ้าจะไปเจรจากับประเทศอื่นเพราะว่าความคุ้มทุนในการลงทุนมีความสำคัญเช่นกันที่ผู้เข้าลงทุนเขาก็ต้องพิจารณาว่าจุดคุ้มทุนเขาอยู่ตรงไหนนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งเป็นห่วงเรื่องของผลประโยชน์ที่ทางท่านรัฐมนตรีได้แถลงตรงนี้ว่าเราจะมีการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีการดำเนินงานมีอะไรต่าง ๆ แล้วก็การใช้เทคโนโลยีทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนา ผมเป็นห่วงเรื่องของแรงงาน เรื่องของผลประโยชน์ในเรื่องของค่าตอบแทนที่เราจะได้รับ ถ้าเราลงทุนเองไม่ห่วง แต่ว่าลงทุนเองนี่เราก็ไม่มีทุนที่จะสามารถลงทุนได้มากมายขนาดนี้ ประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนี่ก็เป็นเรื่องลำบากขณะที่ประเทศไทยกำลังลำบากอยู่นะครับ แต่ถ้ามีการลงทุนร่วมหรือเป็นการสัมปทานท่านประธานที่เคารพครับ ก็เป็นห่วงในเรื่องของการแบ่งปันผลประโยชน์ว่าเป็นอย่างไร เรื่องนี้ต้องรอบคอบว่าสัญญาในการเจรจาผลประโยชน์ที่คนไทยจะได้รับคืออะไร รัฐบาลจะได้รับคืออะไร ตรงนี้จะเกิดผลประโยชน์แทรกซ้อนอีกมากมายในการเจรจา จึงเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงนะครับท่านประธาน

อีกเรื่องหนึ่งเรื่องแรงงาน ต้องใช้แรงงานมหาศาล ถ้าเอาคนจีนมาทำงานตรงนี้แล้วก็ประเทศจีนอิมพอร์ต (Import) แรงงานของตัวเองเข้ามาใช้ในประเทศไทย ท่านลองนึกดูว่าแรงงานจีนถูก แรงงานไทยแพง เกิดเขาใช้แรงงานของคนจีนทั้งหมดแล้วเราคืออะไร ในการเจรจาต้องรอบคอบ เป็นห่วงเป็นใยในเรื่องไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงินทุน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแรงงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ที่จะได้รับทั้งในระยะสั้น ระยะยาว ระยะกลางก็ตามเป็นเรื่องที่เป็นห่วงทั้งสิ้น ก็อยากจะฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ อีกเรื่องหนึ่งที่พี่น้องประชาชนเขายังกังวลยังเป็นห่วงเรื่องการรถไฟแห่งประเทศไทยของเราเองที่ประสบภาวการณ์ขาดทุนมาโดยตลอด ตรงนี้ก็อยากฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยนั้น

เป็นเรื่องสำคัญที่น่าจะมีการพัฒนาในเรื่องของระบบการจัดการการใช้ทรัพยากรที่ยังมีอยู่ เพื่อแก้ปัญหาหนี้สินในการรถไฟแห่งประเทศไทยเพราะว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยหนี้สินมากมายเหลือเกินแต่ละปี ๆ ประสบกับการขาดทุน แล้วยังเป็นที่พึ่งหวังของประชาชนที่ต้องการเห็นการรถไฟแห่งประเทศไทยบริการดี บริการรวดเร็ว แต่ของเรานี่หัวรถจักรอะไรต่าง ๆ ก็เก่าแล้วก็ใช้การได้ก็น้อยแต่ว่าการพัฒนาก็ยังล่าช้าอยู่ ผมจึงมีข้อเสนอกับทางท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าอยากให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีเอกภาพในการทำงาน อย่างเรื่องรถไฟความเร็วสูงก็ไม่มีเอกภาพในการทำงาน เพราะยังแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ขนาดรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงเองยังเป็นแค่ที่ปรึกษาของโครงการไม่ใช่เป็นเจ้าของโครงการ รองนายกรัฐมนตรีกลับเป็นเจ้าของโครงการไปเสียอย่างนั้นท่านประธาน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมอยากจะเสนอท่านประธานว่าผมมีร่างพระราชบัญญัติซึ่งเสนอไปแล้วเสนอผ่านสภาไปแล้วเพียงแต่ยังไม่ได้นำเข้า เป็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการบริหารกระทรวงการรถไฟ พ.ศ. .... ผมเสนอให้มีการตั้งกระทรวงการรถไฟขึ้นมาเพื่อที่จะบริหารจัดการ เพราะว่างบประมาณที่จะเกิดขึ้นเกี่ยวกับการรถไฟแห่งประเทศไทยมีอีกมากมายเหลือเกินเป็นหลาย ๆ แสนล้านบาท เป็นล้าน ๆ บาท ใหญ่กว่าทุกกระทรวง ทบวง กรม แต่ถ้าเรามีเป็นติ่งอยู่แค่การรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจองค์กรหนึ่งแค่นั้นเอง ก็จะทำให้การรถไฟแห่งประเทศไทยไม่สามารถบริหารจัดการตัวเองได้อย่างคล่องตัว เพราะว่าประเทศไทยเราเองต้องการระบบการขนส่งระบบรางยังไม่ทั่วถึง บริหารจัดการยังไม่ทั่วถึง หลายจังหวัดต้องการ แต่ไม่มีแนวคิดที่จะโยงใยโครงข่ายรถไฟไปถึงได้เลย กลับที่จะคิดก้าวไกลไปถึงเรื่องอื่น ๆ ตรงนี้ก็น่าเป็นห่วงไม่ว่าจะไปทางจังหวัดร้อยเอ็ด ----------

จังหวัดมหาสารคามไปยังเส้นทางจังหวัดมุกดาหาร จังหวัดนครพนม เส้นทางเหล่านี้ไม่มีแม้แต่ผ่านไปยังจังหวัดเลย จังหวัดเพชรบูรณ์ ทางโน้นก็ยังไม่มีรถไฟ เพราะฉะนั้นก็อยากจะเสนอไปยังท่านประธานรัฐสภาตอนนี้ว่าเรียกร้องไปยังทุก ๆ ส่วนไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเองหรือสภาสูง วุฒิสภาได้ให้ความสำคัญกับโครงการแบ่งแยกกระทรวงใหม่หรือตั้งกระทรวงใหม่เป็นกระทรวงการรถไฟนะครับ ประเทศที่เขาเจริญเขามีการแยกการรถไฟออกมาต่างหากเพื่อการจัดการบริหาร แล้วผมมั่นใจว่าเรื่องการสะสางการใช้ทรัพยากรของการรถไฟไม่ว่าจะเป็นที่ดินที่ยังมีอีกมากมายนะครับ การบริหารจัดการอื่น ๆ การบริการมั่นใจว่าจะไม่ประสบกับการขาดทุน แล้วก็จะเป็นการแก้ปัญหาการขนส่งได้เป็นอย่างดีทีเดียว ขอบคุณมากท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสามารถครับ

นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมรู้สึกมีความยินดีที่รัฐบาลจะพัฒนากิจการรถไฟฟ้า รถไฟให้มีความเร็วสูงขึ้น มีการให้บริการที่ดีขึ้นนะครับ แล้วก็ยินดีครับที่รัฐบาลจะร่วมมือกับประเทศจีนในการที่จะร่วมกันทำให้กิจการรถไฟของเรานั้นมีคุณภาพการให้บริการที่ดีขึ้นครับ

แต่อย่างไรก็ตามจะทำให้โครงการนี้เป็นรูปธรรมนั้นจำเป็นต้องมีกรอบการเจรจาที่ชัดเจนนะครับ ซึ่งผมจำเป็นต้องฝากถึงรัฐบาล ๖ เรื่องครับ

เรื่องที่ ๑ เรื่องเทคโนโลยี ผมไม่ทราบว่าในกรอบการเจรจานั้นจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีของประเทศจีนหรือไม่ ผมไม่ติดใจในความสามารถของจีน แม้ว่าประเทศจีนนั้นได้เรียนรู้เรื่องรถไฟความเร็วสูงจากประเทศเยอรมัน จากประเทศฝรั่งเศส หรือจากประเทศญี่ปุ่นก็ดี ท่านประธานครับ ผมอยากเห็นรถไฟความเร็วสูงของเรานั้นวิ่งด้วยความเร็วไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพราะถ้าต่ำกว่านี้กว่าจะก่อสร้างแล้วเสร็จใช้เวลาไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปีก็จะเป็นระบบที่ล้าสมัยไปไม่ทันสมัย ผมไม่ต้องการ

เทคโนโลยีระดับสูงครับที่เรียกว่าแม็กเลฟ (Maglev) หรือระบบแรงแม่เหล็ก เป็นการยกตัวรถไฟด้วยระบบแม่เหล็กไฟฟ้าแล้วก็มีแรงผลักให้รถไฟวิ่งไปข้างหน้าด้วยความเร็วสูง เพราะไม่มีการเสียดสีระหว่างตัวรถหรือล้อกับทางรถไฟแม็กเลฟนี้ประเทศจีนได้ใช้ในเชิงพาณิชย์ครับ โดยวิ่งระหว่างสนามบินนานาชาติผู่ตงที่เซี่ยงไฮ้กับสถานีหลงหยางในตัวเมืองเซี่ยงไฮ้ครับ ระยะทางประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางไม่เกิน ๘ นาที มีความเร็วสูงสุดถึง ๔๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ผมไม่ต้องการระบบนี้เพราะทราบดีว่าไม่คุ้มทุนที่จะนำมาใช้ในเชิงพาณิชย์ แต่ผมขอฝากถึงท่านรัฐมนตรีว่าเรื่องเทคโนโลยีนั้นต้องคิดให้ดีครับ

เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องการก่อสร้าง ผมไม่ทราบว่าในกรอบข้อตกลงนั้นต้องระบุหรือไม่ว่าต้องใช้มาตรฐานการก่อสร้างของประเทศจีน ต้องใช้ผู้รับเหมาจากประเทศจีน ต้องใช้วัสดุก่อสร้างจากประเทศจีนมากน้อยแค่ไหน ต้องใช้รถไฟฟ้าจากประเทศจีนหรือไม่ ต้องใช้คนงานจากประเทศจีนมากน้อยแค่ไหน อันนี้จำเป็นที่จะต้องเจรจากันให้ชัดเจนครับ

เรื่องที่ ๓ เป็นเรื่องการกู้เงิน ผมทราบมาว่าจะมีการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทย แล้วก็มีเอกชนไทยเข้ามาร่วมด้วยนะครับ แต่การลงทุนในรถไฟความเร็วสูงนั้นต้องใช้เงินมากมายครับ จำเป็นต้องกู้เงิน อันนี้แหละครับถ้ากู้จากประเทศจีนมีปัญหาแน่เพราะว่ามีเงื่อนไขที่ไม่ดีครับ มีอัตราดอกเบี้ยที่สูง มีระยะการชำระหนี้ที่สั้น สั้นกว่าจากประเทศอื่นครับ ที่ผ่านมานั้นเรามักจะกู้เงินจากไจก้า (JICA) ประเทศญี่ปุ่นครับ ----------

ไจก้าก็คือองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่นครับ ผมยกตัวอย่างเช่น เราใช้เงินไจก้ากับการก่อสร้างรถไฟฟ้าใต้ดินจากหัวลำโพงถึงบางซื่อระยะทางประมาณ ๒๐ กิโลเมตร อัตราดอกเบี้ยแค่ร้อยละ ๐.๗๕ ต่อปีเท่านั้นครับ หรือรถไฟฟ้าที่กำลังก่อสร้างอยู่ สายสีน้ำเงินจากบางซื่อถึงบางใหญ่ ดอกเบี้ยแค่ ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ต่อปีเท่านั้นครับ หรือสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่เรียกกันว่าสะพานนนทบุรี ๑ ที่ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาไปไม่นานนี้ จะมีการก่อสร้างอีกไม่นานข้างหน้านี้ อัตราดอกเบี้ยไจก้าแค่ ๐.๙๕ เปอร์เซ็นต์ต่อปีเท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นผมว่าเรื่องนี้จำเป็นนะครับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมครับ อย่ากู้เงินจากประเทศจีนเป็นอันขาด เพราะถ้ากู้แล้วจะทำให้ต้นทุนโครงการนี้สูงขึ้นโดยไม่จำเป็น ต้องกู้จากแหล่งอื่นที่ต่ำกว่า เช่นไจก้าเป็นต้น เรื่องเงินกู้แล้วนะครับ

เรื่องต่อไปก็เป็นเรื่องความช่วยเหลือจากประเทศจีน หลายท่านคงสงสัยว่าเหตุใดทำไมเราถึงต้องการร่วมมือกับประเทศจีนในการพัฒนากิจการรถไฟของประเทศไทย ทำไมไม่จับมือกับประเทศอื่น หลายคนสงสัยว่าประเทศจีนนั้นคงจะมาสร้างรถไฟให้ฟรี มาลงทุนให้เรา แต่อันที่จริงไม่ได้เป็นอย่างนั้นครับ เป็นการร่วมทุน ตั้งบริษัทร่วมทุนระหว่างประเทศจีน ประเทศไทยและเอกชนไทย หากประเทศไทยของเราหรือบริษัทร่วมทุนนี้จำเป็นต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์รถไฟจากจีนต้องใช้ผู้รับเหมาจากประเทศจีน ต้องกู้เงินจากประเทศจีนก็นับว่าประเทศจีนนั้นจะได้ประโยชน์ ได้ประโยชน์ตั้งแต่เริ่มต้นของโครงการเลยทีเดียวครับ กล่าวคือ

๑. จะได้กำไรจากการก่อสร้าง เพราะต้องใช้ผู้รับเหมาจากประเทศจีน

๒. ได้กำไรจากการขายอุปกรณ์สินค้า รถไฟรวมทั้งอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย และ

๓. ได้กำไรจากเงินกู้ครับ ซึ่งดอกเบี้ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี นั่นคือความช่วยเหลือจากประเทศจีนต้องชัดเจน เมื่อเขาได้กำไรได้ประโยชน์จากประเทศไทยแล้วนะครับ เขาจะช่วยเหลือเราประการใด ผมยังมองไม่เห็นเลยครับ นอกจากมาร่วมทุนเท่านั้น ถ้าเขาไม่ช่วยเหลือเราอย่างมีนัยสำคัญเป็นกรณีพิเศษแล้ว เหตุใดเราต้องจับมือ

กับเขา ทำไมเราไม่เปิดกว้างละครับให้ผู้สนใจอื่นมาร่วมลงทุนด้วย ไม่จำกัดเฉพาะเจาะจงประเทศจีนเท่านั้นครับ ทำไมเราไม่ใช้ระบบรัฐ เอกชนลงทุนร่วมกันที่เรียกว่าระบบพีพีพี (PPP) หรือ ๓ พี (3P) ๓ พีเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐกับเอกชน ผมไม่ได้หมายถึงชื่อนักการเมือง ๓ พีย่อมาจาก พับลิค ไพรเวท พาร์ทเนอร์ชิพ (Public Private Partnership)

เรื่องต่อไปครับเป็นเรื่องการบริหารเดินรถไฟความเร็วสูง ประเด็นสำคัญก็คือทำอย่างไรที่จะให้รถไฟความเร็วสูงของเรานั้นสามารถวิ่งได้เลี้ยงตัวเองได้ตลอดโครงการอีกหลายสิบปีต้องใช้นะครับ ใครจะเป็นผู้กำหนดค่าโดยสาร ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน ถ้ารัฐบาลหวังจะได้กำไรหรือหวังผลตอบแทนจากโครงการนี้จะผิดหวังครับโครงการนี้จะขาดทุน เมื่อคิดเป็นตัวเงินแล้วขาดทุนแน่นอนครับแต่รัฐจะต้องหวังผลตอบแทนทางอ้อมนั่นก็คือ

๑. มีการลดการใช้พลังงานน้ำมันเชื้อเพลิง

๒.เป็นการประหยัดเวลาการเดินทาง การขนส่งสินค้า และ

๓. มีการพัฒนาเชิงพาณิชย์บริเวณ ๒ ข้างทางรถไฟ โดยเฉพาะสถานีรถไฟความเร็วสูง ต้องหวังอย่างนี้ครับ และหากโครงการนี้ขาดทุนผมถามว่าประเทศจีนจะยินดีร่วมรับภาระการขาดทุนกับเราหรือไม่ครับ

เรื่องสุดท้ายครับท่านประธาน เรื่องเส้นทางที่พูดมาว่า ๔ เส้นทางบ้าง ๕ เส้นทางบ้าง ผมเห็นด้วยครับไม่ว่าจะเป็นเส้นทางจากกรุงเทพฯ ไปหนองคาย ๖๑๕ กิโลเมตร จากกรุงเทพฯ ไปปาดังเบซาร์ ๙๘๒ กิโลเมตร จากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่ ๗๔๕ กิโลเมตร กรุงเทพฯ ไปอุบลราชธานี ๕๗๐ กิโลเมตร และจากกรุงเทพฯ ไประยอง ๒๒๑ กิโลเมตร ----------

รวมแล้ว ๓,๑๓๓ กิโลเมตร เห็นด้วยทั้งนั้นครับ เพราะเป็นการเชื่อมโยงระหว่างเมืองหลวงคือกรุงเทพฯ กับเมืองหลักในภูมิภาค และผมได้เคยพูดไว้ในสภาแห่งนี้แล้วว่ารัฐบาลควรจะสร้างเส้นทางสายแรกนั่นก็คือจากกรุงเทพฯ สู่จังหวัดหนองคายเป็นอันดับแรกก่อน เหตุผลก็คือ ๑. ประชากรในภาคอีสานนั้นมีมากที่สุดครับ ๒. ก็คือถ้าเราสามารถเชื่อมโยงรถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพฯ ถึงจังหวัดหนองคายได้ สามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศจีนตอนใต้ได้ครับ และถ้าเราสามารถเชื่อมโยงไปถึงจีนได้จะมีผลกระทบต่อค่าขนส่งสินค้าครับ เป็นหนทางที่ดีแล้วก็กระตุ้นการท่องเที่ยวด้วย แล้วถ้าเราสามารถเชื่อมโยงกับจีนได้รวมทั้งประเทศในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง รวมทั้งประเทศในคาบสมุทรมลายูได้ด้วยแล้ว ผมพูดได้เลยครับว่าศูนย์กลางการขนส่งทางบกนั้นจะอยู่ที่ประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธานครับแม้ว่าผมเห็นด้วยกับเส้นทางเหล่านี้ แต่ผมไม่มั่นใจว่าเส้นทางเหล่านี้จะมีผู้โดยสารมากครับ ด้วยเหตุผล ๓ ประการก็คือ

ประการที่ ๑ ลักษณะภูมิประเทศของประเทศไทยนั้นแตกต่างกับบ้านเมืองอื่นประเทศอื่นที่ได้ใช้รถไฟความเร็วสูงมาจนประสบความสำเร็จละครับ ของเรานั้นมีที่ราบมากครับ ประชากรน้อย ผมยกตัวอย่างเช่นประเทศญี่ปุ่น เขามีประชากรมากกว่าเราประมาณ ๒ เท่า เขามีที่ราบแค่เพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นครับ ทำให้ประชาชนของเขานั้นตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณ ๒ ข้างทางรถไฟครับ เป็นผลให้มีผู้ใช้รถไฟมาก แต่ของเรานั้นการตั้งบ้านเรือนถิ่นฐานต่าง ๆ จะกระจัดกระจายครับ ไม่แออัดอยู่บน ๒ ข้างทางรถไฟ อันนี้เป็นปัญหา

ประการที่ ๒ เรื่องค่าโดยสาร ถ้ารัฐบาลจะหวังว่าโครงการนี้เลี้ยงตัวเองได้จำเป็นต้องเก็บค่าโดยสารแพงครับ อาจจะพอ ๆ กับค่าโดยสารเครื่องบิน หรืออาจจะสูงกว่าค่าโดยสารเครื่องบินโลว์ คอสท์ แอร์ไลน์ (Low cost airline) เครื่องบินต้นทุนต่ำสูงกว่าแน่ครับถึงจะคุ้มทุน

ประการที่ ๓ ที่น่าห่วงก็คือเรื่องคู่แข่งขันที่น่ากลัวครับ เรามีสายการบินต้นทุนต่ำเป็นคู่แข่งครับ เพราะฉะนั้นผู้โดยสารท่านใดจะเลือกใช้รถไฟความเร็วสูง

หรือเครื่องบินต้นทุนต่ำก็ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความสบาย ค่าใช้จ่าย เวลาที่ใช้ในการเดินทางของแต่ละคนครับ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วนะครับท่านประธาน ถ้าระยะทางไม่เกิน ๔๐๐ กิโลเมตร เวลาในการเดินทางรถไฟความเร็วสูงจะเร็วกว่าครับ ผมนับเวลาตั้งแต่ออกจากบ้านที่กรุงเทพฯ ถึงจุดหมายปลายทางที่ต่างจังหวัดครับ โดยทั่วไปจะเป็นอย่างนั้น นั่นคือผมมีความห่วงใย แต่โดยสรุปก็คือท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยที่จะให้มีการลงนามในข้อตกลงฉบับนี้ แต่มีเงื่อนไขสำคัญครับ รัฐบาลจะต้องทำให้ต้นทุนของโครงการนั้นต่ำลงครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นทุนจากเงินกู้ จะต้องไม่ผูกพันตัวเองไปกู้เงินจากประเทศจีนครับ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านตวงครับ

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ สำหรับผมแล้วเห็นด้วยกับกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟไทย-จีน ซึ่งผมคิดว่าเป็นโครงการแรกที่ผมถือว่ารัฐบาลนี้ได้ทำให้กับประเทศไทย เพราะที่ผ่านมานั้นท่านก็ทำเป็นบางส่วน ท่านก็ทำเป็นบางภูมิภาค แต่คราวนี้ท่านทำโครงการใหญ่ ๆ ให้กับประเทศไทยทั้งหมด ผมมีเหตุผลอยู่ ๒-๓ ประการที่จะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีที่จะไปเจรจาว่าทำไมผมเห็นด้วยกับโครงการอย่างนี้

ประการแรก ผมคิดว่าโครงการอย่างนี้ละครับมันเอื้อประโยชน์ต่อประเทศในแง่ของยุทธศาสตร์การขนส่งในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ไม่ว่าจะมองด้วยเหตุผลอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะมองจากเหนือจรดใต้ ไม่ว่าจะมองไปทางไหนก็ตามล้วนแต่เอื้อประโยชน์ของประเทศในยุทธศาสตร์ของการพัฒนาภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ แต่เอื้อประโยชน์ของประเทศในยุทธศาสตร์ของการพัฒนาภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

ประการที่สอง ผมคิดว่าถ้ามองในแง่ของการจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี ๒๕๕๘ ยิ่งสอดคล้องกับทิศทางของการพัฒนาภูมิภาคนี้ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การขนส่ง การท่องเที่ยว ประเด็นนี้ผมคงไม่ต้องอธิบายผ่านท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรี ซึ่งท่านสมาชิกเองก็คงทราบดีอยู่แล้ว

ประเด็นที่สาม ที่ผมคิดว่ามันมีความจำเป็นและมีความสำคัญที่จะต้องรีบดำเนินการ ผมว่ารถไฟความเร็วสูง ถ้าท่านประธานลองพลิกกลับไปดู มันไม่ใช่เพิ่งมีมาครั้งแรก มันมีมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ที่มีกรอบแนวคิดว่ามันจำเป็นที่จะต้องมีแล้วสำหรับประเทศไทย ปรากฏว่าคิดแล้วเขาก็ทำมาเป็นแผนแม่บทในการทำรถไฟความเร็วสูง ปี ๒๕๓๗ คราวนั้นก็คิดกันว่าจะสร้างไปเพียงทางสายตะวันออกคือระยอง แต่บนพื้นฐานว่าคือคนไทยชอบคิดว่าพอทำอะไรจะต้องคุ้มทุน ชอบคิดว่าพอทำอะไรจะต้องคุ้มค่า แต่ความเป็นจริงแล้วการลงทุนของรัฐไม่ต้องไปถามละครับ เพียงประชาชนคนเดียวก็คุ้มค่าคุ้มทุนแล้ว การทำอะไรให้กับประชาชนนั้นไม่ต้องไปถามกำไรครับ เพียงประชาชนได้เดินทางสะดวก เพียงประชาชนมีสถานะเท่าเทียมกัน นั่นคือความคุ้มค่าคุ้มทุนที่รัฐพึงจะทำให้กับประชาชน

ประเด็นที่สี่ ผมคิดว่าสิ่งที่ผมยืนยันมาโดยตลอดตั้งแต่ท่านเสนอมาครั้งแรก แล้วผมพยายามอธิบายต่อพี่น้องชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผมก็คือว่าวันนี้ถ้ารัฐบาลนี้ไม่ทำ วันหน้าก็ต้องทำ เรามีบทเรียนเรื่องอย่างนี้มากมาย เช่น คอคอดกระหรือโครงการใหญ่ ๆ ที่เราบอกว่าจะทำ แต่เราก็อ้างโน่นอ้างนี่แล้วไม่เคยทำเลย ผมเรียนท่านประธานว่ามันมีข้อคิดข้อสังเกตว่าวันนี้แม้เราไม่ทำการพัฒนามันก็เข้ามา เหมือนที่เขาบอกว่าแม้ไก่ไม่ขันตะวันก็ขึ้น นั่นหมายความว่าวันนี้ไม่ทำรถไฟความเร็วสูง แต่วันข้างหน้าจะต้องทำ ไม่ใช่รัฐบาลนี้ก็จะต้องทำ

เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผล ๒-๓ ประการ ผมจึงเห็นด้วยว่าจำเป็นที่จะต้องรีบดำเนินการ แต่ผมมีคำถามและข้อสังเกตที่จะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะทางท่านรัฐมนตรีที่จะไปเจรจาอยู่ ๔ ประการด้วยกัน

ร ๔/๒๕๕๓ (ส. นิติบัญญัติ) ชนากานต์ ๕๒/๒

ประการแรก ความจริงก็มีคนพูดไปแล้ว แต่เพื่อย้ำให้เห็นว่าเราในฐานะคนเชียร์ก็อยากจะเห็นโครงการอย่างนี้เกิดขึ้นกับประเทศไทย โดยเฉพาะถ้ามีรถไฟความเร็วสูง ความเร็ว ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง จากกรุงเทพมหานครไปบ้านผมบ้านท่านรัฐมนตรีโสภณ ผมก็ไม่ต้องนั่งเครื่องบินแล้วครับ แต่นั่งรถไฟครับ ๒ ชั่วโมงถึงแล้ว มันเป็นความฝันของคนอีสานที่เขาก็อยากจะมีเหมือนกัน คำถามของผมก็คือว่าจะร่วมมือกันอย่างไรในการทำโครงการนี้ให้ประสบความสำเร็จ มากกว่าข่าวที่ออกมาเป็นการแย่งกันทำงานโดยยึดประโยชน์กับประชาชนเป็นหลัก เรื่องนี้สำคัญครับ เรื่องนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จ เมื่อไรก็ตามถ้าเอาผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนเป็นตัวตั้งใครจะทำก็ได้ ทุกฝ่ายก็จะได้ประโยชน์ ที่เป็นพรรคร่วมรัฐบาลก็จะได้ประโยชน์จากงานนี้

ประการที่สอง ที่ผมคิดว่าท่านสมาชิกหลายท่านก็ห่วงใยไม่ต่างจากผมก็คือว่าแล้วรูปแบบการลงทุนจะเป็นรูปแบบใด เพราะเราต้องลงทุนกับประเทศจีนในขณะเดียวกันหลังจากที่เราเห็นชอบต่อกรอบเจรจาอันนี้ นั่นหมายความว่ามันจะผูกพันกับงบประมาณประจำปีของประเทศในอนาคตข้างหน้า ท่านจะใช้วิธีการลงทุนแบบใดผมคิดว่าสภาแห่งนี้จำเป็นต้องทราบ สภาแห่งนี้จำเป็นต้องรู้ พี่น้องประชาชนที่ฟังรายการทางบ้านก็จำเป็นต้องรู้เหมือนกัน เพราะนั่นหมายความว่าเราจะต้องนำงบประมาณภาษีอากรของพี่น้องประชาชนมาผูกพันกับข้อตกลงที่พูดถึง เหมือนกับออกกฎหมายฉบับหนึ่งต้องไปผูกพันกับพี่น้องประชาชน ท่านจะทำเอง ท่านจะร่วมกับรัฐ กับเอกชนกับประเทศจีนทำ มันมีส่วนใดที่เราทำเอง หรือเราจะทำเองทั้งหมด

ประการที่สาม ที่ผมคิดว่ามีความห่วงใยและมีความจำเป็นที่จะต้องมองไปในอนาคตข้างหน้า เพราะว่าท่านอุตส่าห์คิดรูปแบบของรถไฟความเร็วสูงเรียบร้อยฝันที่จะต้องก้าวไปข้างหน้าให้ก้าวทันในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ----------

แต่ผมห่วงเรื่องเดียวครับพอเราคิดรถไฟความเร็วสูง เราจะเอารูปแบบบริหารจัดการมาใช้ในกระบวนการบริหารจัดการแบบความเร็วช้าก็คือไปสู่ระบบกลไกเดิม กลไกที่มีปัญหา กลไกที่ไม่สามารถพัฒนาต่อยอดได้เลย รถไฟความเร็วสูงนี้ก็จะไม่มีประโยชน์ครับ ใครจะเชื่อว่าเมื่อปี ๒๔๗๑ เราเป็นประเทศที่เปลี่ยนจากระบบไอน้ำมาเป็นระบบเครื่องจักรดีเซล เป็นประเทศแรกในเอเชียที่มันก้าวหน้ามาก ทุกประเทศก็เที่ยวเฝ้าตาดูว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ก้าวหน้ามาก แต่แทบไม่น่าเชื่อท่านประธานครับจากวันนั้นถึงวันนี้ เราเป็นประเทศที่ล้าหลังที่สุดเรื่องของรถไฟ เพราะเราไปติดที่กลไกบริหารจัดการอันได้แก่สหภาพ อันได้แก่คณะกรรมการรถไฟ อันได้แก่กลไกต่าง ๆ ที่เป็นกึ่งระบบราชการ กลไกตรงนั้นละครับมันไม่สามารถพัฒนาไปข้างหน้า เมื่อเราออกแบบรูปแบบรถไฟความเร็วสูงมันจะต้องไม่กลับเข้าไปสู่ระบบการบริหารจัดการรถไฟแบบเดิม ผมกล้าใช้คำว่าและขีดเส้นใต้ ๒ เส้นว่ามันล้มเหลว แล้วมันไม่มีใครกล้าไปแตะเลย แม้แต่ท่านรัฐมนตรีเองก็พยายามจะเข้าไปแตะ มันมีประเทศเดียวในโลกที่รถไฟตกแล้วเป็นเรื่องปกติ พี่น้องประชาชนบาดเจ็บ พี่น้องประชาชนเดินทางไม่ได้กำหนดเวลาเดินทางตามเวรตามกรรมเป็นเรื่องปกติ ผมคิดว่าถ้าอุตส่าห์ลงทุนขนาดนี้ต้องกลับไปสู่ระบบบริหารจัดการให้มันก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกครับ

ประการที่ ๔ ที่เป็นประการสุดท้ายที่ผมคิดว่ามีความสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับประเทศไทย ผมจะพาท่านประธานย้อนกลับไปดูว่าพอเวลาเราคิดที่จะลงทุนโครงการขนาดใหญ่ของประเทศไทยเรานี่ เราติดเรื่องหนึ่งท่านประธานครับแล้วก็เป็นเรื่องที่ทั่วโลกเองเขาก็ไม่เชื่อมั่นกับประเทศไทยมาตลอดคือเรื่องข้อกฎหมาย ท่านจำเรื่องมาบตาพุดได้ไหมครับ ล่าสุดท่านจำเรื่อง ๓จี (3G) ได้ไหมครับ ที่ผมพูดเรื่องนี้ผมจะพาท่านประธาน ชวนท่านรัฐมนตรีไปดูมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ผมว่าตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญ ที่พูดมาทั้งหมดถ้าไม่ทำวรรคสอง โดยเฉพาะกระบวนการรับฟังความคิดเห็นถ้าไม่ทำเรื่องรูปแบบในการที่จะให้ประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับรู้เรื่องนี้ไม่มีทางเกิดได้ครับ ที่สุดก็จะถูกฟ้อง ที่สุดก็จะมีคำพิพากษาออกมาไม่สามารถดำเนินการกระบวนการนั้นได้ ถามว่ามาตรา ๑๙๐ วรรคสอง มันเชื่อมโยงไปที่ไหน

ท่านประธานตามผมไปดูมาตรา ๖๗ ครับ มาตรา ๖๗ วรรคแรกของรัฐธรรมนูญนั้น พูดถึงสิทธิของชุมชนที่ยิ่งใหญ่มาก สิทธิของชุมชนที่จะมีส่วนร่วมในโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ เป็นอำนาจสูงสุดที่ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วในมาบตาพุด ที่ได้พิสูจน์เห็นแล้วจนกระทั่งว่านักลงทุนต่างประเทศบอกไม่เข้าใจประเทศไทยว่าทำไมพอเวลาคิดทำเรื่องใหญ่ ๆ แล้วมาตายน้ำตื้นทุกที ยิ่งท่านประธานไปดูมาตรา ๖๗ วรรคสอง ท่านประธานจะพบว่าโครงการที่เรากำลังถกกันตอนนี้มันอยู่ในมาตรา ๖๗ วรรคสอง ที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ที่ท่านจะต้องทำ ๒ ประการด้วยกัน

ประการแรก ก็คือจะต้องศึกษาประเมินผลกระทบที่กระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน เรื่องนี้ยังเถียงกันไม่จบครับว่ารูปแบบมันควรจะเป็นอย่างไร มันควรจะได้ข้อยุติอย่างไร แล้วผมคิดว่าโครงการนี้มีปัญหาเช่นกันครับถ้าออกแบบไม่ดีมีปัญหาท่านประธานครับ

ประการที่สอง ที่ผมคิดว่าโครงการนี้จะไปไม่รอด ก็คือว่าท่านจะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียเสียก่อน คำถามที่บอกว่าผู้มีส่วนได้เสียมันกินความกว้างใหญ่ไพศาลจนไม่สามารถจะอธิบายได้ ผมยกตัวอย่างเรื่องเดียวที่วันนี้มีเอกสารท่านรัฐมนตรีได้กรุณาแจกต่อที่ประชุม หน้า ๑๑ ผมเอาเรื่องเดียวมาจับไว้ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ ท่านประธานลองดูเรื่องของข้อ ๒ ข้อ ๖.๔ เรื่องของชุมชนและโบราณสถานเอาถนนไปบ้านผมกับท่านรัฐมนตรีพอแล้วครับไปบ้านผมกับท่านรัฐมนตรีไปสายจังหวัดอุบลราชธานีระยะทางจะผ่านชุมชน ๒๑๓ แห่งนี่ด่านแรกครับ ท่านจะออกแบบอย่างไร กระบวนการอย่างไรชุมชนถึงจะยอมรับถึงจะเข้าใจ ถึงจะไม่มาใช้สิทธิตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ ที่หนักไปกว่านั้นจะต้องผ่านโบราณสถาน ๒ แห่ง คำถามผมก็คือว่า ๒ แห่งที่พูดถึง ----------

ท่านรัฐมนตรีทราบหรือยังว่ามันคืออะไร เป็นปราสาทที่ไหน เป็นอย่างไร จะหลีกเลี่ยงอย่างไรหรือทำอย่างไร หรือสายหนึ่งไปที่หนองคายท่านประธานครับ จะผ่านชุมชน ๑๐๐ แห่ง และ ๑ แห่งเป็นโบราณสถาน ผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นใหญ่ที่วันนี้ถ้าตอบต่อสภาแห่งนี้ ได้อธิบายให้เห็นถึงกระบวนการของการรับฟังความคิดเห็นที่ทุกฝ่ายที่ทุกชุมชนที่เกี่ยวข้อง ๓๐๐-๔๐๐ ชุมชน ที่เขาจะต้องได้รับผลกระทบเหล่านี้ได้เข้ามามีส่วนร่วมก็จะเป็นพลัง มันจะเป็นพลังในเชิงบวกที่จะทำให้พี่น้องประชาชนนั้นได้เห็นร่วมกันว่าในอนาคตข้างหน้านั้นเมื่อเราเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เมื่อมีกระบวนการในการขนส่งสินค้าในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์แล้วจำเป็นต้องมีอย่างนี้ จำเป็นที่จะต้องอธิบายเรื่องนี้ให้กับพี่น้องประชาชนได้เข้าใจตรงกันครับ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีว่าขอได้โปรดคำนึงถึงบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง แล้วลองให้การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นเป็นพลังในการขับเคลื่อนโครงการใหญ่ ๆ ที่จำเป็นต่อวิถีชีวิตของพี่น้องประชาชนให้ได้ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิเชษฐ์ครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ผมถือว่าร่างกรอบนี้เป็นร่างกรอบขายชาติบริการมหาอำนาจจีน เพราะว่าจีนได้แผ่ขยายอิทธิพลมาจนถึงประเทศลาว ประเทศพม่า วันนี้จะครอบงำระบบขนส่งมวลชนของประเทศไทยแล้วเข้าสู่อ่าวไทยแล้วก็ประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ วันนี้ถ้าสมาชิกรัฐสภาไม่ได้ให้ข้อท้วงติงไม่ได้ให้ข้อสังเกตอย่างรอบคอบแล้ว เราก็จะเสียใจว่าโอกาสที่ประเทศไทยจะยืนด้วยตัวเองนั้นยากมาก ถ้าจีนได้มาลงทุนสร้างทางรถไฟ ๕ สายนี้ ท่านประธานครับ รถไฟ ๕ สาย ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ๓,๐๐๐ กว่ากิโลเมตรมีกระดาษเพียงหน้าเดียวไม่ใช่แผ่นเดียว กระดาษหน้าเดียวนี่สมาชิก อบต. เขายังทำโครงการได้ดีกว่านี้ครับ ท่านประธานครับ ความจริงแล้วระบบรถไฟของเรามันล้าหลังมานานแล้วจำเป็นจะต้องพัฒนาทั้งระบบจะต้องมี

มาสเตอร์ แพลน (Master plan) สตัดดี้ แพลน (Study plan) แล้วก็แอคชั่น แพลน (Action plan) ที่ชัดเจน แล้ววงเงินเท่าไรก็ต้องชัดเจน วันนี้ซ่อนเงื่อนไขเสนอกระดาษแผ่นเดียว แล้วจะใช้ระบบหัวรถจักรหรือไม่หรือใช้ระบบไฟฟ้า เพราะท่านไม่ได้บอกในกระดาษแผ่นนี้ คราวที่แล้วก็ตกราง คราวที่แล้วก็ชนกัน เพราะว่าจะซื้อหัวรถจักร วันนี้ไม่เห็นมันชนกันเลย นี่คือขบวนการที่มีคนที่มันไม่ชอบมาพากลเข้าไปครอบงำเข้าไปบริหารกระทรวง ท่านประธานครับหลายท่านได้บอกว่าจุดคุ้มทุนอยู่ตรงไหน ท่านไม่ได้ศึกษาอะไรเป็นชิ้นเป็นอันมาเลย ไม่มีสตัดดี้มาเลยเป็นเล่ม ๆ ไม่มี แล้วก็จะไปเจรจา คุณจะเอาอะไรไปเจรจา คุณจะเอากระดาษแผ่นนี้หรือไปเจรจา ผมไม่ได้รังเกียจยักษ์ใหญ่อย่างประเทศจีนนะครับ แต่งานนี้มันล็อก สเปก มันผูกขาดตัดตอนเป็นเผด็จการ ๒ มาตรฐาน ผมกล่าวหานะครับ ประเทศยักษ์ใหญ่ทั่วโลกซึ่งเขามีประสบการณ์ทางด้านรถไฟมากมายก็ไม่เลือกใช้ จะเอาแต่เพื่อนจีน ซึ่งจีนเป็นประเทศที่เกิดใหม่การลงทุนในต่างประเทศเขายังไม่ช่ำชอง เขาคิดว่าประเทศไทยมันคงจะลงทุนง่ายกระมัง หรือว่าจริงหรือไม่ครับ เขาว่าถ้าเกิดกรอบนี้ผ่านรัฐสภาแล้วก็จะมีเงินมาให้ ๕๐๐ ล้านบาทหล่นแถวไหนก็ไม่ทราบ เสร็จแล้วเมื่อเซ็นเอ็มโอยู แล้วจะได้มีค่าดำเนินการอีก ๔๐ ล้านบาท เสร็จค่าดำเนินการ ๔๐ ล้านบาทก็เป็นค่าศึกษาอีก ๕๐ ล้านบาท อันนี้ผมก็ไม่ทราบ หลังจากศึกษาเงื่อนไขสิ่งแวดล้อมเสร็จแล้ว ----------

เงื่อนไขอื่น ๆ อันนี้ไม่ทราบว่าจะรับผิดชอบหรือไม่ ดังนั้นสถานทูตจีน เอกอัครราชทูตจีนครับ วันนี้สภาของประเทศไทยได้พูดกัน ท่านช่วยอัดเทป อัดเสียง แล้วไปพิจารณาดูว่าโครงการนี้มันจะเกิดขึ้นจริงได้หรือไม่ ตกลงว่า ๕ สายนั้นใช้เพื่อการขนส่งหรือใช้เพื่อขนคน ถ้าขนคนก็ต้องขนคน แล้วจะมาเอาขนส่งในรางเดียวกันได้หรือไม่ คุณจะเอารถอีแต๋นมาวิ่งในซุปเปอร์ไฮเวย์ได้หรือไม่ มันไม่ใช่นะครับ ถ้าขนคนมันคุ้มทุนไหม จากจังหวัดอุบลราชธานีมา ๒๔ ชั่วโมง จะมีคนเป็นหมื่นเป็นแสนคนไหมที่จะขึ้นรถทั้งวัน เมื่อไม่คุ้มทุนแล้วค่าโดยสารมันก็จะแพง ความจริงแล้วประเทศไทยจำเป็นจะต้องขนส่งสินค้าเกษตร ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด จากจุดการผลิตมาสู่จุดขายมาลงเรือ อันนี้สำคัญมากกว่า ทำไมไม่ทำครับ แล้วเส้นทางเดิมมันก็มีอยู่แล้ว กรุงเทพฯ-เชียงใหม่มันมีอยู่แล้ว ท่านรัฐมนตรีคนนี้ละครับไปจังหวัดเชียงราย เรียกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมา แล้วเอาตู้รถไฟไปทำห้องสมุด บอกว่าถ้าเลือกผู้สมัครคนนั้นคนนี้จะเอารถไฟมาจังหวัดเชียงรายไปหลายรอบครับ เอากำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาแล้วบอกจะเอารถไฟมา ๆ แล้ววันนี้ความจำเป็นเร่งด่วน ๕ สาย มันมีไหม เด่นชัย-เชียงราย มีไหมครับ หลอกลวงพี่น้องคนเชียงราย ระยะสั้นนี่ไม่มีเลย นี่คือความจำเป็นเร่งด่วน ๕ สาย แล้วไปโฆษณาว่าเลือก ส.ส. ของพรรคผมสิ ผมจะเอารถไฟมาจังหวัดเชียงราย ผมฟ้องพี่น้องชาวเชียงรายที่ฟังวิทยุอยู่นะครับ ไม่มีหรอกครับที่เขาจะเอามา ท่านประธานครับ นี่คือเงินกู้นะครับ เงินกู้ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท หนี้สาธารณะ ๔,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท กับอีก ๑๐๐,๐๐๐ ล้านล้านบาท บวกกับงบประมาณที่ท่านจะต้องกู้ปี ๒๕๕๔ อีก ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท บวกกับเงินกู้รถไฟนี้อีก ๘ ๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เกือบ ๖,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วที่รัฐบาลง่อนแง่นนี้จะสร้างหนี้สาธารณะให้กับประเทศไทย ท่านจะครบวาระอีกไม่กี่วันหรือยุบสภาอีกเดือนสองเดือนนี้ ท่านจะสร้างตราบาปให้กับประเทศไปอีกสักเท่าไร ท่านประธานครับ ถ้าหนี้สาธารณะครบ ๖,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อหัวก็ ๑๐๐,๐๐๐ บาทครับ แล้วท่านจะรับผิดชอบไหมนี่แหละครับรัฐมนตรีนอมินี (Nominee) เป็นอย่างนี้แหละ มิน่าละพรรคประชาธิปัตย์จะปรับออกอยู่นี่ ก็เพราะแหลกลาญอย่างนี้ละครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านยุคลนะครับ

นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดจันทบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานที่เคารพ สำหรับร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นเรื่องที่ประชาชนคนไทยทั้งชาติและสื่อทั้งในและนอกให้ความสนใจเป็นกรณีพิเศษ และพิเศษจริง ๆ ครับท่านประธาน พิเศษที่ไม่น้อยกว่าร่างกรอบการเจรจาเรื่องอื่น ๆ ที่ผ่านสภาไปแล้วนั้นนะครับ ซึ่งไม่เกี่ยวกับเรื่องขายชาตินะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมรู้สึกดีใจครับ ดีใจที่คนไทยทั้งชาติคงจะดีใจเช่นเดียวกับที่ผมดีใจครับ เขาต้องการอยากจะให้สร้างครับ และเขาต้องการอยากจะให้เกิดครับ อยากจะให้ทำครับ และเขารอคอยมานาน ----------

หลายยุค หลายสมัย หลายรัฐบาลที่ผ่านมาก็ไม่เกิดนะครับ มาเกิดกับรัฐบาลชุดนี้ก็เป็นที่น่าดีใจและยินดีอย่างยิ่งครับท่านประธาน ขอย้ำครับ ท่านประธานครับซึ่งไม่เกี่ยวกับเรื่องขายชาติอะไรทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรีและพี่น้องชาวจังหวัดจันทบุรีและพี่น้องภาคตะวันออกขอเป็นกำลังใจให้กับรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ท่านรองนายกรัฐมนตรีไตรรงค์ สุวรรณคีรี ท่านอดีตรองนายกรัฐมนตรี ท่านสุเทพ เทือกสุบรรณ และท่านประธานการเจรจา ท่านกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ และที่สำคัญที่สุดท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านโสภณ ซารัมย์ ผมต้องขอชื่นชมท่านอย่างสูงส่งทีเดียวที่ท่านกล้าหาญชาญชัยกล้าตัดสินใจ ท่านไม่เกี่ยวกับเรื่องขายชาติอะไรทั้งสิ้นเลยนะครับ ผมขอชื่นชม นี่คือความต้องการของพี่น้องประชาชนโดยแท้จริง ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องนี้มีหลายท่านได้อภิปรายว่ากลัวเรื่องการขาดทุนนะครับ ผมเรียนบอกกับท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าท่านไม่ต้องกลัวครับ ขาดทุน ไม่ต้องกลัวครับ อยู่ที่การบริหารจัดการที่ดีเท่านั้นเอง ถ้าคณะและท่านบริหารจัดการที่ดีแล้ว แน่นอนนะครับ การขาดทุนการบริหารจัดการนี้คงไม่เกิดแน่นอนนะครับ กลัวเรื่องเดียวครับ กลัวมากที่สุดคือกลัวจะไม่ได้สร้าง นี่คือความน่าจะกลัวมากกว่าท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้หากกรอบการเจรจาผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาก็หมายความว่าความหวังของคนไทยทั้งชาตินั้นเป็นจริงแล้วครับถ้าหากการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงสำเร็จ ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าประเทศไทยเรามีการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในโซนของเอเชีย และคนไทย ประเทศไทยจะได้รับผลประโยชน์มากมายมหาศาลทีเดียวนะครับ ผมขอยกตัวอย่างทางด้านเศรษฐกิจไม่ว่าการค้าการขาย ทางด้านสังคม ทางด้านการท่องเที่ยวและด้านอื่น ๆ อีกมากมายนะครับ ความสะดวกสบาย ปลอดภัย และแก้ไขปัญหาเส้นทางการเดินของคมนาคมสัญจรต่าง ๆ ได้ดีด้วยนะครับ นี่คือผลประโยชน์ที่ประเทศไทยคนไทยจะได้รับนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องคือท่านโสภณ ซารัมย์ ผมและพี่น้องคนจันทบุรีสงสัย คนตราดก็สงสัยเหมือนกับผมที่สงสัยครับ ผมขอถามท่านนายกรัฐมนตรีด้วย ท่านรัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ ด้วยว่า จากสมัยรัฐบาล

ท่านนายกรัฐมนตรีชวน ๒ เมื่อปี ๒๕๔๑ มีการศึกษาสำรวจเส้นทางจากจังหวัดระยอง ถึงอำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด จังหวัดตราดเป็นเขตชายแดนไปประเทศเขมรนะครับ มีการสำรวจมาแล้วตั้งแต่นั้นมาถึงปัจจุบันนี้ โดยให้ทางการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นผู้ออกสำรวจ แล้วก็เสียค่าใช้จ่ายไปพอสมควรแล้วนะครับ แต่พอมาดูในเอกสารที่แจกให้กับท่านสมาชิกตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายนเดือนที่ผ่านมา ผมได้ศึกษาและได้อ่านเอกสารทั้งหมดว่าในจำนวน ๕ เส้นทาง ซึ่งหนึ่งในเส้นทางคือเส้นทางของภาคตะวันออกนะครับ ทำไมได้สร้างถึงจังหวัดระยอง ----------

และทำไมไม่ขยายไปถึงจังหวัดจันทบุรี ถึงจังหวัดตราดด้วยละครับ เพราะอะไรครับ เพราะ ๒ จังหวัดนี้เป็นจังหวัดอู่ข้าวอู่น้ำของคนภาคตะวันออกโดยแท้จริง เพราะเป็นแหล่งผลิตเกษตรอินทรีย์ พืช ผัก ผลไม้ รสชาติอร่อยที่สุดของโลกนะครับ และยังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์กุ้ง หอย ปู ปลา การค้าการขายอัญมณีที่ดังที่สุดของโลกเช่นเดียวกัน เป็นแหล่งผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน และยังมีแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกที่สะอาดที่สุดของจังหวัดหนึ่งด้วยนะครับ คือหาดเจ้าหลาว หาดแหลมสิงห์และหาดเกาะช้าง ที่ท่านประธานและท่านรัฐมนตรีรู้จักและคนทั่วไปรู้จักนะครับ มีน้ำตก มีเมืองโบราณ อู่ต่อเรือพระเจ้าตากสินมหาราช มีเขาสุกิม พระบาทพลวง และแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นิเวศน์ต่าง ๆ ป่าชายเลนที่พี่น้องรู้จักได้ไปแล้วติดอกติดใจคือ ชมหิ่งห้อย ปูแป้นต่าง ๆ มากมายที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน นี่คือความยิ่งใหญ่ของจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราด แต่ทำไมไม่ขยายไปถึงครับ และถ้าจะขยายไปถึงจังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด ตามกรอบเจรจาครั้งนี้ถือว่าเป็นโอกาสอันดีที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โสภณ ซารัมย์ ช่วยขอโอกาสให้ขยายไปถึงจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราดด้วย และวันนี้ก็เป็นที่น่ายินดีว่ากรอบเจรจาในครั้งนี้มีทั้งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ผมนั่งฟังนะครับ ทุกฝ่ายให้การยอมรับและเห็นด้วยอย่างยิ่ง ขอสนับสนุนกรอบการเจรจาร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนอย่างยิ่งด้วยนะครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญท่านจารึกครับ

นายจารึก อนุพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : เรียนท่านประธานรัฐสภา ผม จารึก อนุพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ภาครัฐนะครับ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างประเทศไทยแล้วก็สาธารณรัฐประชาชนจีน ความจริงแล้วเรื่องรถไฟความเร็วสูงประเทศไทยน่าที่จะต้องพิจารณาในเรื่องนี้เป็นอันดับต้น ๆ แล้วก็ถามว่าสมควรจะทำไหม ผมใช้คำว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำมาพัฒนาต่อเพื่อที่จะลดค่าขนส่งในภาพรวม ในปัจจุบันราคาน้ำมันดีเซลลิตรละ ๒๘ บาทกว่า ถ้าอนาคตเพิ่มขึ้นมาเป็น ๔๕ บาทหรือ ๔๐ บาท

การขนส่งทางถนนก็คงจะมีมูลค่ามากและค่าโลจิสติกส์ (Logistic) ก็ต้องเพิ่มขึ้นอีกเยอะ หนีไม่ออกหรอกครับที่จะต้องทำในเรื่องรถไฟ ในกรอบการเจรจานี้ผมถือว่าเป็นสิ่งที่ดีแล้ว ก็น่าจะให้การสนับสนุน แต่ผมมามองว่าในสิ่งที่เราจะได้รับตามรายงานที่แจ้งมาว่า พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งระบบราง พัฒนาโครงข่ายเชื่อมต่อการขนส่งสินค้าและการเดินทาง ลดการลงทุนในภาครัฐ ก็แสดงว่าจะให้คนอื่นเขาทำและจะให้ลงทุนร่วมกันได้อย่างไรอันนี้ซึ่งจะเป็นคำถามต่อไป และประโยชน์อีกอันหนึ่งก็คือการถ่ายทอดเทคโนโลยี แต่ผมมองว่าประเทศไทยเป็นหนึ่งในอาเซียน ในการลงทุนเรื่องระบบรางอาเซียนเองก็มีข้อตกลงกันว่าอาเซียนมีความต้องการที่จะสร้างทางรถไฟจากประเทศสิงคโปร์ไปคุนหมิงเป็นเบื้องต้น เจรจากันมาหลายรอบนะครับ ขอเรียนให้ทราบว่าแนวคิดที่จะไปประเทศสิงคโปร์กับคุนหมิงดั้งเดิมมันมี ๒ แนวทาง

อันเดิมก็คือประเทศสิงคโปร์ผ่านประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย ประเทศกัมพูชา มีขาดอยู่ช่วงหนึ่งก็คือที่ปอยเปต ระยะทางประมาณ ๔๘ กิโลเมตร และประเทศเวียดนาม มีจุดขาดช่วงจากพนมเปญถึง ลอก นิฮะ ๒๕๔ กิโลเมตรก็จะถึงคุนหมิง เท่ากับว่าต่อเติมตรงนี้ก็จบ แต่เป็นรางขนาด ๑ เมตร

อีกแนวความคิดหนึ่งก็คือจากประเทศสิงคโปร์ผ่านประเทศมาเลเซีย ผ่านประเทศไทย ผ่านประเทศพม่า ซึ่งก็มีจุดขาดอยู่ที่ช่วงน้ำตกจังหวัดกาญจนบุรี ถึงตันยีบูซายัตระยะทาง ๒๖๓ กิโลเมตร และมีจุดขาดอยู่ในประเทศพม่าถึงคุนหมิง อีก ๘๖๔ กิโลเมตร อันนี้ก็เท่ากับว่าเสริมทางรถไฟเดิมของเราที่มีอยู่เพื่อที่จะไปยังเพื่อนบ้านในอาเซียนแล้วก็เข้าไปถึงประเทศจีนได้ในที่สุดนะครับ แต่จากการประชุมอาเซียน ครั้งที่ ๖ ที่ประเทศบรูไนเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ มีมติเลือกเส้นทางหลัก ซึ่งผ่านประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย ประเทศไทย ประเทศกัมพูชา ประเทศเวียดนามแล้วก็ไปถึงประเทศจีน ระยะทาง ๕,๓๘๒ กิโลเมตร ตรงนี้มันมีข้อตกลงกันอยู่แล้วจากเส้นเดิมอันนี้ มันก็มีเส้นที่จะ สเพอ ไลน์ (Spur line) หรือว่าทางเชื่อมเข้าไปในประเทศลาวแล้วก็เชื่อมเข้าไปในจุดที่เชื่อมต่อจากกรุงเทพฯ ไปถึงย่างกุ้ง อันนี้ก็เท่ากับว่าความสมบูรณ์แบบในอาเซียนในข้อตกลงอันนั้น

คำถามของผมมีว่าที่เราตกลงกันไว้อย่างนั้น แล้วอยู่ ๆ เรากระโดดไปรับเอาข้อตกลงที่จะมาเป็นกรอบเจรจาเอารถไฟความเร็วสูงเข้ามา เราจะทิ้งอาเซียนไว้ตรงนั้นหรือไม่ อย่างไร เป็นคำถามที่ผมฝากท่านประธานเรียนถามถึงท่านรัฐมนตรีกับท่านนายกรัฐมนตรีด้วยว่าทางรถไฟตรงนั้นจะพัฒนาหรือไม่ อย่างไรนะครับ

อีกประการหนึ่ง เรื่องการพัฒนารถไฟ ถ้าเราไม่ต้องมองถึงจุดอื่นมองว่าที่เรามีขาดช่วงอยู่ รถไฟความเร็วต่ำของเราความกว้าง ๑ เมตร เรามีแค่ ๔๐ กว่าจังหวัด ถ้าจะสร้างให้ประเทศไทยแข็งแกร่งจริง ๆ แล้วก็ให้มันมีคุณค่าจริง ๆ ทำไมเราไม่ทำให้มันผ่านทุกจังหวัดในส่วนที่มันขาดทั้งหมด ขอร้องให้รถไฟผ่านทุกจังหวัดเพื่อจะให้โอกาสกับคนยากคนจนได้มีโอกาสเข้าถึงการใช้บริการของรถไฟทุกจังหวัดก็จะเป็นคุณูปการ และผมเชื่อแน่ว่าถ้ามีการพัฒนารถไฟทุกจังหวัด ระบบการขนส่งในระบบ

โลจิสติกส์จะดีขึ้นกว่านี้ การขนส่งทางรถยนต์จะลดน้อยลงไปการขนส่งทางรางจะเพิ่มขึ้น ก็ฝากตรงนี้ให้เป็นนโยบายเพื่อที่จะได้มองถึงว่ารถไฟของเราเดิมก็น่าจะต้องพิจารณาเพื่อจะมาเสริมกันนะครับ มิฉะนั้นแล้วถ้าจะมีเฉพาะรถไฟความเร็วสูง แต่ถ้าความเร็วต่ำไม่ได้พัฒนามันก็ไม่มีโอกาสที่จะเสริมกันได้ แล้วไม่สามารถที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้ เรื่องรถไฟที่ยังขาดอยู่ในหลาย ๆ เส้นทาง ยกตัวอย่างเช่นเด่นชัย-เชียงราย ถ้าเราต่อเนื่องไปถึงคุนหมิงได้ระยะทางไม่ไกลก็สามารถที่จะเข้าไปถึงคุนหมิงได้เช่นเดียวกัน ก็น่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องพิจารณา

สำหรับอีกช่วงหนึ่งจากจังหนองคาย-ท่านาแล้ง-เวียงจันทน์ ซึ่งเชื่อมต่อไปยังประเทศจีนตอนใต้ได้ ตรงนี้ก็มาทับกับเส้นรถไฟความเร็วสูงซึ่งก็มองอยู่แล้วนะครับ รถไฟความเร็วสูงผมขอเรียนว่ามันเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาให้รอบคอบ เพราะรถไฟความเร็วสูงประเด็นข้อสังเกตที่จะต้องมีก็คือว่าถ้าจะใช้เส้นทางเดิม ผมเชื่อแน่ว่ามันไม่สามารถใช้ได้ทั้งหมด ตัวสถานีเองก็ต้องมีการปรับปรุง แล้วก็เขตทางก็ไม่น่าจะเพียงพอ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เดือดร้อนก็คือจะต้องเวนคืน เมื่อต้องเวนคืนก็ต้องมีการออก พระราชกฤษฎีกา ----------

ในอดีตที่ผ่านมารถไฟสายเด่นชัย-เชียงราย ออกพระราชกฤษฎีกาไปแล้วนะครับท่านรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ช่วยเรียนท่านรัฐมนตรีว่าออกไปแล้วแล้วก็ไม่ได้เวนคืน แล้วก็ทิ้งขาดหายอยู่อย่างนั้นละครับ รถไฟจากสุราษฎร์ธานีไปท่านุ่นก็เหมือนกัน เวนคืนเสร็จเรียบร้อยเดี๋ยวนี้ก็เป็นสวนปาล์มหมด ก็ไม่ได้ทำ เพราะฉะนั้นก็มองว่ารถไฟความเร็วสูงระยะที่ต้องชะลอความเร็วเพื่อจะจอดสถานี ถ้าความเร็ว ๓๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงจะต้องใช้ระยะเบรก ๓ กิโลเมตรเพื่อที่จะจอด ปัจจุบันทางรถไฟของเรามีระยะสถานีอยู่แค่ ๖ กิโลเมตรหรือ ๕ กิโลเมตรเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นความเป็นไปได้ในการที่จะพัฒนาตัวนี้ก็ต้องมีแนวทางใหม่บางส่วนมาเชื่อมต่อกันนะครับ จากการที่ต้องมีแนวทางใหม่มาเชื่อมต่อกันตรงนี้ มันจำเป็นต้องศึกษาในรายละเอียดผมยังไม่กล่าวถึงเรื่องเมืองนะครับ รายละเอียดของผลกระทบในด้านสิ่งแวดล้อม แล้วก็จะต้องให้ประชาชนมีความเห็นพ้องต้องกันในเรื่องต่าง ๆ ที่จะมากระทบกับชีวิตความเป็นอยู่ จำเป็นจะต้องศึกษารายละเอียดในส่วนนี้ด้วย สิ่งที่ผมอยากจะนำเรียนให้ทราบว่ารถไฟความเร็วสูงจำเป็น แต่สำหรับเมืองต่าง ๆ จากจังหวัดเชียงใหม่เพื่อที่จะมากรุงเทพฯ ก็ดี หรือจะไปภาคตะวันออกก็ดี หรือไปสายใต้ก็ดี ผมถามว่าการใช้พื้นที่ที่เป็นผังเมืองที่มีรายละเอียดครอบคลุมเพื่อจะให้สอดคล้องกับการใช้งานของรถไฟความเร็วสูงได้มีการศึกษากันแล้วหรือยัง ถ้าไม่มีการศึกษาตรงนี้อย่างละเอียดชัดเจนแล้ว ผมเชื่อแน่ว่าถ้าผังเมืองไม่ชัดเจนรถไฟความเร็วสูงไปใช้ก็ใช้ได้ไม่คุ้มประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์สูงสุด จึงอยากจะเรียนถามในเรื่องนี้ไปยังรัฐบาลฝากท่านประธานว่าในเรื่องผังเมืองเพื่อจะให้มาสอดคล้องกับรถไฟความเร็วสูง ท่านคิดแล้วหรือยัง เป็นประเด็นสำคัญนะครับ นอกจากนี้ในเรื่องของที่ท่านจะต้องนำมาใช้ในการบริหารจัดการ สมควรอย่างยิ่งที่ต้องให้มีการจัดการอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพราะว่าปัญหาในองค์กรการรถไฟแห่งประเทศไทยเองก็มีปัญหามากมาย เช่น ปัญหาสหภาพของการรถไฟแห่งประเทศไทย ปัญหาหนี้สินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ปัญหาบุคลากรที่จะต้องนำไปฝึกฝนแล้วก็นำมาสู่เทคโนโลยีใหม่ แล้วการบริหารจัดการก็ต้องเพิ่มองค์ความรู้อันใหม่เข้ามา ที่สำคัญอย่างยิ่งผมขอเสนอแนะเพื่อเป็นข้อสังเกตไว้ว่าถ้าจะตัดสินใจในเรื่องนี้แล้วจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาองค์กรหรือบริหารองค์กรใหม่ สมควรต้องจัดตั้งองค์กรใหม่ขึ้นมาเพื่อบริหารจุดนี้ขึ้นมาให้มันเป็นมรรคเป็นผล แต่ถ้า

จะเอาสิ่งเหล่านี้ไปฝากไว้กับคนเดิม ๆ ไปฝากไว้กับเรื่องเดิม ๆ ผมกลัวว่าจะเกิดความเสียหายมากกว่าและไม่น่าจะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองเท่าใดนัก รถไฟความเร็วสูงเป็นสิ่งจำเป็นในมุมมองของนักพัฒนา แต่ในขณะเดียวกันท่านต้องตอบให้ชัดว่าเราจะนำมาใช้ในการขนผู้โดยสารหรือจะมาขนสินค้า เรื่องขนสินค้าผมมองว่าความเป็นไปได้ค่อนข้างต่ำ เพราะค่าขนส่งมันจะแพงพอ ๆ กับค่าเครื่องบิน แต่แน่นอนสินค้าอิเล็กทรอนิกส์บางอย่างน่าจะใช้ได้ในการขนส่งถ้ามีจำนวนมากพอแล้วก็มีคุณค่ามากพอที่จะขนกันได้ สำหรับในเรื่องนี้จำเป็นต้องตัดสินใจ แต่ถ้าจะมองถึงเรื่องการคุ้มค่าแล้วก็ลดการใช้รถ ลดการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ในที่สุดก็จำเป็นจะต้องมองถึงความเป็นอยู่ของคนในชาติและคนในเมืองว่าจะเติบโตอย่างไร ถ้าไม่มีความชัดเจนในเรื่องนี้ผมเชื่อแน่ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็จะเป็นแค่สนองให้เกิด ----------

แต่ว่าไม่มีคุณค่ามากเพียงพอที่จะให้มันเกิดความสัมฤทธิผลขึ้นมาได้ และที่สำคัญอย่างยิ่งการพัฒนารถไฟความเร็วสูงอย่างเดียวคงจะไม่เกิดคุณูปการได้เพราะว่าคนยากคนจนก็เข้าไม่ถึง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนารถไฟความเร็วต่ำที่มีอยู่แล้วให้เป็นรางคู่ให้หมดแล้วก็จะต้องไปทุกจังหวัดด้วย ผมฝากในสิ่งนี้ไว้เพื่อที่จะได้ให้โอกาสกับคนจนแล้วก็สร้างคุณูปการและรวมถึงลดค่าขนส่งสินค้าในภาพรวมทางถนนลง แล้วก็หันมาใช้ระบบขนส่งมวลชนซึ่งเป็นรถไฟระบบรางจะลดอุบัติเหตุได้ด้วยแล้วก็จะเกิดประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองในที่สุดด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : รัฐสภายินดีต้อนรับนายเขียว กัญญาฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงข่าวสาร ราชอาณาจักรกัมพูชา เวลคัม ฮีส เอคเซลเลนซี มิสเตอร์เขียว กัญญฤทธิ์ มินิสเตอร์ มินิสตี้ ออฟ อินฟอร์เมชัน เดอะ คิงดอม ออฟ คัมโบเดีย แอนด์ อินดิลิเกชัน (Welcome his Excellency Mr. Khieu kanharith minister ministry of Information The Kingdom of Cambodia and Indilication)

ลำดับการอภิปรายจะเป็นอย่างนี้นะครับ ต่อไปท่านสถาพร มณีรัตน์ ท่านนคร มาฉิม ท่านนฤมล ศิริวัฒน์ ท่านประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ ท่านพนิช วิกิตเศรษฐ์ ท่านตรึงใจ บูรณสมภพ ท่านชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง แล้วก็ท่านวิทูรย์ นามบุตร นะครับ เชิญท่านสถาพรครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีที่เคารพครับ วันนี้ถือเป็นวันประวัติศาสตร์อีกวันหนึ่งที่รัฐสภาแห่งนี้ได้มีโอกาสพิจารณาร่างข้อตกลงเรื่องของการขนส่งคือรถไฟระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราย้อนดูประวัติศาสตร์ของกระบวนการรถไฟไทยนั้นล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ ท่านเสด็จประพาสที่ประเทศยุโรป แล้วท่านนำเอารถไฟมาใช้ในประเทศแรกของเอเชีย ท่านประธานครับรถไฟนั้นถ้ามองดูในเรื่องกายภาพ ถ้าไม่มีทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) วันนี้ประเทศไทย

มีรถไฟความเร็วสูงเรียบร้อยแล้วครับ ด้วยวิจารณญาณที่ล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ ท่านได้กันที่ ท่านได้วางโครงสร้างวางแนวไว้ให้กับลูกหลานพระองค์ท่านนั้นถือว่าเรียบร้อยที่สุดแล้วครับ แต่ประวัติศาสตร์ก็ไม่ได้ชี้ถึงอนาคตของการรถไฟไทย เรายังมีสัญลักษณ์ของความอัปลักษณ์เป็นกาโม่ขวางหูขวางตาคือแท่งปูน เศษเหล็ก ขวางหูขวางตาพี่น้องลูกหลานประชาชนชาวไทยมาโดยตลอดก็เพราะนักการเมืองนี่แหละครับไปทำให้กาโม่ ทุบก็ไม่ทุบก็อยู่ที่รางรถไฟนั่นแหละครับ พรรคพวกเพื่อนฝูงที่มาจากต่างประเทศเขาถามเสมอว่าอันนี้เป็นสัญลักษณ์อะไรของประเทศไทย แท่งปูนแล้วก็มีเหล็กขี้สนิมตากแดดตากฝนมา ๒๐–๓๐ ปี ประเทศไทยมันสวยงามมากใช่ไหมครับที่มีแท่งปูนแล้วก็มีเหล็กขี้สนิมขึ้นเกรอะแล้วก็เป็นเมืองศิวิไลซ์ (Civilize) ตั้งแต่รังสิตจนถึงบางซื่อ มันสะท้อนอะไรครับท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ มันสะท้อนถึงวิสัยทัศน์การทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงของการรถไฟไทย มันมีมาแล้วครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ที่จริงท่านรัฐมนตรีกับผมนี่สนิทกันเป็นการส่วนตัวถือว่าเป็นมิตรสหายกัน ท่านเป็นคนซื่อครับ ขนาดงาช้างที่ท่านรักหวงแหนนักท่านยังมอบให้ท่านนายกรัฐมนตรีเลยครับ เพราะฉะนั้นความซื่อสัตย์ของท่านนี้ผมยอมรับครับ แต่ผมก็อดระแวงสงสัยไม่ได้ เพราะว่าประวัติศาสตร์ของรถไฟไทยนั้นมันซบซุกซ่อนความอัปลักษณ์ไว้มากมายเหลือเกินครับ เพราะฉะนั้นการอภิปรายของกระผมในวันนี้ผมถือว่าเป็นเรื่องของการตั้งข้อสังเกต เป็นเรื่องของการที่ไม่อยากจะให้มีประวัติศาสตร์ซ้ำรอยโฮปเวลล์ (Hopewell) ----------

ที่ใช้สภาแห่งนี้อนุมัติงบประมาณแล้วก็ทำโครงการไม่สำเร็จ กลายเป็นสัญลักษณ์อัปลักษณ์ให้กับลูกหลานถามจนถึงทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นข้อมูลที่กระผมตั้งข้อสังเกตนั้นก็หวังไว้ว่าท่านรัฐมนตรีที่จะไปเจรจากับประเทศจีนนั้นเป็นเรื่องที่น่ารับฟังไว้ครับ ท่านประธานสภาที่เคารพ แรงจูงใจอะไรครับที่ทางรัฐบาลชุดนี้ต้องการใช้เทคโนโลยีจีนในการเป็นระบบขนส่งของประเทศ ทำไมเราไม่เปิดกรอบกว้างเอาเทคโนโลยีอื่น ๆ มา ถ้าท่านทำตามข้อตกลงนี้แล้วนั้นประเทศอื่นหรือเทคโนโลยีอื่น เช่น ประเทศญี่ปุ่น ประเทศฝรั่งเศส ประเทศอังกฤษไม่สามารถเข้ามาแข่งขันได้เลยใช่ไหมครับ ท่านกำลังนำเอาการรถไฟไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจไปผูกขาดกับรถไฟจีน ท่านประธานครับ ผมเองนั้นก็ไม่ใช่ว่าจะดูถูกดูแคลนเทคโนโลยีจีนหรอกครับ แต่ไปสัมผัสมาแล้วนั้นผมหวั่นใจลึก ๆ ว่ามันจะเป็นโฮปเวลล์ ๒ อีกครับ ถ้าเราเอามาจริง ๆ นะครับ เพราะสภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม รวมทั้งวิธีคิดของวิศวกรหรือแนวคิดของเทคโนโลยีจีนนั้นเราก็รู้ ๆ กันอยู่ครับ สังเกตเครื่องใช้ไฟฟ้า สังเกตรถที่ขนส่งอยู่ทุกวันนี้ รถมอเตอร์ไซด์ถ้าเป็นของประเทศจีนนั้นจะเป็นเรื่องของคุณภาพที่เราตั้งคำถามเขาสม่ำเสมอครับ วันนี้ประเทศไทยเป็นที่รองรับขยะอิเล็กทรอนิกส์จากประเทศจีน ขนกันเข้ามาเยอะแยะ ใช้ ๖ เดือน ๑ ปีพังครับ เพราะฉะนั้นเป็นไปไม่ได้เลยครับที่เทคโนโลยีการขนส่งรถไฟของประเทศจีนจะเทียบเท่าทางยุโรปหรือทางประเทศสหรัฐอเมริกา ทางประเทศรัสเซีย หรือทางประเทศญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นผมจะตั้งคำถามท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าแรงจูงใจอะไรที่ทำให้รัฐบาลไทยไปสนใจเทคโนโลยีของประเทศจีน ท่านต้องตอบคำถามนี้ก่อนครับ เพราะการที่จะไปทำสัญญาอะไรนั้นมันต้องมีหลักฐาน จะต้องมีการศึกษา ต้องมีแบกอัพ (Backup) ด้านวิชาการพอสมควร แต่ในกรอบนี้ไม่มีครับ มีแต่ผลการศึกษา สนข. ซึ่งเป็นการศึกษาเรื่องรถไฟความเร็วสูง ท่านไม่ได้จำกัดเทคโนโลยี ท่านไม่ได้ศึกษาถึงแนวเทคโนโลยี ตรงนี้เป็นข้อสังเกตประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ถ้าเราใช้ขนส่งความเร็วสูงโดยใช้ประเทศจีนเป็นฐาน แต่สังเกตได้ว่าเส้นทางที่ท่านกำลังไปเจรจาอยู่นี้เป็นเส้นทางหลักที่ของเรามีอยู่เดิมแล้ว นั่นก็หมายความว่าท่านจะรื้อระบบราง ๑ เมตรที่เป็นรถไฟความเร็วต่ำโดยใช้แนวเก่าแนวเดิมแล้วรถไฟเดิม ๆ จะเอาไปไว้ที่ไหนครับ เพราะเส้นทางหลัก ๔-๕ เส้นที่ท่านให้

สภาแห่งนี้เป็นกรอบการพิจารณา ผมก็นึกว่าท่านจะไปเจรจาโน่นครับ ที่มาตอนแรกเราไม่เห็นเอกสารนี่ผมก็นึกว่าท่านรัฐมนตรีจะไปเจรจากับประเทศจีนในการที่จะต่อจากคุนหมิงเข้าจังหวัดเชียงราย ต่อจากจังหวัดหนองคายเข้าเวียงจันทน์ไปทะลุประเทศรัสเซียโน่นครับ ผมคิดไปไกลถึงขั้นนั้นครับ แต่พอมาเห็นเอกสารไม่ใช่ครับ ปรากฏว่าเส้นทางที่ท่านกล่าวถึง เช่น เส้นทางกรุงเทพฯ-หนองคาย เส้นทางกรุงเทพฯ-ระยอง เส้นทางกรุงเทพฯ-สุดชายแดนใต้ เส้นทางกรุงเทพฯ-อุบลราชธานี เส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ก็เป็นเส้นทางเดิมของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่มีอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นหัวข้อของท่านบอกว่าการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟไทยนั้นเป็นของเก่า

ท่านจะปรับปรุงก็น่าที่จะใช้คำว่า ปรับปรุงกิจการรถไฟไทยครับ ของใหม่เป็นรถไฟความเร็วสูงหรือรถไฟรางคู่ ซึ่งเรากำลังมีความปรารถนาและพี่น้องประชาชนต้องการเห็นตรงนี้ต่างหากครับ และผมเชื่อว่าการที่จะเข้าไปเจรจาในกรอบสิ่งเหล่านี้นั้น ผมก็ยังงง ๆ อยู่ครับว่าการใช้เทคโนโลยีทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนาที่ท่านจะไปเจรจา ผมว่าการรถไฟไทยยังดีกว่าการรถไฟจีนนะครับ แต่ของประเทศจีนที่ผมได้ไปสัมผัสนั้นมันเป็นของประเทศไต้หวัน เป็นเทคโนโลยีไต้หวันที่รถไฟความเร็วสูงที่คนไทยไปสร้างนั่นละครับที่เกาสงนะครับ เชื่อมเกาะเหนือเกาะใต้ของเขา อยู่ที่ประเทศไต้หวันครับ ไม่ใช่ประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ครับ เพราะฉะนั้นเรื่องเทคโนโลยีผมยังยืนยันว่าประเทศจีนล้าหลังกว่าประเทศอื่น ๆ ที่เราควรจะใช้เวลาตรงนี้ไปศึกษาอย่างมากมายครับ ท่านทำไมไม่คิดถึงยุโรปครับ ท่านทำไมไม่คิดถึงประเทศญี่ปุ่นครับ ผมก็แปลกใจว่ารัฐบาลชุดนี้คิดถึงประเทศจีนเป็นอันดับแรกเรื่องของการทำรถไฟ แทนที่จะคิดถึงประเทศญี่ปุ่น คิดถึงประเทศฝรั่งเศสคิดถึงประเทศเยอรมนีโน่นครับ หรือแรงจูงใจที่มีอย่างอื่นที่เขาเล่าลือกันนั้น มีแรงจูงใจหลักครับท่านประธาน นอกจากเทคโนโลยีแล้ว เพราะฉะนั้นการที่เราจะดำเนินการปฏิรูประบบรถไฟไทยนั้นจะต้องปฏิรูปความโปร่งใสเป็นอันดับแรก วันนี้แม้แต่ที่กลางเมืองของการรถไฟแห่งประเทศไทยติดจตุจักรกลายเป็นแหล่งมั่วสุม แหล่งมาเฟีย (Mafia) ในการดำเนินการตีแผงเป็นตลาดนัด ที่ดินสวย ๆ งาม ๆ ของการรถไฟแห่งประเทศไทยเอาไปทำเละเทะหมดครับ ใครไปแตะก็ไม่ได้ครับ มีแก๊งชุดดำเก็บเกี่ยวผลประโยชน์กลางเมืองหลวงแท้ ๆ ครับท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีจะให้คำตอบนี้อย่างไรครับว่าก่อนที่จะไปทำสัญญา เขาบอกว่าให้คนมาล้างมาเฟียรถไฟก่อนเถอะ ตลาดนัดจตุจักรกลายเป็นแหล่งมั่วสุมที่เพาะพันธุ์มาเฟียเมืองหลวงเลยครับ และเป็นเจ้าตำรับในการทุบหัวคนเวลาใครไม่ยอม ตรงนั้นครับ การรถไฟแห่งประเทศไทยมีแลนด์ลอร์ด (Land Lord) ที่สวยสดงดงาม แถวรัชดาภิเษกก็ไปเป็นโรงอาบอบนวดเสียหมดเลยครับให้เขาเช่าครับ ที่ดินสวย ๆ งาม ๆ ท่านให้เช่าราคาเท่าไรไม่รู้ ประชาชนอย่างพวกเรากินข้าวแดงแกงร้อนไม่มีโอกาสรู้หรอกครับ ที่เซ็นทรัลครับ ตอนแรกก็ตีข่าวหมดสัญญาแล้วจะต้องประมูลใหม่ จะต้องหาเจ้าใหม่ เอาไปเอามาต่อสัญญาไปเสียแล้ว ไม่มีใครรู้ครับ

กว่าจะรู้เขาต่อสัญญาไปเรียบร้อย ตรงนี้ละครับ เพราะฉะนั้นโครงสร้างของรถไฟไทยด้วยความเคารพครับ มันมีที่หมักหมมผลประโยชน์มากมายครับ ห้องน้ำรถไฟไทยนี่สุดยอดครับ ไม่เคยปรับปรุงเลยครับ ตู้เสบียง ตู้หลับตู้นอน ไม่เคยปรับปรุง บางครั้งมีข่าวคราวว่ามีการปล้นจี้ ข่มขืนกันในตู้รถไฟก็ยังมีครับ ตรงนี้ต่างหากครับท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าเราคิดการณ์ไกลถูกต้องแล้วครับ ในการที่จะดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บ้านเมืองนี้เป็นแดนศิวิไลซ์ แต่เราต้องมาปรับปรุงภายในของเราให้เห็นฝีมือกันก่อนครับ มิฉะนั้นก็จะกลายเป็นกาโม่ ๒ เป็นโฮปเวลล์ ๒ ครับ ที่ยืนตระหง่านความอัปลักษณ์อดสูให้กับรถไฟไทยนั่นละครับ มีแท่งปูนแล้วก็มีเหล็กขี้สนิมเขรอะท่านจะทำอย่างนั้นหรือครับท่านรัฐมนตรีโสภณ ด้วยความเคารพ เพราะว่าตรงนั้นถ้าเราคิดว่าการที่จะดำเนินการเกี่ยวกับรถไฟไทยจริง ๆ แล้วเราต้องสะสางระบบโครงสร้าง ระบบรางทั่วประเทศครับ และความจำเป็นเร่งด่วนที่ท่านจะต้องเอากรอบไปในการเจรจานั้น ----------

ผมเชื่อว่าความต้องการของพี่น้องหลายจังหวัดที่สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ได้อภิปราย เขาก็ตั้งคำถามเหมือนกันละครับว่าทำไมเด่นชัย-เชียงราย ไม่มี ทั้ง ๆ ที่มีพระราชกฤษฎีกาเวนคืนเรียบร้อย มีแนวเรียบร้อย แผนที่รถไฟไทยที่สมัยสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ที่เขากันเขตกันแดนกันไว้เรียบร้อยแล้วนั้น ทำไมไม่ยกมาในการที่จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไข และด้านปัญหาเทคนิครางเรามัน ๑ เมตร รางของรถไฟมาตรฐานเขา ๑.๔๐ เมตร เราจะทำกันอย่างไรในการที่จะปรับปรุงแก้ไข วันนี้ผมยังเชื่อว่าหัวรถจักรประเทศจีนขึ้นขุนตาลไม่ขึ้นหรอกครับ ถ้าไปทางเหนือ ไม่มีแรงครับท่าน มันซอบไปหมดแรงกลางทางครับ หัวรถจักรนี่ แค่นี้มันก็เป็นแรงจูงใจอะไรที่ทำให้รัฐบาลชุดนี้คิดถึงประเทศจีนเป็นอันดับแรก ถ้าไม่ใช่ผลประโยชน์ก็หัวรถจักรประเทศจีนไปหมดแรงเฉย ๆ ก็มีครับ นี่ละเทคโนโลยี เพราะฉะนั้นเรื่องนี้สังคมกังขาครับท่านประธาน และมีการเล่าลือกันเหลือเกิน ผมก็ยืนยันว่ารัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต เปิดเผย ใครให้เซ็นก็เซ็น ไม่มีปัญหา แล้วท่านก็ทำงานได้ดีมาก ความซื่อสัตย์ของท่านเงียบสงบ แต่ข้างนอกที่เหนือกว่าท่านมันไม่สงบครับ มันไม่สงบเพราะมีการล็อบบี้ (Lobby) วันนั้นได้ยินข่าวว่ามีผู้หลักผู้ใหญ่ของรัฐบาลชุดนี้ไปงานเซี่ยงไฮ้ เอกซ์โป (Shanghai Expo) แล้วก็ไปพบกับกลุ่มธุรกิจประเทศจีนกลุ่มหนึ่ง กินไวน์กินหูฉลามกันเรียบร้อย แล้วก็รีบมาเสนอต่อรัฐสภาแห่งนี้ สังเกตได้นะครับหลังจากที่ผู้หลักผู้ใหญ่ทั้ง ๒ ท่านนี้ไปที่ประเทศจีน กลับมาก็มีเรื่องรถไฟเมืองจีนเข้า ครม. เสร็จแล้วก็จะมาขอกรอบอนุมัติในการที่จะให้สภาแห่งนี้เป็นตรายาง ก็มีกระดาษแผ่นเดียวอย่างที่ท่านว่านะครับ มันมีแผ่นเดียวจริง ๆ ชาวบ้านกองทุนออมทรัพย์กู้เงิน ๓๐,๐๐๐ บาท กระดาษมากกว่านี้ครับ จะไปตั้งร้านก๋วยเตี๋ยวนี่ ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีโสภณครับ กองทุนออมทรัพย์จะกู้เงิน ๓๐,๐๐๐ บาท กองทุนหมู่บ้านนี่ล่ะครับ กระดาษเยอะกว่านี้ครับ มี ๖ แผ่น มีคนค้ำประกันเรียบร้อย มีความเป็นมาของหม้อก๋วยเตี๋ยว ลูกค้าเรียบร้อย แต่นี่ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ๕ เส้นทางมีแผ่นเดียว ผมนี่อายแทนท่านประธานจริง ๆ ที่อภิปรายกัน มีกระดาษแผ่นเดียวอภิปรายกัน ๗ ชั่วโมงแล้ว ไม่รู้เป็นอะไร รัฐสภาไทย มาก็เลื่อนระเบียบวาระ อันที่จริงที่เราต้องการ เราอยากเห็นภาพกว้างของรถไฟไทยกรอบการเจรจา ๕-๖ ข้อที่ท่านว่า ก็อยากจะมีข้อเปรียบเทียบว่าประเทศจีน

ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี ประเทศรัสเซีย ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมนี เราอยากจะมีข้อเปรียบเทียบเป็นประเทศ ๆ ของประเทศจีนใช้มอเตอร์อย่างไร ของประเทศรัสเซียใช้มอเตอร์อะไรในการผลักดันหัวรถจักรแบบระบบราง ความกว้างของรางเท่าไร ถึงแม้ว่ามันจะเป็นรายละเอียด แต่มันก็เป็นประโยชน์ต่อรัฐสภาอันนี้ไม่มีครับ บอกจะแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีก็เขียนสั้น ๆ ว่า ความร่วมมือถ่ายทอดเทคโนโลยีองค์ความรู้ จบ ให้สภาอนุมัติ จบ การดำเนินการมีอยู่ ๒ บรรทัด มีอยู่ ๒ บรรทัดแท้ ๆ ครับ ๒.๒ ความร่วมมือในการพัฒนาเพื่อก่อสร้างทางการเดินรถไฟ การบริหารจัดการกิจการรถไฟในเส้นทางที่ตกลงกันไว้ ๒.๑ หรือดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แค่นี้ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมก็อยากถามว่าระหว่างการรถไฟประเทศจีนอยากเห็นเปรียบเทียบครับ ผลประกอบการ ความคงทน เทียบกับการรถไฟไทยใครดีกว่ากัน ----------

การรถไฟประเทศเยอรมนีใครดีกว่ากัน ทำการบ้านหน่อยครับ อย่ามัวแต่รับแขกแจกผ้าเย็น เป็นประธานแล้วก็มานั่งเสนออย่างนี้ ลูกน้องมีเป็นหมื่น ให้การรถไฟมันทำการบ้านมาก็จบ ท่านโสภณท่านเป็นรัฐมนตรี เป็นเสนาบดีใช้การรถไฟให้เปรียบเทียบการรถไฟในระบบรางของโลกให้หน่อยสิครับ อย่างน้อยองค์ความรู้ของสมาชิกรัฐสภาจะได้รู้กว้างขึ้น ท่านไม่ใช้ ปล่อยให้การรถไฟถึงก็ช่างไม่ถึงก็ช่าง มันก็สบายสิครับลูกน้องท่าน ลูกพี่ไม่ใช้ ท่านปล่อยไว้ทำไมผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทยมีพนักงานเป็นหมื่น ปล่อยให้มาประท้วงท่านอยู่ได้ เดี๋ยวก็หยุดรถ เดี๋ยวก็ให้เดินรถ เดี๋ยวก็เก็บค่าเช่าแผงตลาดนัด ใช้งานผิดประเภทครับ ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีใช้การรถไฟแห่งประเทศไทยเอาผลศึกษาฉบับย่อสำหรับผู้บริหารมาให้พวกสมาชิกรัฐสภานี้อ่านบ้างครับท่านประธาน มีครับเพียงแต่ว่าท่านกลัวสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ฉลาดขึ้นหรืออย่างไรไม่รู้ กลัวรู้มากกว่าท่านหรือเปล่าไม่รู้เลยไม่เสนออะไรเลย มีแผ่นเดียวแท้ ๆ เลย ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นกรอบความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนผมถือว่ายังไม่สมบูรณ์ สภาแห่งนี้ผมอยากเรียกร้องให้วุฒิสภาเห็นด้วยกับหลักการที่จะพัฒนาระบบรางเป็นระบบความเร็วสูง เห็นด้วยครับที่บ้านนี้เมืองนี้จะมี แต่ไม่เห็นด้วยที่ไปผูกขาดกับประเทศจีนประเทศเดียว ผมอยากวิงวอนให้สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ได้ช่วยกันตรวจสอบท้วงติง และสุดท้ายไม่อยากจะให้สภาแห่งนี้ผ่านกรอบการตกลงไปง่าย ๆ มิฉะนั้นลูกหลานในอนาคตถามเรา เราก็จะไม่มีคำตอบเหมือนกับโฮปเวลล์นั่นแหละครับ เหมือนกับโฮปเวลล์ลูกผมถามว่า พ่อ พ่อ ประเทศไทยทำไมเขามีเหล็กเยอะ มีปูนเยอะใช่ไหมที่เอามาหล่อเป็นแท่ง ๆ วันดีคืนดีก็เด็กอาชีวะเอาสีสเปรย์ไปพ่นเป็นภาษาหยาบคาย เราลงทุนสูงมากครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพผ่านไปยังรัฐมนตรี ข้อสังเกตของกระผมอยากจะเห็นกิจการรถไฟไทยเจริญรุ่งเรืองเทียบเท่ากับอารยประเทศ เราเห็นด้วยที่จะปรับปรุงระบบราง ระบบรถไฟความเร็วสูง แต่เราไม่เห็นด้วยที่ต้องการเห็นการผูกขาดจากประเทศจีนประเทศเดียว เราอยากรู้เทคโนโลยีของประเทศจีนเปรียบเทียบกับของประเทศยุโรป ของประเทศญี่ปุ่น ของประเทศสหรัฐอเมริกา เราอยากได้ข้อมูลมากกว่านี้ ผมถึงจะอภิปราย ผมถึงจะเห็นชอบ แต่ถ้าข้อมูลมีแค่นี้ผมยืนยันกับท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ผมไม่เห็นชอบครับ ถึงแม้จะรักกันขนาดไหนก็ไม่เห็นชอบด้วยครับ กราบขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้อภิปรายที่ลงชื่อทั้งหมดประมาณ ๖๐ ท่าน ขณะนี้เพิ่งได้ ๑๓ ท่าน กระผมก็จะต้องขอความกรุณานะครับ ตอนนี้จำเป็นครับขอความอนุเคราะห์ให้ท่านอภิปรายรายละ ๑๐ นาทีเท่านั้น เพราะว่าเหลืออีกประมาณเกือบ ๕๐ ท่าน ก็ขอความกรุณาครับคนละ ๑๐ นาทีครับตั้งเวลาด้วย เชิญท่านนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ อันที่จริงแล้วหลายประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปสอดคล้องกันด้วยความเห็นของผมที่ตั้งใจเป็นอย่างยิ่งที่จะอภิปราย แต่ก่อนอื่นต้องขอถือโอกาสนี้ชื่นชมรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรวมไปถึงผู้ที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการผลักดัน แล้วก็นำเอาหลักการเรื่องนี้เข้ามาเสนอต่อรัฐสภาในฐานะผู้ที่ไปประสานงานกับรัฐบาลจีน ก็คือท่านสุเทพ เทือกสุบรรณ อดีตรองนายกรัฐมนตรีที่ท่านได้ริเริ่มเรื่องนี้

แล้วก็ผลักดันเรื่องนี้ร่วมกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมาอย่างต่อเนื่อง ตอนนี้เข้ามาสู่กระบวนการในการขอความเห็นชอบจากรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ผมเองขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายเพื่อบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะพลิกประวัติศาสตร์ในเรื่องการพัฒนาระบบราง ระบบขนส่งของประเทศที่จะเชื่อมระหว่างประเทศต่อประเทศแล้วก็เชื่อมภายในประเทศให้ยกระดับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น แต่ก่อนที่จะอภิปรายเหตุผลสนับสนุน ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะฝากประเด็นปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันก่อน การรถไฟในปัจจุบันนี่นะครับ แต่เดิมตั้งแต่ปี ๒๔๔๓ ล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ พระองค์ท่านได้ตั้งกรมรถไฟหลวงขึ้นแล้วก็ได้มอบทรัพย์สินของประเทศให้กับกรมรถไฟหลวงซึ่งต่อมาก็ได้ยกเป็นการรถไฟแห่งประเทศไทย แต่ปรากฏว่าหลังจากสิ้นพระองค์ท่านไปแล้ว การรถไฟเต็มไปด้วยกระบวนการในการทุจริต เต็มไปด้วยกระบวนการในการคอร์รัปชัน เต็มไปด้วยการแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพย์สมบัติของแผ่นดินที่พระองค์ท่านล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ ได้พระราชทานไว้ จนไม่สามารถที่จะพัฒนาการรถไฟให้ก้าวหน้าให้ทันสมัย ให้สมกับเจตจำนง จนปัจจุบันการรถไฟขาดทุนหลายหมื่นล้านบาท เป็นการขาดทุนสะสมแล้วก็ไม่มีการพัฒนาใด ๆ ที่ดีขึ้นเลย มีหนี้สินสะสมมาก การบริหารทรัพย์สินจำนวนหลายแสนล้านบาท นับล้านล้านบาททั่วประเทศล้มเหลว แล้วก็มีแต่การทุจริต การบริหารของการรถไฟในช่วงนับร้อยปีที่ผ่านมาถือว่าไร้ประสิทธิภาพโดยสิ้นเชิง เป็นไปได้ไหมครับท่านประธานที่จะให้การรถไฟ ในเมื่อระบบรางเดิมแล้วก็ระบบการขนส่งเดิมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันให้ยังคงอยู่ แต่ว่าให้เป็นการขนส่งในระดับเมืองต่อเมือง หรือว่าให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการรถไฟ แต่ยังคงให้สภาพของรางเดิมยังคงสภาพอยู่ ขณะเดียวกันการพัฒนารถไฟหรือระบบรางนี่นะครับก็ควรที่จะมีหลายระดับ

ระดับที่ ๑ ก็คือในเมืองใหญ่ไม่ว่าจะเป็นกรุงเทพฯ จังหวัดเชียงใหม่ โคราช หรือหาดใหญ่ อันนี้รวมไปถึงจังหวัดภูเก็ต จังหวัดอุบลราชธานี ควรที่จะมีรถไฟในระหว่างเมือง คือรถไฟที่ใช้ในเมือง เช่น รถไฟฟ้ามหานคร รถไฟสายสีแดง สายสีม่วง อย่างนี้เป็นต้น อันนี้คือใช้ในตัวเมือง เพื่อลดความแออัดของการขนส่ง การคมนาคมในเมืองนั้น ๆ

อันที่ ๒ ก็คือรถไฟที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ให้พัฒนาเป็นระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด หรือเมืองต่อเมือง หรือระหว่างภาค แต่เน้นไปที่การขนส่งสินค้าหรือว่าการขนส่งสินค้าหนัก เช่น น้ำมัน ปูน หรือว่าอุปกรณ์หนักอื่น ๆ ที่ไม่จำเป็นต้องเร่งเวลามากนัก

แล้วอีกส่วนหนึ่ง ก็คือรถไฟในระบบความเร็วสูงที่น่าจะเชื่อมระหว่างภาคต่อภาคแล้วก็ประเทศต่อประเทศ แล้วก็ในภูมิภาครวมไปถึงในระดับเอเชียด้วยกัน อันนี้ก็ควรที่จะใช้ระบบความเร็วสูง

ท่านประธานที่เคารพครับ ต้นเหตุที่ผมเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูง ก็เนื่องจากว่าในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมารัฐบาลหลายยุคหลายสมัยให้ความสำคัญกับการพัฒนาถนนโครงข่ายเป็นหลัก แต่สิ่งที่เราต้องสูญเสียไปก็คือการขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ขาดการพัฒนาก็คือระบบราง ในขณะเดียวกันความสูญเสียในด้านชีวิตทรัพย์สินจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ ปีหนึ่งหลายพันคนที่เสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถยนต์ ปีหนึ่งเรามีความสูญเสียทางเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นผู้บาดเจ็บล้มตายเสียชีวิต หรือรักษาพยาบาล ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ----------

อันนี้ข้อมูลจากกรมการขนส่งนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ถ้าเกิดว่ามีระบบรางขึ้นมา ความปลอดภัย ความเที่ยงตรงต่อเวลา แล้วก็ความเสียหายต่าง ๆ ในด้านเศรษฐกิจ ในด้านชีวิตแล้วก็ทรัพย์สิน ซึ่งประเมินค่ามิได้สำหรับชีวิตคนนี่ก็จะน้อยลงไป อันนี้ก็คือเป็นผลที่ดีมาก แล้วที่สำคัญที่สุดก็คือดุลการค้าที่เราต้องสั่งน้ำมันดิบมาใช้ในรถยนต์หลายล้านคันในประเทศนี่นะครับ ปีหนึ่ง ๆ เราจะต้องขาดดุลในการสั่งน้ำมันดิบเข้ามานี่ปีละประมาณ ๑ ล้านล้านบาท แต่ถ้าเกิดว่าเรามีระบบราง แล้วก็มีรถไฟระบบความเร็วสูงนี่นะครับ ผมเชื่อมั่นว่าความปลอดภัยจะมากขึ้น การประหยัดแล้วก็ความขาดดุลในเรื่องการนำเข้าน้ำมันดิบจะน้อยลง อันนี้ก็จะทำให้รายได้ทางอ้อมของประเทศ ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนจะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งตีมูลค่าคุ้มทุนภายในไม่เกิน ๑๐ ปี ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเดินทางไปทั่วโลก ได้มีโอกาสเดินทางไปทั้งในนามส่วนตัวแล้วก็ในนามของคณะกรรมาธิการได้นั่งรถไฟความเร็วสูงหลายประเทศ ไม่ว่าจะเป็นอเมริกา ยุโรป จีน หรือญี่ปุ่น ซึ่งสมรรถนะในเรื่องความเร็วต้องชื่นชมว่าทางจีนรุดหน้ามากทีเดียว แต่ในขณะเดียวกันผมอยากจะให้รัฐบาลภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีทำเรื่องนี้ให้กระจ่างให้หมดความสงสัยก่อนที่รัฐสภาจะให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติหลักการไปให้ท่านเปรียบเทียบให้เห็นสิครับว่าประสิทธิภาพของรถไฟในแต่ละประเทศ ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น จีน รัสเซีย เยอรมนี ยุโรป แล้วก็อเมริกานี่ครับ มีจุดดี จุดเด่น จุดด้อยอย่างไร แล้วก็เปรียบเทียบให้เห็นด้วยว่าถ้าเกิดว่าลงทุนกับจีนมีสิทธิพิเศษดีกว่าประเทศอื่น ๆ อย่างไร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการประเมินสินทรัพย์ การร่วมกันลงทุน การเป็นผู้ร่วมกิจการในการค้าหรือว่าเทคโนโลยีด้านความปลอดภัย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้รัฐบาลควรอย่างยิ่งที่จะให้รัฐสภาก่อนที่จะผ่านความเห็นชอบไปนี่ได้พิจารณาได้ตรวจสอบเพื่อที่จะปกป้องชีวิตของคนไทยทุกคนให้ดีที่สุด ดูแลทรัพย์สินของคนไทยให้มากที่สุด และป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น ถ้าเกิดว่าเทคโนโลยีในด้านความปลอดภัยไม่ดีเพียงพอ อันนี้มีความจำเป็นเหลือเกินครับท่านประธาน ที่รัฐบาลจะต้องนำรายละเอียดเข้ามาก่อนที่จะไปทำการตกลงในรายละเอียดเพิ่มเติมก่อนที่จะลงทุนในรายละเอียดเพิ่มเติม รวมไปถึงแผนในการบริหารจัดการทรัพย์สินและการดูแลด้านกำไรขาดทุนต่าง ๆ ด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ

สิ่งที่อยากจะฝากไว้เนื่องจากว่าเวลาที่ท่านประธานให้ค่อนข้างจำกัด สิ่งที่อยากจะฝากไว้เพิ่มเติมก็คือการท่องเที่ยวเจริญขึ้นแน่ ประชาชนที่จีนมี ๑,๓๐๐ ล้านคน แล้วก็ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมไปถึงประเทศไทยนี่นะครับหลายร้อยล้านคน การเชื่อมโยงถ้าเกิดว่าเกิดขึ้นในระบบรางอย่างสมบูรณ์แล้วผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าการท่องเที่ยวจะเจริญก้าวหน้า การคมนาคมขนส่งทั้งคนโดยสารแล้วก็สินค้าจะพัฒนาดียิ่งขึ้น

แต่สิ่งที่อยากจะฝากไว้เป็นประเด็นสุดท้าย ก็คือการเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรม การเคลื่อนไหวทางด้านการบริโภค การครอบงำแล้วก็การผูกขาด รัฐบาลในฐานะรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยนี่นะครับเตรียมความพร้อมไว้เพียงพอหรือยังที่จะรองรับแล้วก็ป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อไม่ให้ประเทศถูกครอบงำ ไม่ให้ถูกผูกขาด อันนี้ก็ขออนุญาตที่จะฝากท่านประธานไว้ กราบขอบพระคุณ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณมากครับ ต่อไปท่านนฤมล ศิริวัฒน์ เชิญครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะเช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิกทุก ๆ ท่านนะคะที่ได้มีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศ ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการของสภา และในฐานะที่เป็นคนคนหนึ่งซึ่งมีความสามารถที่จะเดินทางไปต่างประเทศได้ ดิฉันคิดว่าพวกเราฝันที่จะเห็นระบบรถไฟความเร็วสูงในประเทศของเราเหมือนอย่างเช่นในประเทศอื่น ๆ ----------

ซึ่งเขาพัฒนาแล้ว ไม่ว่าจะในยุโรปหรือในอเมริกา หรือว่าในเอเชียตะวันออกของเรา วันนี้เป็นวันที่ดี เป็นวันที่สำคัญ เพราะว่าคณะรัฐมนตรีได้นำกรอบการพัฒนาระบบรถไฟของเรากับประเทศจีนเข้ามาเพื่อให้สภาได้พิจารณากัน แต่มันน่าเสียดายค่ะท่านประธานคะที่วิธีการต่าง ๆ ที่จะดำเนินการเพื่อให้การนี้ได้บรรลุไปตามวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะพัฒนาระบบรถไฟของเรา เพื่อที่จะให้ประชาชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้เป็นศูนย์กลางของการคมนาคมขนส่ง ได้เป็นประเทศซึ่งมีต้นทุนในการขนส่งน้อยลง สามารถแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ ได้ดีขึ้น ต้องสะดุดรู้สึกว่ายาก แล้วก็เกิดความไม่เข้าใจกันหลายอย่าง แต่ส่วนที่ดีดิฉันก็คิดว่ามันมีมากมายค่ะ ตั้งแต่เช้าดิฉันฟังเพื่อนสมาชิกที่เข้ามาอภิปรายกัน เห็นประโยชน์มากมายทุกท่านค่ะ ได้ให้ข้อคิดและได้ให้ความเห็นซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ซึ่งทางคณะรัฐมนตรีจะต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข ดิฉันเห็นว่าภารกิจอันนี้เป็นภารกิจซึ่งหนักหน่วงสำหรับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ต้องมานั่ง ถ้าจะพูดก็คือรับผิดชอบโดยตรง ถ้าจะพูดอีกทางหนึ่งก็คือมาเป็นด่านแรกที่จะต้องให้พวกเราอภิปราย แล้วก็วิพากษ์วิจารณ์ความสมบูรณ์ของกรอบของคณะรัฐมนตรี ท่านคะ วิธีการในเบื้องแรกดิฉันเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกจากฝ่ายค้านว่ายังมีความบกพร่องอย่างมากทีเดียวค่ะ มากถึงขนาดที่ทำให้เรารู้สึกว่ารัฐสภานั้นไม่ได้รับเกียรติเท่าที่ควรในเรื่องของการเตรียมจัดเอกสารต่าง ๆ นั้นก็ถือว่าน้อย ไม่เพียงพอค่ะ ดิฉันเรียนท่านได้เลยค่ะว่ายังมีความขาดแคลนและข้อมูลที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะพิจารณา ขาดค่ะท่านให้ข้อมูลเรามาในเรื่องของวัตถุประสงค์ สาระสำคัญ ในเรื่องของวิธีการเจรจาในเรื่องของผลประโยชน์ ดิฉันเรียนท่านเลยค่ะ สิ่งที่พวกเราสงสัยกันก็ยังมีอีกหลายเรื่องเรื่องที่เป็นปัญหาหรือเป็นอุปสรรค หรือผลลบที่อาจจะเกิดขึ้นมาได้จากการดำเนินการโครงการนี้ท่านไม่ได้มีบอกไว้เลยค่ะ ท่านแจ้งแต่พวกเราในหนังสือซึ่งเอามาส่งให้ในระยะที่กระชั้นมากนี่นะคะ จำนวน ๑๓ หน้าว่ามันจะมีสิ่งที่ดี ๆ เกิดขึ้น ๓-๔ ประการหลัก ๆ แต่สิ่งที่จะเป็นผลซึ่งอาจจะไม่ดีหรือมีผลกระทบทางลบไม่มีระบุให้พวกเราได้ทำความเข้าใจและประกอบการพิจารณาของเราเลยค่ะ อาทิเช่นในเรื่องของการใช้พลังงานไฟฟ้า เพื่อนสมาชิกไม่ว่าจะเป็นคุณหมอเจตต์หรือท่านจารึกและอีกหลาย ๆ ท่านได้อภิปราย

ในสิ่งซึ่งเราต้องการรู้ แล้วดิฉันอยากจะเรียกร้องให้เพื่อนสมาชิกซึ่งอยู่ในที่ต่าง ๆ ในบริเวณรัฐสภาของเราได้พยายามพิจารณาศึกษาและฟัง เพราะว่าจุดเปลี่ยนของประวัติศาสตร์ของการขนส่งคมนาคมบ้านเราจะเกิดขึ้นได้ตรงนี้ แต่จะต้องเกิดขึ้นด้วยความรอบคอบ ประเทศของเราเป็นประเทศซึ่งไม่ได้ร่ำรวย ท่านประธานท่านทราบดีอยู่ค่ะ เวลาจะใช้เงินนี่นะคะ ถ้าจะทำอะไรต้องเกิดการพัฒนาและเกิดผลบวกและผลลบน้อยที่สุดนะคะ วันนี้ถึงขนาดว่าเราจะต้องกู้เราจำเป็นค่ะ เราจำเป็นจะต้องทำ ดิฉันคิดว่าการพัฒนาระบบรถไฟของเราต้องเดินหน้าค่ะ เมื่อ ๒-๓ วันที่ผ่านมาดิฉันมีโอกาสไปส่งนักกีฬาฮอกกี้ (Hockey) ของสมาคมฮอกกี้แห่งประเทศไทยเดินทางไปเก็บตัวที่ประเทศมาเลเซีย เราก็ยากจนจริง ๆ ค่ะ สมาคมทำได้มากที่สุดก็คือวันนี้ส่งไปโดยทางรถไฟ หนังสือพิมพ์ก็ลงข่าวค่ะ เดินทางหฤโหด ๒๖ ชั่วโมง ดิฉันก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เห็นใจแล้วได้แต่นึกอยู่ว่าเมื่อไรจะดีขึ้นกว่านี้ แล้ววันนี้เราก็มีโอกาสได้พิจารณาตรงนี้ ดิฉันเรียนท่านนะคะว่าวันนี้รัฐบาลอาจจะเหนื่อยมากในการที่จะขอความร่วมมือ เพราะหลาย ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรานั้นไม่ได้สร้างเครดิตสะสมให้กับทางคณะรัฐบาลให้มากขึ้นกว่าตอนที่เข้ามาเลย ต้องเรียนนะคะ หลายเหตุหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตประพฤติมิชอบและการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเกิดข้อที่กังขา ----------

เกิดข้อสงสัย ทำให้พวกเราอดคิดไปไม่ได้ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อไปนี้จะเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติ หรือประโยชน์ทางการเมืองซึ่งแอบแฝงอยู่ ดิฉันเรียนท่านค่ะว่า ถ้าเครดิตมันต่ำท่านต้องทำงานมากกว่าค่ะ มากกว่าที่เคยเป็นเครดิตน้อยต้องทำให้น่าเชื่อถือมากยิ่ง ๆ ขึ้นค่ะ แต่วิธีการที่ท่านได้ดำเนินการในวันนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้ท่านได้รับสิ่งนี้เลยค่ะ บางคนบอกว่าไม่ต้องพูดถึงว่ารัฐสภา พูดแค่เฉพาะในวงการของวุฒิสภา เขาบอกเขาไม่เห็นหัววุฒิสภาหรอก เข้ามาในการประชุมนี้ก็มาเป็นองค์ประกอบให้ครบ รัฐบาลก็ทำเพียงแค่ให้เป็นพิธีกรรมให้ผ่านไป ดิฉันคิดว่ามันไม่ยุติธรรมค่ะ เมื่อสักครู่ดิฉันพูดขาดไปว่าอยากเรียกร้องค่ะ นอกจากเพื่อนสมาชิกรัฐสภาแล้วที่จะต้องพิจารณากรอบนี้อย่างเข้มงวด อย่างมีความละเอียดลออเต็มที่ ดิฉันก็อยากให้สังคมค่ะ ดิฉันอยากให้สื่อมวลชน อยากให้ประชาชนได้เข้ามาดูจุดต่าง ๆ ของกรอบอันนี้ ทำไมจึงต้องทำกับประเทศจีนเท่านั้น นี่คือคำถามซึ่งพวกเราจะต้องตอบให้ได้ ท่านจะต้องตอบพวกเราให้ได้ แล้วพวกเราจะต้องตอบสังคมให้ได้ ทำไมไม่ทำให้จุดมันผ่านไปถึงจุดที่มันดีที่สุดสำหรับประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเส้นทางที่บอกแล้วค่ะ อันที่จริงแล้วนี่นะคะ รถไฟความเร็วสูงได้มีการศึกษาและมีแนวทางดำเนินการมาตั้ง ๑๕-๑๖ ปีที่แล้วนะคะ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ นี่นะคะ กระทรวงคมนาคมก็มีความริเริ่มแล้วค่ะที่จะให้มีการเดินทางรถไฟความเร็วสูงขึ้นไปจังหวัดเชียงใหม่ ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่วันนี้อาจจะไม่ทันสมัยเพราะไม่ได้ดำเนินการมาแล้ว วันนี้ท่านมาทำมันมีข้อมูลอยู่บ้างอยู่แล้ว มันมีเหตุผลจริง ๆ ทำได้ดีกว่านี้ค่ะท่าน ดิฉันก็ต้องขออนุญาตให้ท่านนะคะ ได้กรุณากลับไปแล้วกันค่ะ ให้ข้อมูลพวกเราให้มากขึ้น อย่ารีบร้อน อย่าเร่งเกินไปนะคะ เรารอกันมาร้อยกว่าปีนะคะ ดิฉันบอกว่าประชาชนทุกข์ค่ะ ดิฉันเองเห็นแล้วก็สลดใจว่ารถไฟไทยทำได้เท่านี้ เรารอกันมาพอสมควรแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าจะใช้เวลาอีกสักระยะหนึ่งเพื่อจะศึกษาให้มันถ่องแท้และให้เป็นประโยชน์สูงสุดต่อประเทศของเรา ประเทศจน ๆ ประเทศเล็ก ๆ ประเทศนี้นะคะ ซึ่งประชาชนก็มีสิทธิที่จะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เราก็อยากจะบอกว่าอย่าทำของดี ๆ ให้เสียของนะคะ วันนี้ถ้าเป็นสำนวนของท่านนายกรัฐมนตรีสมัครที่เคารพของดิฉันท่านต้องบอกว่าทำของดีเสียของหมด ถ้าเป็นสำนวนของท่านนายกรัฐมนตรีชวนที่เคารพ

ของดิฉันเช่นเดียวกันนะคะ ท่านต้องบอกว่าอย่าลุกลี้ลุกลนจนเกินไป อันนี้เป็นสิ่งที่ดิฉันก็อยากจะฝากไว้ค่ะว่าในฐานะที่เป็นคนหนึ่งที่จะร่วมพิจารณากรอบอันนี้นะคะ ก็ต้องขอข้อมูลเพิ่มเติมในทุกประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้มีการอภิปรายกันไปแล้ว ดิฉันจะไม่อภิปรายซ้ำลงไปอีก แต่ในความเป็นจริงนะคะ เมื่อสักครู่นี้ดิฉันได้ยกมือขอท่านประธานได้อภิปรายต่อจากช่วงที่คุณหมอชลน่านแล้วก็อีกหลายท่านได้พูดถึงวิธีการ ดิฉันเพียงแต่อยากจะกราบเรียนที่ประชุมว่าในการพิจารณาของเราในสภา ดิฉันยังค่อนข้างที่จะรู้สึกผิดหวังว่ากฎหมายสำคัญ ๆ นั้นน่าที่จะให้สมาชิกอยู่ในห้องนี้เป็นส่วนมาก วันที่เรามีการประชุมร่วมกันควรที่จะไม่มีการประชุมคณะกรรมาธิการใด ๆ ทั้งสิ้น มิฉะนั้นก็จะเกิดภาพเหตุการณ์ที่มันไม่น่าดูเลยค่ะท่านประธาน คือจะต้องกดออดยาว ๆ ซึ่งลองฟังดูนะคะ มันเสียอารมณ์ที่สุดเลยค่ะ แล้วมันก็รู้สึกว่าสภาของเรานี่ผู้คนไม่รู้จักที่จะแยกแยะหรือไม่ว่าวันนี้จะประชุมคณะกรรมาธิการหรือประชุมร่วมกันของรัฐสภานะคะ แล้วสาระของกฎหมายมันหายไปเลยพอเข้ามาก็รีบ ๆ กดกันจะเอาอย่างไร ดิฉันคิดว่าเราคงต้องมีการดำเนินการแก้ไขผ่านท่านประธานไปค่ะ ก็ขอฝากนะคะว่าอภิปรายซ้ำซากวนอยู่บ้างบางครั้งก็เป็นประโยชน์นะคะท่านประธาน เพราะมันแสดงให้เห็นว่าผู้คนส่วนใหญ่ในสภาของเรานั้นมีความเห็นว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญค่ะ ดิฉันเห็นว่าประเด็นขาดข้อมูลซึ่งจำเป็นในการพิจารณานั้นมีความสำคัญ ขอให้ท่านเพิ่มเติมค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ ครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกหลายท่านมีความเห็นไปในทางเดียวกัน ----------

นั่นคือร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนมีปัญหา มีปัญหาอย่างไรครับท่านประธาน ครั้งแรกก็ส่งมาแค่ ๒ แผ่น อีกครั้งหนึ่งก็มาแจก ๆ นึกว่าจะมีข้อมูลที่มันทำให้เราสามารถพิจารณาได้ ท่านประธาน มันไม่มีอะไรเลยครับ เอามาแจกอีกทีหนึ่ง เอามาให้เรารู้ว่ามีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นที่ปรึกษากรรมการ แปลว่าอะไรครับ เรื่องนี้มันเป็นของใครกันแน่ หัวรถจักรมันอยู่สำนักนายกรัฐมนตรี ขบวนรถอยู่กระทรวงคมนาคม หรือว่าหัวรถจักรอยู่ที่กระทรวงคมนาคม ท้ายขบวนไปอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรี มันแบ่งกันแล้วหรือครับ ผมก็เลยยิ่งงงใหญ่ทำไมกลายเป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นประธานเรื่องนี้ท่านประธานครับ ดูแล้วกังวลใจอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้หน่วยงานคือการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการ ท่านประธานไปดูครับท่านจะให้การรถไฟแห่งประเทศไทยดำเนินการเรื่องนี้ผมดูแล้วยิ่งน่ากังวล ไปดูการประกอบการของการรถไฟแห่งประเทศไทยครับ ปี ๒๕๔๗ ขาดทุน ๗,๕๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๔๘ ขาดทุน ๖,๓๘๗ ล้านบาท ปี ๒๕๔๙ ขาดทุนอีก ๖,๔๒๗ ล้านบาท ปี ๒๕๕๑ ขาดทุน ๙,๘๐๐ กว่าล้านบาท แล้วปัญหาที่หมักหมมในการรถไฟแห่งประเทศไทย ท่านประธานครับทุกอย่างโกงได้โกงหมด ตู้เสบียงเอย หัวรถจักรเอย ซ่อมแซมเอย น้ำมันเอย เบี้ยเลี้ยงเอย ตั๋วรถไฟก็ยังโกงกัน แล้วท่านประธานเอาเรื่องใหญ่ ๆ แบบนี้ไปให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการ ท่านประธานครับ มีหัวข้อหนึ่งที่ ๒ บรรทัดของท่าน ๒ ใบนี่ ก็เห็นใจท่านโสภณนะครับ ผมว่าสงสัยท่านก็นั่งฟัง นั่งดู มันมีคนคิดให้หมดเบ็ดเสร็จ ท่านก็พยักหน้าอย่างเดียว

ก็อยากเรียนครับ เรื่องข้อ ๒.๓ ท่านประธานครับ การจัดหาพื้นที่ในการพัฒนาท่านประธานรู้ไหมครับ การรถไฟแห่งประเทศไทยมันมีพื้นที่ที่มหาศาล ถ้าเราเอาเรื่องพื้นที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ๒๓๔,๙๗๕ ไร่ ไปผูกติดกับเรื่องการเจรจากรอบทั้งหลายยุ่งเลยครับท่านประธาน ยุ่งมาก ท่านไปดูครับ เนื้อที่ ๒๓๔,๙๗๕ ไร่ มีผลประโยชน์มหาศาลมาก ตอนนี้ก็เอาอีกแล้วครับไม่รู้ใครเข้าไปในขนส่งเก่าครับ ตลาดหมอชิตเก่าไม่รู้ใครเข้าไป ไปดูพื้นที่นะครับ พื้นที่เป็นกรณีเชิงพาณิชย์มีทั้งหมดเท่าไรครับ ๓๖,๓๐๒ ไร่

อยู่ที่ไหนบ้างครับท่านประธาน ยกตัวอย่างง่าย ๆ พหลโยธิน ๑,๐๗๐ ไร่ ที่มักกะสัน ๗๔๕ ไร่ ผลประโยชน์ของที่ดินถ้าไปผูกติดนะครับ ผมว่าผลประโยชน์นี้ผมไม่รู้ว่าใครจะได้ไปอีก ตอนนี้ท่านประธานไปดูครับ เปรียบเทียบให้ดูนะครับ ที่ดินจุฬา ๒๓ ไร่ ให้มาบุญครอง เช่า ๒๐ ปี ๒๓ ไร่ครับ ได้เงิน ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ที่การรถไฟแห่งประเทศไทย เซ็นทรัล ๔๗ ไร่ เช่า ๒๐ ปีครับ เช่าแค่ ๒๑,๐๐๐ ล้านบาท ๔๗ ไร่กับ ๒๐ ไร่ ที่ของเจเจมอลล์อีก ๑๒ ไร่ ๓๐ ปี ๙๑๗ ล้านบาท ----------

ที่การรถไฟแห่งประเทศไทยมันมหาศาลมาก ท่านประธาน ผมว่าท่านประธานก็ทราบดี รถไฟมันก็ผ่านทางบ้านท่านครับ ผมว่าท่านทราบดีว่าที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทยมันหอมหวน

ผมอยากเรียนท่านประธาน มาดูเรื่องสิ่งแวดล้อมมีปัญหามาก รัฐบาลชุดนี้ต้องยอมรับเรื่องสิ่งแวดล้อม มาบตาพุดก็วุ่นวายแล้ว มันจะต้องชัดเจน ต้องไปประชามติ ต้องไปบอกประชาชนมีความเห็นอย่างไรเรื่องนี้ ตามมาตรา ๑๙๐ ชัดเจน ไปรวม ๕ สาย ที่รัฐบาลมีความเห็นว่าสมควรต้องปรับปรุง ถึงวันนี้ยังไม่รู้เลยว่าจะกู้เงินหรือว่าจะไปทำอะไรกันบ้าง จะให้เขามาลงทุนเองแล้วเก็บค่าตั๋วหรือว่ารัฐบาลจะลงทุนเองทั้งหมด เพราะผมไปดูแล้ว ไปอ่านเอกสารปรากฏว่ารถไฟความเร็วสูง เฉพาะรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ๗๔๕ กิโลเมตร จะใช้งบประมาณ ๑๘๔,๓๓๕ ล้านบาท กรุงเทพฯ-หนองคาย ๖๑๕ กิโลเมตร งบประมาณ ๑๔๙,๖๐๐ ล้านบาท กรุงเทพฯ-ระยอง ระยะทาง ๓๓๐ กิโลเมตร งบประมาณ ๑๐๓,๓๒๐ ล้านบาท กรุงเทพฯ-ปาดังเบซาร์ ระยะทาง ๙๘๕ กิโลเมตร งบประมาณ ๒๗๑,๖๐๐ ล้านบาท กรุงเทพฯ-ระยอง ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท รวมแล้ว ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ความเร็วสูงนะครับ ไม่รวมถึงเรื่องไปปรับปรุงรางปรับปรุงอะไร ท่านไปดูสิ่งแวดล้อมครับ ๕ สายนะครับ ผ่านป่าไม้เท่าไรครับท่านประธาน ผ่านป่าไม้ทั้งหมด ๑๗๐ กิโลเมตร ผมก็ไม่ทราบว่าน้ำท่วมโคราชเกี่ยวกับท่านโสภณ ซารัมย์ ไปทำถนนขึ้นเขาใหญ่หรือเปล่า ตัดถนนไปหรือเปล่า ผมก็ยังไม่ทราบ ท่านไปตัดถนนหรือเปล่าน้ำท่วมโคราชกันใหญ่โตมโหฬาร ตัดต้นไม้ครับ ๑๗๐ กิโลเมตรไปถามพวกนี้เขาหรือยัง ประชาชนที่อยู่รอบ ๆ เขาอยากให้คุณตัดไหม ท่านชอบจงรักภักดีตลอดนี่ ป่าไม้นะครับ ทุกพระองค์ท่านสอนให้ปลูกป่าทุกพระองค์เลยครับ พื้นที่ผ่านลุ่มน้ำชั้นหนึ่ง ท่านประธานเท่าไรครับ ๔๘.๙๔ กิโลเมตร ผ่านชุมชนทั้งหมด ๙๙๑ ชุมชน ๕ สายนี่ ผ่านโบราณสถาน ๒๗ แห่ง ไปถามหรือยังครับ เขาให้หรือยัง เขารู้หรือยังครับ แล้วจะให้สภารับทราบ ให้สภาเห็นชอบ มันเป็นเรื่องตลกท่านประธาน มันตลกมาก ส่งมา ๒ ใบส่งมาอีกนี่ แค่ดูปุ๊บก็รู้เลยว่ามีปัญหา นี่กี่ใบ ๑๘ ใบหรือเท่าไร ไม่ใช่ ๑๒ ใบ เมื่อวานเจ้าหน้าที่การรถไฟแห่งประเทศไทยไปชี้แจงบอกมีอีก ๑๘ ใบ

ที่ไหนได้กลายเป็น ๑๒ ใบ ๑๒ หน้านี่ครับอ่านมาก็เห็นแล้วปัญหาเยอะเลย ผลกระทบเบื้องต้นต่อสิ่งแวดล้อม ถามว่าบอกเขาหรือยังท่านประธาน แล้วจะให้พวกผมรับไปผมว่าถอนกลับไปเถอะครับ ถอนออกไปก่อน จริง ๆ มันน่าจะถอนออกไป ถ้าไม่ถอนก็ตั้งคณะกรรมาธิการไปดูรายละเอียด ผมอยากให้ถอนไปปรับปรุงแล้วไปทำประชาพิจารณ์ไปบอกประชาชนหน่อย อย่าใช้อำนาจเผด็จการ ท่านประธาน ถึงวันนี้อย่างที่ท่าน ส.ว. ก็พูด รัฐบาลชุดนี้ทำอะไรมีปัญหาเยอะ งบประมาณก็อย่างที่เห็น ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท จะกู้อีกหรือเปล่า พอแล้วครับ หยุดกู้เสียทีกู้ไปกู้มาเงินกู้กลายเป็นเงินกู ท่านประธาน เงินกูหมดเลย โกงไปหมด มันอยู่ไม่ได้ท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณพนิช วิกิตเศรษฐ์

นายพนิช วิกิตเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายพนิช วิกิตเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมต้องขอแสดงความสนับสนุนแล้วก็ขอแสดงความชื่นชมต่อคณะรัฐบาล โดยเฉพาะท่านอดีตรองนายกรัฐมนตรีสุเทพ เทือกสุบรรณ และท่านรัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ ที่ได้จัดทำกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟไทย-จีน เพราะจริง ๆ ครับท่านประธาน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะที่ผ่านมาไทยเป็นหัวหอกสำคัญในการผลักดันความร่วมมือการพัฒนาความเชื่อมโยงของภูมิภาค หรือถ้าใช้ศัพท์ขออนุญาตท่านประธานครับ ก็คือคำว่า คอนเนคทิวิตี้ (Connectivity) ก็คือศัพท์ทางด้านของรัฐบาลที่ได้มีการผลักดันในเวทีอาเซียน ท่านประธานในฐานะที่ประเทศไทยได้เป็นประธานอาเซียนในปีที่แล้วที่มีการจัดงานการประชุมระดับผู้นำสุดยอดของอาเซียน ครั้งที่ ๑๕ ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วเรื่องหนึ่งที่ทางท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญก็คือการผลักดันเรื่องของการเชื่อมโยง โดยได้มีการนำเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญในการประชุมที่หัวหินเมื่อเดือนตุลาคมปีที่แล้ว แต่จริง ๆ ครับท่านประธาน เป็นที่น่าเสียดายเรื่องนี้ควรจะเกิดขึ้นตั้งแต่เดือนเมษายน ปี ๒๕๕๒ แต่การประชุมไม่สามารถจัดขึ้นได้ ก็ทำให้การขับเคลื่อนเรื่องของการประชุมครั้งนั้นต้องล่าช้าออกไปประมาณ ๖ เดือน และในวันที่มีการประชุมผู้นำอาเซียนในครั้งนั้นครับ ผู้นำอาเซียนได้ออกแถลงการณ์ในเรื่องของความเชื่อมโยงในอาเซียน โดยเห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะทำงานระดับสูงของอาเซียน ผมต้องขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษอีกครั้งหนึ่งครับ ก็คือคณะกรรมการเรียกว่า ไฮ เลเวล ทรานสปอร์ต ออน อาเซียน คอนเนคทิวิตี้ (High level transports on Asian connectivity) เพื่อศึกษาระดับการเชื่อมโยงภายในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับภูมิภาคอื่น ๆ และจัดทำแผนแม่บทอาเซียนว่าด้วยเรื่องการเชื่อมโยงของภูมิภาค เพื่อเพิ่มพูนการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในภูมิภาคเอเชียตะวันออก และแน่นอนครับ เพื่อดำรงบทบาทความสำคัญของอาเซียนในโครงสร้างสถาปัตยกรรมของภูมิภาค ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่อง

ที่มีความสำคัญมากท่านประธานครับ อาเซียนมีแผนเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมที่สำคัญหลายโครงการในหลายกรอบภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นกรอบจีเอมเอส (GMS) กรอบบิมสเทค (BIMSTEC) กรอบแอนเนกซ์ (ANNEX) และกรอบไอเอ็มทีจีที (IMT-GT) และแน่นอนครับในกรอบอาเซียน แต่อย่างไรก็ตามครับ มีหลายครั้งที่ยังมีปัญหาในเรื่องของการเชื่อมโยงในการก่อสร้างในการพัฒนาโครงการต่าง ๆ เหล่านี้ยังเกิดความล่าช้า ผมจึงเห็นว่าแผนแม่บทที่ทางอาเซียนได้มีการประชุมไปในครั้งที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพสามารถที่จะช่วยเสริมสร้างและเร่งรัดการดำเนินการเชื่อมโยงในกรอบต่าง ๆ นี้ให้เกิดการพัฒนาและสามารถที่จะบรรลุถึงผลสำเร็จได้ ท่านประธานครับ ในวันที่หรือปลายเดือนนี้ที่ฮานอยจะมีการประชุมอีกครั้งหนึ่งของผู้นำอาเซียน ซึ่งก็คงจะมีการเร่งรัดแผนแม่บทดังกล่าวเพื่อให้มีความเชื่อมโยง และสิ่งหนึ่งที่จะมีการผลักดันในเวทีอาเซียนก็คือจะมีการเร่งรัดการก่อสร้างทางรถไฟสายสิงคโปร์-คุนหมิง ซึ่งจะมีการพัฒนาในเครือข่ายของที่เราเรียกว่า เครือข่ายอาเซียนไฮเวย์ เน็ตเวิร์ค (Asian Highway Network) โดยแผนแม่บทนี้จะส่งเสริมทางด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนในกลุ่มประเทศอาเซียนสามารถที่จะเดินทางไปมาหาสู่กันได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของโครงการใหญ่ ๆ อย่างเช่นที่เราพูดถึงเรื่องรถไฟมีความจำเป็นอย่างยิ่งครับที่กลุ่มประเทศอาเซียนจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชนประเทศคู่เจรจา ยกตัวอย่าง ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศเกาหลี แต่ในกรณีนี้ประเทศจีนครับ ซึ่งมีความเข้มแข็งในเรื่องของเทคโนโลยีและในเรื่องของประสบการณ์ และที่สำคัญที่สุดในเรื่องของสถาบันการเงินที่ถือได้ว่าประเทศจีนนั้นในขณะนี้มีความแข็งแกร่งมาก ----------

ท่านประธานครับ ผมอยากจะขออนุญาตยกตัวอย่างสั้น ๆ ในแง่ของกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงหรือจีเอ็มเอสที่ประเทศจีนและประเทศไทย และธนาคารเพื่อพัฒนาแห่งเอเชียหรือเอดีบี (ADB) ได้มีการร่วมมือกันสนับสนุนโครงการสร้างถนนสายอาร์ ๓ เอ (R3A) เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดเชียงรายกับนครคุนหมิงผ่านประเทศลาวตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจเหนือใต้ ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษที่เรียกว่า นอร์ธ เซาท์ อิคอนอมิค คอร์ริดอร์ (North South Economic Corridor) ซึ่งอันนี้ก็เป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่กรอบความร่วมมือระหว่างไทย-จีน และประเทศเพื่อนบ้านได้ประสบความสำเร็จและได้มีการดำเนินการ ท่านประธานครับโครงการรถไฟฟ้าและโครงการก่อสร้างรถไฟรางคู่ขนาดทางมาตรฐานเส้นหนองคาย-กรุงเทพฯ ระยะทาง ๖๑๔ กิโลเมตร และโครงการก่อสร้างกรุงเทพฯ-ชายแดนภาคใต้ ระยะทาง ๙๓๗ กิโลเมตร ซึ่งอยู่ในกรอบเจรจาครั้งนี้ถือว่ามีความสำคัญมาก

ประการแรกครับท่านประธาน ผมต้องขอเรียนว่าการสร้างเส้นทางรถไฟฟ้าขนาดทางมาตรฐานจะเป็นประโยชน์ต่อการรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ รองรับการพัฒนาศักยภาพของการรถไฟในอนาคต รวมถึงเพื่อจะสอดรับกับการเชื่อมโยงกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งในขณะนี้มีการสร้างรางมาตรฐานสากลแล้ว

ประการที่สองครับท่านประธาน เพื่อเป็นประโยชน์ในการเชื่อมโยงภายในประเทศไทยเองเพื่อให้มีการขนส่งผู้โดยสารอย่างสะดวกรวดเร็ว และที่สำคัญครับจะสามารถลดต้นทุนในการขนส่งหรือโลจิสติกส์ของประเทศได้มากขึ้นด้วย ซึ่งถือเป็นการให้บริการประชาชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนรูปแบบหนึ่ง

ประการที่สามครับท่านประธาน รถไฟสายนี้เป็นเส้นทางที่มุ่งเชื่อมต่อจากชายแดนไทย-ลาว ซึ่งในปัจจุบันประเทศจีนกับประเทศลาวได้ลงนามความตกลงในการก่อสร้างรถไฟนครคุนหมิง-เวียงจันทน์แล้ว และอยู่ระหว่างการศึกษาสำรวจออกแบบ ดังนั้นเมื่อรถไฟสายประเทศลาวสร้างเสร็จก็จะทำให้รถไฟสายนี้เชื่อมจากนครคุนหมิงมายังเวียงจันทน์และเชื่อมผ่านประเทศไทย และเส้นทางรถไฟสายนี้จะสามารถเป็นช่องทางที่จะเชื่อมโยงต่อไปถึงประเทศมาเลเซียและประเทศสิงคโปร์ได้ในอนาคต และจะทำให้เกิดการเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบระหว่างนครคุนหมิงถึงประเทศสิงคโปร์

โดยมีประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลาง ท่านประธานครับ อีกเส้นหนึ่งซึ่งมีความสำคัญก็คือ โครงการรถไฟฟ้ากรุงเทพฯ-ระยอง ระยะทาง ๒๒๑ กิโลเมตร จะเป็นประโยชน์ในแง่ของการขยายเขตเมืองและความเจริญไปสู่ตะวันออกของประเทศไทย และจะช่วยเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายกระดับเขตนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่อีสเทิร์น ซีบอร์ด (Eastern Seaboard) ของไทย และอีกทั้งยังเป็นเส้นทางออกสู่ทะเลที่สำคัญของประเทศจีนที่จะลงมาตามทางรถไฟสายคุนหมิง-เวียงจันทน์ หนองคาย-กรุงเทพฯ และระยองด้วย

สุดท้ายครับท่านประธาน ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าในกรอบนี้มีความสำคัญนอกเหนือจากการเชื่อมโยงที่เราเรียกว่า นอร์ธ เซาท์ อิคอนอมิค คอร์ริดอร์ แล้ว แล้วก็ได้มีการเชื่อมโยงในส่วนของภาคตะวันออกของประเทศไทยนั้น จะเป็นประโยชน์ในแง่ของการเชื่อมประชาชนในกรอบของอาเซียนที่จะไปสู่ปี ๒๕๕๘ และที่สำคัญที่สุดครับท่านประธานในเรื่องของการลดต้นทุนในการขนส่ง ลดต้นทุนในเรื่องของการเดินทางนั้นก็จะสามารถทำให้เกิดความสะดวกและปลอดภัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนชาวไทยและประชาชนชาวอาเซียนในภาพรวมนี้ ผมจึงขอสนับสนุนรัฐบาลและขอสนับสนุนท่านรัฐมนตรีและท่านรองนายกรัฐมนตรีสุเทพ เทือกสุบรรณ ในเรื่องของการนำกรอบการเจรจาดังกล่าวเข้าสู่สภาครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญอาจารย์ตรึงใจ บูรณสมภพ ท่านไม่อยู่นะครับ ท่านชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกรัฐสภา ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคเพื่อไทย จังหวัดชัยนาท ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าวันนี้เป็นอีกครั้งหนึ่งที่รัฐสภาโดยคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีนั้นได้มาขอกรอบการอนุมัติในการที่จะไปดำเนินกิจการนอกประเทศ นั่นก็คือในการที่จะไปเป็นกรอบการเจรจาความตกลงในการที่จะสร้างรถไฟในประเทศไทย ต้องขออนุญาตท่านประธานที่เคารพว่ารถไฟนั้นเราก็พูดกันพอสมควรแล้วว่าประเทศไทยเราก็มีมาช้านาน

ถึงเวลานี้ก็เกือบ ๒๐๐ ปี ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่ารถไฟเริ่มแรกที่เราสร้างขึ้นมาในสมัยสมเด็จพระปิยะมหาราช พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ท่านได้ทรงริเริ่มแล้วก็ก่อสร้าง แล้วปรากฏว่าก็เจริญรุดหน้า และประเทศไทยก็มีความก้าวไกล มีความเจริญรุ่งเรืองในระยะนั้น แต่ระยะหลังผ่านมาปรากฏการรถไฟแห่งประเทศไทยก็ได้ดำเนินกิจการขาดทุนตลอดระยะเวลาของการดำเนินกิจการ เมื่อสักครู่นี้คุณหมอประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะสมาชิกรัฐสภา ได้อภิปรายได้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งว่าได้ทำการขาดทุนตลอดระยะเวลา โดยเฉลี่ยนะครับ ก็ต้องขอท่านประธานรัฐสภาอย่างนี้ครับว่าปีหนึ่งงบประมาณ ๗,๕๐๐ ล้านบาท ที่ประเทศไทยตั้งงบประมาณไปให้การรถไฟแห่งประเทศไทยไปบริหารกิจการ โดยประมาณ เช่นเดียวกันแล้วดำเนินกิจการก็ขาดทุน โดยถัวเฉลี่ยก็ประมาณ ๗,๕๐๐ ล้านบาท ผมเอาตัวเลขกลม ๆ ครับท่านประธาน ก็รวมแล้วปีหนึ่งรถไฟวิ่งอยู่ก็เสียหายประมาณปีละ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ที่การรถไฟแห่งประเทศไทยทั้งหมดเลยที่เก็บ เขาเรียกสินทรัพย์หรือทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยทั้งประเทศหาแล้วก็มีอยู่ที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ที่ดำเนินกิจการอยู่ โดยถัวเฉลี่ยแล้วผมก็ถัวเฉลี่ยมาในที่นี้ก็ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทปีหนึ่ง ปีหนึ่งก็ยัดใส่เข้าไปในกิจการรถไฟทั้งหมดก็เสียหายปีหนึ่งประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทท่านประธาน นี่คือการรถไฟไทยครับ ความเสียหายที่มันเกิดขึ้นก็ยังทำให้เกิดการว่าพี่น้องประชาชนก็ดี ผู้แทนราษฎรก็ตามแต่ คณะรัฐมนตรีก็ตามแต่ อดีตนายกรัฐมนตรี หรือรัฐบาลทุกรัฐบาลก็พยายามที่จะทำเรื่องนี้ว่าจะแก้ไขอย่างไร ประกอบกับเรียกว่าเราก็ยังไม่ได้แก้ไขหรือพัฒนากิจการรถไฟอันเก่าที่เรามีอยู่วันนี้ถ้าเราพิจารณากิจการรถไฟอันเก่าก็ต้องใช้งบประมาณประมาณ ๑๒๐,๐๐๐-๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาทในการที่จะพัฒนา แต่ตัวเลขที่พูดกันนั้นมันเป็นตัวเลขที่ยังไม่แท้จริง พอเวลาแท้จริงมันอาจจะไป ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทก็ได้หรืออาจจะน้อยกว่านั้นก็ได้ แต่ผมดูแล้วมันจะเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามแต่เราก็ไม่ได้ทำในสิ่งเหล่านั้น ความจริงแล้วมันต้องทำแล้วก็เร่งรีบที่จะต้องทำเสียด้วยซ้ำ เพื่อให้เกิดผลไม่กระทบเสียหายปีละ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท วันนี้เราไม่ทำมันเสียหายปีละ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วเราก็เอาเงินเหล่านี้โยนลงน้ำไปทุกปี ๆ ทุกครั้ง ๆ ผมได้พูดในที่นี้ท่านประธานครับ

เอาให้เอกชนเขาบริหารได้ไหม ถ้าเอกชนรายไหนใครก็ตามแต่จะเข้าไปบริหาร เข้าไปดำเนินการ เข้าไปบริหารกิจการรถไฟนี้โดยอยู่ในข้อแม้ของรัฐบาลไทย โดยอยู่ในข้อแม้ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม หรือบอร์ด (Board) อะไรก็ตามแต่ คุณบริหารอย่างนี้นะ รายได้ที่คุณจัดเก็บจากพี่น้องประชาชนในการโดยสารคุณมาคิดสิว่าควรจะเท่าไรแล้วมาประมูลกัน และให้ไปดำเนินการ รัฐก็ไม่ต้องเสียปีละ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ท่านประธาน เก็บปีละ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทไปช่วยเหลือพี่น้องประชาชน ไปสร้างเขื่อน สร้างถนน สร้างอะไรได้อีกเยอะแยะครับ ไปสร้างโรงเรียนได้อีกเยอะแยะครับ นี่โยนไปปีละ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานก็ลองคิดดูครับ ถ้าเป็นกิจการของบ้านเราเองในครัวเรือนเอง เรียกว่าผมไม่อยากจะพูดคำพูดนี้ครับท่านประธาน ไม่มีเสื้อผ้าจะใส่ก็แล้วกัน หมดท่านประธาน เพราะว่ามันทำไม่ไหว นี่เป็นเรื่องที่เราไปเก็บภาษีของพี่น้องประชาชน ไปเก็บรายได้จากพี่น้องประชาชนโดยทั่วไป แล้วก็บริหารโดยที่ผมอยากจะใช้คำว่าเราไม่พิจารณาในการแก้ไขจุดรั่วจุดโหว่ของประเทศเรา เราต้องแก้ไขครับ อันดับนี้ต้องนำมาอันดับต้นเลยในการที่จะทำ ก็ไม่ได้ทำ ----------

แล้วจนวันนี้ก็ยังไม่ได้ทำ เวลารัฐบาลนี้ก็จะหมดแล้ว แล้วก็ยังไม่ทำอีก นี่คือสิ่งที่ย้ำเตือนใครก็ตามแต่ที่จะเข้ามาเป็นรัฐบาลใหม่ ใครก็ตามแต่ที่จะมาดำเนินต่อต้องทำในสิ่งเหล่านี้ ไม่อย่างนั้นพี่น้องประชาชนก็เสียภาษีอยู่นี่ สิ่งที่จะต้องเอาไปช่วยเหลือพี่น้องประชาชนก็ช่วยได้น้อยลง ไม่ว่าจะเป็นรายได้ของประเทศก็น้อยลง สิ่งเหล่านี้ก็ต้องเรียนท่านประธานว่าคือปัญหาของประเทศเรา

อีกเรื่องหนึ่งก็คือในเรื่องที่เราจะไปทำรถไฟความเร็วสูง ไฮ สปีด เทรน ก็ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าในความเร็วสูงที่เราพูดกันมันสูงจริงหรือเปล่า แล้วระบบถ้าเราพูดกันตรง ๆ ท่านประธาน รถไฟเขาพูดกันในระบบราง รางเป็นตัวเมน (Main) ว่าจะเอาระบบแบบไหน อย่างไร เป็นเรื่องสำคัญ ระบบรางที่เราเลือกเราก็จะเลือกใช้ระบบของประเทศจีนเท่านั้นใช่ไหม ถ้าเราใช้ระบบประเทศจีน ประเทศจีนก็ไปซื้อลิขสิทธิ์ ไปซื้อวิธีทำหรือเทคโนโลยีจากประเทศโน้นประเทศนี้มา มีทั้งไปขอซื้อจากประเทศฝรั่งเศส จากการศึกษา แล้วก็ไปเอาจากประเทศเยอรมนีมา บริษัทซีเมนต์ที่เราพูดกัน เอาเข้ามาแล้วก็รวม ๆ ปรับรวมกับเทคโนโลยีของประเทศจีนเข้ามาพัฒนาแล้วก็เอามาใช้ ถ้าเราพูดถึงประเทศจีนสมาชิกหลายท่านก็อภิปรายครับท่านประธาน ผมขออนุญาตนำสิ่งเหล่านั้นมาพูดอีกครั้งหนึ่งก็คือว่าประเทศจีนเพิ่งพัฒนามาเมื่อไม่กี่ปีนี้เอง เมื่อไม่กี่ปีนี้เองท่านประธาน ๔-๕ ปีนี้เอง แต่ประเทศที่เขาพัฒนามาก่อนหน้านี้แล้วแล้วก็ก่อนหน้านี้มาก ๆ เลยคือประเทศแรกของการพัฒนาเรื่องรถไฟความเร็วสูงก็คือประเทศญี่ปุ่น เพื่อนสมาชิกอาจจะมีข้อมูลที่คลาดเคลื่อนว่าประเทศญี่ปุ่น ปี ๒๕๐๗ จริง ๆ ไม่ใช่ ประเทศญี่ปุ่นพัฒนารถไฟมาตั้งแต่ ปี ๒๕๐๓ แล้วก็สำเร็จ แล้วก็ใช้ในประเทศญี่ปุ่น ปี ๒๕๐๓ นะครับ ผมย้ำ นับถึงวันนี้ ๕๐ ปีครับท่านประธาน ประเทศญี่ปุ่นทำมา ๕๐ ปี แล้วประเทศญี่ปุ่นก็พยายามคิดค้นเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการที่จะทำ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ผมเองเมื่อวันหนึ่งก็ได้มีโอกาสไปประเทศญี่ปุ่น ก็ไปศึกษางานนี้ละครับไปศึกษาเรื่องรถไฟ เรื่องอะไรต่ออะไร ก็ไปดู ไปขึ้นด้วยนะครับ ไปขึ้นทั้งของจริงด้วยจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง ทั้งระบบที่ความเร็วไม่มากกับความเร็วมาก ๆ แล้วก็ไปขึ้นรถไฟที่เขาเรียกว่าเป็นระบบทดลองอันใหม่ที่เขากำลังจะสร้างใหม่อยู่ในแผนการทดลอง ไปลองนั่งดู แต่มันเป็นเรื่องของการทดลอง แต่ขออนุญาต

กราบเรียนว่าเขาก็กำลังพัฒนาเทคโนโลยีแข่งกับประเทศอื่น ๆ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน รถไฟความเร็วสูงมาก ถ้ามันเกิดเหตุนี่ตายเยอะ ตายเยอะมากครับความเร็วมันตั้ง ๔๐๐-๕๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ความเร็ว ๓๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงอย่างน้อย ๆ ที่เราต้องใช้กัน ประเภทความเร็ว ๒๐๐ กว่ากิโลเมตรต่อชั่วโมงนี่มันตกรุ่นล้าสมัยไปแล้ว ถ้าจะสร้าง ๓๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงเขาก็ไม่สร้างกันแล้ว เขาก็ต้องพูดกัน ๕๐๐ ๖๐๐ ๗๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง พูดกันถึงขนาดนั้น ถ้าความเร็วขนาดนั้นถ้าเกิดความเสียหายหรือเกิดการชำรุด ผมไม่ได้ว่าประเทศจีนเทคโนโลยียังไม่พอ แต่ว่าในเรื่องของประสบการณ์ ในเรื่องของการทดลองการใช้ระยะเวลามันยังน้อย อายุมันยังไม่มาก ถ้าอายุมันมากพอมันอาจจะเกิดความเสียหายในอีก ๑๐ ปีข้างหน้ากับประเทศจีนก็ได้ ในเรื่องของรถไฟ พอใช้ไปแล้ว ๑๐ ปีมันเสียหาย หรือใช้ไป ๑๕ ปีแล้วมันเสียหาย มันอาจเป็นไปได้ แต่ประเทศญี่ปุ่นเขาใช้มา ๕๐ ปี แต่ว่าระหว่างของการใช้เขาก็เกิดนะครับ ไม่ใช่เขาไม่เกิด ไม่ใช่เขาไม่มีปัญหาครับท่านประธาน เช่นเดียวกันประเทศเยอรมนี ถ้าเราศึกษาประเทศเยอรมนี ขอเวลาท่านประธานอีกนิดหน่อย ประเทศเยอรมนีปัญหาเขาก็เยอะแล้วเขาก็เป็นปัญหามากเลย จนกระทั่งเขาเองซึ่งเรียกว่าการคิดค้นเรื่องนี้ของประเทศเยอรมัน ในระยะหลังอาจจะเรียกว่าด้อยลงไป ในเรื่องของการแข่งขันที่เขาจะไปเอาเรื่องนี้แข่งขันกับทางประเทศญี่ปุ่นหรือประเทศอื่น ๆ ----------

เพราะฉะนั้นประเทศเยอรมนีเขาก็เลยไม่ค่อยได้พัฒนาเรื่องนี้เท่าไร ต้องขออนุญาตท่านประธานครับว่าเรื่องดังกล่าวนี้ไม่ใช่ว่ามันไม่มีความสำคัญ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับ ขอเวลานิดหนึ่งสภาแห่งนี้ ก็คือในเรื่องของการสร้าง ท่านประธานคงจำได้ปีหนึ่งในสมัยหนึ่ง ปี ๒๕๓๑ ในระยะนั้นเราก็เปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้าแล้วก็พัฒนาเศรษฐกิจบ้านเรา เศรษฐกิจบ้านเรากำลังเฟื่องฟู ท่านประธานก็คงจำได้ ผมขอย้อนนิดหนึ่ง ปรากฏว่าเราก็สร้างสนามบินจังหวัดโน้นจังหวัดนี้ ใครอยากสร้างก็สร้าง ใครมาเป็นนายกรัฐมนตรี ใครมาเป็นรัฐมนตรี ใครมาเป็นอะไรก็ไปสร้างกันจังหวัดที่มันไกลพอสมควรสามารถที่จะสร้างได้ก็ไปสร้าง ๆ ปรากฏว่าเต็มไปหมดเลย เช่นเดียวกันนะครับ แล้ววันนี้เป็นอย่างไร บ้างสนามบินปิด เอาวัว ควายไปเลี้ยงซึ่งส่วนหนึ่งเป็นอย่างนั้น เพราะว่าสภาพของการพิจารณาหรือการคิดนั้นคือการสำรวจนั้นไม่ดีพอ ผมกำลังจะมาเข้าเรื่องตรงนี้ ขอฝากท่านประธานครับว่าถ้าจะทำ ผมไม่อยากจะเห็นอีก ๒๐-๓๐ ปีข้างหน้า หรือ ๑๐ ปี หลังการสร้างเสร็จแล้วใช้ไปแล้วมันจะเกิดเหตุสิ่งเหล่านี้ เพราะว่าเสียดายสตางค์แล้วก็เสียบรรยากาศของลูกหลานที่เขาจะคิดคำนึง เพราะคนคิดนี่ก็คิดดีกับบ้านเมือง แต่ว่าอยากจะทำให้รอบคอบ ก็ขออนุญาตฝากสิ่งเหล่านี้ไปด้วย นั่นก็คือจุดของการที่จะจอดแต่ละจุดของการจอดของสถานีรถไฟ มันต้องมีความสำคัญ เพราะว่ารถไฟความเร็วสูงไม่ได้คิดอยากจะจอดก็จอดเต็มไปหมด ไม่ว่าที่ไหนก็จอด ตรงนั้นตรงนี้ตรงโน้น มันก็เลยไม่เร็วเพราะว่าไปเสียเวลากับการจอดมาก แล้วก็ทำให้คนโดยสารการเดินทางเขาจะรู้สึกรำคาญแล้วก็เบื่อหน่าย เพราะฉะนั้นระยะของการจอด ระยะของคาบเวลาหรือแหล่งของสถานที่ ตรงนี้ต้องนำมาวิเคราะห์ศึกษาให้มีความเหมาะสมว่ามนุษย์เราสัมพันธ์กับชีวิตของความเป็นมนุษย์ว่ามนุษย์เรานี่เดินทางเคลื่อนที่ไปขนาดนี้ ครึ่งชั่วโมง ๑ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมงต้องเข้าห้องน้ำ ระยะเวลาของการจอดพอดีพอเหมาะพอสมกับการเข้าห้องน้ำ ระยะเวลาของการที่อยากจะดื่มน้ำดื่มอะไร อย่างนี้เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ก็คิดคำนวณหรือมาผลการศึกษาได้ เพราะฉะนั้นก็ขอฝากไว้ว่าไหน ๆ จะทำก็ขอให้ทำให้สมบูรณ์ให้ดีที่สุดนะครับเพื่อเป็นสิ่งที่เรียกว่า

ประเทศไทยของเราจะได้เป็นสิ่งที่เชิดหน้าชูตาได้ ก็ขอฝากสิ่งเหล่านี้ซึ่งเวลามันน้อยนะครับ ท่านประธาน กราบขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณวิฑูรย์ นามบุตร ไม่อยู่นะครับ พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ อยู่ไหมครับ เชิญครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ส.ว. นั่งลงก่อนครับ นี่เจ้าของเขามาพอดี เดี๋ยวค่อยตามหลัง

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผม วิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน กลุ่ม ๔ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดศรีสะเกษ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟ ระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ผมมีโอกาสได้ฟังมาตั้งแต่เช้า ส่วนใหญ่ไม่มีใครคัดค้านหรืออาจจะมีบ้างในการทักท้วง ติติงในเรื่องบางประเด็น ท่านประธานไม่ว่าวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ถือว่าเป็นทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่เป็นรูปธรรม เป็นความหวัง เป็นความฝันของประชาชนคนไทย ครั้งนี้ไม่ใช่ฝันกลางวันท่านประธาน แต่จะฝันเป็นจริง รัฐบาลกล้าทำแล้วก็ต้องกล้าตัดสินใจทำโครงการขนาดใหญ่เพื่อการพัฒนาประเทศ ท่านประธานครับ การจะทำงานใหญ่ ๆ บางครั้งก็อย่าไปใส่ใจเรื่องเล็กน้อย ๆ บ้างปล่อยมันไปเถอะครับ จะมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันว่ารัฐบาลแย่งงานกันทำ แย่งกันสร้างผลงาน ท่านประธานครับ ถ้าเป็นผลงานที่เป็นประโยชน์กับประชาชนเราต้องช่วยกันทำ ต้องร่วมมือ ----------

แน่นอนครับโครงการนี้ใช้เงินหลายแสนล้านบาท จะให้หน่วยงานหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่งรับผิดชอบยากที่จะประสบความสำเร็จ ต้องได้รับความร่วมมือจากกระทรวงคมนาคม ท่านรัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ ครับ ครั้งนี้เป็นโอกาสดีนาทีทองที่ท่านจะได้สร้างผลงานได้อย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน ต้องถือว่ารัฐมนตรีโสภณเป็นรัฐมนตรีที่ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายข้าราชการประจำสูงมากและสูงที่สุดท่านหนึ่ง แต่ขณะเดียวกันครับท่านประธาน ลำพังกระทรวงคมนาคมก็คงจะยากที่จะเดินหน้าไปเพียงลำพังจะต้องมีกระทรวงการคลัง ท่านรัฐมนตรีกรณ์ต้องมาร่วมมือในการเจรจา และสุดท้ายซึ่งเป็นคำตอบก็อยู่ที่ท่านนายกรัฐมนตรี คนที่จะมีบทบาทในการช่วยทำงานอีกท่านหนึ่งก็หนีไม่พ้นหรอกครับ ท่านเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ท่านกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ดังนั้นทุกฝ่ายทุกคนเรามาร่วมกันทำงาน วิธีการจะเป็นอย่างไรไม่สำคัญหรอกครับ ผมพูดอยู่เสมอครับว่าจะเป็นแมวดำแมวขาวก็ตามขอให้มันจับหนูได้ ทำอย่างไรโครงการนี้จะเดินหน้าไปสู่ความสำเร็จให้ได้เร็วที่สุด เป็นกรอบเป็นหน้าที่เป็นภารกิจของรัฐบาลที่จะต้องช่วยกันเร่งรัดและผลักดัน ท่านประธานที่เคารพครับ สาระสำคัญของกรอบการเจรจาถือว่าประชาชนทุกภูมิภาค ทุกส่วนได้รับประโยชน์จากโครงการจากนโยบายนี้ ท่านครับเราจะมีรถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพฯ ไปสุดชายแดนภาคใต้ เราจะมีรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดระยอง จากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ในฐานะที่เป็นลูกอีสานคนหนึ่ง ผมเองมีความภาคภูมิใจที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับภาคอีสานอย่างน้อย ๆ ครับ ภาคอีสานเราจะมีรถไฟความเร็วสูงอยู่ ๒ สาย ซึ่งเป็นสายหลักสายประธานที่จะเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าสายกรุงเทพฯ-หนองคาย ๖๐๐ กว่ากิโลเมตร และที่สำคัญก็คือจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดอุบลราชธานี จากกรุงเทพฯ ไปโคราช ไปจังหวัดบุรีรัมย์ ไปจังหวัดสุรินทร์ ผ่านจังหวัดศรีสะเกษ แล้วก็ไปสุดเส้นทางที่จังหวัดอุบลราชธานี ๕๖๘ กิโลเมตร เป็นความฝันอย่างหนึ่งของพี่น้องก็คือว่าทำอย่างไรการขนส่งการเดินทางของประชาชนจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันจะใช้เวลาเดินทางอยู่ที่ประมาณ ๑๐ ชั่วโมง ถ้ามีรถไฟความเร็วสูงตามโครงการนี้การเดินทางของประชาชนจะเหลืออยู่สัก ๒-๓ ชั่วโมง ท่านครับเรามาช่วยกันทำให้ดำเนินการต่อไปให้สำเร็จ กรอบการเจรจาที่จะฝากให้ฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยทางกระทรวง

คมนาคมคงเป็นองค์กรหลัก หน่วยงานหลักในการดำเนินการก็คือเรื่องของการก่อสร้าง เรื่องของการลงทุนร่วมกันเกี่ยวกับระบบราง จีน-ไทย ท่านจะอยู่ที่อัตราส่วนเท่าไร ถ้าดูกรอบระหว่างประเทศจีนกับประเทศลาวเขาก็มีสัดส่วนที่ค่อนข้างชัดเจนครับ แต่ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน ที่เรามีความสัมพันธ์เป็นพิเศษ ผมอยากจะให้รัฐบาลหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเจรจากรอบครั้งนี้ครับ ใช้ความสัมพันธ์ที่เรามีอันดีกับประเทศจีนให้เป็นประโยชน์กับพวกเรามากที่สุด แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นครับก็ไม่ต้องเอาเรื่องได้เปรียบเสียเปรียบเข้ามาเป็นเรื่องพิจารณา เราคำนึงถึงเรื่องของความเป็นธรรม เราคำนึงถึงเรื่องความเป็นมิตรเป็นเพื่อนบ้าน เป็นเพื่อนร่วมโลกที่ดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน ผมว่าน่าจะเดินหน้าได้อย่างดี ตอนนี้ประเทศจีน ประเทศลาว เขาเดินหน้าแล้ว เขารอเรานี่ครับจะมาเชื่อมต่อ จะมาเชื่อมโยงกันอย่างไร

ส่วนประการที่ ๒ เรื่องการเดินรถไฟและการบริหารจัดการ ท่านประธานครับ ครั้งนี้อยากจะให้กระทรวงคมนาคมทำการปฏิรูปหรือจะปฏิวัติการรถไฟแห่งประเทศไทยอะไรก็ตาม เรามีข้อครหาเยอะแยะเกี่ยวกับการรถไฟแห่งประเทศไทย การบริหารจัดการที่ขาดทุนและสะสมมาเป็นเวลาเนิ่นนาน ครั้งนี้ละครับจะเป็นโอกาสดีที่หน่วยงานต่าง ๆ จะได้ช่วยทำงานร่วมกัน เราไม่ต้องไปห่วงเรื่องของการเวนคืน เป็นโชคดีของประเทศไทยเราก็คือเรามีความพร้อมไม่ต้องไปเวนคืนอีกแล้วครับถึงแม้จะผ่านสถานที่บางแห่งซึ่งจะต้องใช้ความร่วมมือก็เอาเรื่องของการประสานงานว่ากันไป

ท่านประธานที่เคารพครับ สุดท้ายที่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน ก็คือว่าหลังจากสร้างรถไฟความเร็วสูงแล้วนี่ครับ ระบบขนส่งเราต้องเชื่อมโยงกันครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถนน ๔ ช่องจราจรเรามีจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดอุบลราชธานี ต้นทางเรียบร้อยครับท่านรัฐมนตรี ไม่ว่ากรุงเทพฯ ไปโคราช โคราชไปจังหวัดบุรีรัมย์ เรียบร้อยดีครับ ปลายทางก็เรียบร้อยครับ จากจังหวัดศรีสะเกษ ไปจังหวัดอุบลราชธานี จากจังหวัดอุบลราชธานีไปช่องเม็กที่จะต่อกับประเทศเพื่อนบ้านคือ สปป. ลาว แต่จุดที่ยังไม่สะดวก แล้วก็ได้รับผลกระทบมากในเรื่องของการคมนาคม ตอนนี้ก็คือ ช่วงจากจังหวัดบุรีรัมย์ของท่านรัฐมนตรีไปจังหวัดสุรินทร์ แล้วไปจังหวัดศรีสะเกษ ถ้าท่านทำโครงการรถไฟความเร็วสูงจบ ท่านเดินหน้าควบคู่ไปกับถนน ๔ ช่องจราจร จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ พี่น้องอีสานใต้จะได้รับความสะดวกสบาย ท่านรัฐมนตรีครับ ไม่ต้องไปห่วงไปกังวลว่าจะมีโครงการลงในพื้นที่รัฐมนตรีเยอะ แต่ถ้าพี่น้องประชาชนได้รับประโยชน์ ผมเชื่อว่าไม่มีใครทักท้วง ไม่มีใครมาคัดค้าน ขัดขวางท่านในการดำเนินการ ผมขอถือโอกาสตรงนี้กราบเรียนกับท่านประธานสั้น ๆ ว่า ให้เดินหน้าโครงการนี้ เร่งกรอบการเจรจาและเร่งดำเนินการ อยากจะให้เห็นต้นปีหน้า มีการวางศิลาฤกษ์ มีการวางหมุดฝังเข็ม เริ่มดำเนินการก่อสร้าง เราก่อสร้างไป เราออกแบบไป เราดำเนินการไป มีอะไรที่เป็นปัญหาก็ค่อยแก้กันไป สุดท้ายความสำเร็จ ก็จะตกกับพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่าน พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ เชิญครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอมาเพื่อขอความเห็นชอบต่อรัฐสภาในวันนี้ ผมรู้สึกดีใจที่รัฐบาลได้กรุณาหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณา ตั้งแต่ผมเกิดมาอายุ ๗ ขวบ เมื่อ ๔๓ ปีที่แล้ว ผมก็ได้ยินว่าประเทศไทยมีรถไฟแล้ว รถไฟมีจุดกำเนิดมาตั้งแต่

พุทธศักราช ๒๔๔๓ มาถึงปี ๒๕๕๓ เป็นระยะเวลา ๑๐๐ ปีพอดี ๑๐๐ ปีแห่งกิจการรถไฟของประเทศไทย แต่ว่าการพัฒนาทางการรถไฟนั้นไม่สามารถเจริญก้าวหน้าหรือเจริญเติบโตเพื่อให้ประชาชนใช้สัญจรไปมาอย่างสะดวกได้ สาเหตุก็เนื่องจากว่าภาครัฐไม่ให้ความสนใจกับการรถไฟที่ใช้อยู่ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๑๐๐ ปี ดังนั้นการที่รัฐบาลได้เสนอร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการถไฟระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนในครั้งนี้ ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นนับ ๑ ใหม่นะครับ ๑๐๐ ปีที่ผ่าน นับ ๑ ใหม่ในปี ๒๕๕๓ ก็ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่จะมีประโยชน์ แม้ว่าในอนาคตหลังจากที่ผ่านกรอบเจรจาความร่วมมือด้านพัฒนากิจการรถไฟระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนในวันนี้ไปแล้ว แม้ว่าจะมีประชาชนต่อต้านหรือว่ามีบุคคลหลายฝ่ายไม่เห็นด้วยก็ตาม แต่ก็ถือว่าเป็นเรื่องดีที่มีจุดเริ่มต้นในการที่จะพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าเท่าทันหรือว่าเทียบเท่ากับนานาชาติที่เขากำลังพัฒนา เพราะฉะนั้นการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ รับทราบรายงานการปฏิบัติราชการในสาธารณรัฐประชาชนจีนของท่านรองนายกรัฐมนตรีสุเทพในขณะนั้นได้ไปติดต่อเพื่อขอทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการที่สาธารณรัฐประชาชนจีนจะร่วมมือกับประเทศไทยในการที่จะพัฒนากิจการรถไฟของประเทศ เพราะฉะนั้นรายละเอียดต่าง ๆ ที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอมาเกี่ยวกับเอกสารร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านพัฒนากิจการรถไฟนั้นก็ถือว่าสมบูรณ์นะครับ มีโครงการสมบูรณ์ มีข้อตกลงต่าง ๆ เช่น

๒.๑ วัตถุประสงค์/เป้าหมายในการเจรจา

๑) วัตถุประสงค์

เพื่อให้รัฐบาลมีกรอบการเจรจาในการสร้างความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งอาจนำไปสู่การกำหนดข้อตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ต่อไป อันนี้คือวัตถุประสงค์นะครับ

๒) เป้าหมายการเจรจา เพื่อให้ได้ข้อตกลงในการร่วมมือพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่เป็นประโยชน์ในภาพรวมสูงสุดของประเทศ และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

คือเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ถ้าเป็นในอดีตนะครับในเรื่องกรอบการเจรจาต่าง ๆ ที่จะไปทำข้อตกลงกับต่างประเทศนั้นรัฐบาลสามารถทำได้เลยไม่ต้องผ่านรัฐสภาเหมือนปัจจุบัน แต่ในอดีตที่ผ่านมาก็เกิดปัญหาประชาชนต่อต้านประชาชนไม่รู้เรื่องดังกล่าว แต่ทั้งนี้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ถือว่าเป็นเรื่องดีที่ในฐานะสมาชิกรัฐสภาเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยเลือกตั้งมาทั้ง ส.ส. และ ส.ว. นะครับ ดังนั้นก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพี่น้องประชาชนที่จะรับทราบแล้วก็เห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบก็อยู่ในดุลยพินิจของสมาชิกรัฐสภาแต่ละท่าน

ดังนั้นเส้นทางต่าง ๆ ที่กำหนดจากประเทศจีนผ่านมาประเทศลาว ผ่านมาประเทศไทย และจะเลยไปที่ประเทศมาเลเซียหรือประเทศสิงคโปร์นั้น ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาในภูมิภาคอาเซียนด้วยกัน ซึ่งประเทศจีนก็ถือว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนะครับ รถไฟในอดีตประเทศไทยของเราก็ได้นำรูปแบบของรถไฟมาจากประเทศอังกฤษ ระบบรางก็ใช้รางเดี่ยวก็คือความกว้างแค่ ๑๐๐ เซนติเมตร หรือว่าเท่ากับ ๑ เมตร แต่ในปัจจุบันนี้รถไฟระบบดังกล่าวนี้เขาก็ได้ยกเลิกไปหมดแล้วแล้วก็ให้ทำรางใหม่ก็คือ ๑.๔๓๕ เมตร ก็ถือว่าเป็นประโยชน์สูงสุด แต่ทีนี้ผมก็ยังสงสัยอยู่ว่าคำว่า กิจการรถไฟ นี่เป็นรถไฟฟ้าหรือรถดีเซลรางนะครับ ผมยังสงสัยว่ารัฐมนตรียังไม่ได้ชี้แจงว่าเป็นรถไฟฟ้าหรือรถไฟราง ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยใช้รถไฟดีเซลรางไม่ใช่รถไฟฟ้า แต่ว่านานาประเทศเขาใช้รถไฟฟ้ากันหมดแล้วนะครับ ยกตัวอย่าง ประเทศจีน

ประเทศรัสเซีย ประเทศเยอรมนี ประเทศยุโรปก็ใช้รถไฟฟ้าทั้งหมดเลย ผมเคยไปศึกษาดูงานที่ประเทศจีน เคยไปศึกษาดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น และประเทศไต้หวัน และประเทศในยุโรปนะครับ ก็ได้ไปนั่งรถไฟฟ้าความเร็วสูง ถือว่ามีประสิทธิภาพสูงสุดอย่างยิ่งนะครับ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าประเทศไทยของเราได้รับโอกาสในการพัฒนาประเทศทางด้านกิจการรถไฟ ก็ถือว่าเป็นประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชน ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ในการเดินทางด้วยรถยนต์ปัจจุบันนี้มีปัญหาหรืออุปสรรคมาก ในการเดินทางด้วยเครื่องบินก็เช่นเดียวกัน มีภาระในเรื่องค่าใช้จ่ายสูงมาก เพราะฉะนั้นโอกาสในการที่จะพัฒนาประเทศด้วยระบบพัฒนาทางรางรถไฟฟ้า ผมว่าเป็นประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชน ไม่ว่าประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือนะครับ นั่งรถไฟจากจังหวัดอุบลราชธานีเข้ามากรุงเทพมหานคร ใช้เวลา ๑๐ ชั่วโมง ระยะทางแค่ ๖๐๐ กิโลเมตร แต่ถ้าหากว่ามีรถไฟความเร็วสูงเกิดขึ้น ก็จะใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง สามารถที่จะเดินทางจากจังหวัดอุบลราชธานีเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ แบบเช้าไปเย็นกลับได้ อันนี้ก็เป็นเรื่องดีเช่นเดียวกันนะครับ ที่ทางประเทศจีนจะได้สร้างทางรถไฟจากประเทศจีนผ่านมายังประเทศลาว แล้วก็มาเชื่อมทางรถไฟของไทยที่จังหวัดหนองคาย แล้วก็จะผ่านเข้ามายังกรุงเทพฯ แล้วก็ล่องลงไปทางภาคใต้ไปประเทศมาเลเซีย ไปประเทศสิงคโปร์ ฉะนั้นโอกาสที่จะพัฒนาก็จะทำให้ประชาชนหลาย ๆ ประเทศ ซึ่งเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยก็ได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว โดยที่บุคคล ----------

ที่จะใช้จ่ายในเรื่องค่าเครื่องบินก็จะลดค่าใช้จ่ายลงไป ในเรื่องค่าใช้จ่ายและระยะเวลาในการเดินทางด้วยรถยนต์ก็จะลดลงไป เพราะว่าอุบัติเหตุทางรถยนต์นั้นมีสูงมากกว่ารถไฟ ดังนั้นกรอบการเจรจาในเรื่องความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนตามที่รัฐบาลเสนอมานั้น ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แม้ว่าจะไปกู้เงินมาสร้างก็ตามการกู้เงินเพื่อสร้างสาธารณประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน ประชาชนไม่ว่า ผมก็ได้สอบถามพี่น้องประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศไทยมีความยินดีที่จะให้รัฐบาลได้ดำเนินการก่อสร้างปฏิรูประบบรถไฟเสียใหม่ แต่รถไฟระบบเก่าก็ให้คงไว้เหมือนเดิม ใช้ในการบรรทุกขนสินค้า ใช้เป็นรถท่องเที่ยวภายในประเทศได้ แต่รถไฟอันใหม่ก็ควรจะทำราง ไม่ว่าจะทำเป็นรางคู่หรือว่าตามพื้นดินหรือว่าจะยกระดับขึ้นสูงลอยฟ้าก็ได้นะครับ เพราะว่าการพัฒนากิจการรถไฟไม่ใช่จะยืมเงินมาครั้งเดียวแล้วก็ไปใช้ทำในปีเดียว มันคงเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรอบการเจรจาในครั้งนี้ก็ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของรัฐบาล แม้ว่ารัฐบาลนี้จะหมดอายุลงไปในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ นี้ก็ตาม ถ้ามีรัฐบาลใหม่มาแล้วรัฐบาลใหม่ก็ต้องสานงานต่อเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่พี่น้องประชาชนทั่วประเทศ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่พี่น้องประชาชนทั่วอาเซียนด้วย ประเทศจีนมีประชากร ๑,๓๐๐ ล้านคน ในอาเซียน ๑๐ ประเทศมีประชากรประมาณ ๖๐๐ ล้านคน ๑,๓๐๐ ล้านคน กับ ๖๐๐ ล้านคน ก็เป็น ๑,๙๐๐ ล้านคน เพราะฉะนั้นคนในประเทศจีนก็ดี หรือว่าอาเซียน ๑๐ ประเทศ ถ้าหากว่าเดินทางเข้ามาประเทศไทยแล้วก็สามารถที่จะใช้การขนส่งทางรางไปท่องเที่ยวทั่วประเทศไทย ไปท่องเที่ยวในอาเซียนได้ทั้ง ๑๐ ประเทศ โอกาสต่อไปทางประเทศกัมพูชาก็ดี ทางประเทศเวียดนามทางประเทศพม่าก็ดี ทางประเทศลาวก็ดี ก็จะมีรถไฟมาเชื่อมกับประเทศไทยก็จะเกิดผลประโยชน์สูงสุดกับพี่น้อง แล้วก็ประเทศชาติสืบไปนะครับ กราบขอบคุณครับ ผมขอให้การสนับสนุนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านไชยา พรหมา เชิญครับ

นายไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองบัวลำภู

พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กรอบการเจรจาว่าด้วยความร่วมมือการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่รัฐบาลเสนอเพื่อขออนุมัติความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ความจริงแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ไม่ใช่เรื่องใหม่ เป็นเรื่องที่พวกเราในฐานะสมาชิกรัฐสภาก็อยากจะเห็นรถไฟความเร็วสูง ซึ่งถือว่าเป็นการขนส่งมวลชนที่มีความสำคัญอย่างมาก แล้วก็ควรที่จะเกิดขึ้นในประเทศนี้นานแล้ว แต่ท่านประธานที่เคารพครับ กรอบการเจรจาที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามาสู่การพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้ ดูเหมือนว่ารัฐบาลนั้นจะเร่งรีบเกินไปจนขาดความรอบคอบ เพื่อนสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้ก็ได้ท้วงติงในเรื่องเอกสารต่าง ๆ มากมาย แต่ถึงอย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ผมจะอภิปรายนั้นเป็นข้อท้วงติง ข้อห่วงใยซึ่งก็เป็นความปรารถนาดีที่อยากจะเห็นโครงการนี้เกิดขึ้นในประเทศนี้ ไม่แตกต่างจากรัฐบาลและท่านรัฐมนตรีเท่าไรนัก ถ้าจะพูดถึงกิจการรถไฟแล้วถ้าไม่พูดถึงรถไฟในปัจจุบันนั้นก็คงจะละเลยปัญหาครับ เพราะว่าปัญหาของรถไฟในขณะนี้ สถานะของรถไฟวันนี้อยู่ในสภาพของการขาดทุน ขาดทุนวันนี้สถานะทางการคลังกำลังจะขึ้นไปถึง ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วครับ เพราะฉะนั้นปัญหานี้ผมทราบว่าท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีก็คงจะทราบว่ากิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทยนั้นอยู่ในภาวะที่จะต้องปรับปรุงอย่างมาก เพราะองค์กรมันใหญ่ แล้วก็ประสบปัญหาภาวะการขาดทุนนั้น ปัญหาภายในนั้นมีปัญหามากมาย ผมเคยอภิปรายในสภาแห่งนี้มาหลายครั้ง ในการบริหารจัดการโครงสร้างของรถไฟนั้นมันจะต้องมีการผ่าตัด ----------

จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีประสิทธิภาพและจะต้องไม่เป็นภาระของรัฐบาลในเรื่องของงบประมาณ วันนี้ผมเสียดายว่าสิ่งที่รัฐบาลจะมาขออนุมัติจากรัฐสภาแห่งนี้ที่ท่านจะต้องไปเจรจากับประเทศจีน ซึ่งจะต้องใช้เงินลงทุนในการก่อสร้างโครงการดังกล่าวนี้มากกว่า ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมอยากจะเห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมานั่งฟังว่าสิ่งที่ท่านจะไปเจรจานั้นท่านได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสถานะทางการคลังและหนี้สาธารณะของประเทศอย่างไร ก็คงจะปฏิเสธ ไม่ได้ครับท่านประธานที่เคารพว่ากรอบการเจรจานั้นจะต้องพูดถึงเรื่องเงินลงทุนว่าเราจะลงทุนในสัดส่วนอย่างไรระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทย ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผมคิดว่าถ้าหากท่านมานั่งฟังก็จะเกิดประโยชน์จากการไปเจรจาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของประเทศนี้ ถ้าพูดถึงรถไฟความเร็วสูงในปัจจุบันนี้ที่รัฐบาลมีความตั้งใจที่อยากจะดำเนินการในเรื่องนี้ คิดว่าก็คงจะเป็นเรื่องที่จะพูดถึงความเร็วของรถไฟ ซึ่งในปัจจุบันนั้นเราไม่สามารถที่จะพัฒนารถไฟที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้นให้มีประสิทธิภาพในการที่จะขนส่งผู้โดยสาร ขนส่งสินค้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือการทำความเร็วลดเวลาในการเดินทางนั้นได้เนื่องจากว่าข้อที่ ๑ ระบบรางของเรานั้นเป็นระบบความกว้าง ๑ เมตร ซึ่งความกว้าง ๑ เมตรเขาออกแบบไว้สำหรับสมรรถนะความเร็วที่คำนึงถึงความปลอดภัย มันไม่สามารถที่จะขยายและพัฒนาความเร็วจนเป็นรถไฟความเร็วสูงได้ อย่างมากก็คงสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐-๑๒๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ซึ่งถ้าเร็วกว่านี้ก็คงจะเกิดความไม่ปลอดภัยของผู้โดยสาร เพราะฉะนั้นความคิดในการที่จะทำรถไฟความเร็วสูงนั้น จะต้องมีความเร็วอย่างต่ำมากกว่า ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ผมคิดว่าอย่างนั้น ความเร็ว ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงนั้นในประเทศต่าง ๆ ที่เขามีความเจริญนั้นยังถือว่าความเร็วยังน้อย วันนี้มันไปถึง ๓๐๐-๔๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงไปแล้ว นั่นก็คือประโยชน์ในการที่จะขนคน ขนคนจากชานเมืองเข้าสู่เมือง จากเมืองไปสู่ชานเมือง เป็นการขนถ่ายผู้โดยสาร ซึ่งในต่างประเทศที่เขามีความเจริญนั้นเขาใช้ระบบการขนส่งมวลชนที่เป็นรถไฟความเร็วสูงนั้นในการบริหารจัดการ ท่านประธานที่เคารพครับ แผนงานของรัฐบาลที่นำเสนอมาในเส้นทางที่จะต้องดำเนินการก่อสร้างนั้นมีอยู่ ๕ เส้นทางด้วยกัน แต่เส้นทางที่ผมมีความสนใจที่บอกว่าที่จะเกิดขึ้นอย่างมีการพิจารณาด้วยความรอบคอบ พิจารณาถึงความคุ้มทุนในการลงทุน

ทางด้านเศรษฐกิจ ก็คงจะเป็นเส้นทางไม่กี่เส้นทางครับ ไม่ว่าจะเป็นกรุงเทพฯ-หนองคาย ซึ่งมีความยาว ๖๑๕ กิโลเมตร กรุงเทพฯ-ปาดังเบซาร์ ๙๘๒ กิโลเมตร แล้วก็ยังมีเส้นทางไปจังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางไปจังหวัดระยอง อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ผมคิดว่าวันนี้รัฐบาลจะไปเจรจากับรัฐบาลจีน โดยจะบวกรวมเส้นทางทั้งหมด ๕ เส้นทางนี้แล้วจะทำพร้อมกัน ผมคิดว่าก็คงจะไม่ง่ายนะครับ เพราะมีข้อท้วงติงที่รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญพิจารณารอบคอบถึงผลกระทบต่าง ๆ ในการที่จะไปดำเนินการในโครงการดังกล่าวนี้ให้ประสบความสำเร็จ รัฐบาลได้คำนึงหรือเปล่าว่าการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงนั้นที่จะต้องสร้างรางระบบใหม่ที่เป็นรางมาตรฐาน ซึ่งมีความกว้าง ๑.๔๓๕ เมตรนั้น นั่นหมายความว่าจะต้องลงทุนใหม่ทั้งหมด ไม่ได้ใช้รางที่มีอยู่ในขณะนี้เลย ประเด็นที่ ๒ นั่นก็คือต้องคำนึงถึงว่าการก่อสร้างนั้นรัฐบาลคำนึงหรือยังว่าเราจะใช้ระบบรางเดียวหรือระบบรางคู่ เพราะถ้าใช้ระบบรางเดียวค่าก่อสร้างก็อีกราคาหนึ่งครับ แต่ถ้าจะใช้ระบบรางคู่หรือที่เรียกว่าดับเบิ้ล แทรก (Double track) นั้น ค่าก่อสร้างมันก็เพิ่มเป็น ๒ เท่า นั่นคือประเด็นที่ผมจะต้องฝากท่านรัฐมนตรีไว้สำหรับการไปเจรจา จะต้องคำนึงผลประโยชน์ของประเทศชาติอย่างมาก

ประเด็นต่อมานั่นก็คือต้องคำนึงถึงในเรื่องของการก่อสร้างนั้นจะต้องผ่านจุดต่าง ๆ ที่อยู่ในประเทศอย่างมากครับ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งป่า ไม่ว่าจะเป็นชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการพาดผ่านลุ่มน้ำเอ (A) ซึ่งในแต่ละเส้นทางนั้นมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมาก แม้กระทั่งผ่านไปยังโบราณสถานต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้มันก็ไม่ง่ายสำหรับการตัดสินใจ เพราะว่าจะต้องมีปัญหามวลชนตามมา

ประเด็นต่อมาพูดถึงเรื่องจุดตัด ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรี เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญว่าปัจจุบันนี้ถึงแม้ว่าเราไม่มีรถไฟความเร็วสูง เรามีจุดตัดที่เป็นปัญหา เป็นจุดที่อันตราย เป็นทางร่วมระหว่างทางหลวงแผ่นดินของกรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท วันนี้มันขยายไปยังถนนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นของ อบจ. ของ อบต. ของเทศบาล ซึ่งวันนี้มีการตัดถนนเพิ่มขึ้น แล้วจุดตัดรถไฟก็เป็นจุดที่เกิดอันตรายอย่างมาก ถ้าเราจะสร้างรถไฟความเร็วสูงรัฐบาลจะต้องดำเนินการในการที่จะคิดถึงระบบนี้ว่าความเร็วที่จะต้องเดินทางใช้ความเร็ว ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป จุดตัดต่าง ๆ จะต้องมีความปลอดภัยในการเดินทาง ค่าก่อสร้างมันก็ต้องเพิ่มขึ้น เพราะปัจจุบันนี้สิ่งเหล่านี้ก็เป็นปัญหาที่การรถไฟแห่งประเทศไทย ของบประมาณจากรัฐบาลก็ยังไม่ได้ นี่คือปัญหาที่ท่านต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ

ประเด็นต่อมา ต้องยอมรับว่าทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยนั้นมีจำนวนมาก ในปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะเป็นราง ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ที่สามารถพัฒนาไปเป็นเชิงพาณิชย์ได้ กรอบการเจรจาเราคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้หรือเปล่าว่าเมื่อเจรจาแล้วการก่อสร้างสถานี ผลประโยชน์ในการใช้พื้นที่ที่สถานี ในเชิงพาณิชย์ในการพัฒนาเป็นคอมเพล็กซ์ (Complex) ต่าง ๆ เราจะเจรจาและผลประโยชน์จะแบ่งกันอย่างไร สิ่งเหล่านี้มันมีผลกระทบมากครับ มันมีผลกระทบว่าการตัดสินใจของรัฐบาลนั้นมันส่งผลไปยังรัฐบาลหน้า มันส่งผลไปยังพี่น้องประชาชนที่จะต้องรับภาระกับปัญหาและหนี้สินที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นหนี้สาธารณะ และเป็นผลประโยชน์ของการรถไฟแห่งประเทศไทยเอง

ประเด็นต่อมาครับท่านประธานที่เคารพ องค์กรของการรถไฟแห่งประเทศไทยในปัจจุบันมันเทอะทะ การจัดตั้งองค์กรใหม่เพื่อรองรับกับการมีรถไฟความเร็วสูงซึ่งเป็นองค์กรใหม่คือการบริหารจัดการเชิงสมัยใหม่ ไม่ว่าจะคน ไม่ว่าจะระบบ ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีนั้น ท่านอย่าลืมว่าท่านจะต้องต่อสู้กับสหภาพแรงงานการรถไฟแห่งประเทศไทยเพราะคนเหล่านี้มีจำนวนเรือนหมื่นเรือนแสนซึ่งจะมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการในองค์กรใหม่ที่จะตั้งขึ้น นี่คือปัญหาที่จะตามมา สวัสดิภาพของเขาจะพิจารณากันอย่างไร ประเด็นต่อมาครับท่านประธานที่เคารพ รถไฟที่มีอยู่ในระบบเดิมที่มันมีความกว้างของราง ๑ เมตร เราจะเอาไปไว้ที่ไหน เราจะพัฒนาอย่างไรที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลอย่างมากของการบริหารจัดการเชิงสมัยใหม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องตอบคำถาม รัฐบาลจะต้องหาคำตอบให้ได้กับผลของการเจรจาและการตัดสินใจนั้น ผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนที่จะกลับคืนมานั้น แล้วทำไมจะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ครับ

สิ่งสำคัญอย่างยิ่งครับท่านประธานที่เคารพ ผมทราบว่าโครงการต่าง ๆ นั้นมีการกู้เงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตราดอกเบี้ยที่มีผลกระทบต่อหนี้สาธารณะนั้นเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะไปเจรจากับประเทศจีนนั้น จะต้องคำนึงถึงอย่างมากทีเดียว ผมจะขออนุญาตเปรียบเทียบครับว่าในเงินกู้ต่าง ๆ ที่ประเทศเราได้ใช้แหล่งเงินกู้จากต่างประเทศมาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จะเปรียบเทียบให้เห็นว่าเงินกู้ขององค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่นหรือไจก้า (JICA) เราจะเปรียบเทียบว่าอัตราดอกเบี้ยที่เขาคิดมาทำบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานอยู่ประมาณ ๐.๒ เปอร์เซ็นต์ครับ แล้วมีระยะเวลาจ่ายคืน ๔๐ ปี

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ช่วยกรุณาสรุปหน่อยครับ

นายไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : นิดเดียวครับ มันจะเป็นประโยชน์สำหรับรัฐบาลเองครับท่านประธาน ผลประโยชน์ตอบแทนคือระยะเวลาปลอดดอกเบี้ย ๑๐ ปี อีก ๑ ตัวอย่างครับท่านประธาน ธนาคารโลก ธนาคารโลกเขาคิดดอกเบี้ยอยู่ประมาณ ๑.๑๕ เปอร์เซ็นต์ต่อปี มีระยะเวลาจ่ายคืน ๓๐ ปี มีระยะเวลาปลอดเงินต้นอยู่ประมาณ ๕ ปี ผมทราบว่ากรอบการเจรจาเงินลงทุนจากประเทศจีนเขาคิดอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ประมาณ ๕.๐๘ เปอร์เซ็นต์ เปรียบเทียบกับแหล่งเงินกู้ใน ๒ แหล่งที่ผมได้กราบเรียนแล้วนี่มันต่างกัน ๓-๔ เปอร์เซ็นต์ครับ นี่คือภาระที่เราจะต้องรับภาระแล้วมีระยะเวลาจ่ายคืนอยู่ที่ ๓๐ ปี มีระยะเวลาปลอดเงินต้น ไม่ได้ระบุครับ หมายความว่าเมื่อท่านเริ่มทำการก่อสร้างปั๊บ ท่านก็มีภาระที่จะต้องจ่ายดอกเบี้ยคืนเลย ท่านมีภาระที่จะต้องจ่ายเงินต้นคืนทันทีทั้งที่ระบบนั้นมันยังไม่เกิดขึ้น นี่คือสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีจะต้องรับไปเจรจาว่าผลประโยชน์ที่ประเทศชาติของเราจะได้มากกว่าที่จะเสียอันไหน ชั่งน้ำหนักให้มันดี ผมคิดว่าแนวทางและหลักการนั้นผมสนับสนุนว่าจะให้มีรถไฟความเร็วสูงเกิดขึ้น แต่ถ้าเกิดว่าปล่อยผ่านไป โดยท่านไม่ได้คิดถึงความรอบคอบกับสิ่งเหล่านี้แล้วนี่มันจะสร้างปัญหาให้กับประเทศเรามากกว่าครับ โดยเฉพาะการก่อหนี้สาธารณะที่เพิ่มขึ้น ขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านสมชาย แสวงการ ไม่อยู่นะครับ ท่านวิชาญ มีนชัยนันท์ เชิญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของพรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับในเรื่องของร่างกรอบการเสนอเกี่ยวกับเรื่องของการให้ความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน หลายคนได้พูดไปแล้วในหลายเรื่อง ซึ่งผมเองก็เห็นด้วยเกี่ยวกับการที่จะดำเนินการก่อสร้างในเรื่องดังกล่าว เพราะว่าเป็นเรื่องของความจำเป็น แต่โดยวิธีการและหลักการดูเหมือนว่ามันจะง่ายเกินไปหรือเปล่าท่านประธานครับ เพราะวันนี้ดูจากการที่ท่านนายกรัฐมนตรีเดินทางไปที่ประเทศจีนเพียงในช่วงระยะเวลา

ที่เดินทางไปประมาณวันที่ ๑๙ กรกฎาคม แล้วก็บอกกล่าวมาว่าจะมีการพูดคุยทำข้อตกลงกัน เป็นการให้ความร่วมมือกัน โดยเฉพาะการให้ความร่วมมือของไทยเองนั้นอาจจะใช้พื้นที่ในการลงทุน อันนี้ก็เป็นต้นทุนอันหนึ่ง แต่ส่วนของทางรัฐบาลจีนนั้นก็อาศัยเทคโนโลยี อาศัยการก่อสร้างในแนวทางที่เขากำหนดขึ้นมา ประการสำคัญก็คือว่าการทำสัญญาดังกล่าวนี้ถ้าเป็นการให้ความร่วมมือกันนั้น ผลประโยชน์ก็เป็นผลประโยชน์ต่างตอบแทน ซึ่งรัฐทั้งสองรัฐคือประเทศไทยกับประเทศจีนนั้นก็คงจะได้รับผลประโยชน์เช่นเดียวกัน ผมคิดว่าถ้าเขาเสียผลประโยชน์เขาก็คงไม่มาลงทุนในประเทศ แต่สิ่งที่ผมเองจะต้องฝากเป็นข้อคิดเห็นว่าการลงทุนในลักษณะอย่างนี้ของเราเองไม่เคยมีมาก่อน ในอดีตเราลงทุนโดยการทำสัญญาในการที่ให้มีการให้เอกชนหรือบริษัทต่าง ๆ มาลงทุน แล้วก็เปิดการประมูลขึ้น อันนี้เป็นการทำสัญญาโดยผูกขาดในลักษณะของการร่วมมือกัน ดังนั้นในเรื่องของการใช้เทคโนโลยีก็ไม่เป็นเรื่องปกติครับ เพราะจะต้องใช้เทคโนโลยีที่มาจากประเทศจีน ซึ่งบางสิ่งบางอย่างนั้นผมมองว่าเทคโนโลยีของประเทศจีนนั้นอาจจะมีคุณภาพที่แตกต่างจากประเทศอื่น ----------

แต่ท้ายที่สุดเมื่อลงทุนแล้วทั้งระบบต่าง ๆ ก็ต้องอาศัยระบบของเขา ๓๐ ปีมันแป๊บเดียว ท่านประธานในการที่จะทำงานร่วมกัน แต่ในช่วงระยะเวลาหลังจากนั้นการดูแลรับผิดชอบในเส้นทางทั้งหมดหรือในระบบต่าง ๆ นั้นเราเองคงจะต้องเข้าไปดูแลถึงตรงนั้น ผมดูจากตัวเลขต่าง ๆ ที่เขาบอกว่ามีค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงเป็นตัวเลขหลักหมื่นล้านบาทครับที่เขาคิดคอสท์ (Cost) ไว้ ๒๓,๐๐๐ ล้านบาทบ้างในเส้นทางบางเส้นทางซึ่งมีค่าการลงทุนในช่วง ๓๐ ปี การบำรุงดูแลรักษา ก็เป็นอีกตัวเลขหนึ่ง ซึ่งคงจะต้องมาวิเคราะห์ อันนี้เป็นส่วนหนึ่งนะครับที่ผมคิดว่าการไปทำสัญญาก็ต้องมาดูวิเคราะห์โดยรอบ

อีกสิ่งหนึ่งในเรื่องของการผ่านที่ดิน ก็คือการวางระบบรางดังกล่าวทั้งหมดนั้น ผมเข้าใจว่าเป็นการขนส่งในเรื่องของการขนถ่ายสินค้าเสียมากกว่าที่จะขนคน เพราะผมเรียนท่านประธานว่าจุดต่าง ๆ ที่เป็นการต่อเชื่อมไปในแต่ละจังหวัดนั้นดูเสมือนว่าเป็นจุดผ่านมากกว่าที่จะลงไปในตัวจังหวัดหรือเป็นทางผ่านในส่วนของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งถ้าคิดเทียบแล้วมันจะเป็นระบบขนถ่ายสินค้าหรือการดูแลในเรื่องของการขนส่งที่จะต่อไปจากประเทศจีน อย่างไปทางใต้ผ่านไปทางมาเลเซีย อันนี้ส่วนหนึ่ง หรือไปทางจังหวัดหนองคายไปยังประเทศลาว ซึ่งทางส่วนนี้มันก็จะต้องเป็นจุดตัดหรือจุดผ่านเขตแดนต่าง ๆ ไปยังประเทศต่าง ๆ ซึ่งผมคิดว่าในช่วงเหล่านี้ถ้าเราสามารถที่จะดูแล้วก็ปรับเปลี่ยนทางผ่านจุดต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์นอกจากการขนถ่ายของแล้วก็จะเป็นสิ่งที่เรียกว่าเป็นแหล่งที่จะทำให้เกิดความเจริญขึ้น แล้วก็มีการท่องเที่ยวตามมา สิ่งหนึ่งครับท่านประธาน ประเทศจีนเองเขาก็บอกว่าเขามีความเป็นห่วงวิตกที่มีข่าวออกมาที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีสุเทพเอง อดีตรองนายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่ามีข่าวว่าประเทศจีนเป็นห่วงเรื่องการทุจริต นี่ขนาดประเทศจีนเองซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านเขายังเป็นห่วงแล้วก็เป็นสิ่งที่น่าวิตกกังวลครับ เพราะเขารู้ว่าการก่อสร้างหรือการลงทุนขนาดใหญ่มีข่าวออกไปโดยตลอดว่าประเทศของเราเป็นประเทศซึ่งมีแนวโน้มในการทุจริตกันมาก ดังนั้นในโครงการดังกล่าวถึงแม้ว่าเป็นการร่วมทุนในการก่อสร้างดังกล่าวนั้นเราเองอาจจะมองเรื่องผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับการได้รับประโยชน์จากการลงทุนในครั้งนี้ แต่ผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับการลงทุนนั้นเป็นตัวเลขซึ่งมหาศาล และคิดว่าถ้าไม่มีมาตรการ

เกี่ยวกับเรื่องสัญญาหรือมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมดูแลหรือมาตรการใด ๆ ก็ตาม ที่เป็นช่องโหว่ให้เกิดผลประโยชน์ในเรื่องดังกล่าว ผมคิดว่าจะเป็นเรื่องที่ประเทศไทยกับประเทศจีนในอนาคตอาจจะเกิดปัญหา เพราะเป็นการร่วมลงทุนกัน

อีกสิ่งหนึ่งผมเข้าใจว่าขณะนี้ทางภาครัฐเองก็ยังไม่ได้พูดคุยกับการรถไฟแห่งประเทศไทย ถ้าจะให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเข้ามาดูแล สหภาพเองนั้นเป็นหน่วยงานหนึ่งซึ่งเขาเองนั้นที่จะต้องเข้ามาดูแล เพราะว่าเป็นองค์กรในกลุ่มของรัฐวิสาหกิจ แต่บอกได้เลยครับว่าผมกลัวว่าจะเป็นแบบกรณีการสื่อสารแห่งประเทศไทย ซึ่งออกขาย ๓ จี (3G) คือออกประมูล แต่ปรากฏว่าถูกหน่วยงานเดียวกันแต่คนละกลุ่มร้องขอว่าการลงทุนในลักษณะดังกล่าวนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ฉะนั้นผมเข้าใจว่าในเรื่องดังกล่าวนี้ถ้าจะทำสัญญาอย่างเร่งรีบคงจะต้องไปสอบถามกลุ่มสหภาพ อย่าไปเหมาว่าเขาไม่ได้เกี่ยวข้องกับกิจการหรือไม่ได้ดูแลโดยตรงนะครับ แต่เขาเป็นหน่วยงานที่เป็นอยู่ในกลุ่มผู้ใช้แรงงานและเป็นกลุ่มแรงงานซึ่งมีอำนาจต่อรอง ผมเข้าใจว่าคงจะต้องทำข้อตกลงตรงนี้ให้ชัดเจนมากกว่านี้

อีกประการหนึ่ง ในเรื่องของการลงทุนในเรื่องดังกล่าวนี้ วันนี้รัฐบาลชุดนี้ต้องคำนึงถึงว่าการไปก่อสร้างผ่านจุดต่าง ๆ ที่เรียกว่าจุดที่มีพื้นที่ เช่นในเรื่องของพื้นที่ที่จะต้องผ่านชุมชนอย่างสายกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ๒๓๕ แห่ง ๙ แห่งเป็นโบราณสถาน หรือสายกรุงเทพฯ-ปาดังเบซาร์ ผ่านชุมชนนะครับ ๒๗๔ แห่ง ผ่านป่าไม้อีก ๑๖,๒๐๕ กิโลเมตร ในจุดต่าง ๆ เหล่านี้ นี่ตัวอย่างนะครับ ทั้งหมด ๕ เส้นทางมันมีตัวเลขซึ่งผมบอกกล่าวได้เลยครับว่าถ้าจะเอาตามนี้ ในเรื่องของงบประมาณในการที่จะโยกย้ายหรือเคลื่อนย้ายหรือจ่ายสิ่งต่าง ๆ ที่เราเข้าไปดำเนินการมันต้องมีการพูดคุยเจรจา แต่ดูจากการตกลงในลักษณะดังกล่าวเห็นว่าถ้าผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว เร็ว ๆ วันนี้จะเร่งดำเนินการในการไปทำข้อตกลง ซึ่งวันนี้เองในส่วนของการพูดคุยกันของรัฐบาลเองดูเหมือนว่าแย่งงานกันทำครับท่านประธาน ส่วนของท่านนายกรัฐมนตรีเองนั้นได้มอบหมายให้ท่านเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ท่านกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ขออนุญาตเอ่ยนามเป็นผู้ไปดำเนินการเจรจา แต่ท้ายที่สุด ท่านรัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ เองก็เข้าไปยุ่งเกี่ยวในเรื่องประเด็นดังกล่าว แล้วก็บอกในเรื่องดังกล่าวบอกว่าพร้อมที่จะดำเนินการถ้านายกรัฐมนตรีเองไม่ขัดข้องในการพิจารณาผ่านทางสภาแล้ว กระทรวงคมนาคมยืนยันที่จะดำเนินการเอง ท่านประธานครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งบ่งบอกว่าความขัดแย้งในรัฐบาลชุดนี้ในเรื่องของผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นถ้ามองว่าทำงานร่วมกันใครทำก็ได้ครับ แต่ถ้าทำว่าใครจะเป็นผู้ดำเนินการเหมือนแย่งกัน ผมเข้าใจว่าสภาแห่งนี้หลายคนเองก็เป็นห่วงวิตกเหมือนกับผม กลัวว่าจะเกิดการแบ่งผลประโยชน์กัน และผลประโยชน์นี้มันเป็นผลประโยชน์ไม่ใช่ของประชาชนครับ เป็นผลประโยชน์ที่อาจจะตกอยู่กับกระเป๋าใครกระเป๋าหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมเองนั้นไม่ได้ขัดข้องเกี่ยวกับเรื่องโครงการแต่หนังสือหนังหาที่ท่านเตรียมมานี้ ๒ แผ่นเองนะครับ ท่านเองคงจะต้องไปทำข้อตกลงให้ดี

ผมฝากสุดท้ายครับท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้มีคนโทรศัพท์เข้ามารถไฟสายสีม่วงกับสายสีน้ำเงิน ตรงบริเวณสะพานควายวันนี้ ๔๐ กว่าหลังคาเรือน ท่านรัฐมนตรีนั่งอยู่ตรงนี้ ท่านไปดูก่อนนะครับที่จะทำโครงการ เอาป้ายไปขึ้นไปติดไม่มีการเจรจา กลุ่มเหล่านี้เขาบอกว่าเขาไม่ยอมที่จะให้ความร่วมมือเพราะว่าไม่ได้มี

การพูดคุยกัน และเห็นบอกว่าจะไปจ่ายหลังละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าท่านทราบท่านช่วยตอบด้วย เพราะประชาชนเขาโทรศัพท์มาให้ผมฝากถามนะครับ แล้วก็เป็นเรื่องสำคัญนะครับ เพราะท่านทำโครงการแล้วเร่งรีบจนลืมว่าพื้นที่ต่าง ๆ เหล่านี้รวมถึงโครงการที่เรากำลังพูดอยู่นี้ท่านได้มีการทำรายละเอียดมากกว่าที่ท่านมาเสนอในสภาเพียง ๒ แผ่นเท่านั้นเองครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญ พันเอก วินัย สมพงษ์ ครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขอโอกาสอภิปรายให้การสนับสนุนต่อกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนโดยย่อ ๆ ดังต่อไปนี้ครับ ท่านประธานรัฐสภาครับ ผมพยายามที่จะไม่อภิปรายให้ซ้ำกับท่านใดเพื่อเป็นการประหยัดเวลา แต่ถ้าเผื่อผมไปเผลอซ้ำกับใครขอให้ท่านประธานได้ทักท้วงได้เลยนะครับ กระผมอยากจะขอแสดงความคิดความเห็นบางตอนก็อาจจะเป็นการทักท้วงแต่งเสริมเติมต่อบ้างเพื่อให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมหรือเพื่อให้รัฐบาลได้เอาความคิดไปใช้ประโยชน์ในการไปเจรจากับประเทศจีน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ จริง ๆ แล้วการที่กระทรวงคมนาคมการที่รัฐบาลเสนอมา กรอบการเจรจากับประเทศจีนโดยมีเส้นทางรถไฟ ๕ เส้นทาง ------

รัฐบาลเสนอมา กรอบการเจรจากับประเทศจีนโดยมีเส้นทางการรถไฟ ๕ เส้นทาง เข้าใจได้และผมก็ไม่ท้วงติง ๕ เส้นทางที่ผมบอกว่าเข้าใจได้และไม่ท้วงติงเพราะเป็นเส้นทางเดิมที่มีอยู่ เช่น จากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดเชียงใหม่ จากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดหนองคาย จากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดอุบลราชธานี จากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดระยอง หรือจากกรุงเทพฯ ไปภาคใต้ เส้นทางเหล่านี้มีอยู่ดั้งเดิม แต่มีบางเส้นทางเป็นเส้นทางดั้งเดิม ผมไม่เข้าใจแล้วก็ไม่ทราบว่าทำไมรัฐบาล ไม่ทราบว่าทำไมกระทรวงคมนาคม ท่านจึงตัดเส้นทางบางเส้นทางที่มีความสำคัญที่ผมจะพูดต่อไปนี้ออกอยู่นอกกรอบ แปลว่า ๕ เส้นทางอยู่ในกรอบ แต่เส้นทางที่ผมจะพูดต่อไปนี้มันอยู่นอกกรอบ แต่เป็นเส้นทางรถไฟที่มีอยู่ดั้งเดิมและมีความสำคัญในเชิงเศรษฐกิจทางสังคมและความมั่นคงของประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ เส้นทางเส้นที่ ๖ ที่อยู่นอกกรอบที่รัฐบาลไม่ได้เสนอเข้ามาเลย เราจะตอบพี่น้องประชาชนในอำเภอ ในจังหวัด ในโซนนี้ได้อย่างไร เส้นทางเส้นหนึ่งทางรถไฟมีอยู่แล้วดั้งเดิมจากกรุงเทพฯ ไปหัวตะเข้ ไปจังหวัดฉะเชิงเทรา วิ่งขึ้นเหนือไปจังหวัดปราจีนบุรี แล้วหักไปทางตะวันออกไปจังหวัดปราจีนบุรี ไปจังหวัดสระแก้ว ไปอำเภอวัฒนานคร แล้วไปอำเภออรัญประเทศ ไปตลาดโรงเกลือ แล้วเป็นเส้นทางที่จะเดินทางเข้าไปสู่ประเทศเขมร ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ เส้นทางนี้มีความสำคัญในทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงต่อประเทศไทย แต่ว่าอยู่นอกกรอบการเจรจา เส้นทางนี้เป็นเส้นทางที่จะเดินไปสู่ประเทศเขมร ประเทศไทยนั้นเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศ นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศเขมร ไปดูสิ่งประหลาดมหัศจรรย์ของโลก ๗ อย่างในโลก อย่างหนึ่งอยู่ในประเทศเขมรคือปราสาทนครวัด นครธม คนจากทั่วโลกหลั่งไหลมาเที่ยวประเทศกัมพูชาต้องการมาดูปราสาทนครธม นครวัด เพราะเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกอย่างหนึ่ง เนื่องจากประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบิน คนจากประเทศสหรัฐอเมริกามาจากตะวันตก ตะวันออก มาจากทั่วโลก ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี มาลงเครื่องบินที่ประเทศไทย แล้วก็นั่งรถยนต์ไปที่ประเทศกัมพูชา ข้ามฟากไปเสียมราฐไปดูปราสาทนครธม นครวัด ถ้าเผื่อเส้นทางที่ ๖ อย่างที่ผมบอกคือจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดปราจีนบุรี ไปจังหวัดสระแก้ว วัฒนานคร ไปอรัญประเทศ ท่านเปิดการเจรจาจะมีรถไฟ ๔ รางทางคู่

ราง ๑ เมตรเหมือนเดิม หรือเป็นรางขนาด ๑.๔๐ เมตร ล้วนเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม เพราะคน ๑๐ ล้านคนจากทั่วโลกที่ไปเที่ยวปราสาทนครธม นครวัด ต้องมาลงที่ประเทศไทย ความเจริญมั่งคั่งมันได้กับประเทศไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ถ้ามีเส้นทางเส้นนี้จะเป็นรถไฟ ๔ รางทางคู่ จะเป็นรถไฟ ๑.๔๐ เมตรความเร็วสูง ล้วนเกิดประโยชน์ต่อสังคมบ้านเมืองทั้งสิ้น นั่นคือประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เห็นชัดเจน คนประมาณ ๑๐ ล้านคนที่มาเที่ยวประเทศเขมรมาลงประเทศไทยทั้งสิ้นครับ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ต่อไปผมจะเล่าถึงความมั่นคงทางซีกตะวันออกของประเทศไทย ความมั่นคงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การคุกคามจากต่างประเทศเพื่อนบ้านตะวันออกไม่พูดเอ่ยชื่อเขา มีหลายประเทศอยู่ใกล้ ๆ อยู่ติดกันครับ การคุกคามจากตะวันออกมีมาจากบางประเทศที่เป็นเพื่อนบ้าน ผมจึงเห็นว่าถ้าเผื่อมีการเปิดการเจรจากรอบเส้นที่ ๖ คือจากกรุงเทพฯ ไปอรัญประเทศ แล้วให้ประเทศจีนเป็นคนมาลงทุน ให้ประเทศจีนเป็นคนมาดำเนินการ ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่น่าทำ เพราะประเทศจีนนั้นเป็นประเทศที่ไม่ว่าจะเป็นประเทศเขมรก็ดี ประเทศเวียดนามก็ดี ให้ความเกรงใจครับ ถ้าประเทศจีนมาลงทุนประเทศเวียดนามก็ดี ประเทศเขมรก็ดี จะเกรงใจ ซึ่งความเกรงใจของเพื่อนบ้านจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อความมั่นคงของประเทศไทยทางตรงทางอ้อม เห็นไหมครับ นี่คือเหตุผลที่กระผมทักท้วงว่าท่านมี ๕ เส้นทาง ทำไมท่านไม่เอาเส้นทางที่ ๖ เติมเข้าไป มีเหตุผลอะไรครับ ----------

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ไหน ๆ ก็จะพูดเรื่องนี้การไปเจรจานั้นกระผมก็มีความห่วงใยต่อรัฐบาล ต่อกระทรวงคมนาคม การเจรจากับต่างประเทศให้เขามาทำรถไฟ ๔ รางทางคู่ก็ดีใน ๕ เส้นทาง ๖ เส้นทางถ้าเผื่อเอาของผมเติมไปอีก ๑ เส้นทางหรือจะให้เขามาทำรถไฟความเร็วสูงก็ดีไม่ว่าอะไรครับเป็นสิ่งดีทั้งนั้น แต่รถไฟความเร็วสูง แต่รถไฟ ๔ รางทางคู่จะเกิดขึ้นไม่ได้เด็ดขาดถ้าเผื่อท่านไม่แก้ปัญหาจุดตัดรถไฟกับรถยนต์ ซึ่งในประเทศไทยการสำรวจเมื่อ ๔–๕ เดือนที่ผ่านมาคณะกรรมาธิการการคมนาคมได้ทำการสำรวจตรวจสอบได้ทำการศึกษา ใช้เวลา ๓ เดือน ๔ เดือน จุดตัดรถไฟมีทั่วประเทศที่จำเป็นจะต้องแก้ไข เราทำเป็นตารางไว้ให้ท่านเรียบร้อยเวลาไปเจรจากับประเทศจีนท่านเอาไปด้วย อย่าเอาไปเฉพาะทำทางรถไฟ สร้างระบบไฟฟ้าไม่พอครับ ต้องเอาจุดตัดไปเจรจาเพราะเขาต้องลงทุน จุดตัดรถไฟครับเราจำเป็นจะต้องแก้มี ๒,๔๖๓ จุด คณะกรรมาธิการการคมนาคมไม่ได้ศึกษาไว้จะต้องใช้งบประมาณในการแก้ปัญหาจุดตัดทำสะพานข้ามบ้างก็มี ท่อลอดก็มี ทำแผงกั้นก็มีครับ ๒,๔๖๓ จุดใช้เงิน ๒๕,๑๐๕ ล้านบาทใช้เวลา ๖ ปีครับ ผมได้ทำตารางไว้ให้ท่านเรียบร้อยว่าปีไหนทำอะไร ตรงไหน อย่างไร เงินเท่าไร บอกหมด เอาไปด้วยท่านรัฐมนตรีครับจะได้เป็นประโยชน์ไปเจรจากับประเทศจีนครับ อย่าไปเจรจาเฉพาะรถไฟเฉพาะทางไม่พอต้องเอาจุดตัดไปด้วย เพราะรถไฟ ๔ รางทางคู่และรถไฟความเร็วสูงจะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าเผื่อท่านไม่แก้ปัญหาจุดตัดให้กับการรถไฟแห่งประเทศไทย ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผมก็จะไม่พูดอะไรมาก เพราะหลายสิ่งหลายอย่างท่านผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปหมด ผมก็จะพูดเฉพาะประเด็นที่คนไม่ค่อยได้พูดถึง

ท้ายที่สุด ผมก็อยากจะให้กำลังใจเป็นกำลังใจให้กันครับท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม อยากจะให้รัฐบาลชุดนี้นำความภาคภูมิใจกลับมาสู่ประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง ผมกราบเรียนว่า ๑๒๐ ปีในอดีตที่ผ่านมา ประเทศไทยเป็นประเทศแรกครับที่ใช้รางขนาด ๑.๔๓๕ เมตร เป็นประเทศแรก ๑๒๐ ปีที่ผ่านมา แต่เป็นความเจ็บปวดเป็นความขมขื่น เมื่อประเทศอังกฤษมาล่าอาณานิคมในแถว ๆ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็ให้ไม่ว่าจะเป็นประเทศลาว

ประเทศเขมร ประเทศเวียดนาม ประเทศมาเลเซียได้ใช้รางขนาด ๑ เมตร ประเทศไทยจึงถูกประเทศอังกฤษบังคับให้ใช้รางขนาด ๑ เมตรเหมือนเขา ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับเราเป็นประเทศแรกที่ใช้รางขนาด ๑.๔๐ เมตร การที่ท่านจะไปเจรจากับประเทศจีนก็ขอให้ข้อคิดเพิ่มเติมว่าทุกครั้งที่จะมีการปรับปรุงรถไฟให้เป็นความเร็วสูงรางขนาด ๑.๔๐ เมตร หลายคนครับบอกว่าประเทศไทยล้าหลังเหลือเกินครับเรื่องรถไฟ ยกเลิกเถอะ ๑ เมตรเลิกเถอะ ผมกราบเรียนว่าผมเป็นคนที่ศึกษารถไฟมาโดยตลอด และให้ความสนใจเรื่องรถไฟเป็นผู้โดยสารรถไฟใช้บริการรถไฟเดือนหนึ่งหลายครั้งครับ ในโลกนี้ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับไม่ว่าประเทศใดในโลกนี้ล้วนใช้ระบบรางที่เป็นผสม รางในโลกนี้มี ๓ ระบบ ขนาดกว้าง ๗๐ เซนติเมตร ใช้ขนถ่ายใช้ขนส่งถ่านหิน ขนาด ๑ เมตรใช้ขนส่งผู้โดยสาร ขนาด ๑.๔๐ เมตรใช้ขนส่งผู้โดยสารนะครับ ไม่ว่าที่ใดครับใช้ระบบรางผสมทั้งสิ้น แต่ว่าในประเทศไทยหลายคนครับพูดถึง ๑ เมตรก็ไม่ชอบ เขามักจะพูดว่าเราเลิกเถอะ ๑ เมตร ใช้ ๑.๔๐ เมตรดีกว่า ผมกราบเรียนว่าท่านอย่านะครับ ในประเทศญี่ปุ่นเขามีรางรถไฟทั่วประเทศประมาณ ๒๐,๐๐๐ กิโลเมตร มีรถไฟความเร็วสูง ๑.๔๐ เมตรหรือว่า ๑.๓๔๕ เมตร เพียง ๓,๐๐๐ กิโลเมตร อีก ๑๗,๐๐๐ กิโลเมตรเป็นรางขนาด ๑ เมตรทั้งสิ้นครับ ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในประเทศยุโรป ไม่ว่าจะเป็นประเทศฝรั่งเศสซึ่งมีระบบรางที่เจริญรุ่งเรืองมาก เขาก็คงใช้ระบบรางขนาดผสมอยู่คือมีทั้ง ๑ เมตรและ ๑.๔๐ เมตร ปนกัน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ----------

ผมอยากจะให้รัฐบาลได้นำความภาคภูมิใจกลับมาสู่ประเทศเหมือนเดิมนะครับ เพราะครั้งหนึ่งเมื่อ ๑๒๐ ปีเราเป็นประเทศแรกที่ใช้รางขนาด ๑.๔๐ เมตรและเราเป็นประเทศที่มีรถรางใช้ก่อนประเทศญี่ปุ่นถึง ๑๐ ปี เป็นความภาคภูมิใจ เพราะฉะนั้นผมก็ขอให้ท่านได้นำความภาคภูมิใจกลับมาสู่สังคมไทยด้วยความเคารพอย่างสูงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุนัย

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ส.ส. สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดนครสวรรค์ ที่ราบลุ่มภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางตอนบน ท่านครับ ปกติผมก็ทำหน้าที่ในการดูแลกฎหมายที่จะออกก็ช่วยให้ข้อคิดข้อเห็น โครงการต่าง ๆ ของรัฐก็พยายามจะดู แต่เฉพาะเรื่องนี้ผมให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ต้องกราบเรียนท่านประธานขอเวลานิดเดียว วันนี้น้ำท่วมที่จังหวัดนครสวรรค์ครับ จริง ๆ ต้องกลับไป แต่ปรากฏว่าพอเอาชื่อเข้าคิวเท่านั้นละครับทีแรกก็ว่าอยู่ต้น ๆ แล้วจะรีบกลับ กลับไปถูกบรรจุบอกจากลำดับที่ ๗ กลายเป็นลำดับที่ ๒๘ ลำดับที่ ๓๐ ผมก็ต้องอดทนคอยอีกเพราะอะไรครับ เพราะน้ำท่วมไม่กี่วันก็ไปแล้วครับ แต่ถ้าโครงการนี้ลงไปเมื่อไรประชาชนริมทางรถไฟเดือดร้อนตลอดทางเลยครับ ท่านต้องเข้าใจนะครับว่าโครงการรถไฟนี้มันจะไปกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ ๒ ฝั่งรถไฟ บ้านผมตั้งแต่จังหวัดนครสวรรค์ ตั้งแต่อำเภอภาชี อำเภอบ้านหมอไปจนถึงอำเภอชุมแสงชาวบ้านจะเดือดร้อนหมดครับ เพราะว่าชีวิตจริง ๆ อยู่ข้าง ๆ รถไฟนั่นละครับ ดังนั้นวันนี้เลยต้องบอกพี่น้องชาวอำเภอท่าตะโกนิดนะครับที่ไปไม่ได้ เพราะห่วงเรื่องนี้ด้วย แต่ท่านประธานฝากนิดเถอะครับ ทำไมรัฐบาลนี้ใจจืดใจดำเหลือเกิน น้ำท่วมนะครับตั้งแต่โคราช ส.ส. พรรคฝ่ายค้านก็เยอะ รัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีไปแจกข้าวเฉยเลยครับ เชิญ ส.ส. ไปร่วมด้วยก็ได้ ก็ไม่เชิญครับ ท่านประธานเห็นไหมครับว่าถ้าจะปรองดองนี่ถ้าเชิญ ส.ส. ฝ่ายค้านไปร่วมด้วยมันก็น่ารัก นี่ไม่มีเลยครับ บ้านผมไม่ไปด้วยครับ เลยขอโอกาสนี้บอกกับรัฐบาลไม่ให้ผมไปผมไม่ว่าแต่ไปแจกให้พี่น้องผมหน่อย อีกสัก ๒-๓ รอบเดือดร้อนมากครับที่อำเภอท่าตะโก นาน ๆ สักทีท่านประธาน ขออนุญาตนะครับเลยอยากจะขอเข้าเรื่องให้มันสอดคล้องกันว่าคนประมาณสักครึ่งประเทศครับที่ใช้ชีวิตอยู่ริมทางรถไฟครับ

แล้วตามทางรถไฟนั้นตามกฎหมายนั้นจะต้องห่างเสาออกไปประมาณข้างละ ๒๐๐ เมตร แต่ในความเป็นจริงไม่ใช่ครับ คนจะอยู่เต็มไปหมด ผมถามหน่อยว่าเมื่อโครงการนี้เข้ามาจริง ชาวบ้านจะเดือดร้อนหมด ดังนั้นเรื่องนี้ครับ ผมเลยอยากจะขอความกรุณาท่านประธานว่าหลายคนก็บอกไปแล้วในรายละเอียดนะครับ โดยเฉพาะท่านไชยา พรหมา นั่งคุยกับผมแป๊บเดียวปรึกษานิดเดียวครับ ท่านไชยา พรหมา อธิบายได้เหมือนที่ผมคิดเลยครับ ผมไม่ได้คุยร่วมกับท่านวินัย สมพงษ์ นะครับ แต่พูดได้คล้ายกันครับ เพราะอะไรครับ เพราะปัญหามันมีพื้นฐานคล้ายกันหมด ซึ่งเรื่องนี้จึงเป็นอื่นไม่ได้ว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ใคร ๆ ก็รู้ แต่ทำไมรัฐมนตรีของผม ท่านโสภณ ซารัมย์ ขอประทานโทษเอ่ยนามท่านกลับไม่ฟัง เรื่องนี้ผมเรียนท่านนะครับว่าผมเห็นใจท่านโสภณมาก เพราะท่านเครียดตั้งแต่เมื่อเช้า แล้วก็ขออนุญาตแก้ตัวให้ท่านโสภณที่ท่านชลน่านบอกว่าท่านจะได้เงิน ๕๐๐ ล้านบาท นี่ท่านโกรธมาก ผมกับท่านโสภณสนิทกันครับ แล้วก็แกนนำพรรคภูมิใจไทยกับผมก็ใกล้ชิดกันมากนะครับท่านประธาน ผมเห็นว่าเขาไม่ได้ไปตำหนิท่าน ท่านก็เลยเครียดบอกว่าพูดเท่าไรก็ไม่เชื่อ คือมันเครียด สำเนียงคนจังหวัดบุรีรัมย์ออกเลย เมื่อเช้านี้ท่านไม่เชื่อไปเปิดดูสิ พูดเท่าไรก็ไม่เชื่อ ท่านครับใจเย็น ๆ ฟังผม ขอให้ท่านฟังผมบ้าง เรื่องนี้ที่เขาบอกว่า ๕๐๐ ล้านบาท เขาไม่ได้บอกเอง หนังสือพิมพ์ลงครับท่าน ข่าวสดวันนี้หน้า ๑๐ ท่านไปดูสิครับ ----------

มีทุนอยู่จะได้ค่าต๋ง ๕๐๐ ล้านบาท แต่เขายังไม่ได้บอกท่านนะ เพียงแต่ท่านประธานครับ วันนี้ผมเห็นใจพรรคภูมิใจไทยที่สุด เขาเรียกว่าพรรคกาวครับ ไม่ใช่ดมกาวนะครับ พรรคกาว โยนอะไรไปก็ติดหมดครับ เพราะทุจริตมันติดตัวท่านหมดแล้วยกตัวอย่างง่าย ๆ กรณีเรื่องสอบนายอำเภอเห็นไหมครับ วันนี้ ป.ป.ช. ชี้มูลแล้วว่ามีมูลจริง แล้วพวกปลัดนี่พวกผมก็เยอะนะครับ เขาบอกรอบแรกนี่เรียกเงิน ๗๐๐,๐๐๐ บาท พอใกล้ ๆ สอบเรียก ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าเอาเรื่องรถไฟเถอะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เปล่าครับ กำลังจะบอกจะช่วยท่านโสภณ เพราะว่ารอบหลังเรียก ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่น่ารักมากนะครับคนเรียกเงิน ปรากฏว่าใครไม่เอาคืน ๗๐๐,๐๐๐ บาทครับ เพราะว่าตลาด ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาทนี้แน่นเลย แล้วทำได้ถึงขนาดไหนครับ เขียนเหมือนกันหมด ในที่สุด ป.ป.ช. บอกมีมูล ๑๔๒ ล้านบาท ประมูลคอมพิวเตอร์ของปลัดมงคลเห็นไหมครับ จะเป็นปลัดกระทรวงเจออีก พรรคภูมิใจไทยอีก พอพูดถึง ๕๐๐ ล้านบาทของท่าน เขาเลยเชื่อว่าท่านทำ จริง ๆ ผมไม่ได้ว่าท่านเลย แต่ท่านครับ ตามหลักฐานมันก็แปลกมาก ผมก็แปลกใจว่าทำไมโครงการนี้ท่านถึงเร่งรัดนัก แปลกไหมครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเสนอโครงการเข้ามา ๘๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านครับ แต่ ๘๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปรากฏว่าคนเป็นประธานโครงการเป็นคุณกอร์ปศักดิ์ครับ เป็นไปได้อย่างไรท่านประธานครับ เลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ส่วนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่เป็นเพื่อนรักกันกับผมเป็นแค่ที่ปรึกษา แล้วท่านจะไปรับ ๕๐๐ ล้านบาทได้อย่างไร ถ้าจะมีการรับ ๕๐๐ ล้านบาทจริง มันน่าจะเกี่ยวกับต้นทางถูกไหมครับ แล้วผมก็เลยบอกว่าถ้าเป็นอย่างนี้ ท่านโสภณฟังผมแล้วจะได้คลายเครียด เมื่อสักครู่ท่านนั่งจับหน้าจับตาเขาแอบถ่ายไปหลายรอบแล้ว แล้วก็นั่งอยู่คนเดียวนี่คลำหน้าคลำหัว เขาจะว่าเครียดจัดนั่งให้สบายยิ้มแย้มแจ่มใจเพื่อนเอ๋ย แล้วผมจะช่วยเอง แต่วันนี้ท่านดูสิครับข้อมูลท่านวันนี้ชัดเจนแล้วไม่ครบถ้วนครับ เมื่อเช้ามี ส.ส. มาบอกว่าเอกสารก็ครบเยอะแยะ ดูสิเอกสารของสภาไปดูได้ครับเอกสารของสภานะครับ มีของรัฐบาลเท่ากับแผ่นเดียวนั่นแหละครับเหมือนกัน

ข้างหลังนี่ไม่ใช่ข้อมูลครับ ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลอะไรรู้ไหมครับ รถไฟความเร็วสูงคืออะไร อย่างนี้เรียกข้อมูลที่ไหน ท่านครับหลัก ๆ เลย มันต้องบอกมาครับว่าค่าใช้จ่ายเท่าไร ลงทุนเท่าไร ท่านเชื่อไหมครับ ที่ว่า ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทที่พูดกันมานี่ ไม่รู้ใครถูกทั้งนั้นครับ ไม่รู้ครับ เพราะในเอกสารที่รัฐบาลส่งมาให้รอบหลังนี้ก็ไม่มีครับ เสร็จเรียบร้อยท่านครับ ผมจะไม่พูดซ้ำกับเรื่องเส้นทางมีคนอยู่ ๒ ข้างทาง ถ้าท่านเอารางมาใหม่ อย่างที่ พันเอก วินัยขอประทานโทษ ท่านพูดถูกต้อง มันต้องใช้รางอีกระบบหนึ่ง ก็ต้องขยายพื้นที่ออกไป แล้วชาวบ้านล่ะครับไปอย่างไร แต่เรื่องความมั่นคงไม่มีใครพูดถึงเลย เรื่องความมั่นคงท่านครับ ผมเรียนท่านนะครับ ยักษ์นี่ครับจำเป็นต้องคบนะครับ แต่เราจะคบกับยักษ์ตัวใกล้ ๆ ที่ตีนมันมาถึงเราไหม หรือจะเลือกกับยักษ์ไกล ๆ หน่อย เมื่อสมัยรัชกาลที่ ๔ รัชกาลที่ ๕ พุทธเจ้าหลวงของเรา เจอยักษ์ใกล้ ๆ ตัวครับ ยักษ์ฝรั่งเศส ยักษ์อังกฤษอยู่ที่ประเทศฮ่องกง ยักษ์ฝรั่งเศสอยู่ที่อินโดจีน เป็นอย่างไรครับ เหยียบพักเดียวครับ เสียฝั่งขวาแม่น้ำโขงไปเลยครับ อยู่ทางใต้เสียรัฐกลันตัน รัฐตรังกานูไปเลยเห็นไหมครับ วันนี้ประเทศจีนเป็นยักษ์ใหญ่ผมไม่ใช่ปฏิเสธเขา แต่ถ้าโครงการประเทศจีนเข้ามาเป็นเกือบ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อย่างนี้อิทธิพลอย่างอื่นก็มีครับ ถามฝ่ายความมั่นคงหรือยัง -------

เมื่อสักครู่กราบขอบพระคุณนะครับ ที่ทางท่านพันเอก วินัยก็ยังพูดถึงเรื่องด้านความมั่นคง ยังไม่ได้พิจารณา ด้านโบราณสถาน ด้านป่าไม้ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการลงทุน ด้านความมั่นคง เอกสารก็มีให้แผ่นเดียวจริง ๆ ส่วนข้อมูลของสภานี้ถือไม่ได้หรอกครับ เพราะไม่ใช่ เพื่อน ๆ ส.ส. บอกว่านี่มีรายละเอียดเยอะแยะไปดูสิ มันไม่ใช่ อันนี้เป็นเครื่องแนะนำเท่านั้นเอง ข่าวสารเก็บข่าวมาให้ดูเท่านั้นเอง แต่เอกสารของรัฐบาลสิครับ ไม่มีเรื่องความมั่นคง ท่านครับ ขออนุญาตอีกนิดเดียว หยิบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ มาสิครับ ท่านรัฐมนตรีเปิดดูเถอะ พูดอย่างไรก็ให้ท่านเชื่อผมหน่อยนะครับ ท่านบอกว่าพูดเท่าไรคนอื่นก็ไม่เชื่อ ขอให้ท่านเชื่อผมบ้าง เชื่อผมหน่อย นั่นก็คือสิ่งที่ท่านเสนอวันนี้ ถ้าท่านยังดันทุรังเสนอทั้ง ๆ ที่ผมจะอธิบายว่าท่านผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ แสดงว่าเขาบีบให้ท่านเสนอทั้ง ๆ ที่ไม่มีเกียรติยศเลย ท่านควรเป็นประธานโครงการนี้ แต่ท่านเป็นแค่ที่ปรึกษาแสดงว่าเขาจะเอาท่านออกใช่ไหมล่ะ เขาจะเอาพรรคท่านออกใช่ไหม ท่านเลยวิตกกังวลเสนอให้เถอะ ท่านฟังผมนะครับ เรื่องนี้ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ แน่นอนครับ ดูวรรคสามสิครับ ก่อนดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องทำ ต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้นในการที่คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจารัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบในวรรคสี่ หากมีผลกระทบต่อประชาชนเรื่องความมั่นคง ไม่ได้ครับ ต้องขอความเห็นชอบกว้างกว่านี้ครับ ข้อมูลมันแค่นี้ครับ ข้อมูลมันแค่นี้แล้วท่านจะผ่าไปอย่างไร แต่เพื่อให้ประนีประนอมผมไม่อยากให้ท่านแตกกับท่านอภิสิทธิ์หรอก ให้อยู่ด้วยกันนาน ๆ ทำให้ราคาข้าวตกไปอย่างนี้เรื่อย ๆ เวลาเลือกตั้งผมจะได้สบาย ราคาข้าวยังตกอยู่นะครับท่านประธาน อยู่ไปเถอะ อยู่ไปให้ราคาตกอย่างนี้แหละ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอกระมังครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านครับ ผมเสนอทางออกที่ดีที่สุดเพื่อให้ท่านอยู่กันนาน ๆ เตี้ยอุ้มค่อม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ต้อง เสนอเรื่องรถไฟนี่ละครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เสนอว่าอย่าเพิ่งผ่านเรื่องนี้เลยครับ ตั้งคณะกรรมาธิการศึกษาร่วมกันดีกว่าท่าน เสียเวลาไม่นานดีไหมครับ เชื่อผมหน่อย ท่านรัฐมนตรีครับ ถ้าเป็นอย่างนี้ผมคิดว่าจะได้บริสุทธิ์ทุกฝ่ายดีไหมครับ เพราะว่าผมเองก็ไม่ได้อยากคัดค้านท่านประธาน ท่านประธานก็กรุณาให้ผมตั้ง ๒ นาที ผมเองก็นั่งรอตั้งแต่เช้า คนแรก ๆ ก็พูดกันยาว พอมาถึงผม ๑๐ นาที ก็ไม่เป็นไรครับท่าน ผมเสนอทางออกว่าให้ตั้งคณะกรรมาธิการศึกษาร่วมกัน แล้วจะได้หาทางออกเรื่องความมั่นคงทหารว่าอย่างไร ผมก็รักชาตินะครับ แล้วคนบ้านเรานี่ครับ คนเชื้อสายจีนก็เยอะ ผมไม่ได้บอกว่าคนเชื้อสายจีนไม่รักชาติ ผมก็เชื้อสายจีนผมก็รักชาติ แต่ถ้าอิทธิพลจีนมากเข้า ต่อไปนี้ก็ต้องตี๊ะตึ่งอ่วยกันหน่อยละครับต่อไปนี้ ต้องพูดภาษาจีนกันเพราะว่าทางประเทศจีนเขามาลงทุนเยอะนี่ครับ ท่านครับ พระพุทธเจ้าหลวงเรานั้นในเวลาที่ยักษ์ใหญ่อย่างประเทศอังกฤษกับประเทศฝรั่งเศสอยู่ใกล้เรา ท่านยังไปคบกับยักษ์อีกตัวหนึ่งที่อยู่ไกลหน่อยคือประเทศรัสเซีย วันนี้ท่านจะคบกับประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านเปิดหรือยังครับ ท่านทำการศึกษาความเป็นไปได้หรือยังว่าถ้าจากประเทศสหรัฐอเมริกาถูกกว่าไหม ประเทศอังกฤษ ยุโรปว่าอย่างไร ตอนนี้เศรษฐกิจกำลังตกต่ำนี่ถ้าเขาเข้ามาเขาจะเสนอเงื่อนไขพิเศษหรือเปล่า ไม่มีการศึกษาเปรียบเทียบเลยครับ แล้วเอาประเทศจีนอย่างเดียว อะไรก็จีน จีน จีน ผมว่ามันไม่เหมาะนะ ๕๐๐ ล้านบาทนี้เลยไม่รู้อยู่กระเป๋าใครถ้าไม่ได้อยู่กระเป๋าท่านเชื่อผมเถอะครับ ฝากขอบพระคุณครับท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณบัญญัติ เจตนจันทร์ เชิญครับ

(นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงอะไรครับ

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ผม ประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชลบุรี ผมยกมือจะประท้วงท่านประธานครับในข้อบังคับ ข้อ ๘ ครับ ท่านปล่อยให้เวลาเกินมานานเพราะว่าสมาชิกมีหลายคน ผมก็จะอภิปรายด้วยนะครับ ก็คิดว่าวันนี้ไม่น่าจะจบหรอกถ้าท่านปล่อยเวลาไปแบบนี้นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็จะพยายามควบคุมอยู่ครับ

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : แล้วท่านก็อย่าปล่อยให้มีการกระแนะกระแหนกันมากนัก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่ให้เสียเวลาก็นั่งลงก่อนเพื่อจะให้คุณบัญญัติได้ทันเวลานะครับ

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ขอบคุณครับ ถ้าท่านปล่อยอย่างนี้ผมก็จะประท้วงต่อนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ในนามของสมาชิกรัฐสภา กระผมขออภิปรายสนับสนุนต่อร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอขอกรอบจากรัฐสภา

ในเรื่องของเส้นทางทั้ง ๔ เส้นทางที่รัฐบาลเสนอมานั้นก็คือ กรุงเทพฯ-หนองคาย กรุงเทพฯ-ระยอง กรุงเทพฯ-นราธิวาส กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี และกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ อันนี้ก็เป็นเส้นทางหลัก ถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะให้ขยายเส้นทางไปสุดจนถึงชายแดน ยกตัวอย่างที่จังหวัดระยองก็อยากจะให้ไปถึงจังหวัดตราด ส่วนที่จังหวัดเชียงใหม่นั้นก็อยากจะให้ไปถึงจังหวัดเชียงราย แล้วอย่างที่เพื่อนสมาชิกท่าน พันเอก วินัย สมพงษ์ ได้เสนอว่า ในสายตะวันออกนั้นก็ยังมีสายกรุงเทพฯ-อรัญประเทศ ซึ่งเป็นสายดั้งเดิมอีกสายหนึ่งซึ่งมีความสำคัญ

ในส่วนของกรอบการดำเนินงานนั้นก็เป็นเรื่องของการร่วมมือกันเพื่อก่อสร้างเส้นทางรถไฟ แล้วก็การบริหารจัดการและเรื่องอื่น ๆ นั้น อันนี้ผมก็เห็นชอบด้วยว่าจะต้องเป็นการพัฒนาในลักษณะร่วมมือกันระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เพราะว่าจีนนั้นมีเรื่องของอำนาจเงินทุนอันมหาศาล ส่วนประเทศไทยนั้นก็มีเรื่องของทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน ตลอดจนเรื่องของทางด้านกายภาพ แต่อย่างไรก็ตาม ผมก็เป็นห่วงว่าในกรอบของการเจรจาความร่วมมือกันนั้นก็อยากจะให้พิจารณาในมิติของความมั่นคง แล้วก็อิสรภาพของประเทศไทยด้วย ก็อยากจะดูสิว่า การร่วมมือกันนั้น สุดท้ายแล้วประเทศไทยจะต้องเป็นผู้ที่กุมอำนาจในการที่จะบริหารจัดการระบบรถไฟฟ้าความเร็วสูงในเส้นทางดังกล่าวนี้นะครับ อยากจะให้ประเทศจีนเป็นผู้มีส่วนร่วมในแง่ของการลงทุนในแง่เงินตรานะครับ ไม่อยากที่จะให้เป็นผู้ที่มีอิทธิพลเหนือประเทศไทยในแง่ของการเจรจา

ในเรื่องของการจัดหาพื้นที่พัฒนานั้นก็อยากจะให้ทางประเทศไทยนั้นได้ดูเรื่องของการจัดพื้นที่ที่จะให้รถไฟได้จอดในพื้นที่ที่อย่างน้อยก็ทุกอำเภอ แล้วก็ไม่ควรที่จะทำสถานีอยู่ในชุมชนอยู่แล้ว เนื่องจากว่าเป็นที่เชื่อว่าเมื่อมีรถไฟความเร็วสูงนี่ก็จะมีพี่น้องประชาชนมาใช้บริการเป็นจำนวนมาก แล้วก็มีการพัฒนาเรื่องของการพาณิชย์ต่าง ๆ เกิดขึ้นในบริเวณรอบ ๆ เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในพื้นที่ชานเมืองของทุก ๆ อำเภอนี่ครับ ก็ควรจะเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการที่จะพัฒนาเป็นสถานีรถไฟ แล้วก็ในเรื่องของเส้นทางรถไฟนั้น เมื่อได้ก่อสร้างแล้ว สังเกตจากการก่อสร้างถนนเช่นมอเตอร์เวย์เป็นต้น เราจะเห็นว่าพี่น้องประชาชนทั้ง ๒ ฝั่งขาดการติดต่อสัญจรไปมานะครับ ในเรื่องของวัฒนธรรมก็ดี ท้องถิ่นต่าง ๆ นี้จะถูกตัดขาดออกไปเลย ก็อยากจะให้การพัฒนาเส้นทางรถไฟเหล่านี้ต้องมีช่องทางให้พี่น้องประชาชนได้สัญจรไปมาติดต่อสื่อสารกันในลักษณะที่ไม่ทำให้มีความตัดขาดจากกันในพื้นที่ตำบลเดียวกัน อันนี้ก็อยากจะฝากทางรัฐบาลให้พิจารณาเรื่องนี้ให้เป็นพิเศษด้วย

ในเรื่องประเด็นที่ ๔ เรื่องเทคโนโลยี และเรื่องประเด็นที่ ๕ การถ่ายทอดเทคโนโลยี รัฐบาลจะต้องคิดคำนึงว่าประเทศไทยนั้นเป็นเมืองที่มีนักวิทยาศาสตร์เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามในช่วงแรก เนื่องจากประเทศไทยยังไม่พร้อมเรื่องของเงินทุน เรื่องของทรัพยากร แต่ในระยะยาวแล้วนี่อยากจะให้การถ่ายทอดเทคโนโลยีเรื่องของการซ่อมบำรุงก็ดี ----------

เรื่องการพัฒนาเครื่องจักรเครื่องกลต่าง ๆ ในระยะยาวก็ดี จะต้องมาเป็นของนักวิทยาศาสตร์ของคนไทย ก็ขอฝากทางรัฐบาลได้คิดคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้เป็นพิเศษแล้วก็เรื่องของความโปร่งใส การบริหารจัดการที่มีส่วนร่วมจากภาคประชาชนหรือสังคมเนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการที่มีความสำคัญมากแล้วก็กระจายไปทั่วประเทศทั้ง๔ ภาค ก็อยากจะให้การมีส่วนร่วมจากการตรวจสอบของภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมเป็นอย่างมาก แล้วเรื่องของการฟังความคิดเห็นประชาชนที่ได้รับผลกระทบในมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญก็ต้องมีการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาซึ่งมีขนาดใหญ่ถึงประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมเชื่อมั่นว่าในระบบรถยานยนต์ต่าง ๆ ก็จะมีการใช้น้อยลง เนื่องจากการขนส่งระบบรางก็ประหยัดแล้วก็รวดเร็ว เรื่องของเครื่องบินก็อาจจะมีการใช้น้อยลง ก็จะมีผลกระทบ เพราะฉะนั้นก็เรื่องของผลกระทบต่าง ๆ เหล่านี้รัฐบาลก็คงจะต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นมาศึกษาโดยละเอียด แล้วก็รับฟังความคิดเห็นรอบด้าน แล้วก็ให้การเยียวยาดูแลพี่น้องเหล่านั้นไม่ให้ได้รับผลกระทบ เพราะการพัฒนาทุก ๆ อย่างนั้นก็จะไม่ใช่มีแต่ผลดีอย่างเดียว ก็จะมีทั้งผลกระทบในเชิงลบด้วยนะครับ ก็อยากให้รัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้เร่งรัดที่จะดำเนินการในโครงการรถไฟความเร็วสูงที่ไปทั้งทุกภาคของประเทศอย่างรวดเร็ว เพราะว่าหาไม่แล้วในบางรัฐบาลก็อาจจะไม่ได้ให้ความสำคัญในการที่จะเริ่มต้นโครงการที่สำคัญเช่นนี้เพราะว่าเมื่อคำนึงถึงผลดีและผลเสียแล้วผมเชื่อว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนารถไฟความเร็วสูงไปทั้งทุกภาคของประเทศนั้นมีผลดีที่มากกว่า แล้วก็เป็นการกระจายความเจริญ เป็นการกระจายสินค้า แล้วก็เป็นช่องทางในการติดต่อระหว่างภูมิภาคอาเซียน ซึ่งประเทศไทยจะรักษาความเป็นผู้นำในเรื่องของศูนย์กลางการพัฒนาในการคมนาคมขนส่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีนะครับ ก็ขอฝากทางท่านประธานรัฐสภาถึงรัฐบาลให้คิดคำนึงถึงเรื่องประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณชวลิต

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทยจากจังหวัดนครพนม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับผมฟังการอภิปรายตั้งแต่เช้าล้วนเห็นสอดคล้องต้องกันว่าโครงการรถไฟความเร็วสูงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ของไทยให้มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านการขนส่งคนและการขนส่งสินค้า ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ แต่กระผมมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาร่วมกับเพื่อนสมาชิกรัฐสภาเพื่อให้เกิดความรอบคอบเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน มีหลายประเด็นที่จะต้องสอบถามไปยังท่านรัฐมนตรีอย่างน้อย ๓ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรก โครงการเมกะโปรเจกท์ หรือโครงการขนาดใหญ่ซึ่งใช้งบลงทุนจำนวนมาก ทำไมไม่มีการแข่งขันกันให้เกิดความเป็นธรรม ให้เกิดการพิจารณาอย่างรอบด้านว่าเทคโนโลยีของประเทศใดเหมาะสมที่สุด เฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการลงทุนทำอย่างไรเราถึงจะไม่เสียเปรียบ เทคโนโลยีรถไฟความเร็วสูงยังมีอีกหลายประเทศในโลกที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำไมจะต้องเป็นประเทศจีนประเทศเดียวประเทศญี่ปุ่นประเทศฝรั่งเศส และอีกหลายประเทศก็มีการพัฒนามาก่อนหน้านี้ ที่สำคัญก็คือมีการแข่งขันกันอย่างไร หรือไม่ ในอันที่จะคัดเลือกประเทศที่จะมาดำเนินการโครงการรถไฟความเร็วสูง

ในประการที่สอง ท่านประธาน รูปแบบการลงทุนมีวิธีคิดอย่างไร มีข่าวว่าใช้วิธีการกู้ซึ่งเป็นการกู้เงินจำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่ประเทศก็มีการกู้เงินมาอย่างมหาศาลอยู่แล้วนับล้าน ๆ ล้านบาท มีวิธีการอื่นที่จะลงทุนและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในรูปแบบอื่นอีกไหม เช่นทำไมไม่ใช้วิธีร่วมทุนเหมือนสมัยรัฐบาลที่ผ่านมาได้คิดโครงการนี้ไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ ซึ่งได้เปิดให้มีการทำทีโออาร์ (TOR) อย่างกว้างขวางไม่เฉพาะเจาะจงประเทศใดประเทศหนึ่ง และมีเงื่อนไขในการร่วมทุนก็คือประเทศไทยจะใช้สินค้าเกษตรคือยางพาราเป็นทุนร่วม ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยได้ประโยชน์อย่างมาก โดยเฉพาะเกษตรกรที่จะได้ขายสินค้าเกษตรคือยางพาราอย่างต่อเนื่องและทำให้ยางพาราราคาดียิ่งขึ้น ทั้งประเทศจีนและประเทศญี่ปุ่นหรือประเทศอื่น ๆ ล้วนต้องการยางพาราจากประเทศไทย หากมีการร่วมทุนโดยใช้สินค้าเกษตรของประเทศไทยเป็นทุนประโยชน์จะเกิดอย่างมหาศาล ตรงนี้ถ้าทางรัฐบาลยังมิได้ดำเนินการเฉพาะเจาะจงว่าจะต้องไปกู้เขามา เป็นไปได้ไหมที่จะนำกรอบการเจรจาที่รัฐบาลนำมาเสนอรัฐสภาในคราวนี้ไปเจรจากับประเทศที่เราจะสามารถต่อรองให้ได้ประโยชน์กับประเทศไทยให้มากที่สุด นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะสอบถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ในประเด็นต่อมาก็คือความคุ้มทุนของโครงการหรือประโยชน์ที่จะได้รับของโครงการ ในการลงทุนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบผลของการคุ้มทุนว่าจะคุ้มทุนในกี่ปี ประโยชน์ที่จะได้คุ้มกับเงินที่ลงทุนไปหรือไม่ นอกจากนั้นการจ่ายเงินคืนมีข่าวว่าจะให้เอกสิทธิ์ประเทศจีนเก็บค่าโดยสารจนกว่าจะครบจำนวนเงินที่กู้มาพร้อมดอกเบี้ย ตรงนี้เหมาะสมหรือไม่ ฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้พิจารณาและหากเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีถ้าหากจะให้ประเทศไทยได้มีโอกาสส่งสินค้าการเกษตรร่วมทุนจะเป็นประโยชน์มากกว่าการกู้อย่างแน่นอน

ในประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน คือความโปร่งใสของโครงการ หากปัจจุบันไม่มีประเด็นที่รัฐบาลนี้มีรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลถูกกล่าวหาว่าทุจริตอยู่หลายโครงการ เป็นประเด็นที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักอยู่ในขณะนี้ในทุกวงการ ซึ่งกดดันถึงขนาดที่ท่านนายกรัฐมนตรีตอบต่อสภาแห่งนี้ในการยื่นกระทู้ถามสดของกระผมว่าหนังยังไม่จบ ขอให้ดูตอนจบ ซึ่งก็ทำให้คาดการณ์กันไปต่าง ๆ นานา นี่คือสิ่งที่ปัจจุบันทางสาธารณะเขาสงสัยในประเด็นเรื่องความโปร่งใสของโครงการ -------

ผมมี ๓ ประเด็นสั้น ๆ ครับท่านประธานที่อยากจะขอความมั่นใจจากรัฐบาล ประเด็นสุดท้ายต่อเนื่องนิดหน่อย อยากจะทราบว่าใครเป็นเจ้าภาพที่แท้จริงระหว่างกระทรวงคมนาคมกับสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะก่อนหน้านั้นมีข่าวแพร่หลายออกมาทำให้พี่น้องประชาชนสับสนว่าโครงการนี้อยู่ในความดูแลของท่านรองนายกรัฐมนตรีกอร์ปศักดิ์ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี แต่ในสายของการทำงานนั้นกระผมเห็นว่าน่าจะอยู่ในความดูแลของกระทรวงคมนาคม แต่ความสับสนที่เกิดขึ้นทำให้สาธารณชนคาดคิดไปว่าเป็นการแย่งงานกันหรือเปล่า หรือหากกระทรวงคมนาคมดำเนินการไปจะมีการยกเลิกเหมือนกับประมูลข้าวที่ทางรองนายกรัฐมนตรีท่านไตรรงค์ได้เข้ามาดูในตอนนี้ ผมไม่อยากจะให้เกิดภาพเช่นนั้น สิ่งที่อยากจะฝากไว้ ๓ ประเด็นดังกล่าวข้างต้นขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ตอบให้สมาชิกรัฐสภาได้ทราบด้วย ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอสิ มะหะมัดยังกี

นายอสิ มะหะมัดยังกี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตูล) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์อสิ มะหะมัดยังกี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสตูลในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมเห็นด้วยกับการสร้างรถไฟความเร็วสูงในหลาย ๆ ประเด็น หลายเหตุผล ซึ่งจริง ๆ แล้วก็มีการศึกษามาหลายครั้งในเรื่องนี้ เช่นการศึกษาไฮ สปีด เทรน สตัดดี้ ไทยแลนด์ ไฟนอล รีพอร์ต (High speed train study Thailand final report) และไวล์ มาสเตอร์ แพลน แอนด์ ฟีซิบิลิตี้ ฟอร์ เดอะ คิงดอม ออฟ ไทยแลนด์ ออฟ ไฮ สปีด เรียล ซิสเต็ม (While master plan and feasibility for The Kingdom of Thailand of high speed real system) ซึ่งเคยทำการศึกษามาแล้วโดยละเอียดถี่ถ้วน โดยหลักการที่ว่ารถไฟที่จะสร้างในคราวนี้ต้องมีความรวดเร็ว ต้องมีความสะดวกสบาย ต้องมีความปลอดภัย ต้องตรงต่อเวลาครับ แต่ไม่ใช่ตามเวลาตรงต่อเวลา ต้องมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ ซึ่งตอนนี้ในการลงทุนระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนก็ยังไม่ได้ชัดเจน ผมคิดว่ายังอยู่ในขั้นตอนที่จะต้องเจรจากันอีกมาก แต่ที่เห็นด้วยก็เนื่องจากหลาย ๆ ประการเช่นประเทศเรามีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบครับ ถึงแม้จะมีบางส่วนเป็นภูเขาแต่ก็สามารถวางรางลงไปสำหรับทำรถไฟได้

เป็นอย่างดี สามารถหลีกเลี่ยงภูเขาได้ ระบบรางนี้สามารถใช้ได้ดีทั้งการขนส่งผู้โดยสาร คือทรานสปอร์ต (Transport) และการขนส่งสินค้าคือคาร์โก้ ทรานสปอร์ต (Cargo transport) ระบบรางมีต้นทุนที่ต่ำกว่าการขนส่งทางบกอื่น ๆ เช่นรถยนต์และมีข้อจำกัดที่น้อยกว่าการขนส่งทางน้ำ และมีค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่าการขนส่งทางเครื่องบินเป็นอย่างมาก เป็นทางเลือกที่ดีสำหรับผู้โดยสารที่ไม่อยากนั่งเครื่องบินครับ ผมเองถ้ามีทางเลือกก็ไม่อยากนั่งเครื่องบิน เพราะว่าในสภาพอากาศที่นับวันการแปรปรวนของอากาศก็จะมากขึ้นทุกวัน ทำให้ความปลอดภัยในการบินมันลดลงครับ ระบบรถไฟในปัจจุบันนี้ก็เป็นเหตุหนึ่งที่จะต้องมีรถไฟความเร็วสูง เพราะว่าเรามักจะพูดกันว่ารถไฟไทยไปตามเวลาครับ คือให้เวลาไปก่อนและรถไฟตามไปทีหลัง ถึงสถานี ๑๐ โมง แต่พอเราไปรอญาติที่สถานีรถไฟ ๑๐ โมงไม่ถึงครับ จะถึงตอนเที่ยง บ่ายโมง บ่ายสองโมง เพราะชัดเจนอยู่แล้วครับว่ารถไฟไทยไปตามเวลา และยังมีปัญหาด้านความปลอดภัยในระบบรถไฟสมัยนี้เช่นรถไฟตกรางหลายต่อหลายครั้ง มีทั้งผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ รวมทั้งภัยธรรมชาติอื่น ๆ เช่น ฝนตกหนักน้ำท่วม เพราะฉะนั้นการออกแบบในการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงในครั้งนี้ควรจะคำนึงถึงปัญหาเหล่านี้ด้วยเป็นอย่างยิ่งครับ รถไฟที่จะมีการสร้างขึ้นมาก็มีการพูดคุยเรื่องของความเร็วว่าต้อง ๓๐๐ กิโลเมตรขึ้นไปอย่างที่ท่านอดีตรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็คือท่านดอกเตอร์สามารถ ราชพลสิทธิ์ ได้พูดถึงไปในการอภิปรายตอนเช้า แต่ผมก็คิดว่าถ้าการลงทุนมันสูงไปก็ไม่จำเป็นถึง ๓๐๐ กิโลเมตรหรอกครับ ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงก็พอแล้ว เท่าที่ได้ทราบมาก็คือถ้าความเร็ว ๓๐๐ กิโลเมตรขึ้นค่าโดยสารจะถูกกว่าเครื่องบินประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ----------

แต่ถ้า ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงค่าโดยสารรถไฟจะถูกกว่าเครื่องบินประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์โดยประมาณนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ๒๕๐ กิโลเมตรก็น่าจะพอถ้าการลงทุนมันสูงเกินไป และเกี่ยวกับเฉพาะการลงทุนในสายภาคใต้ก็มีความสำคัญมากก็คือสายกรุงเทพฯ-ปาดังเบซาร์ ซึ่งต่อไปก็จะต้องเป็นทางรถไฟระหว่างประเทศเชื่อมไปประเทศมาเลเซียเพื่อรองรับตลาดเสรีอาฟตา (AFTA) แล้วก็เพื่อเชื่อมเศรษฐกิจการค้าขายมาด้วยกันก็เหมือนกับสายกรุงเทพฯ-หนองคาย ซึ่งจะต้องเชื่อมไปประเทศลาว สามารถเชื่อมไปประเทศลาวได้เป็นทางรถไฟระหว่างประเทศ จะทำให้กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางของการรถไฟในภูมิภาคอาเซียน ตรงนี้มีประโยชน์มากครับ จากภาคใต้ไปถึงประเทศสิงคโปร์หาดใหญ่ไปปาดังเบซาร์ ผ่านมาประเทศมาเลเซียไปประเทศสิงคโปร์ได้ ในขณะที่ทางภาคอีสานก็ผ่านลาวไปถึงประเทศจีนได้ และอีกอย่างในภาคใต้ควรจะมีการสร้างไปถึงปาดังเบซาร์เพราะว่าการคมนาคมโดยรถยนต์สายใต้นี่ยาวมากครับ ขับรถไปประมาณ ๑,๐๐๐ กิโลเมตรซึ่งทำให้เกิดความเมื่อยล้าเหนื่อยอ่อน ซึ่งประมาณ ๑,๐๐๐ กิโลเมตร ๑๒ ชั่วโมงนี่ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่ายจึงจำเป็นที่จะต้องมีบริการที่จะทำให้รวดเร็วขึ้นภายใน ๔-๕ ชั่วโมงแทนที่จะต้องไปนั่งเครื่องบิน บางคนก็ไม่ชอบหรอกครับที่จะไปนั่งเครื่องบิน แต่เป็นความจำเป็นเพราะว่าการเดินทางทางรถยนต์มันนานมาก

ในขณะเดียวกันก็ควรจะให้มีการปรับปรุงระบบรางที่มีอยู่ให้ดีขึ้นด้วย เราพูดถึงแต่รถไฟความเร็วสูง แต่เราอาจจะไม่ได้พูดถึง หลายท่านก็ได้พูดเหมือนกันว่ารถไฟปัจจุบันนี้ควรจะปรับปรุงให้ดีขึ้น อย่าให้ไปตามเวลาอีกต่อไปนะครับ ไปให้ตรงเวลาดีกว่าเพื่อให้พี่น้องประชาชนคนยากคนจนได้รับในสิ่งที่ดีกว่าทั้งทางด้านการบริการและการตรงต่อเวลาให้มากกว่านี้ เพราะฉะนั้นการรถไฟแห่งประเทศไทยในปัจจุบันนี้ควรจะปรับปรุงบริการให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ อย่าให้มีคำพูดโจษจันในสังคมไปเยอะว่ามีแต่การเล่นพรรคเล่นพวกรักษาผลประโยชน์ของตนเองเท่านั้น แต่ไม่คำนึงถึงการบริการประชาชน ไม่ได้ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักแต่ยึดถือผลประโยชน์ของพรรคพวกของตัวเองเท่านั้น ตรงนี้เป็นเรื่องที่ขอฝากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไปด้วยว่าช่วยปรับปรุงการรถไฟแห่งประเทศไทยความเร็วปกติธรรมดานี่ละครับให้ดีขึ้น

เพราะตอนนี้จากกรุงเทพฯ ไปถึงหาดใหญ่ประมาณ ๑๔-๑๕ ชั่วโมง ผมก็ไม่ทราบว่าประมาณ ๙๒๐-๙๓๐ กิโลเมตรนี่ ๑๔-๑๕ ชั่วโมง มันเฉลี่ยแล้วชั่วโมงละกี่กิโลเมตรไม่ถึง ๙๐ กิโลเมตร เสียด้วยซ้ำไป อาจจะ ๖๐-๗๐ กิโลเมตรเท่านั้นเองซึ่งมันช้ามากครับ ก็มีหลายคนที่เขาเคยพูดว่าตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ สร้างรถไฟขึ้นมา สิ่งอื่นในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นพัฒนาไปหมดแล้วแต่รถไฟยังเหมือนเดิมครับ ยังไม่เปลี่ยนไปจากในสมัยที่รัชกาลที่ ๕ ท่านได้สร้างขึ้นมา รถไฟไทยยังเหมือนเดิมเสมอต้นเสมอปลาย ผมจึงเห็นด้วยกับการลงทุนในครั้งนี้กับประเทศจีนหรือประเทศอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งผมคิดว่ายังไม่ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน เพียงแต่ว่าในเมื่อท่านขอให้เป็นกรอบในการเจรจาโดยที่ต้องผ่านมาตรา ๑๙๐ ซึ่งให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้ไปเจรจากับประเทศจีนได้ แต่ผมก็เชื่อว่าในที่สุดแล้วถ้าการเจรจาแล้วปรากฏว่าทางประเทศไทยไม่ได้ประโยชน์ได้ข้อตกลงที่ดี เราก็คงไม่เอานะครับ มันอยู่ที่ผลประโยชน์ของประเทศชาติอันนี้ผมเชื่อในคณะรัฐมนตรีว่าท่านก็ต้องพิจารณาผลประโยชน์ของประเทศชาติมาเป็นอันดับแรก เพราะฉะนั้นผมจึงไม่สงสัย ไม่ข้องใจใด ๆ ทั้งสิ้นแต่การที่ท่านเพื่อน ๆ พรรคฝ่ายค้านได้ติได้ตั้งข้อสังเกตไว้ล่วงหน้าก็เป็นเรื่องที่ดีครับ ผมว่าการที่เราช่วยกันรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติมันเป็นเรื่องที่ดีงาม แต่อย่าไปคิดว่าทุกอย่างมันต้องเป็นเรื่องที่ไม่ดี เป็นแนวลบไปทั้งหมด และการที่จะไปทำในประเทศจีนบางคนไม่เห็นด้วยว่าการที่จะไปทำสัญญากับประเทศจีนไม่สมควร เพราะว่าประเทศจีนเทคโนโลยีต่ำกว่าทางตะวันตก ซึ่งผมว่ามันไม่แน่นอนหรอกครับทุกอย่างมันเปลี่ยนไปได้ ในสมัยก่อนเราคงจำได้ว่ารถญี่ปุ่น ตอนผมเล็ก ๆ นี่ผมจำได้รถญี่ปุ่นนี่เป็นรถกระป๋องครับ ถ้าใครซื้อรถญี่ปุ่นแสดงว่าบ่อจี๊ ไม่มีสตางค์ แต่คนที่มีสตางค์มาก ๆ ไปซื้อรถยุโรป แต่เดี๋ยวนี้อะไรเกิดขึ้นครับ เลกซัสเป็นรถที่ติดอันดับโลก แม้กระทั่งรถยุโรปก็ยังสู้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นอย่าประมาทว่าคนเอเชียทำอะไรไม่ได้ดีนะครับ สมัยก่อนนักมวยที่เก่งที่สุดในโลกเทียบปอนด์ต่อปอนด์แล้วต้องเป็นฝรั่งหรือไม่ก็คนผิวดำเท่านั้นเอง ----------

คนผิวดำเท่านั้นเอง แต่ตอนนี้ไม่ใช่ครับ แมนนี่ ปาเกียว เป็นชาวฟิลิปปินส์ เป็นคนอาเซียน เป็นนักมวยที่ดีที่สุดในโลกปอนด์ต่อปอนด์ อะไรก็เกิดขึ้นได้ ไม่มีใครเก่งกว่าใครหรอกครับในโลกนี้ สามารถพัฒนาฝีมือให้เท่าเทียมกันได้ครับ และถ้ามีการตั้งบริษัทขึ้นมาเพื่อดูแลในเรื่องนี้จะกับประเทศใดก็ตาม ประเทศตะวันตก หรือว่าประเทศจีน หรือประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศเกาหลีก็ตามที่จะทำสัญญา ผมคิดว่าเราควรจะถือหุ้นไม่ต่ำกว่า ๕๑ เปอร์เซ็นต์ เพราะเป็นประเทศเราครับ แล้วอีก ๕ เปอร์เซ็นต์ควรจะให้เอกชนไปเพื่อที่จะได้ไม่ต้องเป็นรัฐวิสาหกิจ ผมคิดว่าถ้าเป็นรัฐวิสาหกิจการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นตัวอย่างที่ดีครับว่าเกิดอะไรขึ้น อยากให้เป็นบริษัทที่มีความคล่องตัวในการบริหารโดยที่ไม่ต้องเป็นรัฐวิสาหกิจ มีประสิทธิภาพสูงกว่ารัฐวิสาหกิจที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะฝากไว้นะครับว่า ๑. ไม่ควรเป็นรัฐวิสาหกิจ แล้วก็หุ้นใหญ่ควรจะเป็นของประเทศไทยไม่ใช่ของต่างชาติ เพราะว่ารถไฟนี้ควรจะเป็นของประเทศไทยเป็นหุ้นใหญ่เราจะได้ภูมิใจในฐานะที่ว่าเป็นสายการรถไฟของประเทศไทยนะครับไม่ใช่ของต่างชาติ เพราะฉะนั้นผมจึงเชื่อว่าทั้งหมดที่เราได้พูดคุยมาทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ก็ได้เสนอความเห็นมามากมายจะเป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง และผมก็เชื่อมั่นว่าทางคณะรัฐมนตรีก็รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติ ถ้าประเทศจีนไม่ให้ผลประโยชน์ที่ดีเราก็อย่าเอาครับ เพราะว่าในเมื่อมีการสร้างขึ้นมาแล้วประเทศจีนจะได้ประโยชน์มากที่สุด เป็นศูนย์กลางของรถไฟเลยครับ ไปทางยุโรป ไปประเทศรัสเซีย ไปประเทศอาณานิคมของประเทศรัสเซียสมัยก่อนมาอาเซียนประเทศจีนจะเป็นศูนย์กลาง เพราะฉะนั้นประเทศจีนควรจะให้ประโยชน์ที่ดีต่อประเทศไทย มีข้อเสนอที่ดีกับประเทศไทยเราจึงจะรับไว้ได้ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณคมเดช ไชยศิวามงคล อยู่ไหม แทนคุณวิเชียร ขาวขำ ที่เปลี่ยนกัน ไม่อยู่นะครับ ไม่อยู่ก็คุณภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์

นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคภูมิใจไทยจากจังหวัดนครพนม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขอ

ได้เสนอแนะแนวทางหรือการพัฒนาระบบเส้นทางของการรถไฟ ซึ่งผมได้ศึกษาอย่างละเอียดแล้วนะครับ ผมขอสนับสนุนการก่อสร้างเส้นทางรถไฟทั้ง ๕ เส้นทางหลักของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โสภณ ซารัมย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนของเรา และต่อไปในอนาคตจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งประเทศไทย ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศจีน ประเทศกัมพูชา ประเทศพม่า แล้วก็ประเทศมาเลเซีย ท่านประธานครับ ประเทศสหรัฐอเมริกาเขาได้ก่อสร้างเส้นทางรถไฟความยาว ๓๐๐,๐๐๐ กิโลเมตร เป็นการก่อสร้างรถไฟสร้างชาติเขามาแล้ว การลงทุนก่อสร้างเส้นทางรถไฟความเร็วสูงไม่น้อยกว่า ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง การก่อสร้างยิ่งเส้นทางยาว ๆ ยิ่งดีมาก คุ้มกับการลงทุนการก่อสร้าง ยิ่งเราก่อสร้างจากภาคเหนือไปภาคใต้ ไปภาคอีสาน ไปภาคตะวันออก ไปภาคตะวันตก ให้ก่อสร้างไปทุกภาค ทุกจังหวัดยิ่งดี ให้มีการก่อสร้างเส้นทางรถไฟตามแนวชายแดนที่อยู่ติดกับประเทศลาว ประเทศกัมพูชา ประเทศพม่า ประเทศมาเลเซีย ซึ่งจะเป็นเส้นทางที่ส่งเสริมการส่งออก การท่องเที่ยว เสร็จแล้วก็ก่อสร้างเส้นทางรถไฟข้ามไปชายแดนไปประเทศเพื่อนบ้าน ก่อสร้างจากทุกจังหวัดของประเทศไทยไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน เพราะยิ่งก่อสร้างเส้นทางยาว ๆ มาก ๆ ไปสู่หลายประเทศ มีไปทุกจังหวัดในประเทศและไปหลายประเทศยิ่งจะดี การลงทุนยิ่งจะคุ้มค่ามากกว่าการก่อสร้างเส้นทางระยะสั้น ๆ เพราะถ้ามีรถไฟความเร็วสูงอย่างน้อย ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง จะมีประชาชนนักท่องเที่ยวทั่วโลกมาใช้บริการ คนจน คนรวยก็นิยมขึ้นรถไฟ นิยมโดยสารรถไฟความเร็วสูงและสินค้าส่งออกก็นิยมส่งออกโดยขนส่งทางรถไฟ เพราะเป็นระบบโลจิสติกส์ ประหยัดค่าขนส่ง ประหยัดค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ตรงต่อเวลา สินค้าพืชผลทางการเกษตรไม่เน่า ไม่เสียหาย ----------

รถไฟความเร็วสูงจะส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การบริการ การโรงแรม ของประเทศไทย ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศจีน ทั้ง ๔ ประเทศ แล้วก็ประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนั้นการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงจะส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิต ส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตร บริษัท ห้างร้าน โรงงาน ธนาคาร สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย สถาบันสอนภาษาทั้งประเทศไทย ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศจีน หรือประเทศกัมพูชา ประเทศพม่า ประเทศมาเลเซีย ทุกอย่างจะเกิดขึ้นอย่างมากมาย นักธุรกิจ นักท่องเที่ยว นักลงทุน มาประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น ลูกหลานเรามีงานทำ มีเงินเดือนสูง พี่น้องเกษตรกรส่งสินค้าการเกษตรส่งออกไปได้หลายประเทศ และทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างดีขึ้นอย่างมากมาย ประเทศสหรัฐอเมริกาเขาถึงเรียกว่าการก่อสร้างรถไฟสร้างชาติ ประเทศไทยของเราก็ต้องก่อสร้างเส้นทางรถไฟให้ยาว ๆ มาก ๆ ไปทุกจังหวัด ไปทั่วประเทศ แล้วก็ตรงไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ไปหลาย ๆ เมือง หลาย ๆ จังหวัดของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อจะเป็นการก่อสร้างเส้นทางรถไฟสร้างชาติ สร้างอาชีพ ยกฐานะคนจน ยกฐานะพี่น้องเกษตรกร แล้วคนรวยก็รวยขึ้นด้วย เพราะทุกวันนี้ตามแนวชายแดนประเทศไทย ประเทศลาว ไปประเทศเวียดนาม ไปประเทศจีน มีสินค้าส่งออกไปประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศจีนอย่างมากมาย เพราะว่าประเทศไทยของเราอยู่ใกล้แล้วก็ประชากรเขามีจำนวนมาก ยกตัวอย่างที่อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนมของกระผม อยู่เหนือสุดของจังหวัดนครพนม อยู่ติดกับจังหวัดหนองคาย ถ้าท่านประธานดูในแผนที่จะเห็นว่าที่อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม จะอยู่ใกล้ประเทศเวียดนามและประเทศจีนมากที่สุด ไปตามเส้นทางหมายเลข ๘ อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ไปเมืองวิน ประเทศเวียดนาม ระยะทางเพียง ๑๙๐ กิโลเมตร ไปเมืองหนานหนิง ประเทศจีนเพียง ๗๐๐ กว่ากิโลเมตร ใกล้กว่าจังหวัดนครพนมมากรุงเทพฯ และวันที่ ๒๐-๒๔ ตุลาคม กระทรวงพาณิชย์ได้จัดแสดงสินค้าที่เมืองหนานหนิง ประเทศจีน สินค้าไทยไปขายที่ประเทศจีนเมืองหนานหนิง โดยเฉพาะจังหวัดนครพนมก็นำข้าวสาร สินค้าการเกษตร สินค้าโอทอป (OTOP) ไปจัดแสดงสินค้า ไปขาย ไปจำหน่ายอย่างมากมาย เพราะมีคนจีนต้องซื้อสินค้าจากประเทศไทย

เพราะว่าถ้าเขาจะซื้อจากเมืองต่าง ๆ ของเขา หรือจะซื้อจากกรุงปักกิ่ง หรือเมืองอื่น ๆ ก็อยู่ไกลกว่าจะซื้อจากจังหวัดนครพนม สินค้าส่งออกจากจังหวัดนครพนมมีทั้งอุตสาหกรรมหนัก เหล็ก ปูนซีเมนต์ สินค้าปัจจัยสี่ ตลอดจนพัดลม ตู้เย็น โทรทัศน์ แล้วก็ส่งออกเป็นรถบรรทุกสิบล้อวันหนึ่งหลายคัน การลงทุนก่อสร้างเส้นทางรถไฟความเร็วสูงดีกว่าก่อสร้างสนามบิน ดีกว่ามีเส้นทางการบิน จึงขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ฯพณฯ ท่านโสภณ ซารัมย์ ได้ไปตกลงกับประเทศอื่น ประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศจีน ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศพม่า ประเทศกัมพูชา ประเทศมาเลเซีย ถึงโครงการก่อสร้างเส้นทางรถไฟไปทุกประเทศเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้าน ยกตัวอย่างก่อสร้างรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปอำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ไปสู่ฮานอยเมืองหลวงของประเทศเวียดนาม ระยะทางเพียง ๑,๑๘๕ กิโลเมตร เป็นเส้นทางที่ใกล้ที่สุดและประหยัดค่าขนส่งมากที่สุด ถ้าต่อไปที่คุนหมิง ประเทศจีนก็ใกล้กว่าไปผ่านจังหวัดหนองคายไปเวียงจันทน์ ร่นระยะทางได้ถึง ๓๐๐ กว่ากิโลเมตร จึงขอให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ ได้มีการเจรจาก่อสร้างเส้นทางรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปอำเภอบ้านแพงจังหวัดนครพนมตรงไปฮานอยตามเส้นทางหมายเลข ๘ ไปสู่เมืองคุนหมิง ซึ่งจะเป็นเส้นทางที่ใกล้แล้วก็เป็นเส้นทางเป็นยุทธศาสตร์ทางด้านการค้า ขอให้มีเส้นทางไปสู่ทุกประเทศเพื่อนบ้านและมีหลาย ๆ เส้นทางรถไฟไปทุกจังหวัดของประเทศไทย หลายเมืองของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อจะเป็นเส้นทางรถไฟสร้างชาติ สร้างอาชีพ ยกฐานะคนจน ยกฐานะพี่น้องเกษตรกร ขอขอบพระคุณมากครับ

- ๙๗/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเรวัต สิรินุกุล ครับ

นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิรินุกุล ส.ส. แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ผมใคร่ถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานว่าพูดถึงรถไฟแล้ว ท่านประธานครับเวลาเราไปต่างประเทศเห็นรถไฟเขาวิ่งผ่านมามันน่าขึ้นน่านั่งรถไฟสวยงาม ๒ ชั้น ความเร็วสูง พอมาเห็นของบ้านเรารถไฟของเราไม่น่านั่งไม่น่าขึ้นเลย ผมเชื่อว่าอย่างท่านประธานกับท่านรัฐมนตรีก็ตามไม่นั่งหรอกครับรถไฟอย่างนี้ไม่นั่ง แล้วถ้าทิ้งเอาไว้อย่างนี้ตลอดขาดทุนตลอด ไม่มีโอกาสได้ฟื้นตัว ไม่มีโอกาสที่จะเจริญรุ่งเรือง ผมเห็นด้วยที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะได้มีการเจรจาเพื่อยกระดับการรถไฟแห่งประเทศไทยให้เจริญรุ่งเรืองเพื่อให้พี่น้องประชาชนเขาได้มีโอกาสนั่งรถไฟดีด้วย แล้วผมฟังท่านสมาชิกอภิปรายไปนี่ส่วนใหญ่ก็เห็นด้วย แต่เขาพูดเสมือนหนึ่งว่าผลประโยชน์ที่เข้ามาเขาเป็นห่วงเรื่องนี้ แล้วก็รายละเอียดต่าง ๆ รางรถไฟบ้าง รางรถไฟเล็กเกินรางรถไฟใหญ่ขยาย แต่ผมว่านั่นไม่สำคัญกรอบการเจรจาของท่านรัฐมนตรีสาระสำคัญที่จะไปเจรจาผมเห็นด้วย แต่ว่าที่สำคัญที่สุดเงินอยู่ตรงไหนครับ เงินมันอยู่ตรงไหนครับท่านประธานครับ เงินที่จะเอามาพัฒนาการลงทุนอยู่ตรงไหน ก็เลยเป็นปัญหาที่กระผมอยากจะเรียนถามว่าการเจรจาเป็นการร่วมทุนหรือการลงแรง เมื่อสักครู่นี้ฟังท่านนายอำเภอชวลิตท่านบอกว่าจะมีการลงทุนโดยที่ให้ประเทศจีนลงทุนแล้วก็เก็บค่าโดยสารนะครับ เก็บค่าโดยสารไปก็เก็บชดใช้ไปจนหมด ผมว่ามันก็ดีท่านประธานครับ เก็บไปเรื่อย ๆ ให้เขาเก็บไปก็ไม่เป็นไรให้เขามาลงทุนเลยทั้งหมดเราไม่ต้องเสียเงินให้ลงทุนให้เต็มที่เลยแล้วเราสร้าง แต่ว่าสิ่งที่สำคัญคือเราต้องให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง ไม่ใช่ว่าทำเสร็จแล้วไม่ดีกว่าเก่านี่แย่เลยไม่ดีกว่าเก่าแย่เลยท่านประธานครับ เห็นรถไฟของเขาพูดแล้วต้องพูดอีกมันน่านั่งจริง ๆ น่านั่งครับ สวยงาม สะอาด กว้างใหญ่ ขึ้นไปแล้วก็นั่งสบาย ยกตัวอย่างไม่ต้องไปถึงที่ต่างประเทศมากครับ ของเราก็ยังพอใช้ได้แต่เป็นรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปมาเลเซีย

ไปประเทศสิงคโปร์น่านั่ง เวลามาจากประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย แล้วก็เข้าประเทศไทย ไปเมืองกาญจน์นะครับ ไปเมืองกาญจน์เลยครับท่านประธานไปจอดค้างโรงแรมที่เมืองกาญจน์แล้วเขาไปท่องเที่ยว นั่นก็รถไฟที่ถือว่าดูดีใช้ได้ แต่ถ้ารถไฟสายน้ำตกธนบุรีนั่นดูไม่ได้ ไม่อยากขึ้น ไม่อยากนั่งนะครับ อย่างนี้เป็นต้นพูดถึงเรื่องรถไฟแล้ว ----------

ผมก็ไม่แน่ใจว่ารัฐบาลนี้หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีซึ่งมีเจตนาดีที่จะแก้ไข แล้วก็จะทำให้รถไฟดีมันจะทำได้ในช่วงระยะนี้ จะทันเวลาไหม ผมอยากเห็น อยากให้เกิดขึ้น อยากให้กรอบเจรจาเมื่อสภาอนุมัติไปนี่เราไปเจรจาเลยและทำเลย ทำเลยครับ เพราะถ้าทิ้งเอาไว้อย่างนี้มันไม่เกิดประโยชน์เลยกับการรถไฟ แล้วอีกหน่อยก็เป็นเศษเหล็กหมดเป็นเศษเหล็กครับ วิ่งก็ไม่ได้ คนก็ไม่อยากขึ้น ใครเห็นก็ไม่อยากขึ้น เพราะฉะนั้นการรถไฟแห่งประเทศไทยนับเป็นโอกาสที่ดี ขอประทานโทษเอ่ยนามท่าน ท่านโสภณจะได้บูรณะให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่รถไฟ แล้วไม่ใช่ไปไหน พี่น้องคนไทยทั้งชาติจะได้ขึ้นกันเส้นทางต่าง ๆ เหล่านี้มันเป็นประโยชน์ แล้วผมเชื่อว่าถ้าทำได้โอกาสที่รถไฟจะเจริญขึ้นโอกาสที่รถไฟจะไม่ขาดทุน แล้วก็สามารถดำรงอยู่ได้มีครับ แต่ถ้าทิ้งไว้ไม่มี ที่ไม่มีเพราะไม่มีคนขึ้น มีแต่ขาดทุนเดือนทุกวัน นั่นคือสิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่ากระผมเห็นด้วย แต่ว่าทั้งหมดผมก็เชื่อว่าคือมาถึงวันนี้มันก็เรื่องแปลกแล้วท่านประธานครับต้องยอมรับความจริงอย่างหนึ่งว่าเป็นเรื่องแปลกจะทำอะไรมันมีผลประโยชน์มาเกี่ยวข้องคนก็มองไปในลักษณะอย่างนี้เรื่อย จริง ๆ แล้วอาจจะมีเจตนาบริสุทธิ์ใจเพื่อจะทำให้เกิดประโยชน์จริง ๆ แก่ประเทศชาติแก่พี่น้องประชาชน แต่มันก็มีผลประโยชน์อย่างนี้เขามองกันอย่างนี้ตลอดเพราะแต่ต้นมามันไม่ดี ก็เลยหวังว่างานนี้การรถไฟคงจะมีโอกาสได้เกิดในสมัยท่านโสภณก็แล้วกัน ผมก็ให้ความเห็นแค่นี้ครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณศุภชัย ศรีหล้า ครับ

นายศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะที่เป็นสมาชิกแห่งรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ในขณะที่เรากำลังพิจารณาร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งถือว่าเป็นกรอบการเจรจาที่มีความสำคัญภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ กรอบการเจรจานี้เป็นกรอบการเจรจาครั้งประวัติศาสตร์กับการปฏิรูปการรถไฟของเรา ท่านประธานที่เคารพครับ นับเนื่องร้อยปีกว่าเรามีกิจการการรถไฟเราค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงทีละเล็กทีละน้อย เมื่อ ๑๐๐ ปีที่ผ่านมากิจการรถไฟ

เป็นกิจการที่กล่าวได้ว่าประเทศไทยอยู่ในระดับแนวหน้าของโลก แต่ในขณะที่เราเปลี่ยนแปลงทีละเล็กทีละน้อย ประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในอาณาบริเวณรอบ ๆ ของเรามีการพัฒนาอย่างก้าวหน้ายิ่งกว่าเราหลายเท่า วันนี้จึงเป็นวันประวัติศาสตร์ที่เรามาปรับปรุงเรามาปฏิรูปการรถไฟครั้งใหญ่ภายใต้กรอบการเจรจาความฉบับนี้ผมถือว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเสนอต่อรัฐสภาแห่งนี้ โดยการนำเสนอของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านโสภณ ซารัมย์ เป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญท่านประธานที่เคารพครับ กรอบการเจรจาฉบับนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ความสำคัญตามสาระของการเจรจามีอยู่ด้วยกัน ๕ ประเด็นครับท่านประธาน

- ๙๙/๑

ประเด็นแรก เป็นเรื่องของเส้นทางการคมนาคม เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้กราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่าเส้นทางการคมนาคมหรือเส้นทางการเดินทาง การเดินทางภายใต้กรอบเจรจานี้มีอยู่ด้วยกัน ๕ เส้นทาง นั่นคือเส้นทางจากกรุงเทพฯ ไปที่จังหวัดระยอง จากกรุงเทพฯ ไปที่จังหวัดหนองคาย จากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดเชียงใหม่ จากกรุงเทพฯ ไปปาดังเบซาร์ และจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดอุบลราชธานี สมาชิกบางท่านชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงจากคุนหมิงมาที่เวียงจันทน์ แล้วต่อจากเวียงจันทน์มาจังหวัดหนองคาย จากจังหวัดหนองคายเข้ากรุงเทพฯ นั่นเป็นอีกเส้นทางหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นเส้นทางหลักเชื่อมระหว่างประเทศจีนกับประเทศในอาเซียน เส้นทางเหล่านี้ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเผื่อเราจะถอยหลังกลับไปดู เราจะพบว่าเส้นทางเดิมของพวกเราภายใต้การบริหารของการรถไฟแห่งประเทศไทยมีเส้นทางอยู่ ๔,๐๔๓ กิโลเมตรเชื่อมโยงพื้นที่ ๔๗ จังหวัด นั่นแปลว่าครึ่งหนึ่งของประเทศไทยมีเส้นทางการคมนาคมโดยทางรถไฟเชื่อมต่อ ในขณะเดียวกันถ้าเราเชื่อมโดยรถไฟความเร็วสูงตามกรอบเจรจาฉบับนี้ การปรับปรุงการรถไฟ การปฏิรูปการรถไฟเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ในขณะเดียวกันก็มีกรอบการเจรจาว่าด้วยเรื่องการดำเนินการ กรอบการเจรจาว่าด้วยการจัดหาพื้นที่ในการพัฒนา มีกรอบการเจรจาว่าด้วยการใช้เทคโนโลยีและทรัพยากรร่วมกัน เพื่อการพัฒนากิจการการรถไฟ และที่สำคัญที่สุดมีการถ่ายทอดเทคโนโลยี ท่านประธานที่เคารพครับ ในกรอบเจรจาเหล่านี้ภายใต้เงื่อนไขที่พวกเราพิจารณากันในสภาแห่งนี้ พูดถึงเรื่องเทคนิคพูดถึงเรื่องทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องรางรถไฟ พวกเราบอกว่าถ้าเผื่อว่ามีการดำเนินการภายใต้กรอบการเจรจานี้ รางรถไฟที่เราจะใช้เป็นรางรถไฟที่สามารถเชื่อมต่อกันได้จากคุนหมิงมาที่เวียงจันทน์ จากเวียงจันทน์เชื่อมเข้ามายังประเทศไทยรางรถไฟก็จะเพิ่มขนาดขึ้นเป็นขนาด ๑.๔๓ เมตร หรือ ๑.๔๓๕ เมตร แล้วความเร็วของการรถไฟนับจากนี้ไปก็จะมีความเร็วสูงมากกว่า ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง รถไฟขบวนนี้ถ้าเผื่อมีการดำเนินการจริงจะเป็นการขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า ท่านประธานที่เคารพ ข้อกังวลของเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ได้ให้ความเห็นต่อที่ประชุมแห่งนี้เป็นข้อกังวลที่พูดถึงเรื่องเส้นทางการรถไฟที่ลากผ่านไปแต่ละจุด ลากผ่านไปแต่ละสถานที่แล้วอาจจะไปกระทบต่อความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน ในความเห็นของกระผม

ผมมีความเห็นตรงกันข้าม ท่านประธานที่เคารพครับ ในขณะที่เส้นทางรถไฟสายนี้ลากผ่านจากจังหวัดหนองคายเข้ามายังกรุงเทพฯ จากกรุงเทพฯ ลงไปปาดังเบซาร์ จากกรุงเทพฯ ไปยังภาคตะวันออกคือจังหวัดระยอง แล้วจากกรุงเทพฯ ไปยังจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงจากกรุงเทพฯ ไปยังอุบลราชธานี เส้นทางที่ทางรถไฟลากผ่านนั่นเป็นการเชื่อมโยงระหว่างเมืองสำคัญ ๆ ภายใต้เงื่อนไขระยะเวลาในการเดินทางที่ลดลงครับท่านประธาน วันนี้เราจะสังเกตว่าถ้าเผื่อว่ามีรถไฟฟ้าลากผ่านไปในพื้นที่ใดพื้นที่เหล่านั้นมักจะมีราคาแพง มีคอนโดมิเนียมเกิดขึ้นเต็มไปหมดในกรุงเทพมหานคร เช่นกันครับท่านประธาน ถ้าเผื่อว่าทางรถไฟความเร็วสูงลากผ่านไปในชุมชนแห่งใด ผมเชื่อมั่นว่าเป็นการลดการขยายตัวของกรุงเทพฯ ลงไปโดยปริยาย การคมนาคมโดยทางรถไฟความเร็วสูงเหล่านี้จะเป็นการพัฒนาเมือง พัฒนาชุมชนย่อย ๆ อีกทั่วทั้งประเทศ ในเอกสารระบุไว้ชัดเจนครับท่านประธานว่าถ้ามีการก่อสร้างทางรถไฟ ๕ เส้นทางอย่างที่ผมได้กราบเรียนเบื้องต้น เส้นทางรถไฟเหล่านี้จะลากผ่านชุมชนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นชุมชนในระดับเมือง คือจังหวัด ชุมชนในระดับอำเภอ ชุมชนในระดับตำบลมากถึง ๘๙๑ ชุมชน นั่นแปลว่าเราจะขยับการพัฒนาเมืองควบคู่ไปกับการคมนาคมที่มีความเร็วสูงเป็นพิเศษมากถึง ๘๙๑ แห่งไปพร้อม ๆ กัน ท่านประธานที่เคารพครับ ในขณะที่เมืองพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ผมยกตัวอย่างกรณีถ้าเผื่อว่ามีการก่อสร้างทางรถไฟความเร็วสูงเชื่อมโยงไปยังจังหวัดอุบลราชธานี แน่นอนที่สุดทางรถไฟจากกรุงเทพมหานครมาที่จังหวัดนครราชสีมาต่อไปยังจังหวัดหนองคาย แต่ถ้าเผื่อจะเลี้ยวขวาจากชุมทางจิระผ่านไปยังพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งใช้ระยะทางประมาณ ๕๗๕ กิโลเมตร ๕๗๕ กิโลเมตรที่ผมกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านชุมชนหลายแห่ง และชุมชนเหล่านี้ไม่จำเป็นจะต้องมาซื้อบ้าน ไม่จำเป็นจะต้องมาซื้อที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร แต่สามารถจะเดินทางด้วยรถไฟความเร็วสูง ประหยัดเวลา ประหยัดทุกอย่างในการเดินทาง

ท่านประธานที่เคารพครับ ประโยชน์เหล่านี้เกิดขึ้นแน่นอน ผมขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานเพื่อเป็นกำลังใจกับ ฯพณฯ โสภณ ซารัมย์ ซึ่งเป็นผู้เสนอกรอบการเจรจาอันนี้ต่อที่ประชุมแห่งนี้ ยกตัวอย่างครับ ท่านประธานครับประโยชน์ที่ได้แน่นอนจากการก่อสร้างรถไฟ ๕ เส้นทาง ขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานไป ยกตัวอย่างเป็นการเพิ่มความสะดวก ปลอดภัยในการเดินทาง การเดินทางโดยทางรถไฟแน่นอนที่สุดเป็นการเดินทางโดยระบบราง ความปลอดภัยมีสูงแน่ แตกต่างไปจากการเดินทางโดยทางรถยนต์

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ ถ้าเผื่อว่ามีการก่อสร้างอย่างที่ได้กราบเรียนไปในเบื้องต้นประเทศไทยก็จะเป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคมของอาเซียน จากเราจะสามารถเชื่อมโยงไปยังลาว ไปยังเขมร ลงไปมาเลเซีย ลงไปสิงคโปร์ได้ นั่นคือจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของประเทศไทย มีการลำเลียงคน มีการลำเลียงสินค้า มีการนำพานักท่องเที่ยว ในขณะเดียวกันก็สามารถลำเลียงผลผลิตทางการเกษตรเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ได้ ไม่เฉพาะคนจีนจะลำเลียงผลิตผลจากจีนมาสู่ไทย แต่เราก็จะลำเลียงผลิตผลทางการเกษตรของเราจากไทยย้อนกลับเข้าไปยังลาว กลับไปยังคุนหมิง สาธารณรัฐประชาชนจีนได้เช่นกัน

ท่านประธานที่เคารพครับ และที่สำคัญที่สุดในตอนท้ายของกรอบเจรจานี้คือประโยชน์ร่วมกันในการถ่ายทอดเทคโนโลยี องค์ความรู้เรื่องการรถไฟถือว่าวันนี้ประเทศจีนประสบความสำเร็จมาก ถ้าเผื่อว่าท่านประธานติดตามจะพบว่าวันนี้จีนสามารถไปลงทุนเรื่องกิจการการรถไฟที่แอฟริกาใต้ ซึ่งเป็นเจ้าภาพจัดบอลโลกไปเมื่อปีที่แล้ว นั่นเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าวันนี้เรื่องของเทคโนโลยี เรื่องการคมนาคมโดยทางรถไฟ จีนไม่เป็น ๒ รองใครในโลก และผมเชื่อว่าจีนก็สามารถไปลงทุนที่ต่างประเทศได้อีกหลายประเทศ นั่นเท่ากับว่าวันนี้การพัฒนากิจการการรถไฟของจีนก้าวหน้าอยู่ในระดับนำของโลกถ้าเผื่อจะเทียบเคียงระหว่างจีนกับฝรั่งเศส เทียบเคียงระหว่างจีนกับญี่ปุ่น หรือเทียบเคียงระหว่างจีนกับประเทศต่าง ๆ ผมเชื่อว่ามีความเจริญมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ใกล้เคียงกันมาก จึงขออนุญาตประทานกราบเรียนว่า ในการพัฒนากิจการการรถไฟภายใต้กรอบการเจรจานี้

มีความสำคัญยิ่งต่อพี่น้องประชาชน วันนี้เราปฏิรูปประเทศไทยผ่านระบบต่าง ๆ หลายระบบ ปฏิรูปคนผ่านเรื่องการปฏิรูปการศึกษาในระยะที่ ๒ ปฏิรูปเรื่องการสาธารณสุขผ่านเรื่องการรักษาพยาบาลฟรี ปฏิรูปเรื่องของเทคโนโลยีภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรี ในเรื่องของการคมนาคมตามกรอบการเจรจานี้จึงถือว่าเป็นการปฏิรูปครั้งสำคัญ พวกเราให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เนื่องจากท่านเชาวรินธร์ไม่อยู่ในที่ประชุมผมอนุญาตให้ท่านประธานวิป (Whip) ฝ่ายค้านเป็นผู้อภิปราย ท่านวิทยา บุรณศิริ เชิญครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิทยา บุรณศิริ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในฐานะ ส.ส. จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของพรรคเพื่อไทย ผมใคร่ขอแสดงความคิดเห็นโดยใช้เวลาในเวลาที่จำกัด เนื่องจากที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานว่า แม้การอภิปรายนั้นผมไม่อยากให้จำกัดเรื่องเวลา จากการฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายมาแล้วผมคิดว่าเป็นเรื่องที่รัฐมนตรีและรัฐบาลจะต้องรับฟังความคิดเห็น ซึ่งจะได้ฟังทั้งอดีตรัฐมนตรี ทั้งสมาชิกทุกพรรคการเมืองได้แสดงความวิตกกังวลและความเป็นห่วง และวุฒิสมาชิกในฐานะที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งฟังแล้วถามว่าเป็นเรื่องที่ดีหรือไม่ ผมเรียนท่านประธานรัฐสภาว่าเป็นเรื่องที่ดีหากต้องมีการพัฒนา แต่ถ้าเปรียบเทียบในการรับฟังความคิดเห็นของผู้มาชี้แจง ผมเรียนตามตรง หลังจากที่ประธานได้บรรจุระเบียบวาระให้ โดยให้สมาชิกรัฐสภาในการประชุมร่วมได้พิจารณาแล้ว ----------

ในชั้นวิปของฝ่ายค้านได้เชิญหน่วยงานเข้ามาชี้แจง สิ่งแรกที่ผมผิดหวังก็คือตัวแทนของการรถไฟ นัดมา ๒ นัดครับ นัดแรก ท่านรัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ วันนั้นวันเกิดรถไฟไม่ได้ให้ไปชี้แจง นัดที่ ๒ ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทยไปต่างประเทศ เพราะฉะนั้นการทำงานของวิปฝ่ายค้าน คณะกรรมการ ในฐานะที่ผมเป็นประธานผู้ประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน ผมขออนุญาตนำเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า เราได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นการไม่ได้คำชี้แจงจากผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย ล่าสุดนะครับก็มีผู้ไปชี้แจงก็ตอบไม่ได้ว่าการพัฒนาครั้งนี้รถไฟจะเป็นเจ้าภาพหรือใครจะเป็นเจ้าภาพตัวแทนจาก สนข. กระทรวงคมนาคม ระดับผู้อำนวยการไปชี้แจง ระดับรองผู้อำนวยการระดับดอกเตอร์ก็ตอบเราไม่ได้ ถึงต้องถามว่าเรื่องนี้ที่มาเป็นอย่างไร ผมได้คุยกับทางวุฒิสมาชิกไม่ขออนุญาตเอ่ยนามได้หารือกัน หลังจากที่ผมได้คุยกับท่านประธานชัย ชิดชอบต่อความวิตกกังวลที่บอกว่าเรื่องนี้มันสามารถที่จะต้องตั้งคณะกรรมาธิการได้หรือไม่ ท่านประธานวิปรัฐบาลอาจจะไม่เห็นด้วย แต่ผมคิดว่าการให้ฝ่ายนิติบัญญัติได้มีส่วนร่วมในการกำหนด นอกจากจะมาขอตรายางตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสามก็ตาม ผมคิดว่าการที่รัฐมนตรี โดยเฉพาะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง งานนี้ผมว่ามี ๓ เจ้าภาพ ไม่ใช่กระทรวงคมนาคมในฐานะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นหนึ่งในกรรมการ คงไม่ใช่ การรถไฟจะเข้ามาเกี่ยวข้องหรือไม่ สมาชิกรัฐสภาไม่ทราบตกลงว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีสุเทพตอนนี้ท่านก็ไม่ได้เป็นรองนายกรัฐมนตรีครับเป็นผู้สมัคร ส.ส. จังหวัดสุราษฎร์ธานี มอบให้ท่านกอร์ปศักดิ์ได้ทำหน้าที่เป็นประธานดำเนินการเรื่องนี้ ด้วยความบริสุทธิ์ใจของสมาชิกรัฐสภาทุกคนก็ยังไม่ทราบว่าทิศทางนี้กรอบจะให้ท่านไปนั้นท่านจะเอาเรื่องไหนไปเจรจา วงเงินหลายแสนล้านบาทต่อภาระหนี้สินที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ท่านโสภณตอบที่ประชุมแห่งนี้ได้หรือไม่ว่าท่านจะรับผิดชอบ จะเอาแหล่งเงินจากสถาบันการเงินที่ไหน อันนี้พวกเราก็ต้องรับฟัง ถ้าตั้งคณะกรรมาธิการก็ไม่ใช่เรื่องที่น่าเกลียดครับ วุฒิสมาชิกก็ยินดีครับ เมื่อสักครู่นี้ขออนุญาตเอ่ยนามท่านสุนัย จุลพงศธร คุยกันก็บอกว่า เห็นสมควรให้ท่านประธาน

มีคณะกรรมาธิการขึ้นมา ส่วนระยะเวลาจะกำหนดเท่าไรก็ว่ากัน ดีกว่าให้ท่านโสภณแบกหน้าไปคนเดียว อันนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนต่อที่ประชุม ผมกราบเรียนท่านประธาน ขอบคุณครับ ยาที่ท่านประธานให้ผมทำให้ผมดีขึ้นได้อภิปราย ขอบพระคุณยาดีจากพูลแมนนะครับ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ต้องบอกท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีตอบที่ประชุมแห่งนี้ได้ไหมว่าสถาบันการเงินไหนที่จะให้การสนับสนุนโนฮาว (Know-how) ที่จะได้จากจีนนั้นท่านยอมรับว่าเป็นโนฮาวที่เราจะเอามาใช้ถูกต้องหรือไม่ ผมคิดว่าบริษัทที่มีความสามารถตามที่สมาชิกได้อภิปรายนั้น ไม่ว่าจะเป็นประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบริษัท เช่นยกตัวอย่างซีเมนส์ที่มีความชำนาญในเรื่องของระบบรถไฟฟ้าหรือระบบรถที่มีความเร็วสูง นานาปัญหาที่เพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายนั้นผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ จริงครับเราพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อให้เกิดขึ้น ผมไม่ขัดข้องครับแต่เราต้องพูดกันว่าใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ----------

เดี๋ยวช่วยตอบด้วยว่าเจ้าภาพ เพราะเรื่องนี้วันนี้ไม่ได้ลงมติแน่นอน ผมเช็ก (Check) ดูแล้วอยู่ไม่ครบ แต่ท่านต้องตอบในสัปดาห์หน้าผมจะมานั่งฟังว่าใครจะเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ ตกลงคุณกอร์ปศักดิ์ คุณกอร์ปศักดิ์ยังไม่เห็นมานั่งอยู่ตรงนี้เลย ไม่อย่างนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ต้องมานั่งครับ เรื่องอย่างนี้หลายแสนล้านบาทนะครับ เราใช้สมาชิกรัฐสภาเขาอาจจะลงมติให้กับท่าน เช่นพวกผมก็อาจจะลงมติให้กับท่าน แต่ขอให้เราได้รับฟังคำชี้แจงกับอภิมหาโปรเจกท์ (Project) ต้องยอมรับว่านี่คืออภิมหาโปรเจกท์หนึ่งของรัฐบาล เพราะเรายังไม่รู้เลยว่าจะเกิดอะไรขึ้น ฟังดูแล้วดีหมดสมาชิกอภิปราย ผมบอกแล้วเห็นด้วยไม่มีคนเห็นต่าง แต่เห็นต่างนั้นก็เป็นสิ่งที่รัฐมนตรีจะต้องนำไปประกอบการพิจารณา สิ่งนี้ละครับท่านประธานที่ผมอยากจะนำเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่าในฐานะที่เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านประธานก็เป็นประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติ ในฐานะที่เราประชุมรัฐสภาน้อยเรื่องที่เราจะเห็นพ้องต้องกัน แล้วผมก็นำเรียนก่อนที่จะได้อภิปรายว่ายังมีเรื่องความจำเป็นที่จะไปเจรจากันในเดือนตุลาคมนี้มีอยู่ ๒ เรื่อง แต่ท่านประธานเลื่อนเรื่องนี้ขึ้นมาก่อน ผมก็ไม่ได้ว่า แต่คิดว่าเรื่องนี้น่าจะมีการศึกษาให้รอบคอบ อย่าให้คุณโสภณ ซารัมย์ในฐานะเป็นรัฐมนตรีในสังกัดของพรรคภูมิใจไทยแบกภาระคนเดียวเลย ต้องคุยครับ ผมอยากฟังคุณกอร์ปศักดิ์มาพูดหน่อยว่าเรื่องนี้จะเป็นอย่างไร ในฐานะที่ได้รับมอบหมายและผู้มอบก็ไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎรแล้ว ไม่ได้เป็นรองนายกรัฐมนตรีแล้วนะครับ มอบอำนาจอันนั้นยังเป็นผลอยู่หรือเปล่า ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ฐานะนายกรัฐมนตรีจะต้องรับรู้เรื่องนี้หรือไม่ นายกรณ์ จาติกวณิช ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง สถาบันการเงินพร้อมหรือไม่ อัตราดอกเบี้ยร้อยละเท่าไร เทอมเป็นอย่างไร รัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบหน่อยสิว่ารถไฟตกลงว่าหนี้แสนกว่าล้านถ้าทำเรื่องนี้จะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นระบบเรียล (Real) หรือระบบรางที่เราจะเตรียมแก้ปัญหา สิ่งที่ผ่านมาบอกว่าในอดีตถ้าเราใช้เงิน ๑๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทจะแก้ปัญหาระบบรางอันเก่าเสร็จ หรือว่าจุดตัดรถไฟทั้งหมดหลายพันจุดท่านจะแก้ปัญหาอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าเปลี่ยนแนวใหม่ตามที่เพื่อนได้สมาชิกรัฐสภาหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปแล้ว ผมอยากจะให้ท่านตอบว่าเราจะแก้ปัญหาได้หรือไม่ ใช้เวลาก่อสร้างกี่ปี ตรงนี้สิ่งแรกเลย

ต้องบอกสภาแห่งนี้หรือบอกรัฐสภาให้ชัดว่า ๓ ตัวการหลัก ๑. กระทรวงการคลัง ๒. ผู้ที่รับผิดชอบตามที่ท่านอดีตรองนายกรัฐมนตรีมอบหมายคือคุณกอร์ปศักดิ์ว่าอย่างไร และ ๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในฐานะผู้ดูแลเรื่องคมนาคม สิ่งนี้ท่านประธานรัฐสภา ผมอยากจะฝากไว้ว่าเราอยากฟัง เพราะฉะนั้นในสัปดาห์หน้าอย่าเพิ่งรีบปิดการอภิปรายเชิญเถอะครับ ๓ ท่านมานั่งบนบัลลังก์ข้างบนนี้ แถมนายกรัฐมนตรีอีก ๑ ท่านชี้แจงต่อสมาชิกรัฐสภาให้ชื่นใจก่อนลงมติครับท่าน ผมฝากท่านประธานรัฐสภาด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณประพนธ์ นิลวัชรมณี

นายประพนธ์ นิลวัชรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม ประพนธ์ นิลวัชรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับท่านประธานครับ สิ่งที่รอคอยกันมานานก็คงจะเริ่มต้นสำเร็จในรัฐบาลชุดนี้ ก็เป็นสิ่งที่น่าจะยินดีอย่างยิ่ง หากว่าการก่อสร้างทางรถไฟมีรถไฟระบบความเร็วสูงประมาณ ๒๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงนั้นเกิดประโยชน์กับประเทศชาติของเราอย่างมหาศาลแน่นอนครับ เพราะมันเชื่อมโยงถึงเอเชียอาคเนย์ทั้งหมด แล้วก็เชื่อมโยงไปถึงประเทศจีนซึ่งมีพลเมืองจำนวนมหาศาลครับ ----------

ส่วนรถไฟที่เราจะเชื่อมไปถึงคุนหมิงนั้น ท่านประธานครับ พื้นที่บริเวณภาคตะวันตกของประเทศจีนห่างไกลจากทะเลไปทางปักกิ่ง ทางเซี่ยงไฮ้นับพันกิโลเมตร เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้ไม่ค่อยได้เคยเห็นทะเล เพราะฉะนั้นถ้าเขาจะมาดูทะเลเขามาดูที่เมืองไทยดีกว่า เพราะเมืองไทยได้เห็นทะเลและได้เห็นหาดสวย ๆ ได้พักผ่อนซึ่งเป็นที่นิยมของคนทั่วโลกครับ นั่นคือประโยชน์มหาศาลแน่นอนครับ

ท่านประธานครับ รถไฟนี่ครับที่จริงเมืองไทยถ้านโยบายของการทำรางคู่ของรถไฟนั้นเริ่มสมัยตั้งแต่รัฐบาล ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ได้เริ่มไว้เมื่อ ๑๐ กว่าปีที่แล้ว ถ้าหากได้ทำมาตลอด ๆ ป่านนี้ สำหรับรถไฟความเร็วแค่ ๑๕๐-๑๖๐ กิโลเมตรถึง ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงป่านนี้ไม่มีปัญหาแล้ว ที่จริงความเร็วสูง ๑๐๐ กว่ากิโลเมตร ๑๕๐-๑๖๐ กิโลเมตร มันไม่ได้อยู่ที่รางว่ากว้างหรือแคบแค่ไหน มันอยู่ที่พื้นฐานของเส้นทาง พื้นฐานโครงสร้างของรางว่ามันสามารถรับความเร็วได้แค่ไหน อย่างปัจจุบันวิ่งเร็วไม่ได้ครับ ๑. พื้นฐานโครงสร้างของรางมันไม่แข็งแรงพอ ๒. ระบบโค้งทั้งหลายมันไม่รองรับความเร็วเกินประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง แล้วก็จุดตัดทั้งหลาย นี่คือปัญหาที่ทำให้รถไฟของเรานั้นมันช้าลง แต่ก็เถอะครับในเมื่อจะก่อสร้างใหม่ก็เป็นระบบรางที่ประมาณ ๑๔๓ เซนติเมตรนั้นเพื่อเชื่อมโยงกับทั้งของประเทศจีนของประเทศลาวนั้นก็เป็นเรื่องที่ดีท่านประธานครับ ที่จริงรถไฟความเร็วสูงอย่างที่ว่ามันไม่ได้เหมือนที่เราคิดว่าความเร็ว ๓๐๐ กว่ากิโลเมตรต่อชั่วโมง นี่เป็นระบบความเร็วสูง เรียกว่าความเร็วสูง แต่มันอยู่ในระดับที่ความเร็วต่ำของระบบความเร็วสูง ซึ่งอันนี้การลงทุนมันก็เบาลงนิดหนึ่ง ท่านประธานผมคงไม่พูดประเด็นซ้ำคนอื่น แต่ทราบว่าการไปเจรจาตกลงกันครั้งนี้เท่าที่ทราบคือว่ารัฐบาลไทยนั้นลงทุนเป็นทรัพย์สิน คือมีที่ดินเขตทางของรถไฟนั้นพร้อมที่จะให้ประเทศจีนมาสร้างระบบรางคู่ ๒ ข้างทางรางเดิมได้เป็นต้นทุนของเราเป็นการลงทุนของเรา ส่วนประเทศจีนนั้นลงเงินเพื่อก่อสร้าง แล้วก็ให้ทางรัฐบาลจีนตั้งบริษัทร่วมกันมาบริหารในระยะกี่สิบปีก็ตามที่ตกลงกัน เหมือนอย่างที่ประเทศจีนได้ทำกับประเทศลาว ท่านประธาน สิ่งนี้ครับ เพราะผมอยากให้โครงการนี้สำเร็จโดยเร็ว ผมจึงมีข้อสังเกตที่จะฝากไปทางรัฐบาลและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องที่จะไปเจรจาครับว่า

การเจรจาระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทยในครั้งนี้คงไม่ง่ายเหมือนการเจรจาระหว่างประเทศจีนกับประเทศลาว เพราะที่ประเทศลาวนั้นพื้นฐานการก่อสร้างวางรางรถไฟใหม่ทำได้ง่าย เขาไม่มีสาธารณประโยชน์ที่เป็นจุดอุปสรรค ไม่ว่าเป็นเส้นทางที่ตัดกับเส้นทางรถไฟมากมาย เขาไม่ค่อยมี แล้วก็ยังไม่เคยมีระบบตรงนี้ แล้วก็เป็นประเทศที่สามารถที่จะสั่งได้ว่าเส้นทางนั้นไปตรงไหนได้หรือไม่ได้ การลงทุนของจีนจะต่ำในเรื่องของการก่อสร้าง แต่ของประเทศไทยไม่ใช่อย่างนั้น ผมว่าของประเทศไทยจะลงทุนมากกว่าที่เมืองลาวไม่ต่ำกว่า ๓ เท่า ๑. อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวแล้วว่าจุดตัดรางรถไฟของเรา ๒,๐๐๐ กว่าจุด ซึ่งท่านได้คำนวณประมาณการไว้เมื่อหลายปีที่แล้วว่าประมาณ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เดี๋ยวนี้ไม่ใช่ มันคงเป็นร่วมแสนแสนล้านบาทแล้ว อันนี้คือต้นทุนที่เพิ่มขึ้น แล้วก็เส้นทางเดิมแนวทางเดิมที่ทางรถไฟมีอยู่แล้วใช้ไม่ได้หมดละครับ --------

ผมว่าใช้ได้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์นี่ก็เก่งแล้ว ผมประมาณว่า ๗๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ โดยที่เราไม่ต้องไปหาที่ดินใหม่ให้ แต่อีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์แน่นอนต้องไปเวนคืน เวนคืนตรงนี้ต้องใช้เงินครับ แล้วที่ดินที่จะต้องเวนคืนนั้นเป็นที่ดินที่มีมูลค่าสูงแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นเงินลงทุนตรงนี้ก็จะต้องมีเพิ่ม ใครจะเป็นผู้ออกใครจะเป็นผู้ลงทุน อันนี้ต้องเตรียมการข้อมูลไว้สำหรับเจรจาว่าทุนจริง ๆ มันควรจะเป็นเท่าไรจึงจะถึงจุดที่จะตกลงกันได้ว่าขั้นต่อไปเรื่องของอายุสัมปทาน เรื่องของค่าโดยสารนะครับ ผมทราบว่าข้อมูลขั้นพื้นฐานในระบบตรงนี้นั้น ผมว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยยังไม่ได้ศึกษา เพราะฉะนั้นพื้นฐานตรงนี้นะครับก่อนที่จะเจรจาขอให้ศึกษาเบื้องต้น คร่าว ๆ ก็ยังดีว่าเราจะใช้เงินลงทุนที่คิดว่าเราต้องรับผิดชอบสักเท่าไร ผมจึงว่าการลงทุนของเรานั้นสูงกว่าที่ประเทศลาว ผมว่าไม่ต่ำกว่า ๓ เท่า เพราะเงินลงทุนมากอย่างนี้ผมจึงเป็นห่วง ผมอยากให้โครงการนี้เสร็จไม่อยากให้เหมือนโครงการเก่า ๆ ที่ผ่านมา ไม่ว่าเป็นโครงการสร้างทางด่วนไปจังหวัดชลบุรี นั่นก็ขาดการศึกษา ขาดการเตรียมการรองรับก็ทำให้โครงการนั้นล่าช้าจนมีการฟ้องร้องจนรัฐบาลเสียค่าโง่ละครับ เพราะว่าไม่ได้เตรียมพื้นฐานเรื่องเหล่านี้ไว้ ออกแบบเสร็จแล้วก่อสร้างไม่ได้เพราะไม่ได้เตรียมเรื่องการเวนคืน เตรียมรูปแบบที่ถูกต้อง แม้แต่รูปแบบก็ยังไม่ถูกต้อง พอคิดว่าจะสร้างก็สร้าง ๆ อันนี้อีกอันหนึ่งครับ

แล้วก็อีกประการหนึ่งเมื่อเจรจาเสร็จแล้วเริ่มลงมือก่อสร้างก็ขอได้เตรียมการส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบรถไฟนี้ที่จะมาดำเนินการในเมื่อสร้างเสร็จว่าเราต้องเตรียมการอะไรบ้างเพื่อรองรับ หลายสิ่งหลายอย่างครับ ไม่ว่าเรื่องของการบริหารระหว่างการรถไฟแห่งประเทศไทยกับบริษัทใหม่ที่จะมาดำเนินการนั้นตกลงกันให้เสร็จเสียก่อน อย่าให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยเหมือนอย่างแอร์พอร์ต ลิงค์ (Airport link) หรือประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอย่างของท่าเรือมาบตาพุด สร้างท่าเรือเสร็จแล้วครับแต่ว่าไม่ได้รองรับเส้นทางที่จะเข้าสู่ท่าเรือ ปรากฏว่าการขนส่งนั้นเสียเวลารถติดกันยาวเหยียดครับกว่าจะสร้างถนนรองรับไปยังท่าเรือได้อีกหลายปี อย่างนี้มันไม่ควรจะให้เกิดอีกแล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากให้โครงการนี้เกิดแล้วก็สำเร็จโดยเร็วครับ ผมจึงมีข้อสังเกตที่จะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลครับ ก็ขอสนับสนุนโครงการนี้ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณนิยม เวชกามา

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับเกี่ยวกับกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนนี้ พูดถึงโครงการเป็นโครงการดีมีประโยชน์ สมาชิกหลายท่านที่พูดออกมาไม่ได้มีเจตนาที่จะขัดขวางหรือขัดแย้งที่จะไม่ให้มีโครงการนี้ แต่ท่านประธาน ผมต้องขอแสดงความคิดเห็นในฐานะสมาชิกรัฐสภา โครงการนี้ผมดูแล้วไม่ได้คัดค้านแต่อยากติติง มันเป็นโครงการที่รีบเร่งมากเกินไป เพราะเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐-๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทไม่ใช่เงินน้อยที่ประเทศไทยจะต้องเป็นหนี้ แต่วันนี้เป็นที่น่าสังเกต โดยเฉพาะการชี้แจงของกระทรวงคมนาคม ซึ่งไม่ได้เป็นเจ้าของเรื่องเลย วันนี้ก็น่าสงสารท่านรัฐมนตรีครับ นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษา ๓๐ กรกฎาคม ผมดูจากการชี้แจง ดูเหมือนไม่รอบคอบเอาเสียเลยท่านประธาน ----------

เพราะว่าวันที่ ๓๐ กรกฎาคม คณะกรรมการศึกษาใช้เวลาถ้าขยันที่สุด ก็คือเริ่มทำงาน ๒ เดือนเท่านั้นที่นำมาเป็นกรอบคราวนี้ ผมดูในลักษณะจริง ๆ ๑.๑ ๑.๒ ผมได้ดูได้อ่านซึ่งเอามาแจกเมื่อเช้านี้ ในเรื่องนี้แล้วผมเห็นแต่แรกตั้งแต่ให้เจ้าหน้าที่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวงคมนาคม การรถไฟแห่งประเทศไทยไปชี้แจงต่อกรรมการวิปฝ่ายค้านที่พรรคแล้วรู้สึกว่าไม่ประสานกันเอาเสียเลยครับท่านประธาน ประธานคณะกรรมการศึกษารายละเอียดใช้เวลา ๒ เดือนจริง ๆ ถ้าทำงานเต็มที่มันไม่รอบคอบหรอกครับ แล้วปรากฏว่าประธานคือเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในขณะเดียวกันผมเองก็แปลกใจเหมือนกันท่านรัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องจริง ๆ กลับเป็นประธานที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ไปเลยครับ ไม่ได้รับรู้เรื่องเอาเสียเลย ผมดูก็ไม่เข้าใจว่าเรื่องใหญ่ขนาดนี้เป็นเรื่องของบ้านของเมืองซึ่งเป็นการลงมือร่วมทุนกันระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน บ้านเมืองได้ประโยชน์ ในความรู้สึกผมหลายคนบอกได้ประโยชน์ แต่วันนี้ผมเห็นว่าไม่รอบคอบ วันนี้บ้านเราปัญหาจริง ๆ คือการรถไฟแห่งประเทศไทยมีปัญหามากมายเดี๋ยวนี้ครับ ผมว่าช้าไม่เป็นไรผมว่า แต่ว่ามันต้องรอบคอบ ๑๑๖,๐๐๐ ล้านบาทไม่ใช่เรื่องใหญ่ หนี้สินที่เกิดขึ้นในโครงการเกือบ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เราเป็นหนี้แน่นอนเขาเก็บเอาหนี้เราแน่ไม่มีใครทำให้ฟรีรู้กันอยู่ แต่ปัญหาไม่ใช่ตรงนั้นครับ ปัญหาอยู่ที่ว่าทำไมเราไม่ศึกษาให้รอบคอบว่าการทำแต่ละเที่ยวแต่ละครั้ง โครงการเป็นการเชื่อมต่อระหว่างประเทศไทย ประเทศลาวไปถึงเมืองจีนเราได้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร มีดีมีเสียอย่างไร ผมอยากให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นเจ้าของเรื่องโดยเฉพาะไม่ใช่ศึกษาแล้วท่านก็มารับรู้ วันนี้ท่านมาชี้แจงในขณะผู้ที่ศึกษาจริง ๆ ไม่ได้มานั่งตรงนี้ไม่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีหรือว่าเลขาธิการ ผมนี่ละแปลกใจครับ วันนี้เราคิดอะไรกันอยู่เป็นการแย่งงานกันทำหรือไม่ระหว่าง ๒ พรรค พรรคประชาธิปัตย์กับพรรคภูมิใจไทยของท่านนี่ครับท่านประธาน ผมถึงเรียนถามว่าวันนี้เราทำแล้วคิดหรือไม่ว่าขนาดบ้านเราเองการรถไฟยังฉึกฉัก ฉึกฉักอยู่นี่ครับ แล้วก็ยังไปไม่ทั่วไม่ถึง คนรุ่นหลังบ้านผมเห็นแต่รูปรถไฟจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร มาจังหวัดร้อยเอ็ดจังหวัดมหาสารคาม รถไฟก็ยังไปไม่ถึง เมื่อ ๓๐ ปีผมมาเรียนที่กรุงเทพฯ ผมก็ยังนั่งรถมาต่อ

ขึ้นรถไฟจังหวัดอุดรธานีอยู่ วันนี้ก็ยังเป็นอยู่เหมือนเดิม เคยคิดถึงไหมประเด็นนี้ว่าการพัฒนารถไฟไทยให้ดีขึ้นกว่าเดิม ไม่ใช่บ้านตัวเองยังไม่ได้กวาดเลยแต่ไปกวาดบ้านคนอื่น ผมไม่เข้าใจ อันนี้ต้องตั้งเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งว่าเราคิดกันขนาดไหน ประโยชน์มันได้ครับ ถ้าพูดถึงประโยชน์แล้วมันได้ เราได้เปรียบ เสียเปรียบ การศึกษาผมยังไม่ทราบแต่ว่าท่านคงมาชี้แจงอยู่ แต่ผมอยากจะให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรีเพราะท่านเป็นคนศึกษาท่านเป็นประธาน ผมเป็นห่วงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพราะท่านไม่ได้ไปรับรู้ในส่วนนี้ ท่านเป็นแค่ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ ซึ่งผมดูในการชี้แจงนี่ครับ มันรีบร้อนจริง ๆ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ เห็นชอบกรอบ กี่วันครับ ๓๐ มา ๗ เห็นชอบเลยกรอบตรงนี้ ๓๐ กรกฎาคมแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษา วันที่ ๗ ๖ วันเองเผื่อทำงาน เห็นชอบกรอบแล้ว ผมไม่ทราบว่าทำไมรีบเร่งขนาดนี้เพราะว่าเราจำเป็นขนาดที่ว่าถ้าไม่มีรถไฟจีนกับไทยนี่บ้านเมืองเราอยู่ไม่ได้หรืออย่างไร ในเมื่อบ้านเมืองเรามีปัญหาอื่นมากมายแต่เราไปเร่งรีบเหมือนรีบว่าถ้าเราไม่ทำแล้วมันจะไม่ได้เงินหรืออะไรลักษณะนี้ที่เป็นข่าวคราวอยู่ ผมเองได้ยินแล้วไม่สบายใจเหมือนกับว่าบ้านเรามันคอร์รัปชันอะไรนักหนา ----------

ท่านรัฐมนตรีท่านบอกแล้วไม่มีหรอก ไปสาบานวัดพระแก้ว ผมก็ดีใจนั่งฟังแต่เช้า แต่นั่นไม่ใช่เรื่องสาบานหรือไม่สาบาน ผมอยากให้เป็นวิทยาศาสตร์มากกว่า ถ้าถามว่าการทำโครงการนี้ขึ้นมาคนงานไทยได้ทำงานไหม วันนี้ผมบอกว่าคงไม่ใช่ เพราะกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำไว้ +๓ ค่อนข้างชัดเจนว่าเป็นการระบายคนงานระหว่างอาเซียนด้วยกัน พอทำงานจริง ๆ โครงการ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทคนไทยอาจจะได้ทำนิดเดียว เพราะแรงงานของเราแพงกว่าโรงงานเมืองจีน อันนี้ต้องเรียนท่านประธานว่าผมอยากจะให้ศึกษารายละเอียดให้มากกว่านี้ ถ้าเป็นไปได้ให้เอากลับไปทบทวนยิ่งดี เพราะรายละเอียดมันต้องมีมากกว่านี้ แต่ผมไม่พูดถึงเอกสารแผ่นเดียวหรอกครับ เพราะว่าวันนั้นผมได้รับการชี้แจงในฐานะคณะกรรมการวิปคนหนึ่งแล้วไม่สบายใจจริง ๆ เพราะทางตัวแทนกระทรวงคมนาคมบอกว่าเอกสารให้มากกว่าแผ่นเดียวไม่ได้เพราะท่านยังไม่ให้แจกจะให้แจกในที่ประชุมแล้วก็เป็นจริง ๆ ทางการรถไฟบอกยังไม่รู้เรื่องเลยว่าผลดีผลเสียอย่างไร ถึงแม้เอกสารท่านจะเอามาแจก จริง ๆ แล้วผมไปเปิดดูในรายละเอียดเป็นเรื่องระยะทาง เรื่องอะไรไปโน่นซึ่งปกติก็รู้แล้วว่ากี่กิโลเมตรจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดหนองคาย จากกรุงเทพฯ ไปทางใต้ซึ่งท่านบอกจะทำ ๒ เส้นทางก่อน ผมคนหนึ่งก็ศึกษาให้ความสนใจเพราะมันเป็นเรื่องของบ้านของเมือง ผมเองต้องบอกว่าดูแล้วมันเป็นปัญหาท่านประธานครับ ซึ่งพวกเราเองผมก็ไม่อยากแสดงความเห็นอย่างอื่น พวกเราเองต้องรู้จักว่าบ้านเมืองเราถ้าก่อหนี้ขึ้นมาแล้วต้องได้ประโยชน์ ประเทศไทยต้องไม่เสียเปรียบ วันนี้หลายท่านก็บอกแล้วว่าเขามาเก็บเอาทั้งหมดหนี้สิน เขาเก็บค่ารถไฟ ค่าดอกเบี้ยที่เขาต้องจ่ายมาถึงแม้เขาจะลงทุนไป เพราะฉะนั้นผมก็ฝากท่านประธานว่าเรายังมีเวลาไม่ต้องรีบร้อน เพราะประเทศมีส่วนได้เสียคนไทยทั้งประเทศต้องเป็นหนี้ด้วยเกือบ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เฉพาะตัวโครงการยังไม่ชัดเจน วันนั้นผมถามในที่ประชุมของวิปว่าแล้วรางคู่ รางเดี่ยวอะไรที่เราจะทำ ทำ ๒ อันหรือทำอันเดียวเขาบอกว่าทำอันเดียวบอก ผู้ชี้แจงบอกต่อไปค่อยทำ ๒ ความคุ้มค่าของรถไฟความเร็วที่ว่าไฮสปีด (High speed) นี่มันมีความจำเป็นถึงขนาดต้องรีบทำวันนี้พรุ่งนี้หรืออย่างไร หลายท่านผมนั่งฟังเมื่อเช้าท่านผู้ทรงเกียรติอธิบายบอกว่าดีใจพี่น้องจะได้นั่งรถไฟเร็ว ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ๓๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงก่อนจะตาย

ผมว่ามันยังไม่ใช่หรอก ๕-๖ ปียังทำไม่เสร็จ เพราะดูแล้วมันเป็นแค่โครงการ อย่าไปคิดว่าจะได้นั่งเร็วกว่านั้น ผมไม่ว่าหรอกประเทศจีนเขามีเทคโนโลยีก้าวหน้า เขาอาจจะมี ผมก็ไปนั่งดูแล้วของเขา ๔๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ถึงแม้ยุโรปจะมาทำให้ก็ตาม แต่วันนี้ต้องคิดอย่างอื่นด้วยทำไปแล้วคุ้มค่าไหม ถามผู้ชี้แจงวันนั้นยังบอกไม่ได้ว่าทำไปแล้วบรรทุกสินค้าหรือบรรทุกคน ยังบอกไม่ได้ คุ้มค่าไหมสินค้าหรือว่าต้องคนด้วย เขาทำบรรทุกคนอย่างเดียวรถไฟไฮสปีดของเขา แต่เราบอกวันนี้อาจจะบรรทุกสินค้า ผมจึงไม่ทราบว่าประเด็นนี้เราคิดกันอย่างไร อันนี้ฝากถึงท่านประธานไปถึงรัฐมนตรี ไปถึงนายกรัฐมนตรีครับ ขอบคุณมากท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณนริศ ขำนุรักษ์

นายนริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้รอคอยการอภิปรายเรื่องกรอบเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน แล้วก็เห็นบรรยากาศการอภิปรายเรื่องนี้ ผมขออนุญาตได้ชื่นชมเพื่อนสมาชิกรัฐสภาว่าสิ่งนี้เป็นความงดงามของ มาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นะครับ ซึ่งหากไม่มีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ หรือหากในวันข้างหน้าจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรานี้ ผมคิดว่าบรรยากาศแบบนี้ก็ไม่มีจะให้เห็นอีกแล้วนะครับ ซึ่งบรรยากาศที่สภาได้ให้ข้อเสนอแนะ ได้อภิปรายได้ให้ข้อท้วงติงต่อรัฐมนตรีผู้มาชี้แจง ๘-๙ ชั่วโมง ----------

ซึ่งผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีก็ได้เก็บประเด็น เก็บข้อสังเกตเหล่านี้ไว้จะเป็นประโยชน์ในการเจรจาจะเป็นประโยชน์ในการบริหารกิจการรถไฟที่จะเกิดขึ้นต่อไป นี่คือความมีเหตุมีผลของมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่บัญญัติไว้ และหากจะมีการแก้ไขก็ถือว่าจะทำให้บรรยากาศการพิจารณาได้สูญหายไป ซึ่งจะเป็นที่น่าเสียใจนะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมเห็นด้วยกับกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน แล้วก็ไม่ต้องกังวลเลย ผมอยากให้รัฐบาลได้เร่งรีบในการเจรจาและเร่งรีบดำเนินการ เพราะเราก็ทราบกันว่าระบบขนส่งแบบรางกลุ่มประเทศของพวกเราล้าหลังเป็นอย่างมาก แล้วก็ไม่มีอันใดที่จะต้องเสี่ยง เพราะว่าระบบขนส่งรูปแบบดังกล่าวมันไม่ใช่เกิดขึ้นที่นี่เป็นที่แรก เราไปดูงานมาจากต่างประเทศมาแล้วหลายประเทศ มันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว มันเป็นปัญหาในทางสากล แล้วเราก็ได้เรียนรู้จากบทเรียนของกลุ่มประเทศเหล่านั้นมาแล้ว ผมคิดว่าปัญหาสากลที่ประเทศไทยมีอยู่จะสามารถแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ และไม่มีปัญหาในการที่จะดำเนินการในกิจการของรถไฟที่จะเกิดขึ้นแต่อย่างใด ผมอยากให้ทางรัฐบาลได้เร่งรีบเพราะว่าสิ่งนี้มีอยู่ในยุโรป สิ่งนี้มีอยู่ในหลายประเทศแล้ว ประเทศไทยไม่มีอะไรที่เสี่ยงกับเรื่องดังกล่าว

ประโยชน์อีกเรื่องหนึ่ง สำหรับกิจการรถไฟความเร็วสูงที่จะเกิดขึ้นจากการเจรจาในครั้งนี้ก็คือเป็นความร่วมมือที่เราเรียกร้องของประชาคมอาเซียนในเรื่องการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการศึกษามาโดยตลอด แต่ว่าอุปสรรคของความร่วมมือดังกล่าวมีระบบการขนส่งจะเป็นอุปสรรคอยู่ ไม่ว่าเรื่องการลงทุน เรื่องการค้า เรื่องการท่องเที่ยว เรื่องการศึกษา ความเชื่อมโยงเหล่านี้เป็นอุปสรรคอยู่ ผมคิดว่าหากเรามีรถไฟความเร็วสูงจะทำให้มีความเชื่อมโยงในเรื่องของการลงทุน ในเรื่องของการค้า ในเรื่องการท่องเที่ยวเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาคมอาเซียนทุกประการ

กราบเรียนท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าถือโอกาสนี้ปฏิรูปรถไฟ ปฏิวัติเลยก็ได้ครับ พูดด้วยความปรารถนาดีว่ารถไฟนี่ล้าหลังครับ ควรได้รับการปฏิรูป ควรได้รับการเปลี่ยนแปลง ตัวของเจ้าหน้าที่รถไฟเอง ตัวของผู้บริหารเอง ผมก็ได้คุยได้สัมผัสเขาก็อยากให้มีคนเข้ามาช่วยเหลือในการเปลี่ยนแปลง เขาก็ไม่อยากอยู่แบบนี้ครับ

เขาอยากให้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลง ท่านรัฐมนตรีก็กรุณาได้มาทำเรื่องนี้เปลี่ยนแปลงไปพอสมควร แต่ผมคิดว่าได้ ยังเปลี่ยนแปลงได้อีกเยอะครับ ทั้งในรูปของสหภาพ ทั้งในรูปของบอร์ด ทั้งในรูปแบบการทำงาน ผมเชื่อว่าท่านจ้างใครก็ได้ครับ จ้างมหาวิทยาลัยสักมหาวิทยาลัยหนึ่งมาศึกษาว่าควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงรถไฟที่เป็นอยู่ปัจจุบันอย่างไร และจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบรถไฟความเร็วสูงที่จะมาใหม่อย่างไร ผมเชื่อว่าโดยตัวของท่านเองหรือท่านไปหามหาวิทยาลัยสักที่หนึ่ง สถาบันสักที่หนึ่งจ้างมาเพื่อที่จะให้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงในรถไฟ ผมเชื่อว่าท่านทำได้ ผมเห็นด้วยโครงข่ายทั้งหมดไม่ว่าจะเป็น กรุงเทพฯ-หนองคาย กรุงเทพฯ-ระยอง กรุงเทพฯ-ปาดังเบซาร์ กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ผมเห็นด้วยโครงข่ายเหล่านี้ และผมเชื่อว่าออกแบบไว้ดี ๆ ในวันข้างหน้าเราจะไม่เป็นความร่วมมือเฉพาะอาเซียน ในวันข้างหน้าอาจจะเป็นความร่วมมือในเรื่องขนส่งกับประเทศในเอเชียได้ อาจจะไปได้ถึงประเทศอินเดีย อาจจะไปได้มากกว่านี้ ผมเชื่ออย่างนั้นนะครับ อย่าได้วางแผนแค่อาเซียนให้วางแผนไกลไว้ให้วางแผนยาวไว้ ผมเชื่อว่าสิ่งที่รัฐบาลเสนอในวันนี้จะเป็นประโยชน์ในวันข้างหน้า จะเป็นประวัติศาสตร์อีกหน้าหนึ่งของการพัฒนาความร่วมมือของอาเซียนของเอเชียในวันข้างหน้า ขอให้วางแผนในระยะยาวเอาไว้นะครับ เรื่องผังเมือง ----------

ผมคิดว่าก็เป็นความจำเป็นก็เป็นความสำคัญที่จะออกแบบต่อเนื่องกับโครงข่ายเหล่านี้ โดยเฉพาะสถานีจอดรถต่าง ๆ ผมเชื่อว่ายังมีความสำคัญยังมีความจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกับระบบผังเมือง ผมคิดว่าได้เวลาที่รถไฟต้องทบทวนว่าที่รถไฟจะให้เป็นอาคารพาณิชย์ทั้งหมด ผมคิดว่าเราทบทวนนะครับ ต้องออกแบบให้เป็นปอดของเมืองบ้าง ต้องออกแบบให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงามบ้าง อย่าให้เช่าอย่างเดียวเพื่อให้เอกชนไปปลูกอาคารพาณิชย์ ผมคิดว่ารถไฟต้องก้าวหน้ามากกว่าคิดแค่เรื่องนี้นะครับ

เรื่องเงินลงทุนเป็นเรื่องที่เพื่อนสมาชิกห่วงใยมากที่สุด ทั้งหมดผมเห็นใจครับ เพื่อนสมาชิกก็กลัวว่าประเทศจะเป็นหนี้เป็นสินอีก ผมอยากให้รัฐมนตรีได้ยืนยันว่าเราเป็นหนี้เท่าไร คุ้มทุนเมื่อไร ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ถ้าท่านรัฐมนตรีตอบได้ก็จะคลายกังวลจากเพื่อนสมาชิกที่ห่วงกังวล ทั้งหมดที่ฟังมาเพื่อนสมาชิกห่วงเรื่องเงินลงทุนมากที่สุด กลัวว่าทางรัฐบาลจะไปกู้มาในจำนวนที่มากมายแล้วก็ไม่คุ้มทุนด้วยนะครับ แล้วก็อยากเรียนรัฐมนตรีว่าถ้าหากมีลงทุนบ้างก็ขอให้ลงทุนน้อยที่สุดในการลงทุนในครั้งนี้ เพราะว่าเพื่อนสมาชิกห่วงกังวลนะครับ

การบริหารจัดการอีกเรื่องหนึ่งที่เพื่อนสมาชิกห่วงกังวลนะครับ ผมคิดว่ารถไฟรางคู่ ผู้บริหารต้องทันสมัย เจ้าหน้าที่ต้องทันสมัย รัฐมนตรีต้องรีแบรนดิง (Rebranding) รถไฟทั้งหมดเพื่อให้สอดรับกับงานที่ทางสภาจะอนุมัติให้ท่านไปเจรจาและต้องไม่ให้มีเรื่องทุจริตเกิดขึ้นนะครับ เราถูกสบประมาทกันตั้งแต่ ๕๐๐ ล้านบาทมีหรือเปล่าสบประมาทว่ามีผลประโยชน์ผมคิดว่าต้องเคลียร์ (Clear) กันให้จบนะครับ นอกจากทันสมัยแล้วอย่าให้มีเรื่องทุจริตเข้ามานะครับ เขาบอกว่าข้าราชการไทยหาเงินให้รัฐไม่ค่อยเป็น หาเงินเข้าตัวเองนี่เป็น ผมว่ารถไฟท่านหาเงินเข้ารัฐให้ได้นะครับ ผมเชื่อว่ารถไฟความเร็วสูงโครงการนี้จะเป็นโครงการที่รัฐจะได้ประโยชน์นะครับ ตอบคำถามเลยครับว่าเราลงทุนเท่านี้แต่ว่ารัฐบาลจะได้ประโยชน์ใน ๕ ปีใน ๑๐ ปีข้างหน้ามากมายมหาศาลอย่างไรแค่ไหนนะครับ การเตรียมสำหรับภาคอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคท่องเที่ยวเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้น ผมนี้เชื่อครับว่าเมื่อรถไฟทั้ง ๕ เครือข่ายเสร็จสิ้นจะมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมายในประเทศ

โดยเฉพาะภาคเกษตร โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรม ภาคส่งออก ผมคิดว่ารัฐบาลควรจะมีคณะทำงานขึ้นมาเพื่อที่จะให้ภาคต่าง ๆ เหล่านี้ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปเตรียมตัวสำหรับความเปลี่ยนแปลง

ประการสำคัญ ประการสุดท้ายที่ผมจะกราบเรียนกับท่านประธานก็คือการมีส่วนร่วมจากประชาชน วันนี้ถือว่าประชาชนได้มีส่วนร่วมผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ท่านรับฟังประชาชนโดยตรงได้อีกหลายทางนะครับ เช่นเดียวกันครับทุกขั้นตอนตั้งแต่นี้ต่อไปท่านฟังเสียงประชาชนเถอะครับ ผมเชื่อว่าการบริหารงานของท่านของกระทรวงคมนาคมจะไม่มีวันผิดพลาดถ้าท่านฟังประชาชนต่อเนื่องตั้งแต่วันนี้ไปจนถึงวันที่สิ้นสุดของโครงการ แต่ถ้าหากไม่ฟังใครผมเชื่อว่าโครงการนี้จะล้มเหลวไปในที่สุด ผมจึงขออนุญาตเรียกร้องท่านประธาน กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ไม่อยู่ ท่านอนุชา บูรพชัยศรี เชิญ

นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้เรากำลังพิจารณาเรื่องร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ผมก็เลยอยากจะขออนุญาตให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้นิดหนึ่งครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เราพิจารณากันอยู่จะเน้นหลักไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรถไฟความเร็วสูง ผมก็เลยอยากจะทำความเข้าใจว่าโดยความหมายของรถไฟความเร็วสูงแล้วนี่ ทั่วโลกเขาพิจารณาว่า ----------

กับรถไฟความเร็วสูง ผมก็เลยอยากจะทำความเข้าใจนะครับว่าโดยความหมายของรถไฟความเร็วสูงแล้วทั่วโลกเขาพิจารณาว่าจะให้เป็นความเร็วสูงก็คือรถไฟจะต้องมีความเร็วสูงสุดไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพราะฉะนั้นเวลาเราพูดก็อยากจะให้นึกถึงคำว่า ไฮสปีด เร็วนี่ก็คือตั้งแต่ ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงเป็นต้นไป เพราะฉะนั้นมันเลยมีองค์ประกอบหลายองค์ประกอบครับที่ทำให้เราต้องพิจารณาว่าสิ่งที่เราจะพัฒนาต่อไปสามารถที่จะดำเนินการบนรางของเราที่มีอยู่แล้วหรือไม่นะครับ แต่จริง ๆ แล้วด้วยความที่ว่าประเทศของเราเป็นรางที่เป็นมิดเดิล เกจ (Middle gauge) ไม่ใช่เป็นสแตนดาร์ด เกจ (Standard gauge) ที่มีความกว้างถึง ๑.๔๓๕ เมตร เพราะฉะนั้นการที่เราจะสร้างรถไฟความเร็วสูงมันมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างรางขึ้นมาใหม่อย่างแน่นอน ผมจะขออนุญาตพูดถึงในเรื่องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในการที่จะพิจารณาหรือว่าการที่จะไปเจรจาในการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงอยู่ประมาณ ๖ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก ก็คือในเรื่องของแรงจูงใจในการที่จำเป็นที่จะต้องสร้างรถไฟความเร็วสูง สิ่งแรกที่หลาย ๆ ประเทศได้พิจารณากันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศยุโรปหรือในเอเชีย อย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศจีน หรือประเทศไต้หวันเองก็แล้วแต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นในเรื่องของการที่จะลดความแออัดในการเดินทางในแต่ละโหมด (Mode) ของผู้โดยสารเสียส่วนใหญ่ หรือแม้กระทั่งในการขนส่งสินค้า เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงก็คงจะต้องพิจารณาในเรื่องของความแออัดในการเดินทางของผู้โดยสารเป็นหลัก แล้วก็การขนส่งสินค้าระหว่างเมืองเป็นหลัก แต่บางประเทศแรงจูงใจของเขาเองก็จะเป็นในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมือง ก็คือเขาอยากจะให้มีการพัฒนานอกเหนือจากประเทศหรือเมืองหลวงที่เราเรียกว่าเป็นศูนย์กลางการค้าหรือว่าการขายต่าง ๆ อยากให้มีการพัฒนา อยากให้มีการขยายออกไปนอกเมือง อันนั้นก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เกิดเรื่องของการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงไปยังภูมิภาคอื่น ๆ

ประเด็นที่สอง ในเรื่องของการออกแบบแล้วก็การใช้งาน เมื่อสักครู่ผมได้พูดไปแล้วนะครับว่าเรื่องของการขนส่งผู้โดยสารหรือว่าการขนส่งสินค้าเป็นประเด็นสำคัญในการที่จะต้องพิจารณา สิ่งแรกที่ผมคิดว่าทางรัฐบาลควรจะต้องพิจารณาก็คือว่า

การก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงนี้เราจะเป็นการขนส่งผู้โดยสารอย่างเดียวหรือจะเป็นการบวกกันกับการขนส่งสินค้าแล้วก็ผู้โดยสารไปพร้อม ๆ กัน สิ่งนี้จะเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าเกิดสมมุติว่าเราไม่สามารถที่จะตัดสินใจได้จะทำให้มีปัญหาในเรื่องของการออกแบบและการลงทุนในอนาคต

ประเด็นที่สาม เรื่องของการลงทุนครับ ก็คือถ้าเราคิดว่าเราจะขนส่งผู้โดยสารอย่างเดียวการออกแบบก็จะเป็นแบบหนึ่ง แต่ถ้าเกิดเราคิดที่จะใช้รถไฟความเร็วสูงเพื่อที่จะใช้ขนส่งสินค้าด้วยเราก็คงจะต้องออกแบบอีกแบบหนึ่ง เพราะว่ารัศมีในการเลี้ยวก็ดีหรือว่าการก่อสร้างสะพาน การก่อสร้างอุโมงค์ต่าง ๆ มันจะใช้การดีไซน์ (Design) ที่ต่างกันแม้กระทั่งการไต่ระดับหรือสโลป (Slope) เองก็ดี ถ้าเป็นรถไฟที่ใช้ขนส่งผู้โดยสารอย่างเดียวสโลปไม่ต้องสูงมาก ขอโทษทีครับ สโลปชันมากก็ยังทำได้ แต่ถ้าเป็นรถไฟที่ขนส่งสินค้าด้วยสโลปที่ชันมาก ๆ ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้หรือว่าอาจจะไม่ได้เป็นไปตามที่เราพูดถึงว่าความเร็วไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงที่ผมได้พูดถึง ตัวอย่างมีครับในประเทศเยอรมนีที่เขาใช้ร่วมกันระหว่างการขนส่งสินค้าและเรื่องของการขนส่งผู้โดยสาร แต่ในประเทศอื่น ๆ ครับไม่ว่าจะเป็นประเทศญี่ปุ่นเองก็ดีหรือว่าประเทศอิตาลี หรือว่าประเทศฝรั่งเศส ส่วนใหญ่แล้วเขาจะเน้นในเรื่องของการขนส่งผู้โดยสารอย่างเดียว เพราะฉะนั้นเราคงจะต้องสรุปในเรื่องของประเด็นนี้ด้วยนะครับ เรื่องของการที่ถ้าเกิดขนส่งผู้โดยสารอย่างเดียว มันมีความจำเป็นที่สถานีจะต้องเข้าถึงใจกลางเมือง อันนี้ก็จะเป็นเรื่องหนึ่งที่จะทำให้การขนส่งสามารถที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้แล้วก็เรื่องของการก่อสร้างก็คงจะต้องแน่นอนครับในเรื่องของการที่จะต้องเวนคืนที่ดินหรือการที่จะต้องสร้างอุโมงค์ต่าง ๆ จะแพงขึ้นด้วยตามลำดับ แต่ส่วนใหญ่แล้วนะครับ เราจะเห็นว่าการก่อสร้างในประเทศต่าง ๆ เราน่าที่จะนำประสบการณ์ของเขามาดู เราจะเห็นว่าเขาจะมีการก่อสร้างตามหัวเมืองใหญ่ ๆ ในการเชื่อมต่อเท่านั้นเองนะครับ ส่วนหนึ่งที่อาจจะทำให้เราสามารถที่จะดูจากประสบการณ์ของประเทศอื่นได้ ----------

ผมอยากจะให้ลองใช้วิเคราะห์ดูของการที่ประเทศอิตาลีเขามีการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงเช่นเดียวกัน จากโรม จากมิลาน จากฟลอเร้นซ์ จากนาโปลี หลาย ๆ หัวเมือง ปรากฏว่าช่วงแรก ๆ ครับเขาก็คิดที่อยากจะให้ใช้ระบบพีพีพี ไพร์เวท พับลิค พาร์ทเนอร์ชิพ (PPP Private Public Partnership) เข้ามาช่วย โดยเขาเริ่มต้นให้กับทางด้านเอกชน ๖๐ เปอร์เซ็นต์เข้ามาถือหุ้น แล้วก็รัฐอีก ๔๐ เปอร์เซ็นต์ แต่สุดท้ายแล้วก็ไปไม่รอดครับ เพราะว่าการลงทุนค่อนข้างที่จะสูงมาก สุดท้ายแล้วรัฐก็ต้องเข้าไปซื้อหุ้นทั้งหมดกลับมาเพื่อที่จะพัฒนาเอง

ประเด็นที่ ๔ เรื่องของการเปรียบเทียบกับการขนส่งรูปแบบอื่น ๆ กระผมต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่ารถไฟความเร็วสูงเหมาะสำหรับระยะการเดินทางที่ไม่เกิน ๘๐๐ กิโลเมตรในระยะทาง หรือใช้ระยะเวลาไม่เกิน ๔ ชั่วโมงเพราะว่าถ้ามากกว่านั้นแล้วจะมีปัญหาในเรื่องของการที่ว่าผู้โดยสารส่วนใหญ่อาจจะไปนิยมใช้ทางด้านเครื่องบินหรือทางอากาศมากกว่า แล้วถ้าเกิดสมมุติว่าเป็นระยะสั้น ๆ อาจจะนิยมไปใช้ทางด้านรถหรือว่ามอเตอร์เวย์ (Motor way) หรืออะไรต่าง ๆ ที่สะดวกสบายกว่า เพราะฉะนั้นในเรื่องของการที่จะดูในเส้นทางต่าง ๆ อาจจะต้องใช้การพิจารณาที่เหมาะสมในเรื่องของระยะทางแล้วก็ระยะเวลาในการดำเนินการ หรือว่าระยะทางในการใช้เวลาในการเดินทาง ซึ่งถ้าเกิดสมมุติว่าเราพูดถึงกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ กรุงเทพฯ-หนองคาย กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี กรุงเทพฯ-ปาดังเบซาร์ ผมก็คิดว่าน่าที่จะเหมาะสมนะครับเพราะว่าเราเริ่มต้นที่กรุงเทพฯ แล้วก็กระจายไปตามจุดต่าง ๆ

ประเด็นที่ ๕ เรื่องของผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อันนี้แน่นอนครับ ทุกคนไม่มีคำถามในเรื่องของการที่ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ถ้าเราใช้รถไฟจะดีกว่าแน่นะครับเวลาเราพูดถึงผลกระทบของสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันเราก็จะพูดถึงเรื่องของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต้องบอกว่าถ้าเปรียบเทียบแล้วรถไฟความเร็วสูงถึงแม้จะใช้ไฟค่อนข้างมากนะครับ แต่ถ้าเปรียบเทียบกับเครื่องบินแล้ว เครื่องบินปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์มากกว่าถึง ๑๑ เท่า แล้วถ้าพูดถึงรถยนต์หรือรถบัสก็จะปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์มากกว่าถึง ๘ เท่า

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน ก็คือในเรื่องของผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ผมอยากเรียนอย่างนี้ว่าถ้าเกิดสมมุติว่าถ้าคิดว่าจะใช้รถไฟความเร็วสูงเพื่อที่จะเพิ่มผลผลิต หรือว่าเพิ่มอะไรต่าง ๆ ผมคิดว่าเป็นไปได้ยาก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของภาคเกษตรก็ดี หรือว่าภาคอุตสาหกรรม เพราะว่าที่ผ่าน ๆ มาจะเห็นว่าจากการศึกษาในประเทศต่าง ๆ จะไม่มีผลครับกับการที่ว่าบริษัทหนึ่ง หรือว่าการแปรรูปจะย้ายโรงงาน หรือย้ายจุดไปตามจุดที่มีรถไฟความเร็วสูงผ่าน จากการศึกษามาแล้วปรากฏว่าไม่ใช่ แต่จะมีผลกระทบมากที่สุดก็คือในเรื่องของการท่องเที่ยว เพราะว่านักท่องเที่ยวแทนที่ว่าจะใช้ในเรื่องของการเดินทางโดยรถยนต์หรือว่าทางเครื่องบินก็จะหันมาใช้รถไฟความเร็วสูงแทน ผมอยากจะสรุปอย่างนี้ครับท่านประธาน รถไฟรางคู่ของประเทศไทยยังคงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสุดท้ายแล้วผมอยากจะให้มองว่ารถไฟรางคู่ที่เรามีงบประมาณลงไปอยู่แล้วเหมือนทางหลวงทั่วไปที่เราคงจะต้องดำเนินการ ส่วนรถไฟความเร็วสูงก็เหมือนกับมอเตอร์เวย์หรือว่าทางหลวงระหว่างจังหวัดที่เราสามารถที่จะเพิ่มเติมออกไปได้หรือจะเรียกว่าในกรุงเทพฯ ก็เหมือนกับเป็นทางด่วนอะไรต่าง ๆ ตรงนั้นสามารถที่จะทำได้เพราะค่าลงทุน การลงทุนนี้ค่อนข้างสูงมากครับ ใช้การลงทุนถึง ๒๗๕ ล้านบาทต่อกิโลเมตรนะครับ จากการที่เรามีการศึกษาในเบื้องต้น ถ้าเราเอาทั้ง ๕ สายเลย ทั้งหมด ๓,๑๓๓ กิโลเมตร ใช้เงินลงทุน ๘๖๐,๕๕๔ ล้านบาท ค่อนข้างที่จะมาก ผมอยากให้มีครับแต่อย่างไรก็แล้วแต่คงจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของการลงทุน แล้วก็ไม่อยากให้เห็นเหมือนกับเป็นการที่ทุกคนอยากให้มีสนามบินในบ้านของตัวเองทุกจังหวัด แต่สุดท้ายแล้วสนามบินแต่ละจังหวัดก็เป็นสนามบินร้าง ไม่มีเครื่องบินไปลงเลยนะครับ ผมไม่อยากให้มีปัญหาในลักษณะอย่างนั้น แล้วก็เป็นข้อมูลล่าสุด เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายนที่ผ่านมาไม่กี่เดือนนี้เองนะครับ ทางรัฐสภาของเวียดนามได้มีการลงมติยกเลิกการที่จะก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงจากฮานอยไปโฮจิมินห์ซึ่งมีระยะทาง ๑,๖๓๐ กิโลเมตร หรือใช้เวลาประมาณ ๕ ชั่วโมงกว่า ๆ เพราะว่าไม่คุ้มค่าครับ อันนี้ก็เป็นข้อมูลให้กับทางสภาได้ทราบครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุรชัย

นายสุรชัย เบ้าจรรยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุรชัย เบ้าจรรยา แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย จังหวัดขอนแก่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานสภาที่เคารพรักครับ วันนี้ผมขอแสดงความคิดเห็นร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ท่านประธานที่เคารพรักครับ ทุกวันนี้เราปฏิเสธไม่ได้หรอกครับว่าประเทศที่เจริญแล้วเขาก็ยังมีทั้งรถไฟฟ้า รถไฟใต้ดิน บนดิน ความเร็วสูง ความเร็วต่ำ อันนั้นประเทศที่เขาเจริญแล้ว ประเทศที่กำลังพัฒนานี้ก็จะเจริญรอยตาม ยกตัวอย่างประเทศไทยของพวกเราครับท่านประธาน ผมขอแสดงความคิดเห็นสัก ๓-๔ เรื่อง ปกติแล้วประเทศไทยของเรามีรถไฟมาแล้วเป็นร้อยปีครับ รถไฟรุ่นเก่าความกว้างของราง ๑.๑ เมตร อันนั้นเอาไว้ขนส่งสินค้า ใช้โดยสารแบบธรรมดาสมัยเก่า แต่ปัจจุบันรัฐบาลไปเจรจากรอบการค้าเอารถไฟความเร็วสูง ซึ่งรางรุ่นใหม่มีความกว้าง ๑.๔๓ เมตร อันนี้มันคนละเรื่องกันเลยครับ ขณะเดียวกันของเก่าก็ทิ้งไม่ได้ก็ต้องสร้างคู่ขนานกันไป ท่านประธานที่เคารพรักครับ ในเมื่อของใหม่มาแล้ว ของเก่าซึ่งปัจจุบันนี้ก็ขาดการเหลียวแล ขาดการปรับปรุง ก็จะยิ่งไปกันใหญ่ เพราะว่าที่ผ่าน ๆ มาก็ขาดทุนอยู่แล้ว อันนี้คือรถไฟสมัยเก่านะครับ อันนี้ก็คือข้อเปรียบเทียบ

ประเด็นต่อมา รัฐบาลเสนอบอกว่ามี ๕ สายหลัก ๆ ที่ต้องการจะพัฒนา ก็มีกรุงเทพฯ-หนองคาย กรุงเทพฯ-ระยอง กรุงเทพฯ-สุดชายแดนภาคใต้ กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ท่านประธานครับ อันนี้เป็นสิ่งดีมากเลย แต่ผมอยากถามรัฐบาลว่าจะเอาเงินที่ไหนมาสร้างเยอะแยะ วงเงินเป็นแสน ๆ ล้านบาทครับ เกือบเท่างบประมาณของแผ่นดิน ผมมีความคิดว่าถ้าเป็นอย่างนี้รัฐบาลน่าจะทดลองใช้สักเส้นทางหนึ่งเอาเป็นตัวอย่างเลยครับเอาเป็นแซมเปิล (Sample) ดู ผมขอยกตัวอย่างนะครับ อย่างกรุงเทพฯ-หนองคาย ประชาชนหรือชุมชนหนาแน่นทุกเส้นทางเลย ผู้โดยสารก็ขึ้นบ่อยขึ้นเยอะทั้งขาไปขากลับ ศึกษาดูนะครับ เพราะว่าเอาสายนี้เป็นสายตัวอย่างดูโครงข่ายนี้ รถไฟสายนี้ไปทะลุถึงภูมิภาค เช่น ไปประเทศจีน ไปประเทศลาว ไปประเทศเวียดนาม

ท่านลองทดลองดูครับ มันจะได้เซฟ (Save) เงินของรัฐบาลไปด้วย เพราะว่าถ้าจะกู้มาทั้ง ๕ เส้นทางนี้ผมไม่เห็นด้วยครับ เพราะว่าหนี้เก่าของเราก็เยอะอยู่แล้วรัฐบาลกู้มาเยอะแยะเลย จะกู้มาสร้างหนี้สร้างสินอีกผมก็ไม่รู้ว่ารัฐบาลจะหาเงินที่ไหนไปใช้หนี้ ไปใช้ดอกเขา ลองสักเส้นทางหนึ่งดู ถ้าดีครับ ท่านมาศึกษาข้อดีข้อเสียทำเอ็มโอยู (MOU) ไปเลยครับ ถ้าดีก็ปีต่อไป หมุนเวียนกันไป อันนี้ผมเห็นด้วยครับ

ประการต่อมา ท่านประธานที่เคารพรักครับ เรื่องการถ่ายทอดเทคโนโลยี อันนี้ต้องดูให้ดีนะครับ เขามีนัยอะไรไหม การถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นเรื่องสำคัญของการจัดการในเรื่องนี้ อย่างสมมุติว่าเขาบังคับให้เราไปซื้ออุปกรณ์ ไปซื้อหัวจักรผูกขาดแต่เพียงผู้เดียว ถ้ารถไฟเสียเราไม่มีสิทธิไปซื้อที่อื่นมาเลยด้านอุปกรณ์ต้องไปซื้อที่นี่แห่งเดียว ไม่เปิดเสรี ไม่เปิดตลาดให้กว้าง อย่างนี้การถ่ายทอดเทคโนโลยีรัฐบาลต้องดูด้วยนะครับ อันนี้เป็นหลักสำคัญในการจะบริหาร ผมกลัวว่ารัฐบาลจะไปหลงกลเขา อันนี้ผมขอแสดงความคิดเห็นนะครับ โครงการนี้จะเกิดหรือไม่เกิดก็ยังไม่รู้เลย ----------

เพราะว่าเราต่อเนื่องมาจากสัปดาห์ที่แล้วก็มาว่ากันตรงนี้ สมาชิกรัฐสภาทุกท่านแสดงความคิดเห็นให้ประธานทราบ ประธานก็นั่งอยู่ตรงนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านก็อยู่ตรงนี้ท่านเป็นคนริเริ่มดีมากครับ ลงทุนโครงการใหญ่โตมโหฬารแต่ว่าปัจจัยนี่ครับมันเป็นเรื่องหลักเป็นเรื่องสำคัญมาก ถ้าทำได้นะครับ ผมว่าประเทศไทยของพวกเราไม่น้อยหน้าเลย เป็นประเทศที่เจริญ ขณะเดียวกันรถไฟใต้ดินก็มีแทบทุกสายแล้วท่านประธานสภาที่เคารพรักครับ

เรื่องสุดท้ายที่ผมห่วงที่สุดครับ ก็คือเรื่องทุจริตคอร์รัปชัน โครงการเป็นแสน ๆ ล้านครับ ท่านประธานครับ มันไม่ใช่ธรรมดาครับ ทุกวันนี้สื่อมวลชนทุกแขนงก็ไม่ได้ว่าอะไรครับ เรื่องทุจริตคดโกงของรัฐบาลอย่างเดียว ถ้าโครงการนี้เข้ามาครับมันเป็นจุดอ่อน จุดบอดของพรรคร่วมรัฐบาลเป็นอย่างนี้ โครงการแสนล้านนี่ครับถ้าท่านนายกรัฐมนตรีไม่กำกับลงมาดูเอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังวันนี้ก็ไม่มาก็ไม่เห็น เพราะว่าท่านเป็นเจ้าของเงิน ท่านก็ไม่รับรู้รับทราบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านเป็นคนคิดเริ่มโครงการ แต่เงินต้องไปขอกระทรวงการคลัง การทุจริตคอร์รัปชันเป็นเอกลักษณ์อยู่แล้วครับท่าน รัฐบาลชุดปัจจุบันนี่ ฉะนั้นผมเป็นห่วงมากครับ ท่านประธานครับอยากฝากท่านประธานบอกไปถึงรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ช่วยกันดูแลเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันให้ดีหน่อยนะครับขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณทศพล เพ็งส้ม

นายทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรีพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้ต้องกราบขอบพระคุณนะครับท่านรัฐมนตรีที่กล้าคิดที่จะนำรถไฟความเร็วสูงโดยเฉพาะกรอบการเจรจา วันนี้เราต้องยอมรับก่อนว่าสภาแห่งนี้กำลังคิดเรื่องกรอบที่จะให้ท่านรัฐมนตรีนั้นไปเจรจากับประเทศจีนว่าหลักการนั้นมีรถไฟฟ้าเส้นใดบ้างที่ประเทศไทยจะดำเนินการก่อสร้าง ขอกราบเรียนท่านประธานครับ ในพื้นที่ของจังหวัดนนทบุรีของผมนั้นเช่นเดียวกันครับ

เมื่อหลายสิบปีหรือร่วมร้อยปีที่แล้วก็มีรถไฟเหมือนกันสมัยเจ้าคุณวรพงษ์ กราบเรียนท่านประธานครับ รถไฟตรงนี้ละครับที่เป็นแหล่งกำเนิดชุมชนต่าง ๆแล้วโดยเฉพาะครับท่านรัฐมนตรีก่อนที่จะเสนอก็ได้มีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานมาบ้างแล้ว แต่อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีครับว่าข้อมูลพื้นฐานที่อยู่ในรายงานที่จะนำเสนอจากสภานั้นกับขณะที่สร้างนั้นมันย่อมมีการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะแหล่งชุมชนก็ดีหรือแม้กระทั่งทางภูมิศาสตร์ก็ดีโดยเฉพาะบางพื้นที่อาจจะมีน้ำท่วม บางพื้นที่อาจจะเป็นที่เจริญขึ้นมาเป็นชุมชนที่เพิ่มขึ้นมาหลายแห่ง ฉะนั้น ณ ปัจจุบันการศึกษาอย่างหนึ่งแต่เวลาปฏิบัตินั้นอย่างหนึ่ง ก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าแนวทางการดำเนินการรถไฟทุกเส้นทางนั้นก็คงต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมใหม่ แล้วโดยเฉพาะช่วงที่ทำสัญญานั้นก็จะต้องเข้ากลับมาที่รัฐสภาอีกครั้งหนึ่งท่านประธานครับ สมาชิกหลายท่านได้พูดอยู่แล้วว่ารถไฟบ้านเรานั้นมีมาร้อยกว่าปีตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หลักคิดของท่านก็คือว่าการรถไฟนั้นมีที่ดิน มีทรัพย์สินเพื่อที่จะมาดูแลการรถไฟโดยเฉพาะ ----------

ท่านประธานครับ การรถไฟแห่งประเทศไทยมีที่ดินพอที่จะหาเงินหรือหาทุนมาบำรุงรักษา แต่ปัจจุบันนี้เท่าที่ทราบก็เท่าที่เห็นกันอยู่นี่ครับก็คือไม่ได้พัฒนาอะไรไปมาก พัฒนาอย่างเดียวครับ พัฒนาด้านการอนุรักษ์รถไฟให้อยู่เหมือนเดิม แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่ารถไฟฟ้าใต้ดินก็ดี หรือแม้กระทั่งรถไฟฟ้าสายสีม่วง สายสีส้ม หรือสายสีแดงก็ตาม ที่อยากฝากท่านรัฐมนตรีก็คือว่าที่มีปัญหา ไม่ว่าจะสหภาพก็ดีหรือการบริหารการจัดการในการรถไฟแห่งประเทศไทยก็ดี เวลาประชุมก็ดี หรือเวลามีแนวความคิดใหม่ ๆ ก็ดี มักจะไม่ค่อยลงตัวกัน วันนี้ท่านมีโอกาสดีแล้วที่เป็นพรรคร่วมในรัฐบาล รัฐบาลที่ผ่าน ๆ มาหลาย ๆ รัฐบาลนั้นเวลาเสนอโครงการก็อาจจะมีปัญหา เพราะกลัวว่าถ้าโครงการนี้ เช่นปัจจุบันนี้บอกว่าโครงการนี้เสนอโดยพรรคภูมิใจไทย โครงการนี้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของพรรคประชาธิปัตย์ ตอนนี้เราใจกว้าง ในฐานะที่เราทำงานร่วมกัน ในฐานะรัฐบาลร่วมกัน ถ้าเป็นสมัยที่ผ่าน ๆ มาโครงการนี้ไม่มีโอกาสเข้าหรอกครับ เพราะทุกคนคิดเหมือนกันว่าถ้าเมื่อไรฉันไม่เป็นรัฐบาล เมื่อไรฉันไม่เป็นแกนนำในการที่จะทำงาน เราก็กลัวว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นจะไปอยู่อีกฝ่ายหนึ่ง อาจจะมีผลกระทบในการเลือกตั้ง แต่ทีนี้ท่านรัฐมนตรีโสภณที่ได้นำแนวความคิดโดยภายใต้การนำของท่านอภิสิทธิ์นั้นมาคุยกัน มาทำงานอย่างจริง ๆ แต่ฝากที่สำคัญก็คือว่าเรื่องการบริหารจัดการนี่ละครับ การบริหารการจัดการการรถไฟว่าจะทำอย่างไรว่าบางส่วนที่เป็นรถไฟที่สามารถนำทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยนั้นมาช่วยเหลือคนยากจน แน่นอนครับ รถไฟความเร็วสูงต้นทุนย่อมสูง ฉะนั้นคนที่ใช้ย่อมมีฐานะ แต่อีกส่วนหนึ่งที่เขายังไม่มีฐานะนั้นต้องปรับในการบริหารที่จะนำเงินรายได้จากส่วนอื่นของการรถไฟนั้นมาช่วยเหลือประชาชนให้นั่งรถไฟมีราคาถูก ก็ฝากท่านรัฐมนตรีด้วยนะครับ วันนี้ผมต้องกราบขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้นำเสนอโครงการแล้วก็เห็นด้วยอย่างยิ่งที่เราจะมีรถไฟความเร็วสูงในประเทศไทยเสียทีครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ

วันนี้นับว่าเป็นวันดีอีกวันหนึ่งที่รัฐบาลมีแนวความคิดที่จะสานงานต่อของรัฐบาลที่แล้วคือ ฯพณฯ สมัคร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคพลังประชาชนในขณะนั้นต้องขออนุญาตที่เอ่ยนาม ตอนนั้นนโยบายทางรถไฟรางคู่เป็นรถไฟขนาดวิ่งเร็ว แต่เสียดายครับท่านประธาน มันมีอยู่แค่ ๕ เส้นทาง ทำไมไม่มีกรุงเทพฯ ไปจังหวัดนครพนม ซึ่งสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายผ่านจังหวัดสกลนคร มันจะเป็นสินค้าออกไปทางประเทศเวียดนาม แล้วก็ไปทางประเทศจีน แล้วก็ผ่านไปถึงจังหวัดสระแก้ว อำเภอตาพระยา ผ่านไปทางนครวัด นครธม ประเทศกัมพูชา ท่านประธานที่เคารพครับ ดีที่ประเทศไทยของเราน่าจะมีรถไฟความเร็วสูงมาตั้งนานแล้ว ----------

โลกนี้ไม่ว่าจะเป็นประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศรัสเซียหรือหลาย ๆ ประเทศ ผมไม่สามารถจะเอ่ยได้ ประเทศไทยของเราถ้าหากมันไม่มีการปฏิวัติรัฐประหารบ่อยครั้ง ป่านนี้ประเทศไทยของเราก็จะนำประเทศญี่ปุ่นไปแล้วนะครับ ซึ่งประเทศญี่ปุ่นนับได้ว่าเป็นประเทศที่เป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขเหมือนประเทศไทย ประเทศอังกฤษก็เหมือนกันหลาย ๆ ประเทศ เพราะฉะนั้นอยากจะฝากรัฐบาลด้วยว่าการบริหารงานที่จะนำงบประมาณเข้ามาสู่ประเทศหรือนำความเจริญเข้ามาสู่ประเทศไทยนั้นจะต้องเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงครับท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายผมก็เห็นด้วยยิ่งเห็นท่านประธานวิปฝ่ายค้านอภิปราย ท่านสุนัย จุลพงศธร อภิปรายว่าท่านทำไมถึงไม่ตั้งคณะกรรมาธิการศึกษาก่อน จะผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ ท่านสุนัยท่านได้พูดที่จริงแล้วท่านสมาชิกหลายท่านก็บอกว่าคณะรัฐมนตรีมีมติในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ นี้เองท่านไปศึกษา ท่านไปสำรวจท่านตั้งกรรมการไปศึกษาไปลงประชามติ เรื่องความมั่นคงท่านได้ไปศึกษาหรือยัง พี่น้องประชาชนเห็นด้วยหรือยัง อันนี้ละครับซึ่งเป็นประเด็น ถ้าหากสภาแห่งนี้รับหลักการไปแล้ว เห็นชอบไปแล้ว ถ้าเกิดมีการไปเสนอศาลรัฐธรรมนูญบอกว่าขัดรัฐธรรมนูญเพราะว่าท่านไม่ได้ประชามติละครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นไม่มีใครไม่เห็นด้วยหรอกครับท่านประธานที่ท่านจะสร้างความเจริญให้กับบ้านกับเมืองมีแต่คนเห็นด้วยพี่น้องประชาชนถึงแม้ว่าเราจะไปให้ต่างประเทศต่างชาติเข้ามาลงทุนเป็นระบบเงินกู้เราก็เห็นด้วย ขณะที่ไปกู้เงินมาทำอย่างอื่นเราก็ยังให้ทำเลย มาซื้ออาวุธมาซื้อเครื่องบินขับไล่อย่างนี้ ดีหรือไม่ดีเครื่องบินขับไล่ไปตกเมื่อวานนี้ก็ยังมีครับท่านประธานอันนี้เราก็ยังเห็นด้วย เพราะฉะนั้นการรถไฟแห่งประเทศไทยนั้น พี่น้องประชาชนคนยากคนจนรากหญ้า เกษตรกร โดยเฉพาะจังหวัดอุดรธานีบ้านผมขณะนี้ก็มีสถานีรถไฟ แต่ว่ากว่าจะมาถึงกรุงเทพฯ ก็ใช้เวลาเป็น ๑๐ ชั่วโมง แค่ ๕๐๐ กว่ากิโลเมตร เพราะฉะนั้นถ้าเรามีรถไฟความเร็วสูง ค่าใช้จ่ายมันก็ต้องเพิ่มขึ้น ท่านต้องไปทำรางใหม่ครับท่านประธาน ท่านต้องไปศึกษาผ่านไปจังหวัดโคราช จังหวัดขอนแก่น เมืองพล ผ่านไปบัวใหญ่ หลายท่านจะจอดสถานีไหนบ้าง แต่ที่ผมได้อ่านว่าจะจอดทุกสถานีมันไม่ใช่ความเร็วหรอกครับท่านประธาน เราต้องไปสร้างสถานีใหม่อีก

เพราะฉะนั้นอยากจะฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาลด้วยว่าการที่เรารีบเสนอ การที่ท่านไม่ทำประชาพิจารณ์ ไม่ไปสอบถามพี่น้องประชาชน ท่านรีบไปหรือไม่ เพราะฉะนั้นรัฐบาลควรจะมองเห็นความสำคัญของรัฐสภาโดยการตั้งคณะกรรมาธิการศึกษาก่อน กรรมาธิการ วุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎร ----------

ทหาร ตำรวจ พี่น้องประชาชนเข้าไปศึกษาปัญหาก่อน แล้วก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเจ้าของเงินว่ามีเงินจะลงทุนไหม ลงทุนไปแล้วเราจะได้กำไรเท่าไรซึ่งขณะนี้การที่เราจะลงทุนอย่างอื่นเราต้องดูตัวอย่างอันเดิมก่อน รถไฟมันมีอยู่แล้วครับท่านประธาน ท่านต้องปรับปรุงเรื่องการบริการ จะต้องเพิ่มกำลังอัตรา จะต้องเพิ่มพนักงานความปลอดภัยไม่ค่อยมีนะครับท่านประธาน ผมไม่ทราบว่าท่านประธานเคยนั่งรถไฟชั้นประหยัดหรือเปล่า ผมเคยนั่ง บนนั้นจะมีการขายแอลกอฮอล์ เครื่องดื่ม กินเหล้าเมาฉกชิงวิ่งราวก็มีครับท่านประธาน ทะเลาะกันก็มีถึงขั้นตบตีก็มีครับที่บนรถไฟชั้นประหยัดคือชั้น ๓ นั่นละครับท่านประธาน ผมเคยนั่ง เพราะฉะนั้นการคมนาคมของเมืองไทยของเรานั้นมันน่าจะเจริญมากกว่านี้ ทำไมท่านไม่มองเห็นความสำคัญในด้านการค้าไปทางภาคเหนือภาคอีสาน ภาคตะวันออก ภาคใต้ อันนี้ท่านไปเอาจุดแค่จากกรุงเทพฯไประยองจากกรุงเทพฯ ไปหนองคายก็ไม่ได้ว่าครับ มันสุดเขตแดน แต่อยากจะให้เพิ่มจากกรุงเทพฯ ผ่านไปยังสกลนครเข้าไปจอดที่จังหวัดนครพนมผ่านไปยังฮานอย ผ่านไปยังคุนหมิงอะไรต่าง ๆ แล้วก็ผ่านไปทางภาคเหนือไปจังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงของไปอย่างนี้ครับท่านประธาน อยากจะให้เพิ่มตรงนี้เข้าไป แล้วก็ศึกษาได้ข้อสรุปแล้วนำเข้ามาสู่รัฐสภาอีกครั้งหนึ่งก็ไม่สายครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นในวันนี้ผมเองนั้นก็ต้องดีใจที่จะเห็นรถไฟวิ่งเร็วจากจังหวัดอุดรธานีมาถึงกรุงเทพฯ อย่างช้าก็ประมาณ ๑ ชั่วโมงก็ดีใจ เพราะฉะนั้นการสัญจรไปมาในขณะนี้ ก็อยากจะฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาลด้วยว่าให้ศึกษาให้ถ่องแท้ก่อน อย่าเร็วรีบเร่ง เพราะฉะนั้นก็ต้องขอขอบคุณท่านประธานมากนะครับเห็นด้วยที่จะตั้งคณะกรรมาธิการศึกษาครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณอรรถพร เชิญครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วนจากจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมได้มีส่วนในการอภิปรายร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือทางด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งกรอบตรงนี้

ก็จะนำไปสู่ขั้นตอนในการกำหนดข้อตกลงและรายละเอียดก่อนที่จะนำมาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและภาคประชาชนในโอกาสต่อไป ท่านประธานครับ ผมตัวเล็กเกินกว่าที่จะมาคาดเดาว่าเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบรายงานการปฏิบัติราชการในประเทศจีนของท่านรองนายกรัฐมนตรีสุเทพ เทือกสุบรรณ ภาพในหัวใจของคณะรัฐมนตรีในวันนั้นเป็นภาพอะไร แต่ผมก็มีความเชื่อว่าภาพที่ปรากฏในหัวใจของคณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของ ฯพณฯ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในวันนั้นก็น่าจะเป็นภาพเดียวกับที่พี่น้องประชาชนคนไทยทุกคนมองเห็น รวมทั้งพี่น้องประชาชาติอาเซียนทุกคนมองเห็นว่าถ้ามองจากที่สูงเราก็จะเห็นประเทศไทยอยู่ตรงกลางของภูมิภาคอาเซียนหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภูมิภาคซึ่งมีประชากรรวม ๑๐ ประเทศ ๕๙๐ ล้านคนและมีรายได้ประชาชาติหรือจีดีพี (GDP) ๑.๕ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ------

มากเป็นอันดับที่ ๙ ของโลกแห่งนี้ เราอยู่ตรงศูนย์กลางของภูมิศาสตร์ของอาเซียนพอดี นั่นคือความได้เปรียบอย่างอเนกอนันต์ แต่การอยู่บนจุดศูนย์กลางของภูมิศาสตร์ที่รายล้อมไปด้วยประเทศต่าง ๆ ซึ่งมีพลวัตทางเศรษฐกิจ และด้านบนก็เป็นประเทศซึ่งมีตลาดผู้บริโภค ๓,๐๐๐ ล้านคน จะไม่เกิดประโยชน์อะไรเลยโดยสิ้นเชิง ถ้าปราศจากโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมและทำให้ประเทศไทยเป็นสี่แยกทางเศรษฐกิจ ภาพตรงนี้ผมเชื่อว่าสมาชิกทั้งสองสภาในวันนี้มองเห็นและเป็นคำตอบว่าทำไมวันนี้เราจึงไม่มีความเห็นแตกต่างกันเลยในเรื่องของหลักการกรอบการเจรจาตรงนี้ การพัฒนารถไฟตรงนี้ เราอาจจะเห็นแตกต่างกันในส่วนที่เป็นรายละเอียด นั่นก็เป็นวิจารณญาณ เป็นดุลยพินิจของแต่ละคน ซึ่งเป็นอิสระทางความคิด คำตอบชัดเจนครับว่าสิ่งเหล่านี้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติประชาชน และไม่ใช่เฉพาะประเทศไทย แต่เป็นความเข้มแข็งของประเทศ ๑๐ ประเทศที่รวมตัวเป็นภูมิภาคอาเซียนเพื่อจะสู้กับยักษ์ที่ใหญ่กว่าที่อยู่ไกลออกไป อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเราจะมีคำตอบในเรื่องนี้แต่ก็มีคำถามอีกมากมายหลายคำถาม ซึ่งรัฐบาลจะต้องตอบคำถามเหล่านี้ต่อสภาและต่อสาธารณชนในโอกาสต่อไปไม่ว่าจะเป็นคำถามที่ว่าทำไมต้องเป็นประเทศจีน ความพร้อมเรื่องเทคโนโลยีหรือความพร้อมในเรื่องของเงินทุน รูปแบบของการลงทุน สัดส่วนของการลงทุน รูปแบบขององค์กรการบริหารจัดการ แนวเส้นทางที่มีความชัดเจน ๕ สายจะไปตรงไหน จะไปพัฒนาเมือง พัฒนาชุมชน พัฒนาภูมิภาค พัฒนาจังหวัดในแต่ละจุดได้อย่างไร ทำไมไม่เชื่อมโยงไปถึงจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราดดังที่ ส.ส. ภาคตะวันออกได้ให้ความคิดเห็น ซึ่งผมสนับสนุนความคิดตรงนี้เราจะลดผลกระทบต่อชุมชนอย่างไรและเราจะเสริมสร้างเชิงบวกต่อความเจริญของชุมชนอย่างไร กระทบสิ่งแวดล้อมอย่างไร กระทบประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมอย่างไร สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่รัฐบาลต้องชี้แจงอย่างกระจ่างแจ้งต่อสาธารณชน เราได้ประโยชน์อย่างมหาศาลจากสิ่งที่มันเกิดขึ้น แต่เราจะลดผลกระทบกลุ่มคนที่อ่อนแอในสังคมเกษตรกรรมไทยได้อย่างไรจากการค้าที่เปิดอย่างเสรี เช่นพวกที่ปลูกผักอยู่ภาคเหนือครับ เราจะทำให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมมากที่สุดอย่างไรสำหรับการพิจารณาโครงการซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดโครงการหนึ่งของประเทศนี้ สิ่งเหล่านี้ครับผมเชื่อว่าช่วงเวลาจากนี้ไป

จะเป็นภาระหน้าที่ที่หนักหนาสาหัสพอสมควรที่รัฐบาลนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมต้องตอบต่อประชาชนและสาธารณชนจนสิ้นกระแสความ ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าท่านทำได้ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าถ้าโครงการนี้เกิดขึ้นอย่างน้อยเราได้เห็นสิ่ง ๓ สิ่งเกิดขึ้นในอนาคตจากวันนี้ไปในช่วงเวลาที่ไม่ไกลเกินกว่าที่เราจะคาดฝัน ผมฝันเหลือเกินครับว่าเราจะได้ประโยชน์อย่างมหาศาลจากการค้ากับประเทศจีน ตลาดตรงนั้นยิ่งใหญ่ไพศาล วันนี้ไทยเป็นคู่ค้าลำดับที่ ๑๓ เมื่อเทียบกับทุกประเทศในโลกกับประเทศจีน เราเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ ๑๕ และเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ ๘ ของโลก แค่ ๓ เดือนแรกไตรมาสแรกของปีนี้ไทยนำเข้าสินค้าจากจีน ๔,๐๐๐ ล้านเหรียญ คิดเป็นเงินบาท ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท แค่ ๓ เดือนนะครับ แต่เราส่งออกไปประเทศจีนแค่ ๓ เดือน ๗.๔๗ พันล้านเหรียญ ๒๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เราได้เปรียบดุลการค้ามาแล้ว ๓ เดือนแรกกับประเทศจีน ๓,๔๒๐ พันล้านดอลลาร์ คิดเป็นเงินบาทเราได้เปรียบมาแล้ว ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทตรงนี้ไปไหนครับ ก็กระจายไปสร้างชีวิต สร้างอนาคตที่ดีขึ้นของพี่น้องเกษตรกร พี่น้องอุตสาหกรรมและทุกภาคส่วนทางเศรษฐกิจของสังคมให้มีความมั่งคั่งให้มีความเข้มแข็ง ผมหวังว่าถ้าโครงการนี้เกิดขึ้นและมีระบบบริหารจัดการที่ดี เราจะแก้ไขปัญหาในเรื่องของพลังงานมาสู่ระบบการขนส่ง ระบบการเดินทางซึ่งใช้ไฟฟ้า ซึ่งมีต้นทุนพลังงานที่ต่ำลงนั่นคือต้นทุนของประเทศที่ลดต่ำลง ต้นทุนของชีวิตที่ลดต่ำลง เมื่อลดต่ำลงเราก็แข่งขันในประชาชาติ ในนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผมยังหวังต่อไปว่าถ้าโครงการนี้เกิดขึ้นเราจะต้องไม่พูดกันเรื่องความล่มสลายของการรถไฟแห่งประเทศไทยตลอดเวลา ๑๑๒ ปี ตั้งมาก่อนประเทศใดในเอเชียเลยครับ เป็นประเทศแรกของเอเชียที่มีรถไฟ ๑๑๒ ปีผ่านมา หัวขบวนรถไฟประเทศไทยตกรางอยู่สถานีไหนไม่ทราบ ----------

ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสองสภาได้อภิปรายมาค่อนข้างกระจ่างแจ้ง แต่ความจริงที่ต้องยอมรับวันนี้ก็คือว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยวันนี้มีหนี้ซึ่งไม่มีความสามารถที่จะชำระได้ ๔๐,๔๑๗ ล้านบาท มีหนี้ที่เกิดจากเงินชดเชยจากการขาดทุนที่รัฐบาลชดเชย ๒๒,๐๔๐ ล้านบาท มีหนี้ที่เกิดจากการคั่งค้างบำเหน็จบำนาญของพนักงาน ๕๓,๒๐๐ ล้านบาท มีหนี้ที่เกิดจากการลงทุนของแอร์พอร์ตลิ้งค์ ๓๔,๔๗๓ ล้านบาท มีรายได้วันนี้ปีหนึ่ง ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท และขาดทุนทุกปีปีละ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทอนาคตอยู่ที่ตรงไหน ผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าถ้าโครงการนี้เกิดขึ้นและมีการบริหารเชื่อมโยงที่ดี โครงการนี้จะมีส่วนอย่างยิ่งที่จะปฏิรูปเปลี่ยนแปลงการรถไฟให้เป็นระบบขนส่งที่มีประสิทธิภาพและลดต้นทุนของชีวิต ลดต้นทุนของประเทศได้

ในเรื่องสุดท้าย ผมฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จังหวัดเพชรบุรีเป็นประตูสู่ภาคใต้ เราได้ประโยชน์ครับ ได้มีรถไฟความเร็วสูงผ่าน จะผ่านแนวจังหวัดนครปฐมหรือผ่านแม่กลองก็อยู่ที่ผลการศึกษาจังหวัดเพชรบุรีได้ประโยชน์ แต่ที่อยากจะฝากท่านประธานรัฐสภาไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ก็คือจากจังหวัดเพชรบุรีไปถึงจังหวัดภาคใต้ ถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเส้นทางหลักเส้นเดียวคือถนนเพชรเกษม ถนนเพชรเกษมวันนี้อายุ ๖๐ ปีแล้วนะครับก่อสร้างปี ๒๔๙๓ ๖๐ ปี ของถนนเพชรเกษมเป็นเส้นทางคมนาคมสายเลือดหลักของภาคใต้เพียงเส้นเดียว ถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานีตรงไป ไปทุ่งสง ไปจังหวัดพัทลุง ไปจังหวัดตรังเลี้ยวซ้ายไปจังหวัดนครศรีธรรมราช เลี้ยวขวาไปจังหวัดระนอง ตรงไปอีกนิดไปเวียงสระออกไปตะกั่วป่า แต่จากจังหวัดเพชรบุรี วังมะนาว ไปจนถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานีเพียงเส้นเดียวถึงเวลาหรือยังครับไหน ๆ เราจะมีรถไฟรางคู่ สร้างทางหลวงสายรองให้เกิดขึ้นจากจังหวัดเพชรบุรีถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเพียงเส้นเดียวอันตรายครับ เกิดภาวะปิดถนนเกิดภาวะอุทกภัย วินาศภัย เป็นอัมพาตทั้งภาคครับ จากวังมะนาวผ่านหนองหญ้าปล้อง ผ่านแก่งกระจาน ผ่านยางชุม จังหวัดเพชรบุรี ออกไปถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผ่านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผ่านจังหวัดชุมพร จะได้รับประโยชน์อย่างยิ่งกับพี่น้องชาวภาคใต้ ผมขอฝากสิ่งเหล่านี้กับท่านประธานสภาไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและผู้ที่เกี่ยวข้อง

สุดท้ายครับ อาจจะมีคนตำหนิตั้งแต่เริ่มแรกยังไม่ทันทำอะไรว่ามีผลประโยชน์นั่นก็เป็นเรื่องที่ต้องพิสูจน์ตัวเองครับ ผมเชื่อมั่นว่าท่านพิสูจน์ตนเองได้ เมื่อคิดจะเป็นราชสีห์ก็อย่ากลัวเขี้ยวเล็บของสัตว์อื่น ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตพักสัก ๒ นาทีครับ

พักประชุมเวลา ๑๙.๑๓ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๙.๑๕ นาฬิกา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประชุมต่อครับ ท่านพีรพันธุ์ พาลุสุข ไม่อยู่นะครับ พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน ไม่อยู่นะครับ นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ไม่อยู่นะครับ ท่าน พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน ไม่อยู่นะครับ นายเจะอามิง โตะตาหยง ไม่อยู่ เชิญคุณวัชระ เพชรทอง ครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ในฐานะที่เป็นอดีตบรรณาธิการหนังสือพิมพ์แนวหน้ารายวัน ในฐานะผู้พิมพ์และผู้โฆษณา ได้ติดตามข่าวสารบ้านเมืองมาโดยตลอดและได้เห็นว่าในหลาย ๆ ประเทศได้มีการพัฒนาในกิจการรถไฟความเร็วสูง ประสบผลสำเร็จไม่ว่าจะเป็นในประเทศญี่ปุ่นหรือในประเทศจีนและอีกหลาย ๆ ประเทศ ท่านประธานครับ ผมเป็น ส.ส. พรรครัฐบาล แน่นอนครับเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอร่างกรอบการเจรจาความร่วมมือด้านการพัฒนากิจการรถไฟระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ส.ส. พรรครัฐบาลก็ย่อมจะต้องสนับสนุนการทำงานของรัฐบาลเป็นธรรมดา และสนับสนุนอย่างยิ่งเพราะอะไรครับ เพราะจะทำให้กิจการการรถไฟของประเทศเรานั้นมีความเจริญก้าวหน้าและพัฒนาไปข้างหน้า ซึ่งกิจการรถไฟได้เริ่มต้นในสมัยรัชกาลที่ ๕ ท่านได้สถาปนากิจการรถไฟเอาไว้เป็นมรดกไว้ให้ลูกหลานจนถึงทุกวันนี้ ท่านประธานครับ ด้วยพระเนตรพระกรรณของรัชกาลที่ ๕ ท่านยาวไกลท่านได้เว้นที่บริเวณ ๒ ข้างทางรถไฟไว้โดยตลอดให้กับการรถไฟแห่งประเทศไทย ทำให้มีการใช้ที่ดินดังกล่าวในเชิงพาณิชย์จนถึงปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพครับ และเมื่อรัฐบาลนี้โดยการนำของท่านอาจารย์อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ส่งท่านรองนายกรัฐมนตรีนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ไปเจรจากับรัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในการเจรจาประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะต้องจารึกว่าหัวหน้าคณะที่ไปเจรจานั้นคือนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเป็นดังนี้เส้นทางของรถไฟที่จะพัฒนาไปหลาย ๆ เส้นทางไม่ว่าจะไป

จังหวัดเชียงใหม่ ไปจังหวัดหนองคาย ไปจังหวัดอุบลราชธานี หรือไปสุไหงโก-ลก ก็ย่อมจะมีความเร็วมากเพิ่มขึ้น เพื่อนสมาชิกหลายท่านก็บ่นว่ารถไฟที่เป็นอยู่ ๕๐๐ กว่ากิโลเมตรวิ่งกัน ๑๐ กว่าชั่วโมง บ้านผมจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีมากรุงเทพมหานคร ๖๕๐กิโลเมตร ท่านประธานครับ วิ่งกันทั้งคืนมาถึงกรุงเทพมหานครไม่ใช่เช้าครับ สาย และสมัยผมเป็นนักเรียนนั้นก็ต้องขึ้นรถไฟชั้น ๓ จากสถานีสุราษฎร์ธานี ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอพุนพิน มาที่สถานีรถไฟหัวลำโพง เมื่อประมาณ ๒๐-๓๐ ปีที่แล้ว ท่านประธานครับ รถไฟผู้ใช้บริการนั้นแน่นมากจนแทบไม่มีที่นั่ง ผมเป็นนักเรียนก็ต้องนั่งมารอยต่อระหว่างตู้รถไฟหรือไม่ก็นั่งอยู่บริเวณหน้าห้องน้ำ ท่านประธานครับ รถไฟนั้นจะอุจจาระก็หล่นลงบนรางรถไฟ ซึ่งไม่ทราบว่าปัจจุบันยังคงมีอยู่หรือไม่ แต่ถ้าว่ารถไฟความเร็วสูงผมคาดว่าน่าจะมีถังเก็บอุจจาระไม่ให้หล่นเรี่ยราดกลางทาง ท่านประธานครับ รัฐบาลชุดนี้กำลังทำในสิ่งที่เรียกว่าเป็นพัฒนาการ คนที่เป็นหัวหน้ารัฐบาล เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นรองนายกรัฐมนตรี ก็ต้องมองทิศทางของประเทศไปข้างหน้าว่าจะพัฒนาประเทศของเรานั้นอย่างไร ท่านมีวิสัยทัศน์มีสายตาที่ยาวไกล ----------

อย่างท่านรัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ ซึ่งได้ให้เกียรติต่อสภาผู้แทนราษฎร ต่อรัฐสภา โดยการนั่งฟังโดยตลอดดูไปดูมาผิวเผินท่านก็คล้ายกับพนักงานขับรถไฟคนหนึ่งครับ ซึ่งท่านมีความรู้ความสามารถและเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ถือว่าใช้ได้ทีเดียว ท่านประธานครับ และเมื่อรัฐบาลกำลังจะทำในสิ่งที่เรียกว่าเป็นพัฒนาการของการรถไฟ สมาชิกบางท่านก็บอกว่าใช้เงินลงทุนมากมายหลายแสนล้านบาท การลงทุนก็เป็นสิ่งที่จำเป็นครับ แต่ผมทราบว่าจะเป็นการร่วมทุนกันระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลจีน แล้วพี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้ประโยชน์ครับ จากเหนือสุดจังหวัดเชียงใหม่ไปถึงใต้สุดคืออำเภอสุไหงโก-ลกได้ประโยชน์ในทุกจังหวัดที่ทางรถไฟได้พาดผ่าน ท่านประธานครับ เมื่อเป็นดังนี้พี่น้องประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีก็ได้ประโยชน์ครับ พี่น้องอำเภอเวียงสระก็ได้ประโยชน์ครับ ที่นั่นมีสถานีรถไฟครับ และมีสถานีบ้านส้อง สถานีบ้านส้องนั้นคือชื่อเรียกอำเภอเวียงสระครับ แล้วรถไฟก็ผ่านสถานีบ้านนาสาร พี่น้องชาวอำเภอบ้านนาสารก็ได้ประโยชน์ครับ พี่น้องชาวอำเภอเมือง อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอดอนสักก็ได้ประโยชน์ด้วย สามารถขึ้นรถไฟความเร็วสูง ถ้าสูงจริง เร็วจริงในอนาคต ไม่ต้องนอนบนรถไฟตลอดทั้งคืนแล้วมาถึงกรุงเทพมหานครเมื่อเวลาฟ้าสาง ท่านประธานครับ นอกจากนี้พี่น้องชาวอำเภอเกาะสมุยและชาวอำเภอเกาะพงันก็จะได้ประโยชน์จากรถไฟความเร็วสูงด้วยเช่นเดียวกัน สรุปแล้วท่านประธานครับ พี่น้องประชาชนทั้งประเทศได้ประโยชน์จากโครงการนี้ และจะเป็นการพัฒนาของประเทศในภายภาคหน้า จะทำให้การเดินทางระหว่างพี่น้องประชาชนนั้นใช้เวลาที่น้อยลงและเป็นประโยชน์อย่างแน่นอน รวมทั้งการขนส่งสินค้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าจากประเทศไทยจะไปประเทศจีน หรือจากประเทศจีนจะมาประเทศไทย แต่ท่านประธานครับ สิ่งที่น่าวิตกก็คือเรื่องของสินค้า เราต้องมีการระมัดระวังและตรวจสอบมากกว่านี้ โดยเฉพาะพืชผลทางการเกษตรที่มาจากต่างประเทศนั้นบางชนิดมีการปนเปื้อนสารเคมี โดยเฉพาะพืชผักสวนครัวและผลไม้ ซึ่งเป็นสิ่งที่อันตรายและน่ากลัวครับท่านประธาน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นอยู่ที่ข้าราชการที่มีความรับผิดชอบว่าสามารถที่จะตรวจตราได้อย่างทั่วถึงหรือไม่ สมาชิกบางท่านอาจจะวิตกในเรื่องของการคอร์รัปชัน ว่าอาจจะมีการคอร์รัปชันต่าง ๆ นานา ที่จริงแล้วเพื่อนสมาชิกไม่ต้องวิตกเลยครับท่านประธานครับ เพราะรัฐบาลชุดนี้

โดยการนำของท่านอาจารย์อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นั้น ท่านนายกรัฐมนตรีมือสะอาดเชื่อถือได้ และท่านไม่เคยมีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่เคยมีข่าวเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันแม้แต่สตางค์แดงเดียว ท่านประธานครับ เป็นที่น่าภาคภูมิใจว่าในช่วงระยะเวลา ๑ ทศวรรษที่ผ่านมา นายกรัฐมนตรีที่ซื่อสัตย์สุจริตที่สุดก็คือรัฐบาลชุดนี้ ท่านประธานครับส่วนกิจการของการรถไฟมีพี่น้องรถไฟที่เกษียณอายุแล้วก็ร้องเรียนมาที่กระผม ก็ขอฝากกราบเรียนไปยังท่านรัฐมนตรีโสภณ ซารัมย์ ก็คือเรื่องบำเหน็จบำนาญของพี่น้องการรถไฟแห่งประเทศไทยที่เกษียณอายุไปแล้ว แต่ยังไม่ได้บำเหน็จบำนาญครับ ท่านช่วยหน่อยเถอะครับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็นั่งอยู่ตรงนี้ช่วยพี่น้องรถไฟที่เกษียณอายุแล้วหน่อยเถอะครับ เพราะเขาได้ร้องเรียนมาแล้วยังไม่มีการแก้ไขแต่ประการใดท่านประธานกิจการการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นกิจการที่พี่น้องประชาชนสามารถนั่งได้ใช้บริการได้เพราะราคาถูก ปัจจุบันรถไฟชั้น ๓ รัฐบาลก็ให้นั่งฟรีทั้งประเทศ ผมก็อยากจะกราบเรียนต่อรัฐบาลไว้ ณ โอกาสนี้ว่าถ้าหากมีการสร้างรถไฟความเร็วสูงสำเร็จวันใดขอให้พี่น้องประชาชนชาวไทยทั้งประเทศได้มีโอกาสนั่งฟรีตลอด ๓ เดือน ให้นั่งฟรีไปเลยครับ ๓ เดือน เพื่อให้พี่น้องได้ทดสอบและทดลองอย่างถ้วนหน้ากัน เพราะไม่เช่นนั้นแล้วพี่น้องก็จะไม่ได้ใช้บริการอย่างทั่วถึง ท่านประธานครับ รถไฟสายประวัติศาสตร์ซึ่งเจรจาโดยนายสุเทพ เทือกสุบรรณ นั้นจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน ถ้าเพื่อนสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้ให้การสนับสนุน ----------

แล้วผมเชื่อว่าการตอกหมุดวางศิลาฤกษ์รถไฟนี้เป็นครั้งแรกนั้นก็จะเกิดขึ้นในรัฐบาลชุดนี้ พี่น้องประชาชนไม่มีความประสงค์ที่จะเห็นการยึดรถไฟเป็นตัวประกัน อยากจะเห็นรถไฟและนั่งรถไฟอย่างมีความสุข ไปเที่ยวสงกรานต์อย่างมีความสุขอย่าได้มีความทุกข์เหมือนกับสงกรานต์ ๒ ปีซ้อน ๆ ที่ผ่านมา ท่านประธานครับ แล้วผมเชื่ออย่างยิ่งว่ากิจการรถไฟความเร็วสูงความร่วมมือกันระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนนั้นจะประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอนภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และต้องบันทึกไว้ด้วยว่าความสำเร็จครั้งนี้นั้นเกิดขึ้นได้ด้วยฝีมือของนายสุเทพ เทือกสุบรรณ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ขณะนี้ท่านสมาชิกผู้อภิปรายก็หมดแล้วนะครับ ก็ถือว่าทางฝ่ายสมาชิกในรัฐสภานี้ท่านได้อภิปรายกันทุกคนแล้วนะครับถึง ๔๕ คน เริ่มตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกาแล้วก็จนถึงเวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกา ก็กินระยะเวลาเกือบร่วม ๙ ชั่วโมงนะครับ ผมถือว่าขอปิดอภิปรายในด้านสมาชิก แต่ผมจะเลื่อนการพิจารณาต่อไปในวันอังคารที่ ๒๖ ให้รัฐมนตรีตอบชี้แจงกับสภาแห่งนี้แล้วก็ลงมติกันต่อไป ขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๒๖ นาฬิกา

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันอังคารที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นายจเร พันธุ์เปรื่อง	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวยุพา ศิรประภาพร	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางสติมา จันทร์ไพจิตร	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๔
นางสันทนา ทรัพย์พูนผล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวพัชรี ไชคำพา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางเพทาย เรือนเรือง	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

ผู้จดรายงานการประชุม

นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ	นางสาวภูริตา แก้วนิล
นางวันทนา วงษ์ชมภู	นางดวงใจ มั่นคงดี
นางกมลทิพย์ บุญรอดฤทธิ์	นางจีรนุช มานะกอบการ
นางสาวกมณฑ์มาศ ทังสุภูติ ศิริสัมพันธ์	นางสาวชนากานต์ รัตนชัย
นางสาวรัชนีพร มณีนิล	นางสาวนิษา สิริจารุชัย
นางสาวณปภัช รงค์ทอง	นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร
นางสาวบุศยรินทร์ ตันติจารุโรจน์	

กลุ่มงานชวเลข ๔
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ก่อนที่จะเสนอให้รัฐสภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงชื่อ.....

(นายพิทูร พุ่มหิรัญ)

เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่.....ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป).....

วัน.....ศุกร์ที่ ๒๕.....เดือน.....มีนาคม.....พ.ศ. .....๒๕๕๔.....

ลงชื่อ.....

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานรัฐสภา